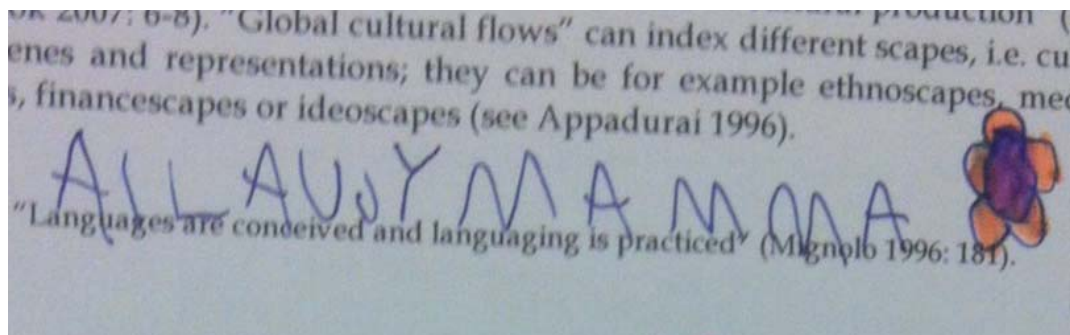

Anu Muhonen

Error error lataa patteri:

From language alternation to global multilingual repertoires in Finnish youth radio programs in Finland and Sweden

JYVÄSKYLÄ STUDIES IN HUMANITIES 219

Anu Muhonen

Error error lataa patteri:

From language alternation to global multilingual
repertoires in Finnish youth radio programs in
Finland and Sweden

Esitetään Jyväskylän yliopiston humanistisen tiedekunnan suostumuksella
julkisesti tarkastettavaksi yliopiston vanhassa juhlasalissa S212
joulukuun 5. päivänä 2013 kello 12.

Academic dissertation to be publicly discussed, by permission of
the Faculty of Humanities of the University of Jyväskylä,
in building Seminarium, auditorium S212, on December 5, 2013 at 12 o'clock noon.

UNIVERSITY OF JYVÄSKYLÄ

JYVÄSKYLÄ 2013

Error error lataa patteri:

From language alternation to global multilingual
repertoires in Finnish youth radio programs in
Finland and Sweden

JYVÄSKYLÄ STUDIES IN HUMANITIES 219

Anu Muhonen

Error error lataa patteri:

From language alternation to global multilingual
repertoires in Finnish youth radio programs in
Finland and Sweden

UNIVERSITY OF JYVÄSKYLÄ

JYVÄSKYLÄ 2013

Editors

Maisa Martin

Department of Languages, University of Jyväskylä

Pekka Olsbo,

Publishing Unit, University Library of Jyväskylä

Jyväskylä Studies in Humanities

Editorial Board

Editor in Chief Heikki Hanka, Department of Art and Culture Studies, University of Jyväskylä

Petri Karonen, Department of History and Ethnology, University of Jyväskylä

Paula Kalaja, Department of Languages, University of Jyväskylä

Petri Toiviainen, Department of Music, University of Jyväskylä

Tarja Nikula, Centre for Applied Language Studies, University of Jyväskylä

Raimo Salokangas, Department of Communication, University of Jyväskylä

Cover picture by Emma Muhonen

URN:ISBN:978-951-39-5544-1

ISBN 978-951-39-5544-1(PDF)

ISSN 1459-4331

Copyright © 2013, by University of Jyväskylä

Jyväskylä University Printing House, Jyväskylä 2013

Eljakselle ja Emmalle

En koskaan tiennyt,
että minussa on
näin paljon
rakkautta.

ABSTRACT

Muhonen, Anu

Error error lataa patteri: From language alternation to global multilingual repertoires in Finnish youth radio programs in Finland and Sweden.

Jyväskylä: University of Jyväskylä, 2013, 125 p.

(Jyväskylä Studies in Humanities

ISSN 1459-4331; 219)

ISBN 978-951-39-5544-1 (PDF)

Diss.

This PhD study explores multilingualism in Finnish language youth radio broadcasting, with interactional and ethnographic data from Sweden Finnish and Finnish youth radio broadcasting. Interactional data consist of audio recordings from radio programs, while the ethnographic data consist of observations, logbook notes and interviews. The data were recorded and collected during the summer of 2005 from Radio Sweden's (SR) Finnish language radio station Sisuradio and its youth program Klubi-Klubben, and simultaneously from Finnish YleX, from its X-Ryhmä and YleX Tänään programs.

Multilingualism within radio broadcasting is investigated here from a qualitative and sociolinguistic viewpoint. The study consists of four independent empirical research articles, each tackling the research topic from a slightly different perspective (e.g., for example, language alternation, humor, repertoires, rap flows). This approach is what I call revealing the small pictures of this study. Further, this study investigates some overarching implications and pinpoints general threads and themes of a more holistic big picture of what multilingualism sounds like on the youth radio programs. The focus of the analysis is interactional and functional.

The study shows that there are many different kinds of multilingualisms: multilingualism in the late modern world differs from scene to scene. However, speakers and groups have varied kinds of multilingual repertoires at their disposal in different scenes. In addition, different multilingual repertoires are used for various functions and genres, such as entertainment, humor and the expressions of different identities, including expressing music expertise or being a rapper. English has a visible role in all of these repertoires. The study makes visible multilingual life worlds where global and local features intertwine and where objects and discourse practices are constantly on the move.

Keywords: multilingualism, youth radio, repertoires, discourse

Author's address Anu Muhonen
Department of Languages
University of Jyväskylä
&
Department of Baltic Languages, Finnish and German
Stockholm University
anu.muhonen@finska.su.se

Supervisors Professor Maisa Martin
Department of Languages
University of Jyväskylä
P.O.Box 35
40014 University of Jyväskylä
Finland

Professor Jarmo Lainio
Department of Baltic Languages, Finnish and German
Stockholm University
10691 Stockholm
Sweden

Reviewers Professor Sari Pietikäinen
Department of Languages
University of Jyväskylä

Docent Päivi Juvonen
Department of Language Education
Stockholm University

Opponents Docent Päivi Juvonen
Department of Language Education
Stockholm University

ACKNOWLEDGEMENTS - ESIPUHE – FÖRORD

I would like to express my *kiitos-thanks-tack* to those who have shown support and interest in this PhD work.

My warmest and most sincere *kiitos* goes to my supervisor Maisa Martin. Ever since my first day as a student at the University of Jyväskylä, your words and acts of wisdom have supported me, all the way to this special time and space where my long study path has now led. You have believed in me and given me a free hand and plenty of space to explore. I warmly thank you for the valuable supervision and support. Jarmo Lainio, I thank you for the supervision on my multilingual literacy practices and for the privilege to learn about academic scholarship by working closely with you. I thank you for engaging me in the research project IDI4MES where I have had the privilege to conduct research with many best scholars on the field. Our beloved *kielimaa* – Sweden Finnish – needs scholars that are willing to fight and never give up. We share the same passion and concern. Erling Wande, *suuri kiitos* for support during all these years.

Warm *kiitos* Sari Pietikäinen for being my opponent in the final seminar at Stockholm University in April 2013 and also as an external-examiner at the University of Jyväskylä this autumn. Your supportive and extremely useful experts' comments and feedback gave me guidance and confidence to proceed and find more focus. My warmest *tack* goes also to Päivi Juvonen for the prompt and encouraging external-examination and for accepting to be my opponent and examiner.

Without the radio data there would be no research on it. My sincere *kiitos* to the reporters and personnel at YleX. *Kiitos* to Minna Peltomäki for the cooperation at the initial stages of this research project. I warmly thank all the Klubi-Klubben reporters and personnel at SR Sisuradio, especially Yrjö Risunen and Kirsi Blomberg. Tomi Lehikoinen tackar jag särskilt varmt för hjälp med materialinsamlingen. *Kiitos* Sisuradio for the important work you do for Sweden Finnish! I thank the editors of my articles, Sirpa Leppänen, Tarja Nikula, Leila Kääntä, Anders Bengtsson, Victorine Hancock, Ron Harpelle and Michel Beaulieu.

A special *kiitos* also to Sirpa Leppänen and the research team *English Voices in the Finnish Society: The use of English in media, education and professional settings* for the collaboration and support during the early years of my research path. I cherish that special time. The University of Jyväskylä is my academic home and a special *kiitos* goes to the inspiring group of S2 researchers. *Kiitos* Heidi Vaaralalle, Johanna Saariolle, Niina Liljalle ja Sanna Voipio-Huoviselle vertaistuesta ja jaetusta (tutkimus)elämästä sekä myös Minna Sunille, Annekatrin Kaivapalulle, Öne Kankaiselle ja muille Livohka-hetkistä ja seminaareista. I would also like to *thank* my transnational network of friends and colleagues: Joke Dewilde, Kamran Khan and Jinling Li. Yes!

Det har varit ett privilegium att arbeta på Institutionen för Baltiska språk, finska och tyska (f.d. Finska institutionen) vid Stockholms universitet med fast inkomst under alla dessa år. *Tack* alla kollegor, och särskilt mina vänner Sari Pesonen, Marja Jakonen, Paula Ehrnebo, Merlijn de Smit, Peter Piispanen, Tuula Vosthenko och Virpi Ala-Poikela för all uppmuntran, gemenskap och alla minnen. Ett särskilt *kiitos* till Sari för ett utomordentligt givande samarbete. Ett varmt tack för stöd i administrativa frågor till Torun Gille West, Elisabeth Wåg-häll Nivre och Annika Johansson. Jag tackar vidare min institution för alla utvecklande och meriterande projekt och arbetsuppgifter som jag fått vara med under åren som doktorand. Under dessa år har jag även haft privilegiet att samarbeta med flera aktörer inom det sverigefinska samhället. Jag tackar Hugo Valentin Centrum, Finlandsinstitutet, Språkrådet samt SR Sisuradio och SVT Uutiset för ett välfungerande samarbete. Tutkimustani ovat taloudellisesti tukeneet Ukan, Turun siirtolaisuusinstituutti, Jyväskylän yliopiston Konnevesi-apuraha sekä tutkijakoulu Langnet, jonka tuella olen lisäksi saanut osallistua monille antoisille tutkijakursseille.

The universe has sometimes miraculously led various people to help me at different stages of the research path. Such special persons are Jaana Allila and Milja Ahtosalo, who helped me with the layout *kiitos!* Hassan Djamshidpey *tack* för digitaliseringen av materialet. Osmo Pesonen ett särskilt varmt *kiitos* för hjälp med alla möjliga tekniska utmaningar och att jag har fått ordning på mina tabeller. Aineistoni litteroinnissa minua ovat auttaneet laitoksemme harjoittelijat Meeri Savolainen, Anna-Maria Peltomäki ja Pilvi Mattila, *kiitos!* *Kiitos* suomenkielisen tiivistelmäni kielentarkastuksesta Salla Siltalalle, Outi Ojalle ja Sari Pesoselle and *thank you* Matthew Wuethrich most sincerely for the high-quality proofreading. All remaining lapses are mine only.

My driving force towards the end of this work has been my aspirations for a post-graduate research life. I *thank* Adrian Blackledge and the IDI4MES research team for the most intriguing opportunity to learn and develop and for the privilege to be engaged in interesting collaborative explorations on multilingualism in European superdiversity already during my doctoral study path. Especially warmly I would like to *thank* Marilyn Martin-Jones and Angela Creese for your warm support and all the discussions on ethnography. Sari Pöyhönen and colleagues, *kiitos* for giving me glimpses of the life with a license to drive, your support gave me energy to speed up and finish.

Kiitos rakkaudesta, kannustuksesta ja tuesta kaikille Suomen sukulaisilleni ja erityisesti isovanhemmilleni Yrjölle ja Liisalle sekä sukuni vahvoille naisille, Emma-mummulle, Kaisu-kummille ja erityisesti Helena-äidilleni. Niika, sinä olet elämämme ilopilkku – men lillebror blir inte som jag när du blir stor! Rakkaat Tero ja Tiina sekä Ossi ja Satu, *kiitos* paljosta ja erityisesti siitä, että saamme nauttia huolettomista lomista luonanne. Mina vänner, särskilt Tiia & Samir, Anne & Stefan, Hanna-Riikka, Kristin & Johan, Kaisa & Kenneth – *tack* för mycket vänskap, kärlek och lek – och pyttelitet snack om forskning. A very special *kiitos* for support and help to my dear friend Anne-Mari – täällä kukaan ei pidä sinusta – purkram forever!

Ilman rakkaitani en olisi mitään ja minulla ei olisi joka paikasta kova kiire kotiin. Pienet ihmeemme, Eljas ja Emma: Kiitos, että te opetatte minulle monikielisyydestä enemmän kuin mikään muu. Kiitos, että saan elää monikielisyydessä yhdessä kanssanne. Toivon, että läsnäolevan varhaislapsuuden tunnelma on kanssanne vielä silloinkin, kun olette tarpeeksi vanhoja itse lukemaan tämän "tylsän työn, jossa ei ole edes kuvia". Antti, *KIITOS* kokonaisvaltaisesta tuestasi, rakkaudestasi ja erityisesti siitä, että näinä vuosina joina tämä työ hiljalleen valmistui, olemme saaneet yhdessä aikaan jotain suurempaa - onnellisen perheen ja kodin. Kiitos siitä, että meillä on riittänyt muutakin puhuttavaa kuin työasiat. Kiitos myös siitä, että työn intensiivisinä viimeisinä viikkoina korjasit rikkoon-tuneet silmälasini teipillä uudelleen ja uudelleen. Minne sinä menet, sinne minäkin menen, ja minne sinä jäät, sinne minäkin jään.

Error error lataa patteri. I'm out.

Frescati, Stockholm 25.11.2013

FIGURES

FIGURE 1: Recorded radio programs in time	30
FIGURE 2: Interactional data in numbers.....	31
FIGURE 3: Radio material used in the articles.....	43
FIGURE 4: The act of humor in layers and circles.....	63

TABLE OF CONTENTS

ABSTRACT

ACKNOWLEDGEMENTS - ESIPUHE - FÖRORD

FIGURES AND TABLES

CONTENTS

1	INTRODUCTION	13
2	RESEARCH QUESTIONS.....	22
2.1	The small pictures: research questions of the four empirical articles....	22
2.2	The big, overarching research questions.....	24
3	METHODOLOGICAL APPROACHES TO INTERACTIONAL AND ETHNOGRAPHIC DATA	26
3.1	Interactional data	27
3.1.1	Radio Sweden (SR), Sisuradio and Klubi-Klubben.....	27
3.1.2	Yleisradio (Yle) YleX, X-Ryhmä and YleX Tänään.....	28
3.1.3	The recorded interactional data	29
3.2	Ethnographically framed listener notes	32
3.3	Data selection for the empirical papers	33
3.4	Transcriptions as a method and a first stage of an analysis	34
3.5	Modified conversational analysis of the interactional data.....	35
3.6	Analysis of the interactional data leads to ethnography	36
3.7	Further triangulation and interviews	38
3.8	From CA to window of discourse	40
3.9	Data and methodology in a nutshell.....	42
4	FROM SWITCHED CODES TO INDEXED FLOWS: THEORETICAL RESEARCH PATH.....	44
4.1	Code switching research: from descriptions towards explanations .	45
4.2	Is there always a matrix language?.....	47
4.3	Language shift or unpracticed multilingual resources?	48
4.4	Sociolinguistic functions.....	50
4.5	Speakerhood and groups.....	51
4.6	Multilingual repertoires.....	52
4.7	Intertextuality, voice and style.....	54
4.8	Translanguaging and metrolingualism.....	55
4.9	Flows.....	56
5	THE SMALL PICTURES: SYNOPSIS OF THE FOUR ARTICLES.....	58
5.1	English as a recourse in reporters' studio discourse	59
5.2	Multilingual repertoire indexing situated humor.....	62
5.3	Minority languages in polylingual practices.....	65

5.4	Global and local rap flows on the move.....	66
6	THE BIG PICTURE	68
6.1	<i>Error error lataa patteri</i>	69
6.2	Multilingual discourse practices and repertoires	70
6.3	Glimpses of the big picture	71
6.3.1	Dialogicity	72
6.3.2	Indexicality	74
6.3.3	Polycentricity	76
6.4	Pick 'n' mix identity practices.....	77
6.4.1	Situated identities in the minority radio.....	78
6.4.2	Global youth identities and music.....	80
6.5	Transculturating identities	81
7	CONCLUSIONS.....	84
	YHTEENVETO	93
	REFERENCES.....	104

LIST OF ORIGINAL PUBLICATIONS

Muhonen, A. 2008a. Sheikataan like a Polaroid Picture: englannin tehtävistä nuorisoradiojuonnoissa. In S. Leppänen, T. Nikula & L. Kääntä (Eds): Kolmas kotimainen, Lähikuvia englannin käytöstä Suomessa, Tietolipas 224. Helsinki: SKS, 169–202, 33 p.

Muhonen, A. 2010a. Mike Tyson syö korvia: två eller flera språk som markörer för humor. In A. Bengtsson & V. Hancock (Eds) Humour in Language. Textual and Linguistic Aspects. Acta Universitatis Stockholmiensis, Stockholm Studies in Modern Philology, New Series 15, Stockholm: Stockholm University, 192–222. 30p.

Muhonen, A. 2010b. It's a vicious circle": The Roles and Functions of English in Sweden Finnish Youth Radio Programs. In R. Harpelle & M. Beaulieu (Eds), Journal of Finnish Studies 14, Number 2, Winter 2010. Hancock: Finlandia University, 1–17, 17p.

Muhonen, A. under review. *Yeah yeah word up dog*: The motion of global and local rap and hip hop flows in Finnish language youth radio broadcasting (under review)

1 INTRODUCTION

[...] it is no coincidence that a move away from [linguistic] purity has been witnessed at the same time that digital technology has made the question of resource allocation less crucial. Lower media production costs and decentered and deregulated sites of production and producers can enhance multilingualism (Pietikäinen & Kelly-Holmes 2011: 61)

Great changes are taking place in the late modern world where not just more people but also more ways of communication are constantly on the move. This study delivers glimpses into these movements and describes how not just late modern adolescents themselves but music, styles, features of popular culture, different artifacts, leisure time interests and even ideologies are travelling between different settings locally and globally. Even more fundamentally, discourse (i.e. everyday verbal communication) and other discourse practices (i.e. ways of indexing and expressing identities as a form of meaningful social action), are constantly on the move through local and global sceneries. All these movements become relevant in this study, which explores multilingual language and discourse practices, as well as repertoires among adolescents in youth radio broadcasting.

This study paints a picture of multilingual life worlds¹ where global and local features intertwine and where objects and discourse practices are constantly on the move. In these life worlds being multilingual is taken for granted. This study shows that there are many different kinds of multilingualisms. In the late modern world, multilingualism can sound different in different scenes. Scenes in this study refer to different situations, settings, circumstances, and genres and groups of adolescents moving in them. One such scene is also the contemporary global research setting where new theories and methodologies of research on multilingualism are also being born. This study is situated at the crossroads of these fluid changes, in a time and space where new theories and

¹ A life world denotes both the scenes and surroundings of what is self-evident, given and can be observed as well as individual, social, and practical experiences that adolescents may be seen as experiencing together. Life world also refers to the surrounding world as experienced in everyday life.

research practices are searched for in order to document the new diversities and life worlds of young multilingual languagers (see García 2010). This study path derives from the past, reaching out for new scenes.

Public spaces such as the media are becoming increasingly globalized and multilingual (Pujolar 2007: 90). Globalization means “the tendency for economic, social, political and cultural processes to take place on a global scale rather than just within particular countries or regions” (Fairclough 2000a: 165). Kubota (2002: 13) writes that “globalization implies increased local diversity influenced by human contact across cultural boundaries as well as speedy exchange of commodities and information”. The effects and aims of these global and local contacts are very much present in the life worlds, media practices and discourses of the late modern urban adolescents whose voices are represented in this study. According to Jørgensen (2010: 3), “late modern society is characterized by fluidity”. In this study I have used the notion of late modernity following the ideas of Heller (2011), Jørgensen (2010) and Rampton (2006) to refer to the adolescents and the time and space where the study is situated (cf. modernity, see e.g. Bauman 2000). Late modernity describes an era where identities are no longer attached to certain groups and their typical manners or being and ways of communicating; identities are individual and negotiated (Jørgensen 2010: 3; see also Giddens 1991)² The term also captures the fact that some traces of modernity are still visible in the contemporary world.

This PhD study explores multilingualism (i.e. multilingual language practices, discourses, discourse practices and repertoires) in Finnish language youth radio broadcasting in Finland and Sweden. Multilingual radio discourse is the subject of this research, which explores interactional and ethnographic data from Sweden Finnish and Finnish youth radio broadcasting. Interactional data denotes audio recordings from the radio programs. The ethnographic data consists of observations, logbook notes and interviews. The Sweden Finnish data was recorded and collected during the summer of 2005 from Radio Sweden’s (SR) Finnish language radio station Sisuradio and its youth program called Klubi-Klubben. Simultaneously collected data from Finland derives from the youth radio station YleX, from its X-Ryhmä and YleX Tänään programs. This study investigates multilingualism within radio broadcasting from a qualitative and sociolinguistic viewpoint. The focus of the analysis is interactional and functional. Each empirical study tackles the research topics from a slightly different perspective (see also Muhonen 2008a, 2010a, 2010b, under review and section 2.1). This approach reveals smaller, more focused pictures of the overall study. Further, this study investigates some overarching implications and pinpoints general threads and themes in a more holistic big picture view of what multilingualism sounds like in the youth radio programs. These metaphors are used to demonstrate the relationships of the research questions of the individual articles investigating more specific issues to issues featuring across all the

² Late modern is often used synonymously with post-modern. However, I find the concept of post-modernism too relativistic (see, however, also Bauman 2000; Harvey 1989).

articles and to this study's larger, more holistic view that gathers together larger implications.

Throughout this work, the term *language practices* has been used to mean everyday talk on the radio, often referring to the analyses in Muhonen (2008a, 2010a, 2010b) where language-in-use has been the focus. Language practices are also associated with the analysis through the lens of conversation analysis (CA). *Discourse* denotes everyday discourse (i.e. verbal communication) on the radio. *Discourse practices* refer to how social life is constantly constructed. Discourse practices index different life worlds, ideologies and identities (see also contextualization, Gumperz 1982: 131). Discourse practices should be distinguished from the third and more abstract dimension of discourses, the Foucauldian use of the term expressing "wording the world" (Fairclough 1989: 77), which refers to critical discourses that include larger sociocultural phenomena (see also section 3.7). This study explores discourse as it manifests as verbal communication on the radio and discourse practices as ways of, for example, indexing and expressing identities as social action. Critical discourse analysis (see, e.g. Fairclough 1989) is not at the core of this study. *Repertoire* in this study refers to "the total complex of communicative resources" (Blommaert & Backus 2011: 3).

Pennycook (2007: 6) has described transnational and transcultural flows as "the ways in which cultural forms move, change and are reused to fashion new identities in diverse contexts". Such flows are common in youth radio discourse. They intertwine global features with the local scenes and features, demonstrating movement between these two areas. Transcultural flows do not merely refer to the existence of certain forms of cultural or linguistic phenomena but also to the processes where they are borrowed, blended, remade and returned as a process of, in Pennycook's words, alternative cultural production. When these phenomena and processes gain influence, the distance between global and local features, voices and communicators diminishes or sometimes even disappears. This often leads to a phenomenon known as glocalization, which Koutsogiannis and Mitsikopoulou define as may be understood as "a dynamic negotiation between the global and the local with the local appropriating elements of the global that it finds useful, at the same time employing strategies to retain its identity" (2007: 143).

The four empirical papers included in this study deal with different aspects of language alternation, language and discourse practices and features in motion. Therefore, a special focus on exploring the movement of global flows is given in Muhonen (under review). In the late modern society, identities are negotiated fluidly within different social settings (see Stæhr 2010; Jørgensen 2010: 2; Hymes 1974). Youth radio broadcasting is such a setting. Adolescents live in a world characterized by endless media choices and possibilities (see Boyd-Barrett, Nootens & Pugh 1996; Carlsson & Harrie 2001; Lokka 2003; Luukka et al. 2001; Von Feilitzen 2002; Von Feilitzen & Carlsson 2002). Recent studies show that Finnish media is multilingual (see Kytölä 2013; Leppänen 2007; Leppänen & Nikula 2007, 2008; Leppänen et al. 2009; Toriseva 2004, 2008). Youth media settings in particular are global and multilingual public spaces.

In this study, *adolescents* are seen as representatives of global *youth*. Both are core concepts. Youth is approached in the following manner, as “culturally determined in a discursive interplay with musical, visual and verbal signs that denote what is young in relation to that which is interpreted as respectively childish or adult” (Fornäs 1995: 3). As Rampton (2010: 17) states, the youth designates “an intermediate, transitional social positioning, increasingly attracted to a range of pleasures and possibilities beyond the horizons of childhood, sensitive but not submissive to governing norms and authorities”. In order to be as general and inclusive as possible, I have used the concepts adolescents or youth and also, for example, young speakers (cf. the use of *late modern youth* and *late modern and urban youth* in Jørgensen 2008a, 2008b; Muhonen 2012a, 2012b; Madsen 2008, 2011; Rampton 1999)³. Sweden Finnish youth is referred to as Sweden Finnish adolescents/youth but also as “young people of migrant Finnish heritage in Sweden” (Muhonen 2010b: 1, also Muhonen 2010a: 192). Some voices of Finland Finnish and Sweden Finnish youth are reflected through this work. In addressing discourse of minority language and belonging, the voices of Sweden Finnish youth are sometimes given more space and therefore heard more loudly (see identity and identity repertoires, 6.4.).

Media culture produced for adolescents that young people come into contact with constitutes an essential and perhaps the most rapidly growing part of media globalization. This culture includes popular music on the radio, CDs, globally distributed films, TV programs directed and watched by young people, interactive games and the Internet. (Von Feilitzen & Carlsson 2002: 14-16.) All these aspects of modern global media culture are represented in the research data collected for and described in this study (see also Muhonen 2008a: 169; 2010b; chapter 3). Much of this is intertextually and intermedially connected and intertwined, for example, as global media flows in the youth radio broadcasting (see Muhonen 2008a, 2010b, under review). Finnish adolescents consume various types of media on a daily basis (see also Alasuutari 1993; Luukka et al. 2001; Nukari & Ruohomaa 1992; Sauri 2006). Von Feilitzen & Carlsson (2002) refer to the changing media scene and confirm that young people’s use of and relations to media are subject to continuous change. What at first sight may seem to be a small scale local and national media and radio setting, such as the Sweden Finnish youth radio programs, can as a matter of fact reveal a rich repertoire of global media phenomena and a wide repertoire of popular “transcultural flows” (see Pennycook 2007; Muhonen under review, submitted), and further also identity repertoires (cf. Varis et al. 2011). Both the Finland Finnish youth radio and the youth radio in a minority language and culture setting in Sweden reflect, in addition to the instant and local radio setting, also a wider life world of a global youth. They mirror insights into the surrounding societies,

³ A number of terms have been designated to describe modern language practices among the youth: ‘youth language’ and ‘youth talk’ (see Rampton 2010), ‘ethnolect’ or ‘multi-ethnolect’ (Quist 2005, 2008); ‘polylingual languaging’ (see Jørgensen 2008a; Møller 2009) and for example ‘late modern urban youth style’ (Jørgensen 2008b; Madsen 2008); see also Kotsinas (1994).

where flexible multilingual discourse practices and transnational and global flows can be indexed and identified.

Le Page and Tabouret-Keller (1985) distinguish four different usages and denotations for the concept of language. First, language can be seen as a characteristic of human nature, labeled as mother tongues or native languages, something one has an emotional relationship with. This usage can also mean several languages that one has learned as a child. Second, language denotes the use of language (e.g. language practices). Third, language is the linguistic description of language use. Fourth, language can be described as something belonging to a certain group of people, a homogenous description of language, which is based on something that is seen as a standard or norm, for example, Sweden Finns speak Finnish. (Le Page & Tabouret-Keller 1985.) This study operates on all these levels but concentrates on the second. The context will reveal which aspect of language is being referred to.

The language situation in Finland and Sweden

Finnish is the larger of the two national languages in Finland and spoken by the majority of Finland's population, which is approximately 5.5 million people (Suomen virallinen tilasto 2013). *Finland Swedish* refers to the Swedish-speaking population living and speaking bilingually in Finland; less than 6% of the Finnish population speaks Swedish (Suomen virallinen tilasto 2013). In Sweden, there is only one official national majority language, Swedish, spoken by over 9 million people, among which 1.8 million use it as a second language. Language in a minority context can be described as regional, lesser-used, non-state, "non-hegemonic or indigenous" (Cormack 2007: 1). A minority language can either include the aspect of fewer speakers or less valuable position and status in a society (Hyltenstam 1999: 25). Finnish is the largest minority language in Sweden, even if its dominance is decreasing (Lainio forthcoming). *Sweden Finnish* refers to Finnish spoken in Sweden; it also denotes Finns living in Sweden. Sweden Finnish is an official national minority language; its position in Swedish society is also described as lesser-used, non-hegemonic and indigenous (see Cormack 2007). It is also a Less Widely Used, Lesser Taught Language (LWULT) and a language in a minority position in Swedish society, surrounded by – among other languages – the majority language Swedish (see Hyltenstam 1999). In 2000 in Sweden, Finnish received a status as one of the five national minority languages. In 2010, the domestic minority language right came into force (see *Lag om nationella minoriteter och minoritetspråk* 2009: 724; *Språklag* 2009: 600). A recent estimated number of Finnish descendants in Sweden is over 700,000 (Suomalaistaustaiset tilastoina); Finnish (descendants) is the second largest group in Sweden (Statistiska Centralbyrån 2013). Eriksson's (2005) radio investigation led to an estimation of approximately 399,000 persons who understand Finnish in Sweden. Ritzén's (1997: 132) study about language use estimated that 156,000 persons in Sweden have Finnish as their first language. De Geer (2004: 38) suggests that there are total of between 240,000 and 256,000 Finnish

speakers in Sweden (see also Juvonen & Parkvall 2003; Lainio forthcoming; Reinans 1996).

At the time of the recordings, in 2005, in Finland there was a strong representation of Finnish language youth media which consists of many different TV and radio stations and a wide repertoire of magazines and films. The Finland Finnish radio data gives glimpses to one among many youth radio stations in Finland and offers a majority viewpoint to this study. In Sweden, there were daily radio broadcasts in Finnish via Finnish language radio programs, a few TV programs with Swedish subtitles and two weekly newspapers and a bilingual Sweden-Finnish culture magazine *Sheriffi*. Although some of these are also partly targeted for a younger audience, the Sweden Finnish youth radio represented in this study is still the only proper Finnish language youth medium in Sweden.

The niche of this study

A vast amount of sociolinguistic studies on youth languages concerning the stylistic and multilingual practices of youth have been published (see, for example, Alim 2006, 2009; Alim & Pennycook 2009; Androutsopoulos 2007; Androutsopoulos & Georgakopoulou 2003; Androutsopoulos & Scholz 2002; Jørgensen 2008a, 2008b; Kytölä 2012, 2013; Leppänen 2008a, 2008b, 2009; Pietikäinen et al 2008; Rampton 1995, 1999, 2011; Westinen 2010). Many studies deal with multilingualism in Finland and in the media (see e.g. Kytölä 2013; Leppänen 2007; Leppänen & Häkkinen 2012; Leppänen & Piirainen-Marsh 2009; Pietikäinen 2003; Peuronen 2011). There are only a handful of studies on Finnish-speaking youth outside Finland (see Boyd & Andersson 1991; Halmari 1998a, 1998b; Halmari & Smith 1994; Lammervo 2009; Lindström 2012). Some language studies have been conducted on Sweden Finnish school children (Boyd 1987, 1988, 1993; Huss 1985, 1991; Janulf 1998; Juvonen 1991; Juvonen & Viberg 2012; Kangassalo 1995, 1996, 1998, 2000a, 2000b, 2001, 2003, 2009; Nesser 1981, 1983, 1986; Suikkari 1997, 2004; Tuomela 2001; Wande 1988a, 1988b; Weckström 2008, 2011). There are some studies on identity among Sweden Finnish adolescents (see Moring & Godenhjelm 2010; Orama 2011; Skutnabb-Kangas 1987, 1994; Tuomela 2001; Weckström 2008, 2011; cf Lainio 1989; Lukkarinen Kvist 2006; Suutari 2000; Ågren 2006). There is research on other minority language media in Europe (see e.g. Blomqvist 1982; Pietikäinen 2008a, 2008b, 2008c; Pietikäinen & Kelly-Holmes 2011; Savolainen 2008; Törmälä 2004). Many other earlier minority media studies have focused on language issues on radio at a station or at a domain level and not focused on languages and its functions (see Moring & Godenhjelm 2010; Riggins 1992). There are also studies on Finnish as one of the languages of a multilingual youth repertoire (Leppänen 2012; Leppänen & Pietikäinen 2010; Pietikäinen 2012; see also Muhonen 2005, 2008a, 2008b, 2010a, 2010b, 2012c, 2013).

This qualitative and descriptive study is situated in several sociolinguistic research traditions. This work studies youth, and language and discourse prac-

tices among late modern global adolescents. This study can be placed in the research tradition of linguistics of contact (see Pratt 1991, as cited in Rampton 2000), and interactional sociolinguistics (Gumperz 1999). The focus lies in the ways language practices index social affiliations in situations where legitimacy is open to negotiation and not necessarily guaranteed by Finnish surroundings and/or inheritance, in-group socialization or even language ideology (see Hewitt 1986, 1995). This is a sociolinguistic study on multilingual discourse in a youth radio setting and also a study of discourse in media (see also Kelly-Holmes & Pietikäinen 2012; Pietikäinen & Kelly-Holmes 2012). By reflecting global rap flows and music, this PhD work connects to popular culture studies (see Androutsopoulos 2007; Androutsopoulos & Scholz 2003; Blommaert & Varis 2012; Madsen 2008; Pennycook 2007; Westinen 2010, 2012). Indirectly, the study also reflects research on minority languages and has relevance to discourses on minority language policy because the Sweden Finnish radio programs are produced and broadcast in Sweden where Finnish is an official minority language. Sociocultural linguistics is also implicitly connected. This is a sociolinguistic study of verbal behavior determined in terms of the relations between the setting, the participants, the topic, the functions of the interaction and, for example, the values held by the participants to each of these (see Hymes 1974, 1996). This study also relates to research on belonging and research on the relationship between language practices and identity (see Jørgensen 2010; Madsen 2008; Rampton 1995; cf. Labov 1966; Trudgill 1974).

Research ethics

Issues related to research ethics have been settled in the contracts between the researcher, Stockholm University and the two public service radio stations. The research design is based on the commitments sealed in these contracts. The focus of the study is on discourse (i.e. verbal everyday conversations) and never on personal statements of the speakers. In the transcriptions and data excerpts used in this study, all the names and place names have been changed or made anonymous.

The four empirical papers of this PhD study

This PhD thesis consists of the introductory part and four separate individual articles which all have different approaches to multilingual language and discourse practices (see chapter 3)⁴.

- 1) Muhonen, A. 2008a. Sheikataan like a Polaroid Picture: englannin tehtävistä nuorisoradiojuonnoissa. In S. Leppänen, T. Nikula & L. Kääntä (Eds.) *Kolmas kotimainen, Lähikuvia englannin käytöstä Suomessa*, Tietolipas 224, Helsinki: SKS, 169–202, 33 p.

⁴ The data has also led to other publications; see Muhonen 2004, 2005, 2008b, 2010c, 2013, submitted, in progress)

- 2) Muhonen, A. 2010a. "Mike Tyson syö korvia": två eller flera språk som markörer för humor. In A. Bengtsson & V. Hancock (Eds) *Humour in Language, Textual and Linguistic Aspects*, Acta Universitatis Stockholmiensis, Stockholm Studies in Modern Philology, New Series 15, Stockholm: Stockholm University, 192-222, 30p.
- 3) Muhonen, A. 2010b. "It's a vicious circle": The Roles and Functions of English in Sweden Finnish Youth Radio Programs. In R. Harpelle & M. Beaulieu (Eds) *Journal of Finnish Studies* 14, Number 2, Winter 2010, Hancock: Finlandia University, 1-17, 17p.
- 4) Muhonen, A. under review. Yeah yeah, word up dog: The motion of global and local rap and hip hop flows in Finnish language youth radio broadcasting.

The structure of the study

This PhD work forms a dissertation that consists of a collection of four individual articles and an introductory part. The study begins with an introduction in chapter 1 and listings of the research questions in chapter 2. Chapter 3 offers a detailed presentation of the radio stations and research material. The data is introduced at an early stage, unconventionally before the theoretical considerations, for several reasons. First, different theories and methods applied in this study are mostly data driven (see further in chapter 3). Second, the data, even if not the same samples of it, used in all the publications is the same while the theoretical approaches to it have evolved over the time span of writing the articles. Methodological approaches to the interactional and ethnographically framed research data, and the trajectories describing those choices, are also reflected in chapter 3. Chapter 4 leads the reader through the theoretical path and demonstrates the research space of this work, as well glimpses into the intellectual path that I have had the privilege to take ever since I began this study in 2003. The path metaphor expresses both the forward development of the work that progresses by selecting and adding certain issues and leaving some issues behind and it also includes some side routes from the path. Theories specific to different articles are reflected in the articles (synopses in chapter 5) and are not always comprehensively repeated in this chapter. Chapter 5 summarizes the main results of the four empirical articles included in the study (see Muhonen 2008a, 2010a, 2010b, under review). The synopses in Muhonen (2008a) and (2010a) are deliberately longer in order to make this study accessible to a wider audience. The concluding discussion in chapter 6 draws together some general threads and main themes of this study and paints the big picture of the study as a whole. It also aims to connect the data, methods, theories and main results of this particular study of multilingualism. Relevant earlier and current research is presented throughout this study. They are both integrated in different chapters and introduced and discussed in each article (see Muhonen 2008a: 174-176; Muhonen 2010a: 193-194; Muhonen 2010b: 2-3; Muhonen under review). In chapter 7 I draw some conclusions based on the present study. In addition,

Muhonen (2005: 29-51) gathers a wide selection of earlier relevant research for this study⁵. Summary in Finnish is found at the end.

Repertoires are biographically organized complexes of resources, and they follow the rhythms of human lives (Blommaert & Backus 2011: 9)

⁵ Muhonen (2005) was written at an early stage of this study and includes and reflects such topics as research on the contact between Finnish, Swedish and English, code switching in American and Australian Finnish, Anglicisms in Finland, Sweden Finnish, bilingualism and language status among Sweden Finnish children and spoken Sweden Finnish. The study reflects some of the ideas discussed at the beginning of chapter 4. Muhonen (2005) also discusses the theories behind the selection of the multilingual data in the initial phase of the present study. Muhonen (in progress) further adds to the explorations of the total multilingual fact (see chapter 7 of this study).

2 RESEARCH QUESTIONS

Large structures of culture, heritage, and history were identifiable in the smallest instances of the language and literacy language practices (Blackledge 2012: 7)

This PhD study explores multilingualism, multilingual language and discourse practices and repertoires in Finnish language youth radio broadcasting in Finland and Sweden. The study operates on two levels: The empirical articles address more detailed research questions and investigate the small pictures and identify language practices at the level of certain groups of speakers, features or cultural phenomena. These investigations have further led to overarching research questions and implications concerning the big picture, investigating some key issues of multilingual discourse and its relevance for the study as a whole. The big picture can be painted and big questions answered by taking a look at the small pictures. These small, more focused investigations also contribute to the understanding of the larger, more holistic picture of multilingualism on the youth radio. By emphasizing these two metaphors – small pictures and big picture – I aim to create a more holistic view of what multilingualism sounds like on the radio.

2.1 The small pictures: research questions of the four empirical articles

Muhonen (2008a) investigated the functions of English within the radio speech of radio reporters in the broadcasts of Finnish YleX. It searched for answers to these questions:

- How do reporters build up multilingual discourse?
- What are the interactional functions of English in this discourse?

The paper has an interactional starting point. The multilingual repertoires discussed here intertwine Finnish and English and the paper sheds some light on the (linguistic) life worlds where English is used as a resource in interaction. The study focuses on a single group of speakers, Finland Finnish radio reporters' monologues and dialogues, in a single situation and setting in the studio. The study offers implications to what late modern youth discourse sounds like and what the functions of English are in them. Another implication raised by this study is the effect of global popular culture on the local youth language practices.

Muhonen (2010a) explored multilingual verbal humor in Finnish youth radio in Finland and Sweden and looked to answer the following questions:

- What does one joke about and what does humor sound like in youth radio broadcasting?
- How are several languages used as markers of humor in radio interaction and what kind of functions do they have in the making of humor?
- What kind of interactional features are used when humor is created with two or more languages as resources?

The paper has an interactional focus on multilingual discourse. It studied how multilingual language practices are used to create humor in radio broadcasting. This relates to the radio genre and the general overall entertaining function it has (see Muhonen 2008a: 176). There is no focus on a specific language. The study concentrated on one function and genre: humor and how different multilingual language practices play a role in creating it. This study included both stations and investigated a mixture of radio discourse, including reporters' studio dialogue, informal chatting between friends, radio theatre and stand-up comics. The multilingual repertoire in Muhonen (2010a) refers to language practices where several languages are made use of in the act of creating humor (see Nash 1985; Muhonen 2010a: 198-200).

Muhonen (2010b) took an interactional and sociolinguistic viewpoint. The focus is on the meanings and functions and attempted to answer the following research question:

- What meanings and functions are served by language alternations, i.e. "all instances of locally functional usage of two or more languages in an interactional episode" (see Auer 1984: 7-8) between Finnish and English in Sweden Finnish youth radio programs?

The study concentrated on language practices and instances of language alternation between English and Finnish in Sweden Finnish radio discourse (e.g. reporters' studio speech, broadcast speech performed while a band is playing live, informal chatting between friends, interviews, language practices from other sources cited by reporters and live on-the-air reports). The study touches upon the study of languages in a minority context because both Finnish and

English are minority languages in Sweden and because it considers Sweden Finnish radio. The study as a whole further reflects upon the study of youth media. In particular, the issue of belonging and identity in a late modern and urban setting from the Sweden Finnish perspective has also turned out to be of relevance for this study. Muhonen (2010b) explores only the Sweden Finnish radio station and data. The repertoire addresses the use of English and Finnish, thus references to a wider multilingual repertoire within broadcasting are also made.

Muhonen (under review) is a situated sociolinguistic study of global and local youth radio discourse in Finnish and Sweden Finnish youth radio context with a focus on rap music and hip hop culture. The study searched for answers to the following research questions:

- What kind of rap music and hip hop culture flows are displayed and indexed in discourse of rap in Finnish language youth radio broadcasting?
- What is linguistically, culturally, and ideologically global or local in the rap music and hip hop culture flows in Finnish language youth media?

This study investigated rap and hip hop flows through what Blommaert (2005: 66) calls the window of discourse and explored discourse in youth radio broadcasting. The data for this study was collected from both stations and radio broadcasts including discourse of rap as a whole. Rap lyrics were also included in the data. This is a study of one subgroup of youth, hip hop and rap performers, and their repertoires, here referred to as global linguistic rap and hip hop flows. The focus of the study is on flows and not languages; transcultural flows, artifacts, activities and ideologies are discussed. The analysis gives glimpses of how rap music and hip hop culture is situated in the Finnish context and reflects the discussion of globalization in Finnish cultural context.

2.2 The big, overarching research questions

The research questions in the empirical articles have attempted to guide different small scale explorations of language and discourse practices. The following overarching research questions make up the big picture of this work (as a whole) and aim to build a more holistic view of multilingualism in radio broadcasting:

- What does multilingualism sound like in the youth radio programs?
- What are the main functions of multilingual discourse practices in radio broadcasting?
- What is the overall implication of the study? Can some overarching threads regarding multilingual discourse and research practices be identified?

It is also relevant to explore, in relation to data, methods and theories, in what manner does one have to approach youth radio data in order to get access to

what Silverstein (1985, 2003) calls the total linguistic fact and understand how linguistic signs have meaning in four aspects of language: form, use, ideology and domain. In this study I refer to this concept, in a Silversteinian spirit, as *the total multilingual fact*. All these research questions are reflected upon in chapter 6. They aim to reveal glimpses to the big picture of the present study.

Big things matter if we want to understand the small things of discourse (Blommaert 2010: 41)

3 METHODOLOGICAL APPROACHES TO INTERACTIONAL AND ETHNOGRAPHIC DATA

All data involve selection and analytical preparation, guided by their relevance to particular issues and their tractability within different methods (Rampton 2006: 397)

The present study is based on data collected from youth radio programs in Finland and Sweden, selected by availability, comparability and suitability for the overall research topic. The data are introduced before the theoretical considerations for several reasons. The research questions and empirical papers have been initiated by interesting features, threads and patterns of multilingual language and discourse practices found in the data. The basic data, although not the same samples of it, are used in all the publications. The theories chosen for this study are mostly data driven. I have selected the theories after forming my understanding of the data. The methods, too, are data-driven.

This chapter first introduces the interactional data, which includes the audio recordings from youth radio broadcasts. In parallel, this chapter describes the motivations, design and collection of the ethnographically framed data, which consists of listener (field) notes and interviews. I also consider informal discussions as ethnographic data. Although the primary data for the study are the interactional data, all these together contribute to the understanding I have of the object of study as a whole. The interactional data have led to further amendments of the ethnographic data. Ethnographic methods have then resulted in certain additional data being collected. The data design, the collection process as well as some methodological approaches connected to these are described in this chapter. Because data and methods are intertwined, they are dealt with in parallel throughout the present chapter.

Because this study consists of four individual empirical articles, where methodologies are introduced and explained, I have chosen not to repeat all that in the present chapter. Therefore, for example, the conversational analysis approach, applied extensively throughout Muhonen (see 2008a, 2010a, 2010b), is not repeated in this chapter regardless the fact that it offers a central frame of references for the work. The approach is very explicit in the articles, both in the methods section as well as throughout the analyses (see particularly Muhonen

2010a: 194-196, 200-218), where references to relevant reading and previous research have also been made. However, what the articles do not reveal – or what remains invisible and implicit – is the ethnographical nature of the present study. Although imperceptibly applied in the articles, it was not explicitly written into the analyses. Therefore, it is explicitly in black and white in the present introductory chapter. All these choices relate to the fact that the present work, in addition to the small pictures, aims at creating a more holistic picture of multilingualism in the radio broadcasting.

3.1 Interactional data

Radio is usually the strongest of all available ethnic minority media (see Pietikäinen 2008a: 176). I was interested in multilingualism in the Finnish language youth media setting in Sweden and Finland and the choice of the media was evident: Radio Sweden's (SR) Finnish language station *Sisuradio* was not just the strongest but the only Finnish language media in Sweden that broadcasts programs aimed specifically at a young audience. The availability of Finnish language youth media in Sweden strongly guided the selection. Because comparability was one criterion, Yleisradio Oy (Yle) was an equivalent choice to SR *Sisuradio* from Finland; both Radio Sweden (SR) and Yleisradio Oy (Yle) are non-commercial and independent public service radio broadcasters.

The material from both stations covers eight weeks of recordings of selected youth radio programs (see further below). Availability played a central role in the data collection processes and the extensive amount of data was collected for several practical reasons. It was challenging to find a time when simultaneous recordings of similar youth radio programs could be collected. The negotiations with the radio stations took a long time; I wanted to record as soon as possible and the possibility opened up in the summer 2005, with June and July in 2005 as a time that suited both stations. It was also difficult to foresee what kind of material I would get. For this reason, I welcomed the longest period of recording the radio stations could offer. I also wanted to guarantee that I was getting a large enough sample of data.

3.1.1 Radio Sweden (SR), *Sisuradio* and *Klubi-Klubben*

SR's primary aim is to provide high-quality programs for all audiences in Sweden, wherever they live and regardless of their age, gender or cultural background (About Swedish Radio). SR broadcasts news and current affairs in "a number of minority and immigrant languages", over 4 national stations and 25 local ones (About Swedish Radio). SR's broadcasting covers popular and classical music, social debate, children's programs, culture, sport, drama, entertainment, public information, traffic reports and weather forecasts. Programs are broadcast around the clock over four nationwide domestic FM stations, 25 local stations and an external service, Radio Sweden (About Swedish Radio). SR has

a national responsibility to send programs in national minority languages in Sweden. Finnish, as one of the five official national minority languages, has a special position: it has its own Finnish language station, SR P2 Sisuradio, which can also be listened to on the Internet and from local radio stations throughout Sweden. Sisuradio provides news, music, culture, entertainment and sports in Finnish on a daily basis. (Sisuradio).

SR Sisuradio Klubi-Klubben: Staraklub(i), Jymyklub(i) and Hittiklub(i)

Sisuradio's youth program was called *Klubi-Klubben* in 2005. It was the only broadcast Finnish language youth media in Sweden. Klubi-Klubben broadcast three different theme programs: *Staraklub(i)* provided program content for young listeners to identify with. It consisted of interviews about and by other young Sweden Finns. *Jymyklub(i)* included culture, current topics and discussions about different the life situations of young people. *Hittiklub(i)* played music, presented a list of Top Ten hits and broadcast interviews of, for example, Finnish and Sweden Finnish artists. During the summer of 2005, Klubi-Klubben was broadcast Wednesday through Friday from 8 p.m. to 10 p.m. The different program types include, for example, reporters' live cast radio speech, interviews, humor programs, reports, (station and program) announcements, and music. Language, identity and minority issues were addressed in Klubi-Klubben programs; issues connected to Finland were also discussed often (Muhonen logbook note, August 2005; see Blomberg 2008)⁶.

3.1.2 Yleisradio (Yle) YleX, X-Ryhmä and YleX Tänään

YLE comprises four television channels, six radio stations and the online outlet yle.fi. Yle also has a transnational radio station Yle Radio Finland, which broadcasts Finnish programs via the Internet and satellite connection, as well as Yle Mondo, broadcasting programs in English and Russian. There are complementary services by 25 regional radio programs. Yle supplies Finns with news, experiences, education and entertainment with equal access as one of its values. Yle makes programs and produces services in Finnish and Swedish and, for example, in Sámi, Romani and sign language (This is Yle).

YleX X-Ryhmä and YleX Tänään

As part of Yle's major station reform in 1990, a new youth radio station, Radiomafia was founded. With Radiomafia the proportion of music and entertainment radio speech became a more essential and audible part of the youth radio

⁶ Klubi-Klubben later changed its format and is today called *Finska pinnar*. This is still now the only broadcast Finnish language youth media in Sweden; the YleX programs have also changed their format and both YleX Tänään and X-Ryhmä have been changed to Etusivu, YleX Iltapäivä and Yle X Jatkot.

broadcasting (Nukari & Ruohomaa 1992: 62). Later on Radiomafia was renamed to YleX. In Yle's Annual Report 06 (2007) YleX was described as "multimedia channel for popular music and culture, with a fast-paced broadcast flow complemented with special music programs, humor, and broadcasts profiled for the channel" (Find your own Yle, 2007). YleX is "an up to date and versatile source of a popular culture aimed especially at a younger audience" (Yle yhtiönä; translations Muhonen⁷). Now, in 2013, YleX provides services for mobile phones and the Internet. At the moment YleX is also on Facebook and Shoutbox. A live video feed of the radio broadcasts can also be followed online (YleX info).

From a wide selection of available YleX broadcasts, YleX X-Ryhmä (YleX X-group) and YleX Tänään (YleX Today) were selected. These two programs included a great deal of everyday radio discourse and interviews – all interesting from the multilingual discourse practice viewpoint and further equivalent to the Klubi-Klubben broadcast. My purpose was to maximize the voices of the audience through discourse in the recorded material. YleX X-Ryhmä was, similarly to Klubi-Klubben, broadcast during the evenings, Monday to Friday, from 6 p.m. to 9 p.m. X-Ryhmä was a program specialized in pop music directed at the music's active consumers. X-Ryhmä also gave updates on ongoing and newly released movies and games. Furthermore, a great deal of artist interviews, live concerts, news and reports related to the world of popular cultures were broadcast. In addition to reporters' discourse practices and music, station and program announcements were heard. YleX Tänään is broadcast during the day from Monday to Friday between 10 a.m. and 2 p.m. The program components were similar to the Klubi-Klubben themes, and the regular programs included interviews with profiles, movies, new music, celebrities, comic series and games. It also included city guide reports, in which Finnish cities were visited. Similar city reports were also broadcast in Klubi-Klubben. In addition, YleX broadcasts included sports interviews and broadcasts of events related to popular culture. (YleX - YleX Tänään).

3.1.3 The recorded interactional data

The YleX recordings were conducted in two phases. The pilot material was recorded during weeks 3 and 4 in January 2004 in Finland by the researcher. The pilot material consists of six programs (see Appendix 1) of YleX X-Ryhmä for a total 18 hours of material. This material was recorded and saved on (Sony) mini discs and detailed transcriptions have been made. The second primary data collection phase was conducted simultaneously with the Klubi-Klubben recordings during the summer of 2005, from weeks 23 to 28, for a period of six weeks. Every other week YleX X-Ryhmä and YleX Tänään programs were recorded, both during a three-week time, four to five days a week. The YleX Tänään material consists of 15 programs (four hours each), totaling to 60 hours of program time. The X-Ryhmä material consists of 13 programs (three hours each), totaling

⁷ All the translations in this study have been made by me.

to 39 hours of material plus 18 hours of the pilot material (six programs, three hours each) for a total of 57 hours. Altogether, the interactional YleX material consists of 117 hours of recorded radio programs. Klubi-Klubben recordings consist of 24 radio programs that were broadcast and recorded during weeks 23 to 30 in June and July in the summer of 2005. The recorded material for this set totals 48 hours of radio broadcasting.

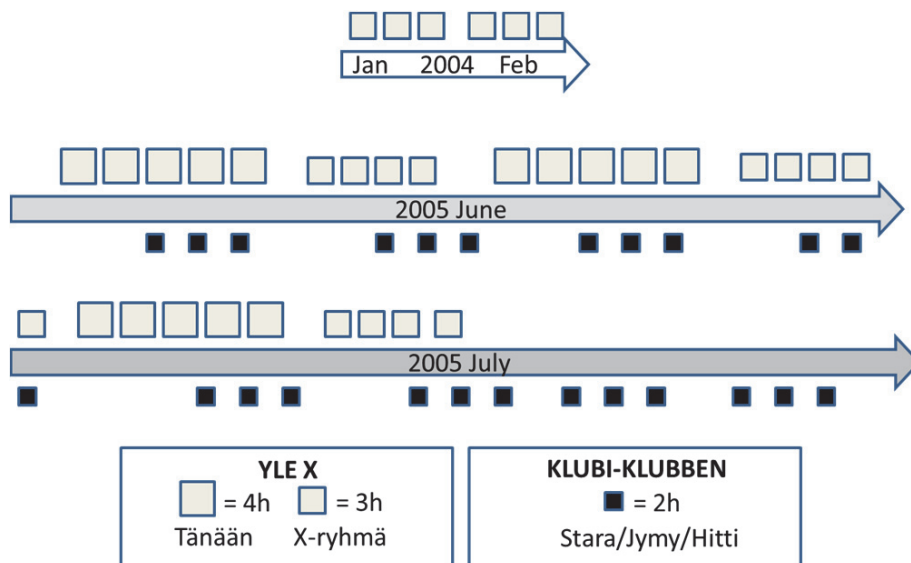

FIGURE 1: Recorded radio programs in time

The material for Klubi-Klubben programs was recorded in parallel to the primary YleX data during the weeks 23 to 30. The recordings were accomplished by the technical staff at SR Sisuradio, and handed over to me in mp3 format, saved on CDs. No further digitalizing of the Klubi-Klubben material was needed. The YleX material was also collected in cooperation with the radio personnel. It was provided in DAT format and further digitalized. The digitalized material consists of copies of the original radio programs both in the WAV and mp3 format.

Interactional data summarized

The complete recorded material from both stations consists of 165 hours of radio program time (see also Appendix 1)

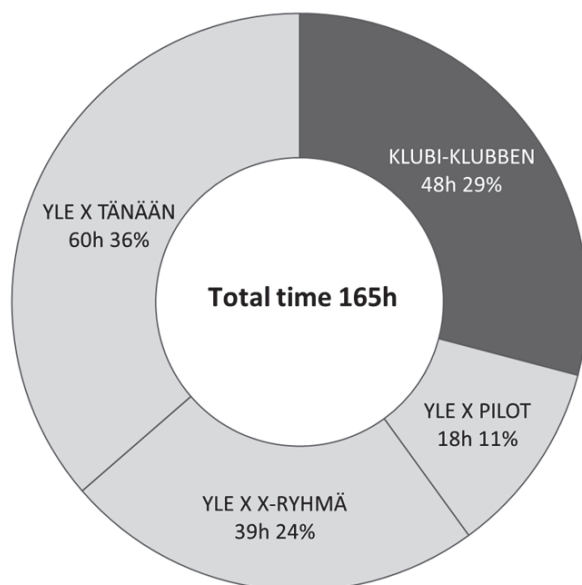

FIGURE 2: Interactional data in numbers

All the recorded 24 Klubi-Klubben programs, two hours each, sums up to 48 hours. The YleX pilot material consists of six programs each lasting three hours, in total 18 hours. The YleX primary material consists of 13 YleX X-Ryhmä programs, each lasting three hours which sums up to 39 hours. The YleX X-Ryhmä program time, therefore, sums up to 57 hours. In addition, the material includes 15 YleX Tänään programs (four hours each), altogether 60 hours. All YleX material sums up to a total of 117 hours.

Interactional data included in the study

The actual number of minutes of the research material from each station differs because the individual programs were seldom exactly two, three or four hours respectively. Some additional deviations were also made in the YleX material: a DAT tape was lost in the digitalization process, a few DAT tapes did not include any sound and additionally two programs had not been recorded in their full length. The programs that had not been digitalized by 2009 were also excluded. These deviations, which total 24 hours, were not included in the present study. A detailed list of the deviations is to be found at the end of this work (see Appendix 1). The actual research material comprises 93 hours of YleX and 48 hours of Klubi-Klubben material, for a total of 141 hours of recorded radio programs.

3.2 Ethnographically framed listener notes

During the summer of 2005, I made the following observations from the recorded radio broadcasts:

World media had its eyes on London, where a terror attack took place in July 2005 (Muhonen, logbook note, August 2005)

In Finland and Sweden, illegal copyright infringement and online piracy due to file-sharing networks was a hot topic of public debate (Muhonen, logbook note, Klubi-Klubben, August 2005)

Finland was in an uproar after both the Italian prime minister, Silvio Berlusconi, and the president of France, Jacques Chirac, poured scorn on Finnish food and pronounced it as practically inedible (Muhonen, logbook note, September 2005)

The observation notes give glimpses of the topics that were discussed on the radio programs. They situate the research and the reader in the right time and space (Muhonen 2010a: 201; 2010b: 8; cf. Goffman 1981 on footing) because they are ideological discourses (e.g. “ways of wording the world”, see Fairclough 1989: 77) and great societal debates that we still recall. These critical discourses frame the research in the right time period and place it in the larger situated cultural and media setting. The turbulent discourses of the inedibility of traditional Finnish delicacies describe the debates in the Finnish and Sweden Finnish societies surrounding the radio broadcasting this study explores. It was a topic widely discussed in Finland and Sweden. The London terror attack formed a base for global discourses that are still current. As can be seen, the observations deal with both global and local aspects discussed in the radio broadcasting. From a critical and historical viewpoint, these discourses can be understood as a complex bundle of interrelated acts that manifest themselves within and across the social actions (Reisigl & Wodak 2001). These also contribute to the more holistic picture of the youth radio discourses by referring to Discourse with the capital D: some broader social, cultural and ideological processes (see Gee 1999).

The short observations are excerpted from an ethnographically framed logbook that I wrote while listening to the recorded radio broadcasts for the first time. When I listened to the radio programs before I made any efforts to transcribe the interactional data, I kept an ethnographically framed logbook of what I call ‘listener observation’. I wrote observations and comments regarding, for example, the discussion topics in the programs. Sporadically, I observed and made connections to relevant world news or to news concerning Finland or Sweden. I also documented events that took place in Sweden, Finland or internationally. I wrote down observations regarding individual radio programs and the music, music charts, artists or people who were interviewed. Sometimes I documented the popularity of songs, sometimes the arbitrary nature of some music. I wrote observations on a variety of issues that I at that time and space found relevant and interesting.

The observations are documented in two logbooks, in what I also call listener (field) notes (cf. observer's (field) notes, see Emerson, Fretz & Shaw 1995; Hammersley & Atkinson 2007; Van Maanen 1988; see also Muhonen logbook 1 & 2). This practice connects to the ethnographic tradition where field notes are seen as managing the chaos of the field through words (Blommaert & Dong 2010: 224-26) and as an attempt to capture the "invisibility of everyday life" (Erickson 1985: 8) through making notes based on what one has observed, glimpses of representations of real life accounts (Heller 2008: 257). I wrote most of the observations during the first time I listened to the audio files. Worth noting is that at the time of the logbook notes, I did not consider these as "real" data. However, later on these observations became considered a part of the ethnographically framed data used in the analyses of this study. The data consisting of the observations and the notes are gathered in two handwritten notebooks, observations are also written in the digital space provided by the Sony Sound Forge program.

3.3 Data selection for the empirical papers

The data used for the empirical papers were selected for reasons of comparability, availability and particularly by suitability for the overall research topic on multilingualism in the Finnish language youth radio. In the early stage of this present study, I approached the data looking for multilingual discourse practices featuring code switching (see Muhonen 2005). The theories of code switching, and the long and strong research practice of code switching between Finnish and English among different groups of speakers and groups (see Muhonen 2005; also section 4.5) guided the initial selection of the multilingual data for the study. The selection was based on the multilingual language practices found in the data. The common factor for the data selection was multilingualism – a concept that has been called differently during the various phases of the research path (i.e. as code switching, language alternation, multilingual language practices, discourse practices and repertoires, and even to some extent, transnational flows).

In the process of further data selection, hand in hand with the ethnographic path of research practices, other features became relevant. My ethnographically framed listener observations (see section 3.2) led to the recognition of frequent domains (e.g. humour) and genres (e.g. rap music). The dichotomy between minority and majority radio was a conscious choice from the beginning and related to the research aims: Muhonen (2008a) investigated the YleX data only whereas Muhonen (2010b) described language practices in a minority language media. Another selection criterion has been the presence of English in the discourse practices of the reporters (Muhonen 2008a). Muhonen (2010a) involved multilingual repertoires. Popular music proved to be a frequent, overarching constituent of the youth radio broadcasting (see, Muhonen 2008a: 192-195, 2010b: 5-7, under review). Discourse practices related to one music genre,

rap music, was very frequently present in the radio broadcasting and was therefore selected (see Muhonen under review, in progress). All the data excerpts in the articles were selected to paint both the small pictures of each individual article, and give glimpses of a more holistic big picture formed by the collection of the four articles and this introduction. These texts form the complete dissertation, which shows what multilingualism sounds like in these two radio programs broadcasted in the summer of 2005.

3.4 Transcriptions as a method and a first stage of an analysis

The primary data for the study derives from the recorded audio. The first phase of the analysis of the recorded data was to transcribe the programs. I consider transcription as a method and a preliminary analysis of the data (cf. Bucholtz 2000; Ochs 1979). As Erickson (2004a: 486) writes: “Fieldnotes, interview transcripts, and archival records (as well as audiotapes and videotapes) are most appropriately conceived not as ‘data’ in their unreduced form – they are resources for data construction within which data must be discovered”. The same idea applies to transcriptions. They make the interactional data transparent and available for the study. Multilingual transcriptions transfer recorded audio files into multilingual research data. The transformation from the audio recorded data into transcriptions further allows them to stand as a source and evidence of multilingualism in radio broadcasting. The process of selecting the data excerpts for transcription forms an important research practice; these trajectories have relevance for the whole of the research process. Some excerpts get to be selected, others are left behind.

Approximately half of the interactional data are fully transcribed. Regarding the remaining program time, I have listened, separated, tagged and labeled the different parts of the programs, produced a rough transcription, and thereafter selectively transcribed in more detail the excerpts that are included in the analyses. I used the program Sony Sound Forge for the transcriptions, which I then saved as Word documents. The detail of transcription depends on the nature of the analyses and the requirements of the publications. Later on I transcribed in detail those parts that I have used in this study, in other publications, in conference papers, and lectures and courses. Transcriptions at a phonetic level have seldom been relevant for the analyses. Translation is provided when needed. There is a transcription key in each article. The key for the introductory part can be found in a footnote (see data excerpts, section 3.6).

The focus of the transcriptions of the multilingual practices is related to the methods as well as to the nature and analysis of the data. In Muhonen (2008a) the transcription is detailed as is the level of analysis. I discuss and analyze among other things morphological, syntactic and semantic features of multilingual language practices (see Leppänen, Nikula & Käätä 2008: 429-430). Muhonen (2010b) displays a less detailed transcription compared to the two previous ones. Only pauses, interruptions, changed voice quality, background

sounds and laughter are marked (see further Muhonen 2010b: 17). In Muhonen (under review) I have not marked any paralinguistic features at all; nor are different languages marked in the transcriptions.

3.5 Modified conversational analysis of the interactional data

Conversation Analysis (CA) has its roots in ethnomethodology (Garfinkel 1967; Stokoe 2006). CA is a research tradition that studies the social organization of conversations, often described as talk-in-interaction (Sacks 1992; Sacks, Schegloff & Jefferson 1974). In CA transcribed tape recordings are approached through a detailed analysis of utterances and turns. In order to explore and analyze the functions of multilingual language practices in the interactional data, I applied a modified conversational analytic model of analyzing functions of language alternation by Auer (1984, 1995, 1998, 1999). By choosing Auer's methodology and theory, I aimed at emphasizing the functionality of the multilingual language and discourse practices in my data. Auer put the focus on the speakers' choices and not so much on the languages – a model and a theory that shared my language ideology and view of the multilingual discourse at that time (see Muhonen 2008a, 2010a, 2010b).

Three of the papers included in the present work (Muhonen 2008a, 2010a, 2010b) took an applied conversational analysis approach, with some adaptations of the terminology and method. I used the term language alternation (see Muhonen 2008a: 173, 2010a, 2010b) when analyzing the multilingual repertoires and language practices in the data. Auer (1984: 7-8) described language alternation as "all instances of locally functional usage of two or more languages in an interactional episode". It was used as a cover term for all multilingual language practices and was applied regardless of structural constraints or the length of a word or a sentence (see Muhonen 2008a: 173). As a theoretical approach, based on the discourse analysis of code-switching, a pragmatic-conversational model of code switching was used. Auer (1984, 1998) has developed a continuum model of code switching, and refers to code switching as a conversational event mainly guided by discourse factors. I considered language alternation to carry social meaning which the co-participants need to interpret in the discussion (see Auer 1998: 1) and by applying these meanings I could identify some of its functions. Because the application of CA has been used in the articles (see especially Muhonen 2008a: 172-195; 2010a: 194-196, 200-216) in describing the small pictures of multilingualism in the data, it is not repeated here in the introductory part of the study.

3.6 Analysis of the interactional data leads to ethnography

The strengths of audio recordings are what Erickson (1990: 149) calls “the capacity for completeness of analysis” and the unlimited opportunity they give the researcher to revisit the recorded material by replaying it. This is indispensable in the transcription process and in the analyses. Yet, using recordings as a primary data source has its limitations. The most fundamental is that when replaying an audio file, there is very little or no interaction between the researcher and the voices of the researched regarding the recorded content, especially if the recordings have been conducted a long time ago, as is the case in this study. Relying solely on the audio recorded data, the researcher has limited opportunity to triangulate emerging analyses as an active participant; there is no opportunity to ask questions, to refer to discourses outside the recorded event or to take note of the speaker’s emic attentions or motivations.

In order to make sense of the recorded, interactional audio material, there was a need to gain some contextual information that the recordings did not provide. A recorded event is embedded in a variety of contexts: in the life histories and social networks of the participants in the events, and in the broader societal circumstances of the events (Erickson 1990: 150). This includes also cultural affiliations of participants performing together in the recorded radio event. The present study is also embedded in a variety of situations and contexts. Radio broadcasting does not operate separately from the surrounding world and society, nor does the life of the listeners: the radio discourse operates beyond the immediate and local youth radio setting. Insights into broader contexts around the recorded radio material have been fundamental in the analyses. Many earlier analyses had a strong conversational analysis focus. Yet, in order to aim at accurate analyses, there was a need to assemble and reflect upon information about the life worlds of the participants and of the wider societal settings of the radio broadcastings. When external contexts were discussed in the interactional data, the analysis gained from a broader ethnographic framing.

Alongside the analyses with a conversational analytic focus in the early papers, I have made references to my understanding of the data beyond the interactional data⁸:

“Joissakin analyysissä hyödynnän myös taustatietoa, jota minulla aineistoni tuntijana on” <In some of the analyses I make use of some additional background information that I have as I know my research data> (Muhonen 2008a: 172).

“Mycket av det som föder och skapar humor i materialet reflekterar dagsaktuella händelser och dagens samhälle. Talarna uttrycker ironi, ger humoristiska kommentarer och hittar på roliga historier som baserar sig på händelser på hemmaplan eller ute i världen. Man skojar och hittar på roliga anekdoter om egna traditioner, människor eller språk, och skapar humor om den egna vardagen”. <A lot of the (issues) that create humor in the data reflects actual incidents and the surrounding society. Speakers express irony, give humorous comments and make up funny stories that are based on domestic endeavors or events out in the world. One jokes about and

⁸ Transcription key: <English translation>, [...] denotes omitted discourse, ((laughter))

creates funny anecdotes from one's own traditions, people or language, and creates humor based on one's own everyday practices> (Muhonen 2010a: 200).

"[...] presenterar humor som har sitt ursprung i ett språkfel och som är typiskt i det sverigefinska materialet". <[...] presents humor which originates from a spelling mistake and which is typical in the Sweden Finnish data> (Muhonen 2010a: 205).

An optimal analysis and interpretation can sometimes require knowledge of the whole discourse context, sometimes even of the whole radio program, sometimes even of the surrounding Sweden Finnish society (Muhonen 2010b: 3)

My research data gives glimpses of other interests and themes of Sweden Finnish youth life (Muhonen 2010b: 7)

The excerpts above show that there was a genuine need to rely on not just the interactional radio data but the radio broadcasting as a more holistic whole. This was important in order to make an analysis that was transparent and which would further lead to accurate descriptions. Yet, in the early analyses, the lack of direct references to the ethnographic research data clearly indicates a strong tradition of the conversational analysis as a method, i.e. research practice where analysis is conducted mainly based on the evidence gained from explorations of utterances in the audio recorded interactional data. I used the ethnographic listeners' field notes as data without making explicit references to it in the analyses; sometimes I referred to instances of events that were not written down in my logbooks (see 'head notes'; Emerson et al. 1995; Hammersley and Atkinson 2007). No direct references to ethnography as a method were made at that stage either. Therefore, this study is situated at the crossroads of applying modified conversational analysis of the interactional data and (socio)linguistic ethnography, that is, an approach where sociolinguistic analysis of interactions is combined with research methods that have an ethnographic focus. Linguistic ethnography considers language practices and social life intertwined and propose that a close analysis of situated language use can open fundamental insights into the dynamics of social and cultural production in everyday activity (see Creese 2008: 229; Rampton et al. 2004: 2). Ethnography is not about objects but processes (Heller 2008: 252). Somewhere in these crossroads, in these processes, the arbitrary logbook observations become relevant data.

Regarding the "ethnos" in ethnography, Erickson (1973) writes: "the unit in analysis for the ethnographer need not be a nation, linguistic group, region or village, but any social network forming a corporate entity in which social relations are regulated by custom" (10). I consider youth radio broadcastings as such a setting that I as a researcher gained access to through listening. Ethnographic understanding was necessary, in order to gain access to parts of the *total multilingual fact* (cf. see Silverstein 1985). The analysis of the interactional data alone was further not sufficient enough to answer the big research questions addressed in the present study (see chapter 2). As the observations make apparent, they deal with global as well as local aspects discussed during the radio broadcasts. Answers to these questions were occasionally found solely in the ethnographic observations and through triangulations.

While listening, observing and keeping a logbook of the radio programs, I found that I could capture some insights into the experience that a listener, who listens to the program for the first time, and only once, would have. The aspect of listening only once also describes a common situation in contemporary media consumption; therefore it is also relevant regarding the analysis of the total multilingual fact. I understand and present this material as ethnographically framed because I would not be able to have the same rich research material and understanding of the radio discourse without the observations collected in the logbooks. I have combined the primary recordings with some data that has been collected through the logbook observations (see Muhonen under review). I have also referred to certain patterns that I have recognized, for example, the discussion on the choice of the interviewee with the name associated with Finnish (see section 6.4.1; Muhonen in progress). These support the analysis of the interactional data, of which selected parts have also been listened to numerous times during the transcription processes. Based on my ethnographically framed logbook observations, the radio discourse also represents and reproduces glimpses of other life worlds of the young speakers and participants whose voices are heard on the radio.

Naturally, one can speculate whether the listener observations did involve the issue of getting close to the everyday practices of the adolescents in the radio broadcasting; I was there, I listened but I was not in the studio or on the streets where it all was recorded. If participant observations are central to writing observational field notes, the issue of participation can also be questioned. Yet, I argue that the observations helped to seek deeper immersions of the discourse practices in the radio broadcasting. Ethnography, as Van Maanen (1988: ix) writes, is "the peculiar practice of representing the social reality of others through the analysis of one's own experience in the world of these others". Even if I was not participating in the heart of the action, in the studio or in other scenes where, for example, the radio interviews took place, I was participating as a radio audience, as a listener. Geertz (1973: 19) points that when writing a social discourse down, the ethnographer "inscribes" it; field research involves "subjecting oneself" (Goffman 1989: 125). My notes offered a method for capturing insights of these experiences; to open up these situated scenes and discourse (cf. "thick description" Geertz 1973; "rich description" Erickson 1985: 2; Eisenhart 2001: 218-219). My personal listener's experience became field notes capturing some insights of a listener's experience.

3.7 Further triangulation and interviews

The ethnographical approach in this study searches for information about different discourse and life world patterns of the youth whose voices are heard in the radio broadcasts. When the need for ethnography became evident, the listener observations sometimes led me to search for additional information through triangulation, to conduct interviews and inquiries or search for infor-

mation online. The triangulation interviews that I have used as research data consist of three types of interviews:

- Interviews conducted in order to gain more information about the youth radio as a setting and domain
- Interviews conducted in order to triangulate some of the interactional data
- Interviews conducted in order to triangulate parts of the ethnographic data

The interviews were conducted via e-mail, telephone and in person. I also consider some informal discussions and e-mail correspondence as interview material⁹.

Triangulations of the data also include information searches where I have explored some excerpts of the ethnographic or the interactional data in more detail. Erickson (2004a) writes:

The second lesson is that patterns or themes in the data also must be *found* – they do not simply “emerge.” Rather, storable patterns and themes – assertions that make generalizations about actions and beliefs that were observed – must be searched for repeatedly within the total data corpus, in a process of progressive problem-solving. (486)

The interviews helped to gather information on issues that otherwise might have been left unanswered or to speculation, and therefore would have remained less trustworthy and transparent in the analysis of the data. Hymes (1996: 13) writes that much of what we seek to find out in ethnography is knowledge that others already have. Due to the lack of access to any official radio documents, it was, for example, through all the interviews that I gained relevant information about the radio stations and their policies. This functioned as important background information. Through the interviews I have also gained confidence to make claims, proposals and arguments. As Heller (2008) explains:

Ethnographies allow us to get at things we would otherwise never be able to discover. They allow us to see how language practices are connected to the very real conditions of people’s lives, to discover how and why language matters to people in their own terms, and to watch processes unfold over time. They allow us to see complexity and connections, to understand the history and geography of language. (250)

Many of the voices and indexicalities (see e.g. Muhonen 2010b: 9-10; 2010a: 192-193, 208-210) that I observed when listening to the radio programs during the late summer and autumn of 2005 are related to that particular time and (radio) space. They construct and add to the understanding that I have of the radio broadcasts that my interactional and ethnographic data consists of. They allow me to tell a story; not someone else’s story exactly but some glimpses of stories which “illuminates social processes and generates explanations for why people do and think the things they do” (Heller 2008: 250). I was there, in 2005, and

⁹ Due to research ethical commitments, these interviews are not listed in this study.

observed the situated interaction in the radio setting, and therefore also was able to not just analyze what was being uttered but to glimpse reasons, motivations and indexicalities beyond these voices. Erickson (1973) considers ethnography as inquiry process:

What results in from questioning-in-the-field is description of (1) regularities of social behavior in a social situation considered as a whole, (2) as the ethnographer experienced those regularities by being there in the social situation, and (3) as he views the situation and situational behavior in the light of the wide variety of human behavior found throughout the world. (10)

The observations collected in my logbooks have made my research material significantly richer. Therefore, I understand and present my research material both as interactionally and ethnographically framed and designed. The methods for the study have also been selected accordingly. The value of ethnography is exactly in this: in the processes that help one uncover areas that one does not know enough about. It is also relevant to note that not all my inquiries were answered. Part of this study's ethnographic path is that some information has remained outside my access and so some questions remain unanswered. This obstacle also mirrors the processes of ethnography: there will always be some data that the people being researched know but that the ethnographer cannot reach.

3.8 From CA to window of discourse

Due to these research practice trajectories, and changes regarding data and methods, the focus in the analysis of the interactional data shifted over time. The analyses, in Muhonen (2008a) and (2010a) in particular, have a strong conversational analysis focus (see also section 3.5), an aspect that is apparent also in the detailed transcriptions, the analysis of different features and even in the CA-related terminology that was used. In Muhonen (2010a) I applied a rather detailed (but modified) conversational analytic methodology to the interactional data, which was also transcribed in great detail. The explorations included detailed analyses of features on a paralinguistic level (sound quality), morphological level, intonation, pauses, and so on. In addition, different languages and footings have been carefully marked (see e.g. Muhonen 2010a: 214-216). Where the analysis of language practices found in the everyday talk on the radio has been in focus (see Muhonen 2008a, 2010a, 2010b), it is also related to analysis through the perspective of CA.

Discourse denotes everyday discourse on the radio. Discourse practices refer to the fact that social life is constantly constructed. Later on I have explored multilingualism through the window of discourse, by investigating some larger patterns of cultural and linguistic discourse practices in use (see Blommaert 2005: 66; also Muhonen under review). Indexicalities of rap flows have also

been explored (Muhonen under review). The changed focus becomes also transparent in the accuracy of the transcriptions and analyses. All these choices reflect the theoretical, methodological, analytical and language ideological views of the research. Discourse practices index language in action (see Blommaert 2005: 2), and these actions become visible by investigating larger patterns of situated cultural discourse practices in the radio data. Different life worlds, ideologies, experiences and identities (see Muhonen under review; also particularly section 6.4) can be conveyed through discourse practices (see also contextualization, Gumperz 1982: 131). It is important to explore discourse in a context. In the present study the practices are also related to the theories of indexicality (see Muhonen 2010a: 193, 214-216, submitted; see also section 6.3.2). Discourse practices also relate to some genre-specific discourses throughout the whole work.

When a Finnish rap artist makes use of transnational global linguistic flows he is engaged in discourse practices that index situated social realities and identity performances related to rap and hip hop (see Muhonen under review). Muhonen (2010a) describes discourse practices where inside humor is created with multilingual means. Sweden Finnish adolescents are reported as making their understanding of their life world through the language practices they employ. The discourse practices described in this study also closely relate to dialogicity (see section 6.3.1). As Bakhtin (1981) writes:

The living utterance, having taken meaning and shape at a particular historical moment in a socially specific environment, cannot fail to brush up against thousands of living dialogic threads, woven by socio-ideological consciousness around the given object of an utterance; it cannot fail to become an active participant in social dialogue. After all, the utterance arises out of this dialogue as a continuation of it and as a rejoinder to it – it does not approach the object from the sidelines. (276-277)

Any utterance has relationships with other words and utterances. A meaningful radio discourse derives in part from other dialogical discourses and intertextual links.

Discourse practices should be distinguished from the Foucauldian use of discourses, a usage that refers to “wording the world” (Fairclough 1989: 77) and expresses a more abstract dimension of discourses, including larger sociocultural phenomena. Gee (1999) refers to the discourses that relate to broad social, cultural and ideological processes as capital-D *Discourses* and refers to face-to-face discourse as lowercase-d *discourse*. The Foucauldian understanding of discourse differs from discourse that denotes language above the sentence or language in use, and defines discourses as “practices which systematically form the objects of which they speak” (Foucault 1972: 49). Another difference is that the linguist’s discourse has no plural, whereas the Foucauldian understanding includes many discourses. Discourses are “different ways of structuring areas of knowledge and social practice” (Fairclough 1992: 3). Discourses can also be embedded in certain understandings of culturally situated values, for example, in these communications in the Sweden Finnish youth radio discourse. Discourses include certain social patterns of behavior, for example, “social relations

of power” (see Fairclough 1989). Such discourses are reflected, for example, in Muhonen (under review) where the local circumstances and discourse of Finnish rap include manifestations of male-dominant heterosexual power.

3.9 Data and methodology in a nutshell

This study makes use of research data from two Finnish language youth radio stations. The data represents several dichotomies. YleX is a monolingual mainstream language station whereas Klubi-Klubben, as a part of Radio Sweden, is officially bilingual. Secondly, Yle comprises a majority language channel whereas Sisuradio represents a media context with Finnish as a minority language perspective. In each case, Finnish has a different official status in the respective surrounding societies. In Finland, Finnish is a national majority language. In Sweden, Finnish is one of the five national minority languages. Third, the programs at YleX consist of material produced by a self-governing youth radio station, whereas the material recorded at SR consists of short youth programs within the only Finnish language station in Sweden. Fourth, most of the programs at YleX are broadcast daytime, even primetime and weekends, whereas all the Klubi-Klubben programs are broadcast in the evening on weekdays. This reflects the dichotomy between majority and minority media. Lastly, there is a dichotomy in the availability and accessibility of the radio programs from a global perspective: YleX functioned as a national radio station and was not available outside the state of Finland. Sisuradio was global and transnational and could be accessed and heard all over the world via Internet.

These two youth media settings present particularly fruitful possibilities for the study of late modern multilingualism. They allow the combination and reflection of two media contexts in two countries in a transnational and global setting, and therefore also explore multilingual discourse practices in two different contexts. The data also allow discussion on multilingual discourse practices in a majority and minority language and culture settings, which I consider as two naturally multilingual but slightly different media scenes. The Sweden Finnish radio is simultaneously an ethnic minority media and a minority language media. As described by Cutter (2001), in Pietikäinen (2008a: 174), minority language media encompasses a relationship between media and language in a minority position, and often focuses on issues that aim to expand the domain for minority language use, simultaneously increasing awareness of them and enhancing the means for the group to use their language. Ethnic media is often described as media that offers alternative media representations, identity positions and participation practices (see e.g. Alia & Bull 2005; Blomqvist 1982; Morning & Godelhjelm 2010). YleX delivers a majority media perspective.

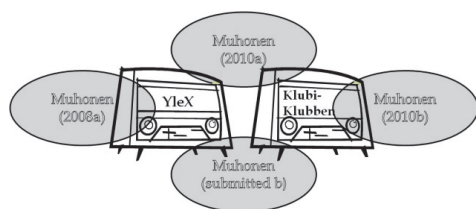

FIGURE 3: Radio material used in the articles.

Figure 3 illustrates the interactional data used in different publications included in this PhD work. The articles make use of different portions and parts of the data, so each explores different repertoires. Muhonen (2008a) makes use of the Finland Finnish YleX data. Muhonen (2010a) and Muhonen (under review), the articles dealing with multilingual humor and rap and hip hop flows, analyze data from both radio stations. Muhonen (2010b) makes use of material from the Sweden Finnish Klubi-Klubben.

Through this study the application of the ethnographic methods has been guided by the process of inquiries that have arisen from the need for research data and information beyond the interactional data (cf. Erickson 1973: 10). The methodological approaches, hand in hand with the theoretical compasses and approaches of this work, the chain of inquiries and the process of small triangulations, have led to a deeper understanding of the research material and the radio broadcasting as a research object as a whole. When the research interest changed and the focus of the study and the units of the analyses changed from studying small instances of language use into an examination of larger discourse practices connected to language and identity, the focus of the data also changed. Ethnography and ethnographic research practice was seen as (producing) data, method and even as a part of the analysis, and all these merged together in the end. As Rampton et al. (2004: 2) emphasize:

Linguistic ethnography generally holds that to a considerable degree, language and social life are mutually shaping, and that close analysis of situated language use can provide both fundamental and distinctive insights into mechanisms and dynamics of social and cultural production in everyday activity.

What I observed of multilingual language and discourse practices in the material led me rethink my methods as described above. My knowledge and understanding of the data guided this study into different views of theoretical, methodological and analytical approaches. In chapter 4, I discuss the theoretical considerations, trajectories and steps that led to the selection of data, analytical tools and methods for this study.

It's I who have 'been there' (Erickson 1973: 15).

4 FROM SWITCHED CODES TO INDEXED FLOWS: THEORETICAL RESEARCH PATH

What if the participants do not orient to the juxtaposition of languages in terms of switching? What if they instead orient to a linguistic norm where all available linguistic resources can be used to reach the goals of the speaker? Then it is not adequate to categorize the conversation as bilingual or multilingual, or even as language mixing, because all these terms depend on the separability of linguistic categories. I therefore suggest the term *polylingual* instead. (Møller 2008: 218)

This chapter summarizes and discusses a selection of central conceptual compasses (see Heller 2011, Martin-Jones & Gardner 2012: 10), in other words, theoretical frameworks applied in the empirical papers of this PhD study (see also Muhonen 2008a, 2010a, 2010b, under review). The reflection begins from where the current research path began – in my explorations of the potential that code switching research had to offer (see Muhonen 2005) – and continues by explaining why the present study did not continue my initial path. Therefore, this trajectory also includes discourse on the side paths that were only partly followed. This chapter reflects various points regarding the juxtaposition between what I describe as a language-centered view of code switching, as something that happens between languages which are further conceived as codes, and a speaker-centered view where code switching is seen as something speakers do with language and discourse practices and multilingual repertoires.

Further this chapter reflects some of the functions of multilingualism addressed in the articles and refers to the small research questions. Theories applied in the individual articles are discussed in chapter 5, where a synopsis of each empirical paper is given. This chapter comes unconventionally after the data and methods chapter because the knowledge of the data alongside with the processes of methods is significant in understanding the conceptual compasses and theoretical path of this work as well. The theories reflected in this chapter are, to a great extent, data-driven.

4.1 Code switching research: from descriptions towards explanations

Looking back on the research of Finnish in contact with other languages there is a comprehensive tradition of studies on code switching (see e.g. Halmari 1993, 1997, 1998a, 1998b; Kovács 2001; Martin 1988; Pietilä 1983; Lauttamus 1991, 1999). Code switching is described by Grosjean (1982: 145) as "the alternate use of two or more languages in the same utterance of conversation". It can be displayed as a separate word, a phrase, a sentence or even several sentences (Grosjean 1982: 146). Heller (1988: 1) defines code switching as the "use of more than one language in the course of a single communicative episode". Conversational code switching is also defined as the "juxtaposition within the same speech exchange of passages of speech belonging to two different grammatical systems or subsystems" (Gumperz 1982: 59). Myers-Scotton (1993: 1) describes code switching in the following way: "utterances showing code switching show the same 'discourse unity' as utterances in one linguistic variety alone". In her Markedness Model approach to code switching, Myers-Scotton (1993) suggested that what bilingual speakers gain by using two languages instead of conducting a conversation in one language depends on the social context. Interpersonal relations determine which language will be chosen by the participants in a conversation (Myers-Scotton 1993). In code-switched discourse, the items in question form a part of the same speech act. They are tied together prosodically, and by semantic and syntactic relations equivalent to those that join passages in a single speech act (Romaine 1989: 121).

When I began exploring the issue of multilingualism in my data, I started out from the potential code switching research had to offer (see Muhonen 2005). In search of a theory that could apply the multilingual material I had recorded and observed I found several conclusions in structural code switching research somewhat distant.

The research on code switching concerns the alternation of two or more separate languages; a study of code switching implicates that there are at least two separate systems operating and being juxtaposed. Although, for example, Myers-Scotton (1993: 2) has recognized the challenging concept of a language and suggests that "the linguistic varieties participating in code switching may be different languages, or dialects or styles of the same language", code switching traditionally covers the alternation between different grammatical systems. It is also understood that in order to be seen as different codes that can be switched, the languages must be seen in a vis-à-vis (position) with each other. The discourse of code underlies an assumption that people communicate with codes; it indicates a certain ideological research paradigm. Vogt (1954: 368) wrote that when languages are viewed as codes or systems, it is interesting to investigate what happens when different systems come into contact with each other; bilingualism affects these linguistic systems and can be expected to throw some light also on the research of isolated systems. The study of code switching

is therefore often seen as a language-centered approach. The approach describes what happens when languages come into contact with other languages, which are further conceived as codes.

The term code switching can be extended not only to languages but also to language varieties. In my data, dialects, different youth styles, stylisations and registers are seen as a part of the multilingual repertoire (see Muhonen 2008a, 2010a, 2010b, under review); they can also further indicate different functions in a discourse. This study explores communication between multilingual speakers, their voices and discourse practices, and not between concepts and systems such as codes. The concept of code is particularly challenging to apply in the light of the material where multi-faceted, fluid, complex, and creative discourse practices are witnessed in the Finnish language youth radio. As will be seen in the analysis of the eye-catching phrase *error error lataa patteri* (see sections 6.1, 6.2 and 6.3.2) or the makings of multilingual humor in the utterance *Mike Tyson syö korvia* (see Muhonen 2010a: 208-210; section 6.3.2), the speakers make use of multilingual repertoire and do not necessarily combine items associated as different languages or as separate codes. This argument is particularly applicable in the Sweden Finnish context (see also Muhonen 2005: 38). What linguistics regards as codes are not necessarily regarded as such by young multilingual speakers (see Auer 1999: 312). In the context of this PhD study and data, I did not even regard them as codes. Another challenge in code switching research is that linguistic items are sometimes seen as belonging to different codes when there is no linguistic evidence of it. The participants' emic perspectives should not be neglected.

Although earlier code switching studies have taught us much about how multilingual language practices work, and contributed to a less normative view of multilingualism, the majority of code switching research related to Finnish has attempted to explain and motivate where and how code switches can or cannot take place. Therefore there is a risk that code switching research becomes top-down normative. Certain switches become described as accepted and others are seen as less correct. At the level of language function it would therefore designate descriptions where some multilingual discourse practices are seen as accepted and others not¹⁰. A large amount of research exists on the structural, syntactic or morphosyntactic constraints which try to explain and demonstrate the conditions for the occurrence of code switching. Poplack (1980) based her theory on the Free Morpheme Constraint on the assumption that only free morphemes, not bound, can be switched. Muysken (1995, 2000) and Halmari (1997) recognized that there are additional factors that play a role in code

¹⁰ This study is not normative. A study of structural code switching had forced me to a description of the data from a grammatically normative and regulated viewpoint. This would have been against the ethical contracts that I made with the radio stations on my research approach to the multilingual discourse practices. Discussing participants' language skills is neither included in the research questions nor in the research design of this study.

switching. For example, government constraints as absolute constraints are untenable due to many extra-linguistic factors (see further Muysken 2000)¹¹.

I propose that late modern and urban multilingualism does not live between, as Poplack (1980) puts it, subjects and verbs or between a verb and an object as the government constraints applied to code switching by Di Sciullo et al. (1986) suggest. Although many researchers have found and described constraints explaining the phenomenon of code switching, it is evident, based on the literature, that most of the research gives birth to numerous counter-arguments and critique. As is commonly known, single nouns make up a huge proportion of all code switching (see e.g. Martin 1989); the regularities that do seem to be at work are valid in a majority of cases. Many views are also partly dependent on whether the languages are related or not.

4.2 Is there always a matrix language?

Most theories that are applied to analyzing code switching have monolingual starting points. The implication is that a default situation in communication is that there is a matrix language (see Myers-Scotton 1993: 4), and other languages, which are embedded, borrowed or switched. In the early analyses, I have referred to Finnish as the matrix language of the radio discourse. Both stations are described as Finnish language youth radio stations, where the broadcasting mainly takes place in Finnish (see Muhonen 2008a: 173, 191-192) or where Finnish is considered as the main language of communication (Muhonen 2010b: 2; see also Joshi 1985: 191). In some analyses and situations, the concept of a matrix language has been applicable. For example, Finnish has been viewed seen as the matrix language within which English language features are used to express certain functions (Muhonen 2008a: 173; see also Muhonen 2010b: 5).

However, in describing and analyzing some of the multilingual discourse practices and repertoires the application of the matrix language concept has presented challenges. Analyzing such multilingual discourse practices as the eye-catching phrase *error error lataa patteri* (see sections 6.1, 6.2 and 6.3.2), it has proven challenging to decide which language, if any, is considered the matrix language by the speakers. There is neither interactional nor ethnographic (emic) empirical evidence that the speaker is, for example, aiming for one language to be considered as a matrix language. The youth radio data is multilingual to start with. The following quotation is excerpted from the Klubi-Klubben website (see also Blomberg 2008; Muhonen 2005: 38; 2010b: 12):

“We speak mostly in Finnish but we also write in Swedish, you can also write in English”.

¹¹ Previous structural linguistic approaches on government constraints are theory specific, controversial and not described in detail in this study.

It indexes flexible linguistic attitudes of the Sweden Finnish youth radio discourses. The writer labels different languages, that is, recognizes codes but in parallel it is both accepted and encouraged to behave multilingually. The existence of a Finnish youth radio station relies on the fact that multilingual communication is accepted and encouraged (Blomberg 2008), neither is there any monolingual language policy in the YleX broadcasting. When the radio discourse does not officially induce monolingual norms, it would be unnatural for the researcher to try to claim it any other way (cf. Møller & Jørgensen 2009 on norms of language behavior). In this descriptive study I have also tried to avoid doing so. Studies describing multilingualism in African societies prove that it sometimes remains empirically impossible to determine linguistically where one language begins and other ends (see Juffermans forthcoming; Makoni 2011; Makoni & Pennycook 2007). In a study of polylingual languaging among young men in Denmark, Møller (2009: 188) describes that the language practices ascribed to Turkish and Danish are integrated and mixing is the participants' natural way of speaking in situated settings. In this study, the default perspective is multilingual language practices where speakers make use of different languages on a flexible basis for different communicative purposes.

4.3 Language shift or unpracticed multilingual resources?

Code switching is often associated with a speaker's lack of competence in the languages being used. It can therefore also be associated with negative behaviors, as a language practice to be avoided¹². Weinreich's (1970 [1953]) description of switching codes suggests that bilinguals possess two separate codes and linguistic varieties, which they employ in separate contexts. As Muhonen (2010b: 10-11, on retribution) shows, there was no evidence of such a hypothetical and ideological ideal bilingual speaker in my data, although there is evidence of undeveloped resources (Creese & Blackledge 2010b: 555-556; see also Muhonen 2010b: 10-11; section 6.3.3, chapter 7).

The general assumption is that bilinguals switch codes because they do not master the languages they speak. Many attitudes towards bilinguals who code switch sometimes are that they lack education, have bad manners and improper knowledge and control of grammar (Gumperz 1982: 62). There is strong evidence of a societal language shift going on in Sweden for Finnish (Boyd & Andersson 1991; Kangassalo 2007; Lainio 1989, forthcoming; Janulf 1998, see also Martin 1999); Sweden Finnish adolescents' Finnish language skills are

¹² The ideal bilingual speaker described in *Language in Contact* by Uriel Weinreich (1970[1953]): "[...] the ideal bilingual switches from one language to the other according to appropriate changes in the speech situation (interlocutors, topics, etc.) but not in an unchanged speech situation, and certainly not within a single sentence. If he does include expressions from another language, he may mark them off explicitly as "quotations" by quotation marks in writing and by special voice modifications (slight pause, change in tempo, and the like) in speech." (Weinreich 1970 [1953]: 73)

weakening. However, based on this study, especially without long-term ethnography, it would be wrong to assume that code switching gives linguistic evidence of an ongoing language shift. Code switching – or any multilingual language practice for that matter – cannot be understood as a pure transitional phenomenon that occurs due to a language shift alone; both speakers going through a language shift and fluent multilingual speakers can code switch (Poplack 1980; Myers-Scotton 1993; see the analyses of language alternation in Muhonen 2008a, 2010a, 2010b). In Muhonen (2010b: 10-11) I refer to participant-related functions of language alternation and draw the conclusion that hesitation and other paralinguistic cues give evidence that the speaker occasionally lacks competence in the Finnish vocabulary he is engaged in using in a mainly Finnish radio interview. But hesitation and word search is a typical linguistic behavior among so-called monolinguals, and a closer interactional analysis and ethnographic observations of the radio broadcasting do not give enough evidence for any claims on the language skills of the speaker. Not all resources are available all the time to all speakers (Creese & Blackledge 2010b: 556), a fact that is particularly visible in the Sweden Finnish radio data. The adolescents can “show evidence of extreme linguistic creativity and fluent polylingualism, as well as sudden lexical gaps”, in the otherwise Finnish radio discourse (Muhonen 2010b: 12). When speakers are required to give an interview in Finnish about an interest that is perhaps situated in an authentically and originally non-Finnish setting or when a young Sweden Finnish artist lacks expertise (e.g. the vocabulary) to speak about his art in Finnish (see ‘Retribution’ in Muhonen 2010b: 11), it would be erroneous to consider it as an evidence of language shift, particularly in the light of the present study which was not designed to study language skills (cf. *undeveloped* in Creese & Blackledge 2010b: 555-556; *unregulated spaces* in Khan 2013).

In both sets of radio material I have described creative multilingual discourse practices (see e.g. Muhonen 2010a: 200-203, 208-210) that indicate a fluid and creative multilingualism and the capacity to make use of multilingual repertoires and genres that the speakers have at their disposal in different situations, and for a variety of functions. It would be challenging to consider language alternations (see Auer 1984: 7-8; also the application of in Muhonen 2008a, 2010a, 2010b) as evidence for lack of competence or as negative linguistic interference. It would be misleading to consider the multilingual discourse among the radio reporters on the Finland Finnish radio as evidence of lack of language skills in situations where the reporters, for example, show orientation towards a group of popular music and culture experts by using English (see Muhonen 2008a: 193-195), or when the Finnish rappers index belonging to a global hip hop nation by engaging in the use of global flows (see Muhonen under review). I would rather see these as evidence of genre-consciousness and of the fact that certain discourse practices index certain functions (see also Fairclough 1995).

4.4 Sociolinguistic functions

There has long been interest in the functions of multilingualism. Anthropologist George Barker (1947) studied young Mexican American boys in Tucson in Arizona and explored the social functions of the local Pachuco youth argot. Specifically, he explored the relations between the usage of the jargon and the social positions, goals and values of its speakers (Barker 1947: 13). Two social functions were reported: It was a private language of a group of boys who found themselves not fully accepted by American or Mexican society, and so it isolated the users from the social contact that would assist assimilation to American life. Second, when the argot is only sufficiently diluted in speech, the limited use indicates that a speaker is a modern person who “gets along” (Barker 1947: 31-33.) In discourses of multilingualism it is perhaps good to note that, from a broader historical perspective, the world has been more multilingual than late modern and contemporary evidence describes.

The most influential study, beginning a long tradition of researching functions of code switching, is Gumperz’s (1982) work on code switching and contextualization. It is often reported (see Myers-Scotton 1993; Rampton 1995; Benson 2001) that the history of research of functions of code switching began when Blom and Gumperz (1972) wrote their widely cited book *Social Meaning in Linguistic Structures*. Their book became the touchstone in code switching research, emphasizing the social functions of the practice (Blom & Gumperz 1972; Gumperz 1982; see also Niley 2006: 7; cf. Weinreich 1970[1953]). Much of Gumperz’s research was carried out in India focusing on Hindi and its dialects. Three types of speech were distinguished: local village dialects, regional dialect used in the market centers and standard Hindi used in larger cities. Gumperz (1982) reported that the use of each variety serves a different function. Males that travelled a lot spoke both village and regional dialects and used them with different people. The relationship between speakers affects the choice of the dialect, the most important determining factor being informal friendship contacts (Gumperz 1958: 669; 680-681). Gumperz (1964) compared the use of standard and local Hindi dialects to two Norwegian dialects, standard Bokmål and local Ranamål. Within each population, the local dialect was used in interaction with neighbors and the standard dialect was reserved for communication across “ritual barriers to interaction”. In village groupings in India “ritual barriers”, such as caste and class, affect every aspect of community life whereas in Norway they mainly play role within some academic and religious settings (Gumperz 1964: 148).

The functions of language alternation

In the first three articles (Muhonen 2008a; 2010a, 2010b) included in this PhD work, I have chosen to apply Auer’s (1984, 1995, 1998, 1999) model of analyzing functions of language alternation (cf. Muhonen 2008a: 172-174; 2010a: 194-196

and 2010b: 1-3). By choosing Auer's theories, I aimed at taking some distance from the structural and grammatical code switching research tradition and instead I analyzed and emphasized the functionality of the multilingual discourse. In the light of the selection of existing theories, Auer put the focus on the speakers' choices and not so much on the languages and codes that are being alternated. I applied the term language alternation (see Muhonen 2008a: 173; 2010a, 2010b) when analyzing the multilingual repertoires and language practices in the data. Auer (1984: 7-8) described language alternation as "all instances of locally functional usage of two or more languages in an interactional episode". It was used as a cover term for all multilingual discourse practices and was applied regardless of structural constraints or the length of a word or a sentence (see Muhonen 2008a: 173). I considered language alternation to carry social meaning which the co-participants need to interpret in the discussion (see Auer 1998: 1).

Using Auer's model had some limitations. The model was created to describe and analyze non-institutional bilingual conversations. The youth radio stations are institutional regardless of the fact that not all on-the-air discourse is planned beforehand (see Muhonen 2008a: 197). On the other hand, Auer (2000) has studied multilingual adolescents with migrant heritage in Italy, a location that provides a similar research setting to this study and the Sweden Finnish data (see Muhonen 2010a: 196). I am also aware of the fact that the approach might consider the radio data as not sufficient because they are recorded in a media context, in an institutional setting. The discourse, however, is natural and representative in this setting, time and space. The interaction cannot be considered to be superficial, nor to be less natural or unnatural: Even the theatre play (see Muhonen 2010a: 205-207) as well as the standup comedy (see Muhonen 2010a: 208-210) are naturally occurring in the data interactions in this particular media setting and genre. Most of the unplanned radio discourse can also be considered non-institutional.

4.5 Speakerhood and groups

Hill (1999: 550-551) describes the concept of speakerhood as kaleidoscopic and an open flavor of many instances. The four papers included in the study explore a slightly different sample of groups of speakers in the interactional radio data. The issue of speakerhood in the present work relates to different adolescent speakers, such as groups of friends (Muhonen 2010a: 203-205), youth groups such as the Sweden Finnish audience (see Muhonen 2010a: 206-210) and groups of speakers such as radio reporters (Muhonen 2008a), rappers (Muhonen under review) or music enthusiasts (Muhonen 2008a: 191-195, Muhonen 2010b: 5-7). These groups are referred to in different manners, depending on the setting or focus of groups in particular. Muhonen (2008a: 192) refers to "puheyhteisön kielellinen repertoari", that is, the linguistic repertoire of the speech community (see Poplack 1988, also Muhonen 2010a: 203). This description denotes specif-

ic group-activity-related discourses, such as music experts' discourse on music, using specific terms and concepts that are typical to this theme. In discourse practices among radio reporters working closely together, mutual laughter and specific ways of communicating when joking is evidence of the existence of a community of practice (see Wenger 1998; see Muhonen 2010a: 198-200, 203). By working together intensively and perhaps even for a long period of time, a group of colleagues creates a special way of communicating, their own culture of joking and humor where they stylize their speech in a certain manner (see Muhonen 2010a: 203-204). Certain groups can adopt a specific discourse style when related to specific topics which the group has a mutual expertise and interest in (see Muhonen 2008a: 191-194, 2010b: 10, under review, submitted).

In traditional sociolinguistics, the field site is often contextualized as speech community that, while internally diverse, exhibits at least relative local coherence in terms of shared understanding about the means and meanings of communication (Hill 1999: 543). In multilingual settings such as the youth radio, I have referred to these groups as a community of practice (see Muhonen 2008a) to describe late modern multilingual scenes. When one puts together a group of speakers locally, the speakers are not all the same. Theoretical units such as a speech community are artifacts, modernist understandings of a particular kind of system of a bounded hierarchy between the local and the global systems (see Hill 1999: 544). According to Pietikäinen (2008a: 178), a challenge for the ethnic minority media is "the heterogeneous audience with multiple identities and languages". "An ethnic minority audience," Pietikäinen suggests, "embodies complex, hybrid conditions and experiences". Neither the majority media nor the ethnic media gives "a homogeneous voice of the ethnic communities which, in turn do not represent a single voice and opinion either" (Tuftte 2002: 255, as cited in Pietikäinen 2008a: 178). Closer and more detailed linguistic ethnographic studies and observations are required in order to make more specific categorizations or to avoid false assumptions. Bell (1999: 525) writes that "language, like all social activity, is at once both constrained and creative".

4.6 Multilingual repertoires

This study primarily aimed to explore separate languages (see research questions, chapter 2) but ended up in the theoretical and language ideological descriptions where multilingual discourse and repertoire are also in focus (see Muhonen 2008a: 169, 2010a, 2010b, submitted). Multilingual discourse practices and repertoires are at the theoretical heart of this study, which describes different multilingual repertoires and styles depending on contexts and groups (Muhonen 2008a, under review). Repertoires exist as a common link throughout the individual articles but rather invisibly. Therefore the concept is dealt with more implicitly here in the introductory part.

The early sociolinguistic studies emphasized repertoire as linguistic repertoire, which is described as "the totality of linguistic resources (i.e. including

both invariant forms and variables) available to members of particular communities" (Gumperz 1986[1972]: 20-21). Repertoire (see Muhonen 2010b: 2) or total linguistic repertoire (Bakhtin 1988; Auer 2000; Gumperz 1982; Muhonen 2008a: 192) refer to a speaker's total repertoire of languages and linguistic varieties and can mean not just the use of different languages but also the stylized use of dialects, features, vocabularies and flows (see Bakhtin 1988; Auer 2000: 169; Gumperz 1982: 155; Muhonen 2008a: 169, 2010a: 195-196). Repertoire can also mean "the total complex of communicative resources" (Blommaert & Backus 2011: 3). In the present study I use repertoire in the same vein as Blommaert & Backus (2011: 3):

Repertoire so became the word we use to describe all the "means of speaking" i.e. all those means that people *know how to use and why* while they communicate, and such means, as we have seen, range from linguistic ones (language varieties) over cultural ones (genres, styles) and social ones (norms for the production and understanding of language).

The use of indexical flows (i.e. linguistic, transcultural, activities related to rap and expressions of ideological nature) can also be seen as belonging to a certain repertoire. Multilingual repertoire further means that the adolescents in the study have different kinds of multilingualism at their disposal due to the fact that they have gained their different multilingual recourses under different circumstances and paths. Multilingual individuals can have gained their multilingual repertoires (i.e. linguistic, cultural and indexical) through widely varied learning and acquiring paths (see Blommaert & Backus 2011: 19-22). They have also had different trajectories operating in these processes. What the emic indexicalities of those repertoires have been in this study were explored ethnographically, through interviews and triangulations often initiated by the listener observations.

I applied repertoire, that is, a speaker's total repertoire of languages, linguistic varieties and styles (Muhonen 2008a: 169; Muhonen 2010a, 2010b, under review; cf. Agha 2007) to describe different multilingual discourse practices in the data. All the empirical articles have focused on speakers' and groups' multilingual repertoires and practices in different grades (cf. Blommaert 2010: 102-107, for collective and individual repertoires; see also Blommaert & Backus 2011). Multilingual speakers do not necessarily make use of different languages while communicating. The idea of repertoire takes the focus from the languages into resources the speaker can freely access and flexibly use. Repertoire is definable in linguistic and social terms (Gumperz 1964: 151). In this study, different repertoires can be identified by participants, scenes, groupings, discussion topics and themes.

Repertoire in the present study should thus not be connected to the early descriptions of repertoire where it was associated with language skills and competences (see also footnote 10, section 6.3.3., chapter 7). Multilingual repertoires in this study implicitly mean that in the description of the engagement of the multilingual repertoire, the speakers are also very aware of the norms and rules of how the linguistic repertoires are used in discourse practices (see also

communicative competence, Hymes 1972, 1974). As mentioned (see section 6.3.3), repertoires are also polycentric. As Muhonen (2010: 203) refers, late modern repertoires should not be limited to such traditional concepts as speech communities (Gumpez 1982); the issue is also discussed in the previous section 4.5. This study emphasizes such notions as individual repertoires. I propose that each individual has his or her own situated and multilingual repertoire.

Use of repertoire allows me to concentrate on the language-user-based view of multilingualism (cf. structural code switching, i.e. a language-based view of multilingualism, see 4.1), which Blommaert and Backus (2011: 6) call “a dynamic view of language knowledge”. Another implication of the flexible complex multilingual repertoire is also that it is fluid and dynamic, on the move. The same radio reporters, for example, make use of different kinds of repertoires in different times and scenes. Repertoire is therefore also adjustable to different genres (see section 6.2): “The repertoires of people absorb whatever comes their way as useful – practical and/or pleasant – resource, as long as such resources are accessible to them” (Blommaert & Backus 2011: 15).

4.7 Intertextuality, voice and style

In the analysis of the functions of multilingual discourse practices the issues of intertextuality have been relevant (see also Muhonen 2008a, 2010b). Intertextuality means that every discourse is embedded in a context. It is synchronically and diachronically related to other discourses. For any particular conversation, there is a set of other conversations and sets of other voices which are relevant, or have the potential of being relevant (see Bakhtin 1981, 1986). Bailey (2012: 502) defines intertextuality as follows: “meanings of forms depend on past usages and associations of those forms rather than on arbitrary referential meaning inherent in the form”. In the radio discourse, intertextuality is reported, for example, in multilingual discourse practices, where radio reporters search for information and quote texts from authentic English webpages in their radio speech in English (Muhonen 2010b: 9-10):

The English voice, the direct citations from the Internet pages, bring along a new voice, a new outside character that is giving additional information, and whose opinion is therefore made use of in the present program. (Muhonen 2010b: 10)

In the intertextual discourse, an outside voice becomes a relevant actor, as seen in Muhonen (2010a: 214-216), where the earlier utterance by a Finnish sportsman becomes a core theme in a radio discourse, or when the song lyrics become a part of the radio reporter’s broadcast (see Muhonen 2010a: 181-182). This can further index that the information represented in the radio broadcasts is authentic. Such multilingual intertextual discourse practices touch upon the issue of authenticity throughout this work (Muhonen 2008a: 177-183, 189-191, Muhonen 2010b: 9-10, under review). Defining styles and stylizations incorpo-

rate the concept of indexicality (Muhonen 2010a: 193, 214-216, submitted; see section 6.3.2). Indexical meanings make discourse dependent on its social and cultural factors, and settings (Blommaert 2005: 12). This study shows, for example, that indexical meanings of humor are bound to cultural, pragmatic and language understandings (see e.g. Muhonen 2010a: 205-212). Styles also carry social meanings. Much of the discourse functions of this study define different styles as markers of different socially significant actions and groups, such as different group memberships (see Muhonen 2008a: 191-195, Muhonen 2010a: 208-210, under review)¹³. Style is not a fixed condition of a speaker; it is constantly re-shaped and on the move. According to Rampton (2006: 27), stylization in Bakhtin's terms (1981: 362) is an artistic image of another's language. The concept of footing, that is, a role the speaker imitates (see Goffman 1981; also Muhonen 2010a: 201, 2010b: 8; Agha 2005) has been used to mark the change where a new footing (i.e. a stylization) begins in the radio reporter's speech. Blom and Gumperz's (1972; see also Gumperz 1982: 91) metaphorical code switching (vs. situational) is used in Muhonen (2008a: 182-183) to analyze the performance of a language variety other than one's own appearing in joking. This means that speakers must negotiate the situated norms of the conversation again every time a new footing appears.

4.8 Translanguaging and metrolingualism

Many recent studies of multilingualism in sociolinguistics have moved from viewing separate languages as codes to more communicational approaches. Newly developed research terminology has been used to describe a sociolinguistic reality where new forms of multilingualism are said to be emerging and where meaning is negotiated multilingually. New concepts and theories have arrived to describe contemporary multilingualism.

García (2007: xii) describes translanguaging as practices of "bilingualism without diglossic functional separation". Translanguaging is said to go beyond code-switching, but also to incorporate it (Creese & Blackledge 2010b: 555). Translanguaging includes and extends what is called language use and language contact among bilinguals. García (2009) writes:

Rather than focusing on the language itself and how one or the other might relate to the way in which a monolingual standard is used and has been described, the concept of translanguaging makes it obvious that there are no clear-cut boundaries between the languages of bilinguals. What we have is a languaging continuum that is accessed. (47)

¹³ There are also other studies of stylized performance in public and media discourse, unrelated to youth (e.g. Bell 1999; Coupland 2001, 2007; Androutsopoulos 2007; Hill 1999)

Analytically, in the radio discourse, translanguaging practices incorporate multilingual repertoires, including undeveloped resources (see Creese & Blackledge 2010b). There is no need to consider linguistic identities as oppositional (May 2005: 337). Multilingual speakers do not necessarily see certain language practices as more prestige or more important than others. Describing multilingual discourse practices with linguistic concepts such as foreign language or mother tongue becomes irrelevant and challenging when speakers' repertoires are multilingual already from their childhood. Jørgensen (2008b: 163) writes that polylingual languaging means that languagers employ linguistic features they have in their multilingual repertoire to achieve their communicative aims, regardless of how well they know the involved languages. The language users may know and make use of the fact that some features can also be perceived as not belonging together (Jørgensen 2008b: 163).

Otsuji and Pennycook (2010: 240) describe the dynamics of multilingual urban language practices across borders of culture, history and politics through their notion of metrolingualism: "a product of modern and often urban interaction, describing the ways in which people of different and mixed backgrounds use, play with and negotiate identities through language". Metrolingualism refers to "creative linguistic conditions across space and borders of culture, history and politics, as a way to move beyond current terms such as multilingualism" (Otsuji & Pennycook 2010: 244). The modern city (i.e. a metropolis) is used as a modifier of lingualism, opposing the pluralizing strategies for such concepts as multilingualism. It denotes but does not set limits to the productive space provided by contemporary cities that produce new language identities and "localized forms of cosmopolitanism" (Otsuji & Pennycook 2010: 247, 244).

Each of these shifts common understandings of multilingualism in new ways, which in a late phase of this work became increasingly crucial to integrate. This present study is situated somewhere in the ideological and theoretical dawn of this ongoing change.

4.9 Flows

According to Appadurai (2001: 5), we are surrounded by the world of flows. Our world is fundamentally characterized by objects in motion. "These objects," Appadurai writes, "include ideas and ideologies, people and goods, images and messages, technologies and techniques". It is a common feature in youth radio discourse, that different sets of transnational and transcultural flows - "the ways in which cultural forms move, change, and are reused to fashion new identities" (Pennycook 2007: 6-8) - are employed and circulated in different transnational popular culture settings. Global flows in this study refer to not just to the existence and circulation of flows but also to the processes where they cross borders and travel across different scenes where they are further displayed and re-situated. In these processes, global flows are borrowed, blended, remade and returned. They then often appear in an "alternative cultural pro-

duction" (Pennycook 2007: 6-8). Global cultural flows can index different scapes (i.e. cultural scenes and representations), which in turn can be ethnoscapas, mediascapas, financescapas or ideoscapas (see Appadurai 1996).

Languages are conceived and languaging is practiced (Mignolo 1996: 181)

5 THE SMALL PICTURES: SYNOPSIS OF THE FOUR ARTICLES

In the fine grain of linguistic practice that the smallest nuance of difference – phonological, lexical, semantic – was sufficient to effect a shift positioning in interlocutors' orientation to their social world (Blackledge 2012: 6)

This chapter aims to give an overview and synopsis of the four original and independently written publications:

- 1) Muhonen, A. 2008a. Sheikataan like a Polaroid Picture: englannin tehtävistä nuorisoradiojuonnoissa. In S. Leppänen, T. Nikula & L. Kääntä (Eds) *Kolmas kotimainen, Lähikuvia englannin käytöstä Suomessa*, Tietolipas 224. Helsinki: SKS, 169–202, 33 p.
- 2) Muhonen, A. 2010a. "Mike Tyson syö korvia": två eller flera språk som markörer för humor. In A. Bengtsson & V. Hancock (Eds), *Humour in Language, Textual and Linguistic Aspects*, Acta Universitatis Stockholmiensis, Stockholm Studies in Modern Philology, New Series 15, Stockholm: Stockholm University, 192–222, 30p.
- 3) Muhonen, A. 2010b. "It's a vicious circle": The Roles and Functions of English in Sweden Finnish Youth Radio Programs. In R. Harpelle & M. Beaulie (Eds), *Journal of Finnish Studies* 14, Number 2, Winter 2010, Hancock: Finlandia University, 1–17, 17p.
- 4) Muhonen, A. under review. *Yeah yeah, word up dog*: The motion of global and local rap and hip hop flows in Finnish language youth radio broadcasting.

Each empirical study tackles the research topics from a slightly different perspective and reveals glimpses of the small empirical pictures of this study. These investigations have further led to overarching research questions, implications concerning the big picture and to explorations of some key issues of multilingual discourse and its relevance for the study as a whole. The big picture can be painted and overarching questions can be answered by taking a look at these small issues. In addition, small things contribute to the understanding of the larger more holistic picture of multilingualism in youth radio broadcasting.

5.1 English as a recourse in reporters' studio discourse

Muhonen, A. 2008a. Sheikataan like a Polaroid Picture: englannin tehtävistä nuorisoradiojuonnoissa <Let's shake like a Polaroid Picture: Functions of English in the youth radio reporter's radio discourse>

Muhonen (2008a) explores the functions of English in the reporters' discourse in YleX programs and search answers to the following question:

What kind of interactional functions does English have as a resource within the Finnish language radio reporters' discourse?

English as a resource within Finnish-language radio discourse has not previously been investigated. The study applies both Auer's (1984, 1995, 1998) conversational analytic model of analyzing the functions of language alternation¹⁴ as well as theories of the social functions of code switching (Blom & Gumperz 1972; Gumperz 1982; Duranti 1991; Wei 1998). In the radio discourse, Finnish is considered as a matrix language (see Myers-Scotton 1993). The flexible use of English is considered to create interactional and social meanings in the youth radio discourse. English language practices in the otherwise Finnish radio discourse have an overall function of being part of the genre of radio entertainment and of enjoyable radio broadcast. English is used to make jokes and puns; it contributes to playful language practices and the entertainment function of the radio (Muhonen 2008a: 176). A discourse context plays a role in how language alternation contextualizes the reporters' radio speech (Muhonen 2008a: 176; Gumperz 1982). Certain discourse topics and contexts trigger language alternation (Auer 1984: 31). Music-related discourse is evidence of just such a trigger (Muhonen 2008a: 191-194).

Music genre functions as a mutual signifier. It marks shared interests and expertise among the youth whose voice is displayed throughout the radio discourse. Discourse connected to music displays a multilingual repertoire that indexes music expertise and belongs to an insider group of music enthusiasts and activists. This function is actualized when the reporters engage in a genre of music terminology familiar to this particular group of experts (see Muhonen 2008a: 191-195):

"Miten toimii old school rapista Shampooon kaltaisista yhden hitin ihmeistä ja roskapopista musiikinsa perusainekset ammentavan Fanny Packin musiikki livenä" <how does the music of Fanny Pack, which derives from old school rap, one-hit-wonders such as Shampoo and trash pop, function live>

The above excerpt, for example, includes a music-specific expertise language practice. The use of such specific vocabulary as *old school rap*, *yhden hitin ihme* <one hit wonder> and *roskapop* <trash pop> – all associated with English – cre-

¹⁴ For more on language alternation and matrix languages, see chapter 4.

ates a repertoire that is used and perhaps fully understood only by members of an insider music group (see Muhonen 2008a: 191-195). When a reporter further (see Muhonen 2008a: 193) describes music as “numetalliin sekoittunutta emo-corea” <emo core that has been mixed with nu metal>, he is engaging in a discourse where music-specific terms are used to describe a music style that this group of speakers probably knows and shares. Yet, one has to know what *nu metal* and *emo core* are in order to understand what the reporter is talking about and moreover what kind of music he or she is describing. Therefore, listeners not familiar with that specific genre are excluded (Muhonen 2008a: 194-195; see also Gumperz 1982: 66).

Multilingual adolescents who share an interest in popular culture and music use a shared repertoire that separates them from others who do not share the same interest and expertise (Muhonen 2008a: 195-196). In explaining a reporter’s multilingual radio speech in Muhonen (2008a: 195-196), I apply Gumperz’s (1982: 66) concept of we-code and they-code. The tendency is for the ethnically specific minority language to be regarded as the we-code and become associated with informal in-group activities, while the majority language serves as the they code associated with the more formal and less personal out-group relations (Gumperz 1982: 66). My understanding of what Gumperz (1982) means denotes the same as the *we* and *they* repertoires. Language practices associated with English index group belonging as well as membership in a certain inner circle, in this case, a group of music experts and enthusiasts (Muhonen 2008a: 193). In the context of the Finnish youth radio station YleX, the we-code is not used in its customary denotation of a minority language (see Gumperz 1982: 66), but to a special multilingual repertoire where reporters make use of English features when indexing affiliation and belonging to the international and global music genre that is situated in the Finnish youth radio scene. The radio audience is considered as members of the same group, well acquainted with the same repertoire (Muhonen 2008a: 195). Muhonen (2008a) further shows that even the reporters’ language practices display the same we-code of music and other popular cultures experts (see Muhonen 2008a: 195, see also above). The use of this repertoire is important for them in order to gain trust and to be seen as reliable and authentic as reporters working in a youth radio setting (see pages 50-51).

The concept of intertextuality (see Bakhtin 1988, and section 4.7) is central in Muhonen (2008a). English language practices often connect to previous discourses, interviews and comments from the radio audience as well as reporters’ earlier utterances (see Muhonen 2008a: 177-183):

Reporter 1: Mä muistan että aikanaan <I remember once upon a time>
Reporter 2: Show must go on niin <Show must go on yes>

Above, reporter 2 refers to intertextuality at two levels, both to the old show that must go on as a theme, alluding to the popular song and its message by the band Queen as well as to music that has been heard on the radio broadcast earlier the same day (Muhonen, notes, August 2005). As in the excerpt above, also

many other multilingual discourse practices where intertextuality is present are connected to discourses about music:

“äskän kun milkshakea nautittiin niin nyt sitten sheikataan lika a polaroid picture”
 <earlier when we enjoyed milkshake now we will shake it like a polaroid picture>

Here the reporter is introducing a song on the program by referring to the lyrics of the next piece – in this case the song “Hey Ya!” by OutKast – and to a previously heard piece – “Milkshake” by Kelis (see Muhonen 2008a: 181-182; also notes, August 2005).

Multilingual discourse practices in the radio data function as markers of polyphony (Bakhtin 1981); Muhonen (2008a) has used polyphony in describing instances of multivocality in the reporters’ radio discourse (see Muhonen 2008a: 183-191). These practices also include multivocality uttered by singing, as in the following where a studio reporter is imitating a well-known song: “sitten kun siinä lopussa tulee se and he’s buying a stairway to heaven” <and then when there at the end he’s buying a stairway to heaven> (see Muhonen 2008a: 188-189). Here the reference is to a line from the signature song of the 1970s classic rock band Led Zeppelin. The reporter uses the line to explain the style of a Finnish rock singer during a live performance at a Finnish rock festival. Further, references and quotes from multilingual webpages (see Muhonen 2008a: 189-199): “nettisivuilla ainakin seisoo että <the website says> N.E.R.D in stores March” where the reporter, while talking about a new album by the duo N.E.R.D, simultaneously quotes information from the Internet. All these different discourse practices are reported to function in a similar way (Muhonen 2008a)¹⁵.

Local language practices, where English language features are not marked, index and create social meanings (see Muhonen 2008a: 192) because features from different languages and styles appearing together can also index multilingual repertoires of a certain community of practice (cf. Poplack 1988). Language practices where English features serve certain functions in reporters’ radio discourse. No explanations, translations and descriptions connected to these practices are given (Muhonen 2008a: 197). English is a part of the multilingual repertoire that these speakers display and engage in. The repertoires where English and Finnish are intertwined display group identity and belonging (Muhonen 2008a, see also Fishman 1967, 1989; Blommaert 1992, Auer 1999, Leppänen & Nikula 2007). English is a prerequisite for the natural discourse practices on the radio, carrying as it does communicative and social meanings (Muhonen 2008a: 172).

¹⁵ In a book review, Paatola (2009) finds two conclusions in Muhonen (2008a) particularly interesting: “First, the use of English signals intertextuality and textual coherence as the anchors often recycle adapted and non-adapted English loan words and phrases which have been uttered earlier in the show (pp. 177-182). Secondly, they create polyphonic discourse by the use of English in that an anchor typically uses English when s/he figuratively steps into another person’s shoes and speaks in that person’s voice (pp. 183-191)” (Paatola 2009: 304).

5.2 Multilingual repertoire indexing situated humor

Muhonen, Anu (2010a): Mike Tyson syö korvia: två eller flera språk som markörer för humor <Mike Tyson eats ears/sausages: two or more languages as markers of humor>

In an early phase of the present research I observed that the things I myself considered humorous in the radio discourse were not necessarily considered as such by those who did not have the same background (see Muhonen 2010a: 193). This difference became evident when I triangulated the data and asked others how they understood them. Muhonen (2010a: 193) shares the observation: “Det blev plötsligt svårt att definiera humor” <suddenly it became difficult to define humor>. This depends on the fact that, as shown, humor is indexical: it relates to the culture, context, and languages, as well as the language and discourse practices it displays (Muhonen 2010a).

Muhonen (2010a) investigated multilingual humor in radio programs and searched for answers to the following research questions:

- What does one joke about and what does humor sound like in youth radio programs?
- How do multilingual language practices function in the expression and creation of humor?
- In what way are multilingual language practices used as a resource in the creation of *the act of humor* (see Nash 1985)?

Muhonen (2010a) applied a modified conversational analytic approach (see Auer 1995, 1998, 2000) where multilingual language practices are treated as a part of speakers’ repertoire (see Bakhtin 1988) that features language varieties, styles and dialects (Muhonen 2010b: 195). Further, theories of metaphoric language alternation (see Gumperz 1982) are considered relevant in the description of multilingual humor.

Inspired by the guidelines for teaching humor to theatre classes and stage comics (see Nash 1985) I created a model for analyzing multilingual humor. According to Nash (1985) there are three levels in the act of humor (i.e. in how to make the theatre audience laugh):

- (a) denotes the so called “verbal climax of humor”
- (b) means “the verbal package”
- (c) includes “generic and emic information”

I further created a fourth principle, where Finnish, Swedish and English features operate:

(d) operates at “a language level” (fi., sv. or eng. in figure 4)

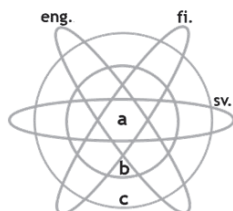

FIGURE 4: The act of humor in layers and circles

In figure 4 I aimed to illustrate and demonstrate my understanding of the “layers” and “circles”: the different parameters that are intertwined in each multilingual humoristic verbal situation and act of humor (see Muhonen 2010a: 199-200, and figure 1). The modified model was used as a theoretical and methodological compass for analyzing and understanding multilingual humor in the radio discourse.

I demonstrated and conceptualized the act of humour by creating a model in which humor is presented in dynamic and circular layers and slices. The circular, layered slicing connects to all the different levels and settings, in other words, to the key issues of humor. The horizontal slicing denotes all the levels at which language practices and multilingual repertoires can operate, simultaneously or separately. In connection to what Muhonen (2010a: 205-210) describes as an indexical humor typical to the Sweden Finns, what is indexed and further understood as humor and depends on the mutual, often emic, understandings of all the levels of the act of humor (see figure 5, Muhonen 2010a: 210). This is closely connected to my main conclusion that humor is connected to, dependent on and situated in the emic cultures, contexts and even repertoires people have at disposal. Humor depends on the indexical meanings and understandings.

In analyzing the ways humor is created and expressed (see Nash 1985) in radio broadcasts, the concept of framing (i.e. language practices that are associated with prototypical instances of certain well known scenes; Fillmore 2006 [1982]: 373; see also Muhonen 2010a: 198-200; Muhonen 2010b: 7) has been useful. What Nash (1985) terms as verbal packaging or characteristic design at the (b) level, Muhonen (2010a) identified as verbal framing. Verbal framing took place, for example, in the following line by a Sweden Finnish standup comedian: “varmaan ootte kuulu tän ennenkin” <I am sure you have heard this before>. This is, at least in the Finnish and Sweden Finnish discourse, a common way to for speakers to hold their turn and continue talking. Here it raised listeners’ anticipation for entertainment and an upcoming act of humor (see Muhonen 2010a: 208-209, see also Muhonen 2010b: 7).

The model helped to clarify that humor is created in multiple ways. Humor is also closely connected to culture, context, even to languages and genres. Multilingual discourse practices play a role, especially in expressing what I hereby call Sweden Finnish inside culture and repertoire-based humor, where multilingual repertoires are actively made use of in the act of humor. Humor typical to youth radio discourse takes place as collaborative verbal acts of humor (see Muhonen 2010a: 200-204) where humor draws upon collective understandings and meanings of the surrounding macro- or microcultures and scenes. The more circular or horizontal layers intertwined in the act of humor, the more complex and indexical is the created multilingual humor. Insider humor is situated and expressed in the setting and sociocultural environment of the participants. A shared multilingual repertoire of the speakers is highly relevant. Between colleagues and friends, the acts of humor function as a means of being and joking together. Even issues of a more serious nature are managed by and coped with using jokes and humor (see also Muhonen 2010a: 206-207; 214-216). For example, this method of coping can be seen in the following excerpt when a group of girls talk about shopping for clothes and being overweight (see Muhonen 2010a: 203-205):

- K1: mä en oikein tykkää ostaa vaatteita enää <I don't like to buy clothes anymore>
 K2: enää ootsä ostellu niin paljon vai <anymore have you bought so much or>
 K1: ((laughing)) no eiku mä lihon aina ni pitää vaan nousta niissä koissa koossa
 <no I have gained weight I have to go up in sizes>
 K2: ((laughing)) niinku sä syöt ku sä tykkäät ruuasta
 <yes because you eat you like food>
 K1: niin just it's a vicious circle ((laughter)) <exactly it's a vicious circle>

This was an excerpt of a longer discussion between young girls. The discussion is stylized with laughter and humor although some rather fundamental issues of being a young woman are discussed. Laughter and humor give a way to deal with these issues without hurting each other's feelings.

Humor appears also as jokes and as culture-based and situated indexical jokes that relate to Finnish or Sweden Finnish as well as to shared cultural experiences and spaces. A culturally based act of humor is conducted also when reporters comment on the humorous connotation of *uni*hockey (sleep ice hockey) or *facklitteratur* (fuck literature) (see Muhonen 2010a: 210-212). Here the reporters parody of somebody else's (linguistic) repertoires. Humor is based on the mutual understanding of the way words in different language sound and mean when uttered in the Finnish context, with the Finnish denotation. These acts of humor are often clearly indexical and experienced as humoristic solely by those who share the same Finnish and Sweden Finnish heritage, experiences or the emic life worlds. Part of the indexical inside humor is that this humor is difficult to share and understand by those who do not have access to all the shared aspects.

5.3 Minority languages in polylingual practices

Muhonen, Anu (2010b): "It's a vicious circle": The Roles and Functions of English in Sweden Finnish Youth Radio Programs.

Muhonen (2010b) describes a "polylingual linguistic reality of Sweden Finnish youth" that reflects the multilingual and multicultural life world they live in. Multilingual discourse practices are seen as polylingual languaging (Jørgensen 2008a: 163). Muhonen (2010b) takes an interactional and sociolinguistic approach by applying a modified CA model (see Auer 1984, 1988, 1995, 1998) to explore global and transnational functions of English and Finnish in Sweden Finnish youth radio. The following research question is explored:

- What kinds of social meanings and functions are served by language alternation between Finnish and English in Sweden Finnish youth radio programs?

Muhonen (2010b) aimed at investigating language alternations but ended up discussing multilingual radio discourse and repertoires. Sweden Finnish radio discourse is described as a multilingual repertoire where many different languages, styles and varieties are heard. Muhonen (2010b: 1) explores the concept of languaging (García 2007, 2010; Jørgensen 2004, 2008a; see also Becker 1991). Crossing (i.e. speakers' use of out-group styles) is also a common discourse practice (Rampton 1995, 1999, see Muhonen 2010b; Bell 1997).

Five main themes of language alternation are identified in Muhonen (2010b): English functions as a 1) lingua franca in so-called international situations and settings (Muhonen 2010b: 4-5; see Berns 2009, Mauranen 2003), such as interviews that are broadcast outside Sweden or where the interviewed person does not speak Finnish or Swedish (Muhonen 2010b: 4-5). English elements function as 2) markers indexing different identities, where interest and expertise in music has a special position. Discourse about music displays the use of English as having a central function. The use of it delimits an area of expertise and also displays a special interest. Music-related terminology also indicates expertise. Music experts are described as a "group of similarly minded international peers" (Muhonen 2010b: 6). English is situated in 3) discourse-related functions. The concept of framing (see Fillmore 2006[1982]: 373) is used to describe some functions of English in radio shows (see Muhonen 2010b: 7). Muhonen (2010b) further discusses the role of English in 4) intertextuality and polyphony as well as some 5) speaker- and participant-related functions of English in relation to speakers, resources and preferences.

The selected data excerpts in Muhonen (2010b) give glimpses of many popular culture phenomena that index the life worlds of the adolescents' whose voices are heard through the radio discourse. In addition to music, the speakers in the excerpts express affiliations to snowboarding, films, shopping, fashion and arts (see also Muhonen 2010b: 12). The paper contributes to our under-

standing of youth cultures and the life world of the youth represented in the radio discourse.

5.4 Global and local rap flows on the move

Muhonen (under review): *Yeah yeah, word up dog: The motion of global and local rap and hip hop flows in Finnish-language youth radio broadcasting*

Many representations and global cultural features associated with rap music and hip hop culture are displayed in the discourse on Finnish youth radio. Muhonen (under review) is a situated sociolinguistic study (cf. sociolinguistics in Pennycook 2007: 9; hip hop linguistics in Alim 2006: 6-11) with a focus on rap music and hip hop culture. The study searched for answers to the following research questions:

- What kind of rap music and hip hop culture flows are displayed and indexed in discourse of rap in Finnish language youth radio broadcasting?
- Is there something linguistically, culturally and ideologically global or local in the rap music and hip hop culture flows in the Finnish language youth media?

Rap and hip hop flows were investigated through the window of discourse, and flows are seen as language-in-practice (Blommaert 2005: 66). The paper explores different sets of transnational and transcultural flows (Pennycook 2007: 6-8) which circulate in different transnational popular culture settings. 1) Global rap flows denote rap flows at a discourse level, i.e. where denotations and concepts relating to rap are named and discussed. 2) Transcultural rap flows (see Alim 2009; Pennycook 2007) refer to the discourse of hip hop culture where cultural flows (i.e. cultural hip hop artifacts) are indexed and to different activities as transcultural flows (i.e. flows that index different rap performances that are closely connected to rap culture). The paper also identifies 3) ideological flows, which are certain ideologies, ways of thinking and political missions of rap and hip hop that are indexed and displayed through the youth radio discourses connected to Finnish rap.

Global flows refer to the existence and circulation of flows but also to the processes by which they cross borders and travel across different scenes, in which they are further displayed and re-situated (see Pennycook 2007). Muhonen (under review) shows the intermeshing nature of different global rap and hip hop flows through closer investigation of rap and hip hop flows in the Finnish youth media. In the radio discourse inclusions and exclusions, cultural practices, stylizations, performances, stand-takings and identities are constructed and performed. It is also through the discourse that different hip hop and rap music identities are indexed. This study connects the discourse of rap and hip hop, rap lyrics and translanguaging. Theories of globalization, indexicality, stylization and dialogicity are further applied. The analyses give evidence of

glocalization (Koutsogiannis & Mitsikopoulou 2007) patterns in the radio discourse. Global rap and hip hop flows are also used as a style resource and a multimodal accent (see Blommaert & Varis 2012).

Languages turn out to be floating around in unexpected places. (Heller 2007: 343)

6 THE BIG PICTURE

“[...] they decide who they want to be and choose their language practices accordingly” (García 2010: 524).

Late modern youth radio is a multidimensional medium. The medium offers and displays a wide range of genres for multilingual language and discourse practices and makes various transnational and global discourse functions available. Radio also enables flexible use of different multilingual repertoires, becoming more colloquial and able to reach heterogeneous audiences within the Finnish-speaking youth. This new reach has had an effect on the radio discourse styles. The focus has shifted from providing facts to fulfilling the desires and requests of the radio audiences, from impersonal to personal, from official and formal into less formal and to a more discursive radio style (see Valo 1994: 79). This gradual change has also opened the floor for a more informal and conversational radio discourse. A wide range of registers and repertoires that are at both reporters' and other speakers' disposal are broadcast and heard. Youth radio discourse has become global, multilingual and fluid.

Media provides an easily accessible source of discourse and has advantages as research data. Media outlets are important linguistic institutions. Their output makes up a large proportion of the language practices that people hear and read every day. Media usage reflects and shapes both discourse practices and attitudes in the surrounding society. Discourse practices in the media are worth investigating also in their own right especially on radio, because the speaker's communications alone construct relationships with the audience. The media are important social institutions and crucial presenters of culture, politics and social life, shaping as well as reflecting how these are expressed. Media discourse is important both for what it reveals about a society and for what it can contribute to the characteristics of society (Bell 1995: 23). With the help of two metaphors – small pictures and the big picture – I have attempted to create a more holistic picture of what multilingualism sounds like on the radio.

6.1 *Error error lataa patteri*

The eye-catching phrase (and title of this dissertation) *error error lataa patteri* is an utterance by a young Sweden Finnish radio reporter. It is a fluent example of what Creese et al. (2011: 1197) describes as flexible bilingualism, meaning that the speaker engages herself in bilingual language practices where she is calling into play “diverse sets of linguistic resources” (see also Creese & Blackledge 2010a). In the short utterance the speaker moves between English (*error error*), Finnish (*lataa*, the verb *ladata* in the third-person imperative, meaning “to charge”; *ladda* in Swedish) and *patteri*, which is a colloquial variant associated and used in Sweden Finnish, (i.e. Finnish spoken in Sweden), reflecting and combining features of English (*battery*), Swedish (*batteri*) and Finnish (*patteri*). *Patteri* is a proper word also in standard Finnish but means *a radiator* whereas the meaning intended by Sweden Finnish *patteri* would be *akku* (i.e. a battery or store of energy, physical or mental, that which can be recharged) in Finland Finnish.

Translanguaging refers to language practices performed by bilinguals accessing different linguistic features or various modes of what are described as autonomous languages; it denotes multiple discursive practices in which multilingual speakers engage in order to make sense of their worlds (see García 2009: 45, 141). In the phrase, the reporter translanguages fluidly between different resources associated (at least) with Finnish, Swedish, English and Sweden Finnish and makes use of multilingual repertoire and styles. The utterance gives several different possible readings to audiences. Associated with Sweden Finnish, it can mean *error error charge the battery*, indexing a message one might get in situations when computers, mobile phones or cars give a low battery warning. It can also refer to *ladata akku* meaning recharging one’s store of mental energy. At a more abstract level this can also denote a human condition, when a person is exhausted or very tired, she or he may need to restore one’s energy levels by having a rest. A direct translation into standard Finnish denotes the meaning *error error charge the radiator*, which on the other hand, is a non-standard form which gives a somewhat absurd association and is perhaps difficult to situate into a natural, real-life context. This short excerpt shows that language practices of bilinguals “reflect greater choices, a wider range of expression than each monolingual separately can call upon, and convey not only linguistic knowledge, but also combined cultural knowledge that comes to bear upon language use” (García 2009: 47). The multilingual repertoire can also include deviations from common normative patterns, which the complex language and discourse practices in the phrase *error error lataa patteri* show. Multilingual (shared) repertoire allows speakers to use multilingual resources creatively and in a polycentric manner. What is implicitly mutual is the fact that such practices are considered to be not just contemporary but also as important indexical discourse practices that indicate belonging through multilingualism.

6.2 Multilingual discourse practices and repertoires

As the boundaries between different so-called languages become fuzzier, it is sometimes challenging to put a single analytical focus on them. Such examples as the eye-catching *error error lataa patteri* in the title can be analyzed and explained with more recent approaches to research on multilingualism. Without theories of translanguaging, flexible bilingualism or poly-lingual norms, an exhaustive explanation of what is going on would not be possible. Makoni and Mashiri (2007: 82, 85) suggest that we should describe the mixture of language and urban vernacular varieties in order to understand the contemporary social realities and identities of their users. The present study shows that these are a part of multilingual repertoires of the youth. However, different speakers and groups have different kinds of multilingual repertoires at their disposal in different scenes. In addition, different kinds of multilingual repertoires are used for different functions, domains and genres, such as entertainment, humor and for the expressions of various identities, for example, music expert or rapper.

Radio reporters' multilingual repertoires are another example. The radio reporters analyzed in this study display different kind of (multilingual) repertoires when, for example, interviewing Swedish politicians, young Sweden Finnish sportsmen or when broadcasting an informal discourse with their personal friends (see Muhonen, notes, August 2005, also Muhonen 2010b: 10-11, 2010a: 203-204). The reporters use different repertoires for a humorous discourse about Bill Gates (see Muhonen 2010a: 200-203) and for when they communicate with a Finnish politician who is visiting the live-studio broadcast (Muhonen notes, September 2005). Another interesting issue of the reporters' repertoires is that, in Muhonen (2008a: 177-181), when reporters are said to share the same repertoire as the youth radio audience, it is thus implied that they are performing the same repertoire while they are speaking like the adolescents; thus in another excerpt (see Muhonen 2008a: 193-194), they share the same repertoire, as they belong to the shared group of experts (see also Muhonen under review, data excerpt 6). Therefore they display the repertoire of music experts.

Late modern multilingualism is changing due to new technologies, the success of the Internet, global media genres as well as the fact that "more people are now moving from more places, through more places, to more places" (cf. superdiversity; Vertovec 2010: 86). This tendency is also present in the Finnish youth radio scenes. Radio interviews take place in more places and multilingual soundscapes are increasingly widespread in broadcasts (see Muhonen in progress). The listener gets to visit many places especially through multilingual music; global discourse and intertextual features are on the move through the dialogic nature of the youth radio broadcasting. Global stories and voices are reflected and re-told and re-situated locally. Different global and transnational

flows connect to adolescents' belonging and identity representations in a fascinating way (see Muhonen under review). In Bakhtin's (1981: 426) terms:

Everything means, is understood, as a part of greater whole – there is a constant interaction between meanings, all of which have potential of conditioning others (Bakhtin. (426).

All words have been uttered by somebody else before; all styles imitate the style of others; all music echoes music that has been played before (see Muhonen in progress).

In terms of the entangled global and local connections, the analyses give evidence of glocalization (see Koutsogiannis & Mitsikopoulou 2007) patterns in the radio discourse. Dynamic negotiations between global and local features intertwine with locally appropriating elements of the global. This process leads to global and local affiliations that are used to index identity and multilingual habitus, to a “system of dispositions common to all products of the same conditionings” (Bourdieu 1991: 59; see also Bourdieu 1990: 56-57; also Muhonen 2013). This is particularly evident when Finnish rap artists and hip hoppers engage in discourse displaying global rap flows of styles, artifacts and discourse practices (see Muhonen under review, submitted). Even radio reporters use these flows to get more so-called street cred (Muhonen 2010b: 6-7). Global rap and hip hop flows are also used as a style resource, and as a multimodal accent (see Blommaert & Varis 2012; Muhonen submitted). Considering multilingualism as a style resource moves the emphasis from language practices towards a view of describing the individual speakers as engaging in meaning making and identity work (Creese & Blackledge 2010b: 555). The youth radio discourse displays local, glocal and global youth culture as a world of flows. Flows travel across state borders, settings, generations, languages, repertoires and registers. Flows are cultural artifacts with a transcultural aspect, travelling across late modern life worlds transnationally and trans-generationally. As shown in, for example, Muhonen (under review), there are also other kinds of global flows circulating on the radio. Here rap and hip hop were selected as a theme because they appear so prominently in the youth radio data.

6.3 Glimpses of the big picture

Where the articles and the synopsis in chapter 5 search for answers to small and more detailed research questions, each addressing a certain specific sample of data, repertoire and group (see also chapter 4 of this study), in this section I gather glimpses of the big picture, in other words, I propose wider implications emanating from the whole study. Three themes – dialogicity, indexicality and polycentricity – have been selected to present some regularly occurring themes and discourse practices recognized throughout the study.

6.3.1 Dialogicity

Our words reflect and mirror the intonations and evaluations of others who have used them before, and from whom we learned them (Lensmire & Beals 1994: 411). Many radio discourses echo issues that have happened, that someone else has done or said (see Muhonen 2008a: 177). Discussion themes and topics are circulated globally and even within radio broadcasting. The speech experience of each individual is shaped and developed in the utterances of others (Bakhtin 1986: 89). Discourse practices are a link in a complex chain of other discourses that are informed and shaped by intertextualities in that chain. The dialogic nature of a discourse means that communication is, as Bakhtin (1981: 279) suggests, “shaped in dialogic interaction with an alien word that is already in the object”. He goes on to propose that our utterances repeat the words of others: “Our speech, that is all our utterances (including creative works), is filled with others’ words, varying degrees of otherness or varying degrees of our-own-ness” (89).

Many stories delivered in the youth radio broadcasting, especially in the Sweden Finnish youth radio programs, consist of stories of other Sweden Finnish adolescents. The dialogical nature of all these stories also makes use of emic experiences and histories reflecting that experience. Dialogicity is a common discourse practice on the radio, used for indexing certain identities. In several of the analyses (see e.g. Muhonen 2008a: 183-189) radio reporters imitate and stylize the voices of others. They also stylize their own speech with citations from others, as in Muhonen (2010b: 8), where a reporter in his monologue makes a reference to the song lyrics “God Loves Rain” by Cashmire, saying “let’s just hope that God loves rain that much that he keeps the rains there to himself”. Stylizing can also be done by singing (see Muhonen 2008a: 187-189). Stylization also takes place when young speakers engage in certain kind of stylized performances, such as the rap discourse in Muhonen (2010b: 6-7) or as the excerpt “Vicious circle” in Muhonen (2010a: 203) demonstrates (see Muhonen under review, 2013; see also multivocality in the reporters’ radio talk in Muhonen 2008a: 183-184; cf. Coupland 2001, 2007; Eckert & Rickford 2000). Multilingual discourse practices function as a tool for stylization, giving voice to the artistic image of somebody else’s language (Bakhtin 1981: 362; Rampton 2006: 27). Bakhtin (1981: 279) means is that words are shaped in dialogic interaction with an alien word that is already in the object.

A central part of the stylization in the radio discourse describes such phenomena as when speakers imitate and stylize the so-called “Other”. Rampton (1999: 422) explains this practice: “stereotypic elements from elsewhere mingle with habitual speech patterns, and in the process, they generate symbolically condensed dialogues between self and other”. In humorous language play, where radio reporters playfully stylize the imagined and rather absurd situation of Bill Gates negotiating his credit limits at a bank (see Muhonen 2008a: 186-188), several voices are imitated and stylized (see further, data excerpt Herr Gates, Muhonen 2010b: 201). Examples of dialogic discourse in Bakhtin’s typol-

ogy include stylization, parody, irony and pastiche – all in a way shaped by the other (Bakhtin 1994: 106; cf. Bakhtin 1981: 434 about double-voicing; out-group referee design in Bell 1992, 1999). This practice becomes particularly evident in Muhonen (2010a) and (under review). In Muhonen (2010a), parody and the act of humor are conducted by stylization and by jokingly styling the other: when reporters comment on the humorous connotation of *unihockey* (sleep ice hockey) or *facklitteratur* (fuck literature) (see Muhonen 2010a: 210-212), they are making a parody of somebody's else's repertoires. In a similar vein, the radio reporter (see Muhonen under review) is also styling the Other when she stylizes the way rap musicians speak and dress:

[...] vedetään timberlandit jalkaan ja isot lökäpöksyt kanssa ja sitten vaan joku hood ja sitten vaan räppäilemään YO YO YO [...] <let's put on Timberland boots and big baggy trousers too and then some kind of hood and then just rapping YO YO YO>

The reporter is also indexing that from an outsider perspective, becoming a rap musician and a hip hopper is as she describes: artifacts are described as stylized accents (see Blommaert & Varis 2012) and stylized also with global rap flow, the greeting YO YO. As seen in Muhonen (under review), rap discourses make use of global rap and hip hop flows as a style resource (see also Muhonen submitted).

Utterances can repeat the words of others and simultaneously re-accent and even change them. This can be used “ironically, indignantly, reverently”; “intonation is especially sensitive and always points beyond the context” (Bakhtin 1986: 91). In parodic discourse, in Bakhtin's (1994: 106) terms, people introduce the exaggerated voice of another speaker in their own discourse. Parody takes place, for example, when Finnish rappers exaggerate the commercial and global bling bling (rap) culture as a consequence of the fact that it does not situate well in the authentic Finnish rap scene (see Muhonen under review). What makes it humorous is that discourses of a socio-political nature becomes arenas of battle between different voices. Parody makes use of another's socially typical manner of seeing, thinking and speaking (Bakhtin 1994: 106), as seen in the imagined discussion between Bill Gates and his bank clerk (see Muhonen 2010b: 200-203). Forms of parody can be recognized in the way the speakers create caricatures in mocking the discourse of others. A good example of this form is when the reporters imitate the discourse of a whale's sex life (see Muhonen 2008a: 176). I have observed other humorous instances in the radio discourse where, for example, religious people attending Sunday church services or dialect-speaking people creating a choir are imitated and stylized. These stylizations ridicule these people's imagined stereotypical behavior. In both these cases there is a clear indexing of out-group membership being expressed in stylizing the stereotypical language and discourse practices of somebody else's imagined repertoires. It seems that the farther the distance from the stylized other, the harsher the caricatures (cf. Tacchi 2002). As mentioned in Muhonen (2010a: 218), the Sweden Finnish seldom ridicule their own groups, but the discussions and humor on Finland Finns is sometimes even vulgar.

6.3.2 Indexicality

Defining styles and stylizations incorporate the concept of indexicality, which is central to this study (see Muhonen 2010a, submitted). Ochs (1992) claims in her theory of indexicality that “gender ideologies are socialized, sustained and transformed through talk” (Ochs 1992: 339, 1993). Indexicality is nonetheless a broader concept as well. It may, but does not necessarily, refer to the way ideologies are constituted and sustained in discourse. These ideologies become notable particularly through “verbal practices that reoccur innumerable times in the lives of members of social group” (Ochs 1992: 339). Certain cultural features and artifacts can also be seen as “an accent” (see Blommaert & Varis, 2012). They tell stories and give indexicalities of a person in a multimodal way. Indexicality is “the connotational significance of signs”; indexical meanings make discourse practices dependent on their situated social and cultural factors as well as on their settings (Blommaert 2005: 12; Blommaert & Rampton 2011: 7).

This study shows, for example, that indexical meanings of humor are situated in cultural, pragmatic and language-bound understandings (see Muhonen 2010a). The way humor is created and indexed is often contextualized to a high degree. It is not universal what is considered as humorous (see Muhonen 2010a: 193), because humour does not always travel well. When a young Sweden Finnish stand-up comedian claims Mike Tyson to be Sweden Finnish because *Mike Tyson syö korvia* (Mike Tyson eats ears/sausages), he indexes much more than the funny utterance alone can reveal (see Muhonen 2010a: 192-193, 208-210). He indexes humorous discourse practices that make use of a multilingual repertoire that the audience also has at their disposal. He refers to a well-known story where the world-famous boxer Mike Tyson, in a heavyweight championship fight in Las Vegas in 1997, came out from his corner without his mouthpiece and bit the ear of his opponent, Evander Holyfield, then spit a piece of it out on the floor of the ring. It also refers to indexicalities through eating sausages, an eternal discussion topic among Sweden Finns (Muhonen 2010a: 210). Further it also refers to the tendency where Finnish words become situatedly polycentric Sweden Finnish detonations, as the flexible use of *korvia* here demonstrates (see chapter 7). *Word up dog* is a global rap flow used transnationally and globally; it connotes a greeting that indexes belonging to the global hip hop nation (see Muhonen under review). When a Finnish rap artist utters *Word up dog*, it is essential to look beyond the words that have been said and rely on the indexicalities and implications of what the person may be referring to (see Muhonen under review, submitted). Through what Erickson (1973: 12) calls cultural lenses, the same event or an utterance can look very different. Bailey (2012: 499) states that “words are not neutral instruments”, and proposes that “social tensions are at work even if the speaker does not intend them and is not conscious of them” (Bailey 2012: 499).

Every linguistic fact is an indexical fact, a way in which situated features point to contexts of occurrence structured for sign-users in one way or another (Silverstein 2003: 194). These show associations and indexicalities to different

resources but also connect repertoires associated with different speaker groups. As Bailey (2012: 502) writes, “meanings are not stable across people, activities, or contexts”. Some relationships and indexicalities are inherent but many identities do not mean much without the “social and historical associations from prior usage” and historical associations (Bailey 2012: 502). We need to have a shared emic understanding of discourse practices and repertoires in order to understand what *error error lataa patteri* in the situated youth radio context means; the understanding depends on cultural indexicalities and the polycentric nature of the radio discourse. The multilingual radio discourse is often polycentrically organized (see section 6.3.3) and much has to be common in order to be able to understand what it is that makes the issue of Mike Tyson eating *korv* (ear/sausage) so hilarious. One has to look beyond language practices, as Muhonen (2010a: 208) also suggests, and ask: “What is indexed in the humor provoked by the use of *korv* in the utterance *Mike Tyson syö korvia* (Mike Tyson eats ears/sausages)? In connection to what I describe as an indexical humor typical to the Sweden Finns (Muhonen 2010a: 205-210), what is indexed and further understood as humor depends on a multi-level holistic and situated understanding and indexicalities (see figure 5, act of humor, Muhonen 2010a: 210). When Muhonen (2010a: 217) mentions that the multilingual means through which the Sweden Finnish inside humor is created requires a shared multilingual repertoire, there is also the ideology that the speakers share both the linguistic repertoires as well as the means of how it gains its meaning in the shared discourse practices.

According to Blommaert and Backus (2011: 19-22) repertoires can also be seen as what they call indexical biographies. Multilingual people have gained their multilingual repertoires (i.e. linguistic, cultural and indexical) competences through widely varied modes of learning and acquiring. Therefore, repertoires are biographically organized complexes of resources that follow the rhythms of our lives (Blommaert & Backus 2011: 9). This relates well to the way repertoires are understood in this study. Repertoires contribute to speakers’ potential to perform certain social roles and index certain identities with discourse practices where multilingual repertoires are employed (see Blommaert & Backus 2011: 22). These multilingual repertoires allow one to engage in discourse practices that index certain, for example, linguistic identities. Identities can then be seen as part of identity repertoires.

In data excerpt 4, *Matti Rattikelkka* (see Muhonen 2010a: 208), indexical humor is created with the seemingly simple discourse practice of uttering the name “Matti Rattikelkka”. The shared humoristic experience is built on histories and experiences dating back generations, multiple shared Finnish and Sweden Finnish experiences, and last but not least, to shared multilingual repertoire and experiences and knowledge of those. Finnish is considered to be rich in consonants; Swedish find it generally funny. Therefore, a man named *Rattikelkka* (a steerable sled) simply sounds funny. Such forms index various aspects of individuals’ and communities’ social histories, circumstances, and identities. One cannot find the indexical humor in this without the situated cultural con-

text. Even I sometimes doubt whether this is really as funny as claimed. The situated Sweden Finnish youth radio setting allows adolescents to practice culturally typical ways of discourse, to recognize experiences, perspectives and topics often disregarded by other media. There are many indexical facts that the Sweden Finnish adolescents have in common, and an outsider can find it challenging to understand the indexicalities included in them. As Bailey (2012: 502) suggests, utterances “gain and shed meanings in their situated use”.

6.3.3 Polycentricity

Polycentricity refers to a multiplicity of what Silverstein (1998: 405) calls ritual centers of authority. These ritual centers, he suggests, license, warrant and endow language usage with “cultural dimensionalities of locally understood autonomy”. Many multilingual discourse practices in the present study demonstrate multilingual repertoires in use, also referred to as multilingual language practices. Multilingual repertoires are also polycentric. Many excerpts show creative polycentric use of resources (i.e. discourse practices) where norms are created by the speakers in particular situations.

Polycentricity commonly features in the Sweden Finnish youth radio discourse. Multilingual humor, for example, is often polycentrically designed. Multilingual inside humor is created and situated in creative polycentric discourse practices (see Muhonen 2010a). The word play in the utterance *Vill du ha en smocka innan du går?* <Do you want me to punch you before you go?> makes use of non-standard connotation because a misspelling, the wrong word connotation in *smocka*, is deliberately placed in the line of the radio theatre actors. This non-standard usage indexes and creates a humorous situation where a young man who has only recently moved to Sweden attempts to communicate in Swedish, but fails. Instead of asking his girlfriend out for a cigarette he mistakenly suggests whether she would like that he smack her before she goes. Polycentricity creates an expression of insider humor and simultaneously it indexes mutual experiences, histories, and a story of one’s own. It further demonstrates an identity representation (see Muhonen 2010a): we have all been there, done that. The emic experiences many Sweden Finns share are the faulty slips of tongue due to unpracticed resources during the early years of migration (see Muhonen 2010: 206). The Gal (2006: 27) describes these “self-conscious, anti-standardizing moves” as negotiations that may include language practices that reframe previous standard varieties and incorporate urban popular cultural forms, minority linguistic forms, hybridities and inventions. The key to this knowledge is the local understanding, the views of what languages mean to people in different local situated contexts (see Muhonen under review, submitted).

Another example of polycentric discourse practices is the popular use of the catchphrase *elämä on laiffii* (Muhonen 2010a: 214-216, see also Muhonen 2008a: 177-178), where polycentricity mirrors a tautology that at first appeared as a momentary humorous slip of tongue by a famous Finnish ski jumper. Later on it has become a polycentric vernacular expression with a deeper denotation

and cultural indexicality reaching across nations. *Elämä on laiffii* has grown to denote advice that is used in situations where life does not deliver a “walk in the park” or “dance through the roses” (Muhonen 2010a: 215-216). The slogan itself is not connected to the original song *Live Is Life* by Opus nor to the song’s function as the theme song of supporters of the Finnish ice hockey club Tappara. The song, by the way, is also polycentric from its nature because the title is usually sung as *life is life* in Finland. *Elämä on laiffii* is an ideological flow mediated by the media and seen also in many different public contexts, such as on t-shirts, postcards, and the Internet (see Muhonen 2010a: 215; cf. Johnstone 2009, 2010). The catchphrase’s polycentric nature has probably contributed to its popularity and its dialogical circulation across scenes and contexts. It could almost be referred to as displaying a Discourse with a capital D (see Gee 1999).

In the eye-catching phrase, and title of this study, flexible translanguaging practices serve the communication in a complementary manner in an otherwise Finnish language program. The use of the concept *patteri* both translanguages between multilingual resources and makes a fluid polycentric use of structures associated with several languages. *Patteri* is close to the Swedish word *batteri* (a battery) and commonly used by Finnish speakers in Sweden. It has become a colloquial and vernacular polycentric resource, a part of the Sweden Finnish repertoire denoting a situated meaning. Simultaneously, *patteri* is a common noun in Finnish. It is also close to the English word *battery* when spoken. Translanguaging practices and polycentricity in general leave space for authenticity. There is no need for translations or synopsis for the audience. When interviews are not translated or a synopsis is not given (see Muhonen 2008a: 197), or when interviews are conducted multilingually, they are also situated in a socioeconomic reality of the youth radio setting. These solutions save time and the work load of the reporters. Such discourse practices are contextualized and situated ways of communication and meaning making among the multilingual adolescents. Makoni and Pennycook (2007) write

A local knowledge is crucial to the understanding of language; an understanding of the relationship between what people believe about their language (or other people’s languages), the situated forms of talk they deploy, and the material effects social, economic, environmental - of such views and use. (22)

They do not only link members of a speech community to the present situation but also to the past and perhaps even to an imagined future. They also index ideological positions and boundary markers of group identity that may both exclude and include (see García 2010: 523; Creese & Blackledge 2010b: 553).

6.4 Pick ‘n’ mix identity practices

This study describes multilingual adolescents’ fluid, flexible, complex discourse practice in late modern youth media. The polycentric nature of multilingual language practices, the dialogic nature of the discourse and the indexicality of

the repertoires all contribute to social identity representations and negotiations in the youth radio discourse. The data-driven analyses have shown that the relationship between multilingual repertoires and language practices and identity representations is relevant for the study; especially with regards to the total multilingual fact (cf. Silverstein 1985, 2003; section 2.2, chapter 7). Language practices and multilingual repertoire are features of indexing identity (see also Cameron 2005; Lainio 1996; Martin 1999).

The discourse practices in the youth radio broadcasting can be described as what Pennycook (2003: 514) calls fluid ways of thinking about language, identity and belonging. This fluid approach takes place to the extent that multilingual repertoires become part of identity construction. They can also be negotiated in a situated discourse. Identities are performed and constructed in interaction with others. Speakers create, construct and negotiate identities on the basis of a range of repertoires which are associated with a wide range of indexicalities. Multilingual people do not habitually make meaning through separate monolingual repertoires but intertwine multilingual resources across boundaries (Creese & Blackledge 2010b: 565; Jørgensen 2010: 4). Multilingual repertoires are used in complex ways to perform a range of identities and roles and build a fluid reality, simultaneously. "These pick 'n' mix identities, as I have called them, also relate closely to the individually and personally, as well as collectively, created repertoires; multilingual repertoires that the Sweden Finnish adolescents, or for example Finland Finnish rappers, have at their disposal, are always subject to individual differences. There is no one-and-only, united multilingual repertoire. In a similar vein, there is no multilingual repertoire that is collectively united either. The youth whose voices are heard through this study displays the use of different representations of different repertoires indexing different identity repertoires. Therefore, the emic perspective is relevant.

In this concluding discussion I will reflect identity repertoires from two different viewpoints. I will discuss situated identity in relation to Sweden Finnishness and global youth identity and the relationship between identity and music. I will also connect these to my ideas about transculturing identity.

6.4.1 Situated identities in the minority radio

As an example of situated identity in the radio data, discourses of Sweden Finnishness are explored. In addition, aspects of the Sweden Finnish identity repertoire are discussed. As seen before, Sweden Finnish adolescents apply multilingual repertoires in creating situated insider humor (see Muhonen 2010a). In a radio theater play polycentric discourse practices create multilingual puns, which allow the listeners to laugh at mutual experiences and to identify and index mutual understandings. Long distance nationalism is described by Glick Schiller and Fouron (2001) as a claim to membership in a community that stretches beyond the territorial borders of a homeland. In the Sweden Finnish radio discourse, the speakers do not necessarily claim membership to Finland but are, however, connected to some idea of Finnishness in many different ways. How this allegiance is indexed depends on

the speakers' personal and subjective relation to Finland and Finnishness (see Muhonen 2010b: 1). They affiliate themselves to Finnish, Sweden Finnish and Swedish heritage in variable manners: some with a somewhat distant and occasional relation, others with closer and more active affiliations (Muhonen 2010b: 1; see also Lainio & Lyyra 2009; Weckström 2008, 2011). Sweden Finnish adolescents show a relationship to several nations through affiliations to Finnish, Swedish and Sweden Finnish life worlds. In addition, indexicalities to different global and glocal youth cultures are essential (see Muhonen 2010b, under review).

This study shows no simple one-to-one associations between languages, inheritances and identities. With regards to interviews broadcast in the Sweden Finnish radio programs, I observed the following:

Many Finnish names but the interviews can also take place in Swedish (Muhonen, note, September 2005).

One can surmise that many persons being interviewed in the radio programs are Sweden Finnish adolescents and therefore have a Finnish family name due to their Finnish heritage and family history. However, and perhaps slightly unexpectedly, many interviews were conducted in Swedish only (see Muhonen notes, September 2005). A Sweden Finnish identity is also indexed through multilingual repertoires and what I describe as translanguaging interviews, i.e. interviews where the reporter is mostly speaking in Finnish and the interviewee answers in Swedish, or translanguages. This should again not be considered straightforwardly and solely as evidence of unpracticed resources but also as a question of a free choice; multilingual people making use of their multilingual repertoires flexibly, which probably also reflects a contemporary situation among the everyday discourse practices of the radio audience.

My observations also document stories of subjective, personal identity repertoires with memories and affiliations to Finnishness. Some, who perhaps speak Finnish, can reflect on very distant childhood memories of summer holidays in the Finnish countryside and claim very little affiliation to Finland themselves, where others prefer to be interviewed in Swedish but show close affiliations to Finnishness and Finland and express a strong Finnish or Sweden Finnish identity. This tendency is line with what May (2005: 330) writes: "Historically associated languages continue often to hold considerable purchase for members of particular cultural and ethnic groups in their identity claims".

But this study shows that one can be Sweden Finnish even without a language. Affiliation with Finland and Finnish heritage can be gained without Finnish language as an indexical medium. Therefore, claiming that Sweden Finnish speakers affiliate themselves with their heritage solely through Finnish would be more of an ideological stance than a description of the linguistic reality and the life world of its speakers and members. The Finnish language does not alone offer indexicality of belonging and identity: a language is not the only prerequisite for identification. Minority media can empower experiences regarding the identity, language and culture of the group

(see Pietikäinen 2008a: 173). This is further reflected in how the youth radio programs deliver stories of other Sweden Finnish adolescents. The simultaneous existence of various features results in a complex and multi-layered minority-language media scene. The complexity also impacts on speakers and languages (Pietikäinen & Kelly-Holmes 2011: 64).

6.4.2 Global youth identities and music

Radio discourse indexes identities and affiliations to a great range of global youth cultures. Multiple identities are indexed through multilingual music and discourses on it. Membership in different imagined communities (see Anderson 2006: 6), such as a global hip hop nation in particular (see Muhonen under review), is central. Members of such a community will “never know most of their fellow-members, meet them, or ever hear of them, yet in the minds of each lives the image of their communion” (see Anderson 2006: 6). Multilingual discourse reveals expertise and group identity between those who share the same interest (e.g. through popular music), and even radio reporters share these discourse practices (cf. Lepola 2006). All these multilingual discourse practices give evidence of shared repertoires demonstrating that talking like someone connects to being someone, language-in-practice affiliates to identity representations. Music expertise employs and displays what Blommaert and Backus (2011: 11) call specialized repertoires, which in my data means that adolescents – or reporters for that matter – are fluent in articulating the genre of music expertise associated with English. It is also obvious, based on the frequency of discourses related to rap and hip hop, that there is a genre of rap and it has a special position in late modern youth radio discourse. There is also the interview in which a Sweden Finnish art exhibitionist who has travelled around the world presenting his art in English suddenly found it challenging to describe his work in Finnish during a live radio interview. This difficulty also displays evidence of specialized genre and music repertoire. Yet, this study does not reveal whether the speakers share and display other genres in a similar manner. Therefore these are described as specialized genres. Multilingual repertoires can be complex, fluid, situated and specialized.

The Finnish and Sweden Finnish youths of this study are not single, uniform homogeneous groups. The social connections are not necessarily connected within nations. They are more or less transnational and belong to different global and glocal scenes. Gumperz (1982: 66) pointed out that the association between communicative style and group identity is a symbolic one and does not predict actual use. Language choice involves negotiation in every interaction, as particular linguistic resources may provide or prevent access to social networks (García 2010: 524). Blommaert et al. (2009: 204) pay attention to the “mediating actors in contemporary multilingual, globalized contexts” and propose that they are “located in diverse centers of media production and reception” as they are engaged in “contradictory processes of convergence” and divergence (Blommaert et al. 2009: 204). This description applies well in the present study on Finnish language youth media. Finnish language youth radio

broadcasting indexes affiliations towards transnational and global media features and flows. At the same time, it offers a strong forum for the voices and representations of locality and minority. Sweden Finnish inside humor is, for example, often created with local and glocal means. Language practices affiliate situated vocabulary where resources from Finnish, English and Swedish are employed (see Muhonen 2010a; 2010c). Interviews, for example, are conducted multilingually when needed (see Muhonen forthcoming). On the other hand, Finnish rap music and hip hop discourse is simultaneously localized and situated although it draws upon indexicalities and identities towards transnational and global rap cultures (see Muhonen under review).

Parallel to this PhD study I have conducted a study of the linguistic soundscape (cf. Gorter 2006a, 2006b; Laundry & Bourhis 1997) in the radio broadcasting (see Muhonen in progress). The study shows that the music broadcast on the stations also affiliates itself with global popular cultures. The Sweden Finnish Klubi-Klubben orientates strongly towards expressions of Finnishness. The fact that the radio stations broadcast music in several languages implies that language boundaries do not prevent global media flows. The same multilingual music is broadcast regardless of the possible language threshold in the youth radio settings (cf. Van Leeuwen 1999). Because the majority of music heard on Klubi-Klubben is from Finland (over 90%), 63% even in Finnish, it contributes to the production of national, cultural or even migrant identity and heritage in the minority language setting. The high ratio of international English language music (60%) on YleX shows an orientation towards international and transnational media genres, scenes and practices. Both stations echo multilingual linguistic soundscapes. This shows that the youth radio is a surrounding, a setting as well as a life world of the adolescents. Their voices, as they are being broadcast on the programs, are multilingual. The popularity of international music in English indexes belonging and affiliation to global popular cultures (Muhonen in progress; cf. Connell & Gibson 2003; Leeuwen 1999). On the other hand, the popularity of Finnish music on the Klubi-Klubben broadcasts tells an unambiguous story of belonging and identity affiliation: Finnish music functions as a strong bond to Finnishness among Sweden Finnish adolescents. Even in situations where the contacts have been minimal, music remains. When words and languages perhaps fail, there is always music. All these answers to the big research question of what multilingualism sounds like in the radio broadcasting evolved during this process of mapping the linguistic soundscape.

6.5 Transculturing identities

I propose that different multilingual repertoires are indeed linked to speakers' identity and belonging. The way adolescents speak and claim language-in-practice connects to who they are, claim or pretend to be. This can apply even to certain communicational styles due to one's profession and through work (see

Muhonen 2008a: 191-195; see also Pavlenko & Blackledge 2004: 5).¹⁶ Many identities are indexed and for example stylization of different voices displaying multilingual discourse practices are common. Multilingual speakers can “decide who they want to be and choose their language practices accordingly” (García 2010: 524). Trajectories of belonging can be performed and negotiated from moment to moment and context to context; emblems of identity can change meaning across time and space (Blackledge 2012: 7-8).

At a general level, we have only recently started to regard identities as multiple, negotiated and evolving. This shift has required a step aside from the assumption that language identities are static and unitary (Canagarajah 2004: 117). However, ideologies about language can locate language practices as evidence for, what they believe to be, systematic behavioral and affective contrasts among the groups indexed (Irvine & Gal 2000: 37). My study shows that language cannot be the only criteria in descriptions of the adolescents’ identity representations. A language does not denote an identity, nor does a multilingual repertoire index a uniform, unified multicultural hybrid identity. The linguistic repertoire of the speaker does not necessarily reveal much about the identity repertoire of the speakers. Identity repertoires are always negotiated and situated. The issue of living in an era where “roots have been replaced by areals” means that speech produced in certain cultural spaces is always influenced by “projection-across”, by its transposition out of and into arenas where social conditions and relations can be substantially different (Hewitt 1995: 99-102). In this study, I have described discourses where the multilingual adolescents live between languages (see Mignolo 2000: 264) and propose that multilingualism can be considered as a lifestyle, as a kind of recourse repertoire which is contextualized in the communication observed and analyzed in radio discourse.

Above I proposed the concept of *pick ‘n’ mix* identity practices to denote a contemporary and urban identity performance of adolescents, who can align with multilingual repertoires and different cultural indexicalities, which they have at their disposal and in a kaleidoscopic manner can move smoothly between, across and beyond different grades, layers and circles of them (cf. tick a box identity). *Picking and mixing* is a common feature of global transcultural consumption and there is nothing negative in it. As with the selection of candies, you are in charge of what kind of and how many you choose to consume at a particular time and place. Sometimes you decline this opportunity, sometimes you cannot resist and overconsume: all this is emic and situated, and in the end by free choice. Particularly, the Sweden Finnish adolescents have the advantage of making use of the knowledge of and position between Sweden and Finland and their cultural repertoires when they so wish (Muhonen 2010a: 218). They can also move smoothly between them. This movement is particular-

¹⁶ Other relevant research on radio reporters’ voices and radio speech, for example, Coupland 2001, 2007; Harjunpää 2006; Vedenpää 2001, Valo 1988, 1994; Becker 2006; Ormio 2006; Paananen 1996a, 1996b; Rahtu 2005; Ruohomaa 1993, Räikkönen 2006; Thornborrow 2001; Thornborrow & Fitzgerald 2001: see also Muhonen 2008a, 2010a: 200-202, 210-212; 2010b: 5-8, 9, 10)

ly evident when one takes a look at the multilingual repertoires that are used to create culture-specific and situated humor.

Vertovec (2009: 68) writes about the habitus of dual orientation, referring to how migrant lives are here and there, and that such dual orientations have an influence on identities among the post-migration generations. In a similar manner, these adolescents engage in multilingual flexible discourse practices and make use of all the available resources. They also make use of what I call *transculturing allegiances*. This term means that the adolescents have, in addition to multilingual repertoires, also a repertoire of cultural resources (i.e. artifacts, styles, music, leisure time interests) at their disposal. These transculturing allegiances and available cultural resources are used in a manner that best suits their preferences and representations of themselves in any time and space. Trajectories of belonging are negotiated even daily (Blackledge 2012). Like many multilingual discourse practices described in this study, they are also situated. I call this process *transculturing* (cf. *translanguaging* García 2009: 141; cf. Hewitt 1986, 1995): the practice performed by adolescents who have access to different cultural features or various features of what are understood as autonomous cultures or cultural resources gained through cultural heritage, knowledge and awareness. Transculturing also includes the right to claim membership in different global youth cultures and makes the concept of imagined communities relevant in describing late modern belonging. This aspect is validated in the light of research data where not just linguistic but several culture-specific features reflected in the discourse practices make up flexible identity representations (see Muhonen 2010a, under review).

7 CONCLUSIONS

Globalization is not the story of cultural homogenization (Appadurai 1996: 11)

Linking the conversational analysis approach to the ethnographically framed research practice has been challenging at times. Strict CA does not necessarily allow space for ethnography. However, in contemporary research practice, linguistic ethnography (see Rampton et al. 2004; Creese 2008) has moved onwards to link close interactional analysis (e.g. CA and classroom discourse) with ethnography. In the present work this linking has also been necessary. The emic and more holistic perspectives gained through ethnographic research practice have been crucial in painting a larger, more holistic picture of multilingualism in radio broadcasting. The theoretical and methodological conclusions of this study suggest that research into multilingualism gains from detailed study of situated, local and emic multilingual discourse practices of multilingual youth. Youth radio discourse also has to be explored from the point of view of the speakers and the speakers' local context. This perspective allows one to see how multilingualism manifests among different speakers, themes, subcultures, domains and within different genres.

To conduct this examination, an approach that combined sociolinguistics and ethnography was required. A detailed study of the interactions intertwined with some speakers' perspectives and insights gained by ethnographic approaches is the key to understanding. For example, it was necessary to describe what *korvia* (ears/sausages) implies in the local context where the term circulates and is situated, or to discuss how one should interpret such slips-of-the-tongue as *Vill du ha en smocka innan du går?* (Do you want me to punch you before you go?) (see Muhonen 2010a: 206), which has been deliberately included in Sweden Finnish radio play manuscript. History and local experience play a significant role when such multilingual discourse practices gain their meaning in a situated cultural context.

Small instances of language practices are relevant in showing what multilingualism sounds like in youth radio discourse. I further underline the significance of a study of adolescents' global media practices in order to gain access to

a larger, more holistic picture of multilingualism in a certain settings and scenes in the youth radio broadcasting in Finland and Sweden. The big picture thus shows that the same fluid relations and identities also intertwine, sometimes with surprisingly local personal features of popular culture as, for example, when a young Sweden Finnish teenager girl names Anna Hanski's *Kotiviini* as her favorite song in Finnish (see Muhonen observations; cf. Rasolofondraosolo & Meinhof 2003). I propose that a diasporic life world has had an influence on such a choice, because dance music from 1990s might not be as popular among late modern adolescents in Finland. My study shows that part of the multilingualism, particularly among Sweden Finnish adolescents, is the hybrid way of making use of glocal features but in parallel also involving local and situated means of making meanings. As Otsuji and Pennycook (2010: 243-244) talk about a "localized form of cosmopolitanism", which in the Finnish rap scene means that a Finnish rapper wears Mercedes necklace as an indexicality of situated and local Finnish bling bling (see Muhonen under review; submitted; also Pennycook 2010), or wears a plastic crown to parody that culture. It is through observations and interactional explorations that all this becomes transparent. Otsuji and Pennycook (2010: 243-244) write

What often seems to be overlooked in discussions of local, global and hybrid relations is the way in which the local may involve not only the take up of the global, or a, but also may equally be about the take up of local forms of static and monolithic identity and culture. (243-244)

Late modern multilingualisms cannot be understood by barely taking a look at the ongoing multilingual interactions. In order to make sense of multilingualism in contemporary scenes one needs to approach the field ethnographically. "It is not linguistics, but ethnography, not language, but communication, which must provide the frame of reference within which the place of language in culture and society is to be assessed" (Hymes 1974: 4). In the present study, ethnographically framed data gives complementary evidence to the analyses. Without such a framing, it would have been challenging to reflect the total multilingual fact of this study. Based on the methodological experiences and choices of this study, one can suggest that it ought to be systematically planned in the early data design and collection process in order to best serve the research purpose. This study would have benefited greatly if the ethnographically framed research practice had been integrated from the beginning.

In a critical analysis of discourse practices in a certain setting, notions such as community, identity and language should not be considered as natural phenomena – They should be understood as "socially constructed within the constraints of social organizational processes, under specific historical conditions" (Heller 2007: 2). Specific and single categorizations are impossible to attach to an individual based on, for example, his or her heritage or language (see also Blackledge & Creese 2008). Heller (2007: 14) cites Giddens (1984) and considers that language is a "set of resources which are socially distributed", but perhaps not at all evenly (Heller 2007: 14). Due to global political and economic processes one can also ask what values are assigned to what linguistic resources and

with what consequences (Blackledge 2011: 128; cf. Gumperz 1982). This question relates to my description of the situated unpracticed repertoire (see section 6.3.3, chapter 7). I propose that even multilingual repertoires can be situated and genre-specific. When a multilingual speaker has not had the need or the opportunity to speak about his art in Finnish, the discourse calls upon flexible multilingual language practices. Certain subject positions may either be nonnegotiable, or only partially negotiable due to particular times, places and socio-historical contexts (Pavlenko & Blackledge 2004: 27). Certain contexts can also prevent individuals from accessing resources (García 2010: 524; Pavlenko & Blackledge 2004: 7). Regardless of what multilingual repertoires and resources a young speaker has engaged in earlier, there is always the possibility that particular repertoires in particular situations have neither been needed nor practiced. This applies to all of us. A speaker can be flexibly multilingual within a genre or setting but demonstrate unpracticed resources in another. Multilingual youth is engaged in discourse practices that vary according to different interactional or communicational genres and functions. Analytically, translanguaging practices fluently evolve different multilingual repertoires in the youth radio context it does not impose smooth language skills or proficiencies.

Ethnography should be seen beyond the methodological research scenes, because it is more than a method. Only ethnographic observations could reveal whether multilingual repertoires of the reporters, for example, also apply in other settings and contexts. This view of ethnography relates to Heller's (2007) view on language or languages as

sets of resources called into play by social actors, under social and historical conditions which both constrain and make possible the social reproduction of existing conventions and relations, as well as the production of new ones. (15)

Blommaert and Rampton (2011: 5) propose that "it is far more productive analytically to focus on the very variable ways in which linguistic features with identifiable social and cultural associations get clustered together whenever people communicate" (Blommaert & Rampton 2011: 5). May (2005: 337) proposes that linguistic identities are not oppositional. He expresses the need for further ethnographical research conducted in complex linguistic contexts. Methodological research practices need to combine ideas of languages without boundaries. However, it is only through situated sociolinguistic ethnography that these ideas can be made transparent. In search for the more holistic picture, a puzzle put together with small pictures, also ideological practices – in this study considered as ideological flows – need to be taken into an account.

In parallel to the present PhD study I have been engaged in developing new innovative research approaches regarding *linguistic soundscaping* (see Muhonen in progress, also section 6.2). The study on linguistic soundscaping aims to develop and create a methodology and research practice for linguistic soundscaping. A longitudinal future research project, with regards to the material that was recorded in 2005, would be to interview and record the same radio speakers in a couple of years' time. A study of what Rampton (2010, 2011) refers

to as contemporary urban vernaculars would explore whether the multilingual discourse practices described in the present study have become such, or whether they appear to have been just stylizations, made use of in the transitional, adolescent phase, what Rampton (2010: 3) calls a stylistic flirtation of youth. In a couple of years it would be worth investigating whether the language and discourse practices described in this study mirror just a situated phenomenon, related to the particular time and place, or whether they in the same youth radio programs – perhaps even by the same speakers – would give another view.

Multilingual resources intertwine in the repertoires displayed by the multilingual adolescents in the youth radio discourse. The discussion on whether the boundaries between different languages really exist is ongoing and relevant even in the light of some of the analyses in the present study. Young speakers use many kinds of linguistic resources and make use of their multilingual repertoires in order to communicate in the best and most flexible manner. My observations show that the issue of speaking different languages, from the speakers' emic perspective, has seldom been transparent nor even relevant in the discourse. But yet, speaking different languages does form a firm basis of identity repertoires for some of the participants in the study. The discourse took place behind the audible radio discourse. The issue of language selection and multilingual repertoire was always negotiated anew before every broadcast interview. Even reporters in the YleX broadcast selected, for example, which features of multilingual interviews were broadcast on the radio show. Language ideologies were also negotiated in situations where the reporters chose to interview a Norwegian artist in English or in the situated negotiation of the language practices during a live concert in Finland by a Swedish band, The Hives (see Muhonen 2010b: 4-5). Language ideologies are negotiated every time when reporters choose to present authentic information in English in the Finnish radio broadcast (see Muhonen 2008a: 189-199, Muhonen 2010b: 6, 9-10) or make a synopsis of it in Finnish and not broadcast the authentic interview that was conducted in English. Using language ideology as a lens could be an interesting topic for future study on multilingualism in youth radio.

Some recent sociolinguistic approaches to multilingualism have taken a step from regarding languages as separate entities. The idea of languages as "countable institutions" is seen as a social construct (see Makoni & Pennycook 2007: 2, Creese & Blackledge 2010b: 554). There is a need to find sociolinguistic ways not to pluralize languages when one investigates such multilingual settings as the life world of the multilingual Sweden Finnish adolescents' (see Muhonen in progress; cf. Vertovec 2007a, 2007b). This relates to the discourses on pick 'n' mix identities described in this study, which thus could offer an interesting continuum for the present study.

This dissertation opened with several quotes on the aspects and influence of globalization in different domains, especially in the late modern youth media. Public spaces are increasingly globalized and multilingual (Pujolar 2007: 90): social, political and cultural processes are said to occur on a global scale and not only within particular local scenes (Fairclough 2000a: 165). To return to Otsuji

and Pennycook (2010: 243-244), they write that the local may involve not only the take-up of the global but also may concern the take-up of local forms of static and monolithic identity and culture, a practice that recognizes local diversity (Kubota 2002: 13). It is claimed that these issues can sometimes be overlooked when discussing the hybrid and fluid relations of local and global features (see Otsuji & Pennycook 2010: 243). In this work I explore the consequences of globalization for the constitution of identities and for the emergence of fluid pick 'n' mix identities and describe transculturing allegiances both in the local and global contexts (see also Hewitt 1986, 1995). It needs to be acknowledged, however, that what characterizes the last decade or so in Europe is also an increased discomfort with globalization and its consequences. There is also a growing criticism towards the commercialization of identity. Glocalization, as mentioned in Muhonen (submitted, under review), also expresses a manifestation of resistance against globalization even where it appropriates forms of cultural expression that are globally on the move, such as rap and hip hop flows. Rap and hip hop, although intensely metropolitan and global, also provide examples of an increased interest in traditional and more authentic life styles. As shown in this study, local situated Finnish rap styles are also created glocally. Finnish rappers do not index and manifest global rap flows solely as they are. There is a strong tendency to situate discourse practices, cultural flows and ideologies. This situating can be seen as discourses that rejects globalization and even critiques it. In addition, the fact that rap and hip hop globally index a male-dominant heterosexual culture where women are seen as objects alongside sex, drugs and rock 'n' roll (see Muhonen under review) might even be a triggering force for that fact that there are also many women rappers in the Finnish rap scene. These can be seen in the light of a Foucauldian understanding of discourses (e.g. wording the world, see Fairclough 1989: 77). It is important not to lose sight of the fact that globalization is also a politically and economically driven process, which is met with resistance as well as with local appropriation, sometimes at the same time, also in the discourses heard in late modern radio described in the present work.

This discussion of globalization connects the weaknesses of this study. The ongoing criticism on the novelty value of globalization is naturally relevant for this study as well. It can also be admitted that this study represents a somewhat positive and partly non-critical view of globalization and its consequences. However, it is important to place this study in the right times and places: globalization was understood differently and it probably meant different things for the adolescents listening and interacting in the youth radio in the summer of 2005. All the things we know about globalization, especially in the contemporary media at the present time, was perhaps not as relevant then. It is unfortunately impossible to travel in time and dig deeper into these discourses in the scope of this study. The extensive data, stretching into a period of eight weeks, also give more evidence for describing more holistic picture of this study (see chapter 2). Yet, the wide time scope is also a source also some of the weaknesses, particularly regarding the somewhat dated radio data. As mentioned in the in-

roduction, media consumption in the contemporary world is rapidly changing (see Von Feilitzen & Carlsson 2002). New broadcasting technologies and channels, such as YouTube, Spotify and other mobile services, have changed. Adolescents' radio use has become more fluid, complex and fragmented. New innovative radio genres have been created. The intensive and intertwining relation of contemporary radio broadcasting and mobile global social media has perhaps led to changing media discourse where also multimodal and semiotic practices have gained ground. The media culture described in the introduction of this study already sounds old-fashioned.

This PhD thesis initially aimed to study code switching between two separate languages – English and Finnish – in Finnish language youth radio broadcasting but ended up explaining some aspects of the global and multilingual linguistic reality of the late modern urban youth. The research questions set out to explore the functions of English in the radio discourse but the results describe, in addition, flexible multilingual discourse practices and repertoires, different styles and features associated with different global flows. Our world is a world of flows. The flows in motion are ideas and ideologies, people and goods, images and messages, technologies and techniques (Appadurai 2001: 5). The study distanced itself from linguistic codes and grammatical constraints into an approach where communication and speakers' language practices were the focus. Therefore, this work reflects a theoretical and methodological path from code switching into translanguaging and from knowing and speaking foreign languages into flexible multilingualism and metrolingualism - a change that has also been described by many scholars. A gradual shift of paradigm in the sociolinguistic research of multilingualism reflects changes in time and space and demonstrates a move to an era of the sociolinguistics of globalization (see Blommaert 2010; cf. superdiversity in Vertovec 2007a, 2007b). Larger issues become significant when one aims to understand the small aspects of discourse, while large structures of youth culture, belonging and affiliations can be identified through detailed explorations of multilingual language practices (see also Blackledge 2012: 6, 7; Blackledge, Creese & Takhi 2013; Blommaert 2010: 41). This study combines qualitative research methods in an attempt to gain insight into the total multilingual fact and the diversity of multilingualism in the youth radio broadcasting. Different approaches are applied to reflect what I have called the small and big picture of the multilingual discourse practices and repertoires in the youth radio broadcasting in Finland and Sweden.

This study reflects upon four aspects of language practice (i.e. form, use, ideology and domain) of the total multilingual fact (cf. Silverstein 1985). The general thread of my dissertation begins from four empirical analyses. These analyses have further initiated a quantitative screening of the linguistic soundscapes of the radio broadcasts (see Muhonen in progress; Schafer 1969). The individual papers analyze the language practices of form and use. The interviews and logbook observations give more insights to the understanding of the language ideologies, as well as radio as a situated domain of multilingual discourse practice. Chapter 4 contributes to our understandings of multilingual

facts. In order to understand what it means with regards to late modern globalization, this study has explored it in different youth radio scenes and genres. Closely connected to the issue of multilingual language and discourse practices is also the following question: Whose voice is heard through them? The aspect of voice (cf. Fairclough 1995, 2006a, 2006b; Reisigl & Wodak 2001) is relevant throughout the present introductory part, relating especially to the larger, more holistic research question raised in section 2.2. This study presents some multilingual voices of the Finnish and Sweden Finnish youth. These voices demonstrate different kinds of multilingual repertoires. Although viewing discourses from the critical viewpoint is not at the core of this study, some discourses can be identified as “different ways of structuring areas of knowledge and social practice” (Fairclough, 1992: 3). Discourses have also been embedded in certain understandings culturally situated values in the Sweden Finnish youth radio discourses. These critical discourses, in a Foucauldian reading, include certain social patterns of behavior, such as social relations of power (see Fairclough 1989: 77). Such discourses are reflected, for example, in Muhonen (under review) where the local circumstances and discourses of Finnish rap include the manifestation of power (see also section 3.8).

The discourse practices of the adolescents and the reporters on the radio programs make use of different styles, registers, voices, performances, genres, repertoires and accents and further index a wide range of activities, communicative functions and genres. This study demonstrates also creative and playful multilingual discourse practices which are situated, dialogic, indexical and polycentric. The multilingual life worlds of the adolescents, whose voices are heard on the radio, provides evidence of multilingualism that is indeed, as Weber and Horner (2012: 3) write, “a matter of degree, a continuum”. On the other hand, it can be described as kaleidoscopic, as a prism that reflects many small pictures and wider holistic views – the description depends on the viewpoint or the viewer. The fact that these youth radio stations are part of Finnish language radio cannot be forgotten. But, I see Finnish, and different varieties of Finnish, as one of the resources of the multilingual youth, which, in the situated multilingual youth radio repertoire, is given more time and space – for reasons obvious to all.

This PhD study explores multilingualism multilingually. The research material is multilingual and the complexities and opportunities in connection with the research practice and design includes diverse multilingual research practices. The design and the practice for data collection was planned and accomplished multilingually. The data was generated, managed, analyzed and reported about in more than one language. The research literature is multilingual and references from the multilingual readings therefore also require multilingual literacy, information search and reading. Data analysis and management, transcription and translation procedures include multilingual research practices. This work has also been presented and published multilingually. This study practices what it studies and reflects the use of multilingualism in societies and academic institutions. It is characteristic of late modern contemporary scholar-

ship that research on multilingualism can be conducted and documented multilingually. The theoretical and methodological innovations based on this research practice are subject to further study (see research question 3, section 2.2).

When I opened the first reference book for the present study, I searched for evidence on code switching. In the present time and place, I am all ready to apply new theories and multilingual scenes beyond the sociolinguistics of globalization (cf. Blommaert 2010). There are pros and cons to spending a long period of time with a research project. The path has rewarded me with a broad perspective on the study of contemporary multilingualism and the research field regardless of the fact that my research material dates back to 2005. Although the media culture described in this study may occasionally sound passé, it gives crucial evidence for the whole framing of this study. It is yet one more piece of evidence of the fluidity of how popular culture and its features that are constantly on the move. While writing this research the whole radio scene has been on the move towards new scenes. All this reflects the world we live in: The Sweden Finnish data display global and transnational features of the world, where multilingualism is default and natural, but also fluid and complex. The same may be said to apply to the Finland Finnish data.

This PhD has been written at a time when Finnish is gaining a stronger legal and societal status in Sweden, while Swedish in Finland is perhaps losing ground. The time is also a crossroads for media and languages: late modern and old-fashioned media technology are meeting newer, more innovative social media; old conceptions of multilingualism are giving way to new, more pluralistic theories; even old and new diversities are intertwining. Great changes are currently taking place in the study of multilingualism in this era of superdiversity. It's a world of global flows and metrolingual repertoires. New theories and methodologies of research on multilingualism and prefixes aiming to make record these are being born. "Human reality is extensively reproduced and *created anew* in the socially and historically specific activities of everyday life" (Rampton 2000: 8; Giddens 1984: 22, 264). This study is situated at the dawn of a time and in a space where a great deal is known, but many more voices and scenes remain to be explored. Perhaps it is time to give voice to those multilingual global people who do not just cross, polylanguage, translanguaging or metrolanguage or live in-between-languages but who live in a multilingual and superdiverse habitus.

What are we left with when we can see change occurring before our very eyes – when we can see the old constraints interacting dynamically with the new possibilities? What does the study of multilingualism mean when linguistic practice is increasingly diverse? (Blackledge & Creese 2010: 221)

Table Appendices 1: The recorded interactional data in total

DATE	Yle X 2004			
28.01	Yle X X-ryhmä	3h		
29.01	Yle X X-ryhmä	3h		
30.01	Yle X X-ryhmä	3h		
02.02	Yle X X-ryhmä	3h		
03.02	Yle X X-ryhmä	3h		
04.02	Yle X X-ryhmä	3h		
		Yle X 2005	Klubi-Klubben 2005	
WEEK 23	06.06	Yle X tänään	4h	
	06.07	Yle X tänään	4h not digitalized	
	06.08	Yle X tänään	4h	Staraklubi 2h
	06.09	Yle X tänään	4h	Jymyklubi 2h
	06.10	Yle X tänään	4h	Hittiklubi 2h
	06.11			
	06.12			
WEEK 24	06.13	Yle X X-ryhmä	2h only 2h	
	06.14	Yle X X-ryhmä	3h lost file	
	06.15	Yle X X-ryhmä	3h	Staraklubi 2h
	06.16	Yle X X-ryhmä	3h	Jymyklubi 2h
	06.17			Hittiklubi 2h
	06.18			
	06.19			
WEEK 25	06.20	Yle X tänään	4h empty file	
	06.21	Yle X tänään	4h	
	06.22	Yle X tänään	4h empty file	Staraklubi 2h
	06.23	Yle X tänään	4h	Jymyklubi 2h
	06.24	Yle X tänään	4h	Hittiklubi 2h
	06.25			
	06.26			
Week 26	06.27	Yle X X-ryhmä	3h	
	06.28	Yle X X-ryhmä	3h	
	06.29	Yle X X-ryhmä	3h	Staraklubi 2h
	06.30	Yle X X-ryhmä	3h not transcribed	Jymyklubi 2h
	07.01	Yle X X-ryhmä	2h only 2h	Hittiklubi 2h
	07.02			
	07.03			
Week 27	07.04	Yle X tänään	4h	
	07.05	Yle X tänään	4h file lost	
	07.06	Yle X tänään	4h	
	07.07	Yle X tänään	4h	
	07.08	Yle X tänään	4h	Staraklubi 2h
	07.09			Jymyklubi 2h
	07.10			Hittiklubi 2h
Week 28	07.11	Yle X X-ryhmä	3h	
	07.12	Yle X X-ryhmä	3h	
	07.13	Yle X X-ryhmä	3h	
	07.14	Yle X X-ryhmä	3h	
	07.15			Staraklubi 2h
	07.16			Jymyklubi 2h
	07.17			Hittiklubi 2h
Week 29	07.18			
	07.19			
	07.20			
	07.21			
	07.22			Staraklubi 2h
	07.23			Jymyklubi 2h
	07.24			Hittiklubi 2h
Week 30	07.25			
	07.26			
	07.27			Staraklubi 2h
	07.28			Jymyklubi 2h
	07.29			Hittiklubi 2h

YHTEENVETO

”Error error lataa patteri”: Kielten vaihtelusta globaaleihin monikielisiin reper-
tuaareihin suomenkielisissä nuorisoradio-ohjelmissa Suomessa ja Ruotsissa

Johdanto

Väitöskirjassa tutkitaan sitä, miten nuorten monikielisyys, monikieliset käytän-
teet ja kielelliset repertoaarit ilmenevät nuorille suunnatuissa suomenkielisissä
radio-ohjelmissa Suomessa ja Ruotsissa. Radio-ohjelmien monikielisiä, erityises-
ti suomen ja englannin kieleen liittyviä, kieli- ja diskurssikäytänteitä ja niiden
funktioita tarkastellaan vuorovaikutuksena. Yleisemmällä tasolla tutkitaan,
kuinka monikieliset käytänteet indeksoivat nuorten identiteettejä ja kuinka mo-
nikielisyys kokonaisuudessaan hahmottuu nuorille suunnatuissa radio-
ohjelmissa Suomessa ja Ruotsissa. Väitöskirja koostuu neljästä erillisestä artik-
kelista sekä kokonaisvaltaisempaan kuvaan tähtäävästä yhteenveto-osasta.

Työn yhteenveto-osa ja artikkelit muodostavat kokonaisuuden, jota ha-
vainnollistan tutkimuksessa metaforilla *lähikuvat* (small pictures) ja *maisemakuva*
(big picture). Artikkelit edustavat lähikuvia ja yhteenvedossa maalaan maisem-
makuvaa tutkimuksesta kokonaisuutena. Metaforien käyttö heijastaa työn et-
nografista suuntautumista: yksittäisten artikkeleiden lähitarkastelujen ja tulosten
kautta rakennetaan kokonaisvaltaista kuvaa siitä, miten monikielisyys il-
menee nuorisoradio-ohjelmissa. Nämä kaksi metaforaa havainnollistavat tut-
kimuskysymysten keskinäisiä suhteita ja auttavat lukijaa hahmottamaan työni
laajempia kehyksiä. Kun artikkeleiden lähikuvat valottavat radio-ohjelmien
monikielisiä kielikäytänteitä, yhteenvedossa kuvataan myös laajoja diskurssi-
käytänteitä. Yhteenvedossa pohdin kieli- ja diskurssikäytänteiden lisäksi laa-
jempia monikielisuuden implikaatioita ja muotoja sekä niiden yhteyttä identi-
teettiin.

Yhteenvedon osan johdantoluvussa käyn läpi koko tutkimuksen taustoja ja
tavoitteita sekä pohdin aiempaa tutkimusta. Lisäksi esittelen suomen kielen
asemaa Suomessa ja Ruotsissa. Johdantokappaleessa määritellään myös tutki-
muksen keskeiset käsitteet ja rajanvedot. Yhteenvedon osan toisessa luvussa esi-
tellään tarkasti artikkeleiden tutkimuskysymykset ja koko tutkimuksen holisti-
sempaan kuvaan tähtäävät tutkimuskysymykset, jotka liittyvät monikielisyys-
den luonteeseen ja implikaatioihin radio-ohjelmissa sekä siihen, millaiselta mo-
nikielisyys kokonaisuudessaan radio-ohjelmissa kuulostaa. Keskeiset ky-
symykseni voi muotoilla seuraavasti:

- Miltä radio-ohjelmien monikielisyys kuulostaa?
- Mitkä ovat monikielisten diskurssikäytänteiden keskeiset funktiot nuorisoradio-
ohjelmissa?

Kolmannessa luvussa esittelen tutkimuksen kohteena olevat radiokanavat ja niiltä nauhoitetut tutkimusaineistot. Tämän lisäksi luku valottaa yksityiskohtaisesti myös tutkimuskäytänteitä sekä kokoaa ja esittelee sitä prosessia ja tutkimuspolkua, jonka varrella päädyin yhdistelemään keskusteluntutkimuksen ja etnografian metodologiaa. Koska etnografisen tutkimusotteen näkyvyys on vähäistä empiirisissä artikkeleissa, olen painottanut sitä väitöskirjatyön yhteenvedossa. Tutkimusaineisto esitellään väitöskirjan alkupuolella, koska se on tutkimuksen kokonaisuuden – erityisesti teoreettisten ja metodologisten valintojen – kannalta keskeinen. Teoreettiset ja metodologiset valinnat on pitkälti johdettu tutkimusaineistosta löytyneistä frekventeistä monikielisyiden ilmentymistä.

Neljäs luku johdattelee lukijan tutkimuksen teoreettisiin valintoihin; se avaa näkymän tutkimuksessa sovellettuun ns. tutkimustilaan. Samalla se kuvaa sitä, millainen oppimispolkuni on ollut ja miten ymmärrykseni tutkimuskentästä on muuttunut tutkimusprosessin aikana. Metafora *polku* on tutkimuksessani keskeinen, sillä haluan havainnollistaa väitöskirjatyön roolia oppimisprosessina sekä tutkijaksi kehittymisen reittinä.

Tutkimuksessa sovellettuja teorioita käydään edelleen yksityiskohtaisemmin läpi artikkeleissa, joiden tiivistelmät löytyvät myös luvusta viisi. Tiivistelmissä esittelen myös empiiristen artikkeleiden päätuloksia. Kuudennen luvun maisemakuva (big picture) käsittelee koko tutkimuksen suuria linjoja ja tuloksia; siinä kootaan yhteen tutkimuksen yhteisiä teemoja monikielisyiden luonteesta radio-ohjelmissa. Luku sisältää myös pohdintaa aineiston, metodien, teorioiden ja tutkimustulosten yhteydestä ja siitä, mitä tutkimus kertoo radio-ohjelmien monikielisydestä ja sen luonteesta. Tutkimukselle olennaista aikaisempaa tutkimusta ei ole koottu erilliseksi luvuksi, vaan siihen viitataan tutkimuksen eri osissa ja sitä kuvataan myös artikkeleissa (ks. Muhonen 2008a: 174–176; Muhonen 2010a: 193–194; Muhonen 2010b: 2–3; Muhonen under review). Yhteenvedon viimeinen luku käsittelee muun muassa tutkimuksen implikaatioita, mahdollisen jatkotutkimuksen aiheita, tutkimuksen haasteita ja ongelma-kohtia sekä monikielisyiden luonnetta yleensä.

Aineisto

Tutkimusaineisto koostuu Ruotsin radion (Sveriges Radio) suomenkielisen kanavan Sisuradion ja Yleisradio Oy:n YleX:n tuottamista ja lähettämistä erityisesti nuorille suunnatuista radio-ohjelmista. Kokonaisista radio-ohjelmista koostuvaa aineistoa on kerätty yhteensä 165 tuntia, joista 141 tuntia muodostaa väitöskirjassa hyödynnetyn keskusteluaineiston. Lisäksi työssä on kerätty ja hyödynnetty erilaisilla ns. etnografisin tutkimusottein kerättyä aineistoa (ks. mm. Blommaert & Dong 2010; Creese 2008; Erickson 1975, 1985, 2004a; Rampton jne. 2004), joka koostuu kuuntelijan havainnoista ja erilaisista haastatteluista. Tällaiset etnografiset havainnot olen koonnut ns. kuuntelijan tutkimuspäiväkirjaan (ks. Emerson, Fretz & Shaw 1995; Van Maanen 1988), johon olen merkinnyt huomioita eritoten ohjelmien ensimmäisellä kuuntelukerralla. Päiväkirja sisältää yleisempiä huomioita ohjelman lähetyksen aikaan raportoiduista uutisista ja

tapahtumista Suomessa, Ruotsissa ja muualla maailmassa. Olen myös tehnyt huomioita esimerkiksi soitetun musiikin suosiosta, artisteista ja ohjelmissa haastatelluista vieraista. Edelleen olen merkinnyt päiväkirjaan huomioita radiokeskustelujen laajemmista yhteiskunnallisista, poliittisista, historiallisista ja erityisesti populaarikulttuurisista yhteyksistä ja teemoista.

Analysoin aineistoa kussakin artikkelissa hieman eri näkökulmista saadakseni kokonaisvaltaisemman kuvan analysoiduista keskusteluista nuorisoradiossa. Monikielisten ainesten analyysiin liittyvät litteraatiot ovat myös luonteeltaan erilaisia: alkuvaiheen artikkeleissa analyysien ensimmäinen vaihe koostuu keskusteluanalyttisesta tarkasta litteraatiosta. Osa aineistosta on analysoitu Auerin (1984, 1989) monikielisten keskustelujen analysointiin sovelletun keskusteluanalyysin keinoin niin, että tutkimuspäiväkirjaan pohjautuva etnografinen kontekstualisointi on otettu huomioon. Analyysimenetelmien valinta on myös täsmentynyt tutkimuspolun aikana, kun metodologinen tietoisuuteni on kehittynyt. Koska auerilainen modifioitu keskusteluanalyysi ei mielestäni tavoittanut aineistossa esiintyvää monikielisten repertoaarien kirjoa, on fokus myöhemmissä artikkeleissa ja yhteenveto-osuuden analyyseissa ollut lähempänä diskurssianalyttistä viitekehystä, jonka mukaan radiokeskusteluissa esiintyvää monikielisyyttä voidaan tulkita diskurssien avaamien ikkunoiden kautta (ks. Blommaert 2005).

Artikkelit pohjautuvat lähinnä keskustelututkimuksen viitekehukseen (Auer 1984, 1989; Garfinkel 1967; Sacks 1992; Sacks, Schegloff 1992; Schegloff & Jefferson 1974). Sovellan edelleen sosiolingvistisen monikielisyystudkimuksen teorioita (Creese & Blackledge 2010a; García 2007, 2009; Jørgensen 2004, 2008a, 2008b, 2010; Rampton 1995, 1999) mutta myös populaarikulttuuritutkimusta (ks. Alim 2006, 2009; Alim jne. 2009; Blommaert & Varis 2010; Pennycook 2003, 2007) ja viittaan paikoittain mediatutkimukseen (Bell 1995; Cormack 2007). Nämä viitekehukset ovat jatkuvassa vuoropuhelussa tutkimuskysymysten, teoreettisten ja metodologisten valintojen ja aineiston kuvauksen kanssa yhdessä ne muodostavat työtäni eteenpäin vievän punaisen langan. Vuoropuhelua käydään sekä keskusteluanalyttisen ja etnografisen tutkimusotteen, radiokeskusteluista koostuvan vuorovaikutteisen aineiston että etnografisen observaatioista ja haastatteluista koostuvan aineiston välillä.

Artikkeleista muodostuvat lähikuvat

Väitöskirja sisältää neljä erillistä artikkelia, joista jokainen tarkastelee monikielisiä radiokeskusteluja hieman eri näkökulmasta ja erilaisin tutkimusottein. Kolme ensimmäistä artikkelia on julkaistu, neljäs artikkeli on lähdössä arvioitavaksi:

- 1) Muhonen, A. 2008a. Sheikataan like a Polaroid Picture: englannin tehtävistä nuorisoradiojuonnoissa. Teoksessa S. Leppänen, T. Nikula & L. Kääntä (toim.): Kolmas kotimainen, Lähikuvia englannin käytöstä Suomessa, Tietolipas 224. Helsinki: SKS, 169-202, 33 s.

- 2) Muhonen, A. 2010a. Mike Tyson syö korvia: två eller flera språk som markörer för humor. Teoksessa A. Bengtsson & V. Hancock (toim.) *Humour in Language. Textual and Linguistic Aspects. Acta Universitatis Stockholmiensis, Stockholm Studies in Modern Philology, New Series 15*. Stockholm: Stockholm University, 192–222. 30s.
- 3) Muhonen, A. 2010b. It's a vicious circle: The Roles and Functions of English in Sweden Finnish Youth Radio Programs. Teoksessa R. Harpelle & M. Beaulieu (toim.), *Journal of Finnish Studies 14, Number 2, Winter 2010*. Hancock: Finlandia University, 1-17, 17s.
- 4) Muhonen, A. lähetetty arvioitavaksi. "Yeah yeah word up dog": The motion of global and local rap and hip hop flows in Finnish language youth radio discourse in Finland and Sweden

Numetallia, emocorea ja vanhan koulun rappia

Ensimmäinen artikkeli, Muhonen (2008a), tarkastelee englannin kielen tehtäviä suomenkielisen YleX-radiokanavan juontajien radiokeskusteluissa ja etsii vastauksia seuraaviin tutkimuskysymyksiin:

- Miten radiojuontajat rakentavat monikielisiä radiokeskusteluja?
- Millaisia funktioita englannin kielellä on radiodiskursseissa?

Artikkeli keskittyy tutkimaan suomen ja englannin kielen kohtaamista juontajien keskusteluissa. Se tarkastelee monikielisyyttä yhden puhujaryhmän ja tilanteen näkökulmasta. Tutkimuskohteena ovat radio-juontajien studiomonologit ja -dialogit YleX-radiokanavan haastattelujen, musiikin, radiokanavan uutisten ja kanavamainosten välissä. Artikkelin lähtökohta on vuorovaikutuksellinen, ja aineistoa lähestytään auermaisesta keskusteluanalyttisestä viitekehyksestä käsin (Auer 1984; 1995, 1989). Konseptuaalisina kompassina toimivat kielen vaihdon sosiaaliset tehtävät (Blom & Gumperz 1972; Gumperz 1982) sekä kielenvaihtelu erilaisissa konteksteissa (ks. Auer 1984, 1998).

Tekstissäni (2008a) totean, että keskustelun konteksti vaikuttaa siihen, miten ja millaista kielen vaihtelua tapahtuu. Kielen vaihtelu toimii usein kielellä leikittelynä, sanaleikkienä ja vitsailuna: juontajat käyttävät englantia suomenkielisen puheen lomassa lisätäkseen radiojuonnon viihteellisyyttä, leikitelläkseen ja tuodakseen dialogiin muita ääniä, joilla he värittävät keskustelua. Viihdyttämisen funktio kulkeekin koko aineistoanalyysin punaisena lankana. Englanti on osa radiokanavan puheyhteisön puhujien ja kuuntelijoiden kielellistä repertoaaria, ja sillä on monia tehtäviä radiojuonnoissa. Intertekstuaalisuutta ja dialogisuutta ilmaistaan usein monikielisin ottein. Intertekstuaalisuudella on omat radiopuhetta jäsentävät tehtävänsä osana radio-ohjelmien koherenssia ja genren muodostamista: kielen vaihtelulla ilmaistaan kytköksiä aikaisempiin keskusteluihin, ohjelmien musiikkiin ja kuuntelijoiden ääniin. Englanninkieliset ilmaukset liittyvät usein johonkin aikaisemmin sanottuun tai kuultuun asiaan tai ohjelmassa toistuvasti soitettuun musiikkiin. On tavallista, että juontajat toistavat radiopuheessaan monikielisiä repertoaareja dialogisesti. Myös moniäänisyyttä ilmaistaan monikielisin resurssein; artikkelissa moniäänisyydellä viita-

taan siihen, miten toisen puhujan tai tahon sanat, ajatukset tai teksti liitetään juontajien puheeseen. Aineistossa tämä ilmentyy myös jonkun todellisen tai kuvitteellisen tilanteen ulkopuolisen äänen liittämisenä juontajien puheeseen. Moniäänisyyteen kytkeytyy usein toisen rooliin asettuminen, mikä näkyy toisten äänien referoimisessa. Merkille pantavan vahvasti englantia on resurssina juontajien puheessa silloin, kun aihepiirinä on musiikki. Musiikin erikoisalan osaaminen ja tämän asiantuntijuuden ilmaiseminen tuo mukanaan keskusteluun alaan liittyvän sanaston, joka sisältää paljon englannin kielen aineksia. Tässä tehtävässä englantia toimii myös ryhmäidentiteetin ilmaisun funktiossa – ne, jotka hallitsevat keskusteluun liittyvän rekisterin, kuuluvat samaan sisäpiiriin ja ryhmään.

Artikkeli valottaa populaarikulttuurin vaikutuksia nuorisoradiodiskursseihin ja myös sitä, millaista nuorisomediakieli on ja millaista roolia englannin kieli näyttölee siinä. Lisäksi kysymykset nuorisomedian muuttuvasta tilanteesta ja kansainvälisen musiikki- ja populaarikulttuurin vaikutuksesta radiopuheeseen ovat olennaisia. Englannin käytöllä on selkeä tarve ja asema, koska sen käyttöä ei selitellä, määritellä eikä englanninkielisiä ilmauksia käännetä. Katson englannin käytön olevan osa puhujien monikielistä repertoaaria. Englannin käytöllä on ennen kaikkea sosiaalisia merkityksiä; puhujien kielelliset valinnat heijastavat esimerkiksi ryhmäidentiteettiä ja samaistumista angloamerikkalaiseen musiikki- ja elokuva-alan kulttuuriin. Englantia käyttämällä luodaan myös kansainvälistä nuorison, tietyn harrastuspiirin ja erikoisosaamisen (ala)kulttuuria.

Ei saa peittää koska elämä on laiffii

Vaikka suuri osa puhutusta huumorista on monille kielenkäyttäjille yhteistä, riippuvat sekä sen ymmärtäminen että esiintyminen usein puhetilanteen fyysisestä ja sosiaalisesta ympäristöstä. Huumori on monesti kulttuuri-, paikka- ja tilannesidonnaista. Edes yhteinen kieli ei aina takaa sitä, että huumori avautuisi samanlaisena keskustelun kaikille osapuolille. Toisessa väitöskirjaan kuuluvassa artikkelissa (Muhonen 2010a) tutkin monikielistä huumoria radio-ohjelmissa ja etsin vastauksia seuraaviin kysymyksiin.

- Mistä radio-ohjelmissa vitsaillaan, ja miltä huumori kuulostaa nuorille suunnatuissa radio-ohjelmissa?
- Millä tavalla monikieliset kielikäytännöt toimivat huumorin ilmaisemisen ja luomisen tehtävässä?
- Millä tavalla monikielisyys toimii resurssina huumorin luomisessa?

Sovellan artikkelissani Nashin (1985) kehittelemää, teatterikoulutuksessa käytettävää mallia siitä, kuinka huumoria ja humoristista diskurssia luodaan (ks. 'act of humor', Nash 1985). Mallin mukaan jokaiseen humoristiseen verbaaliseen tilanteeseen vaikuttavat verbaalisen huumorin huipennuksen lisäksi ympäröivä fyysinen tai verbaalinen konteksti. Tärkeää on myös niin sanottu yleis-

nen ja jaettu tieto tilanteesta ja kontekstista, jossa huumoria luodaan. Hyödynän keskusteluanalyttisesti orientoituneessa artikkelissani tätä Nashin (1985) viitekehystä, mutta lisään tarkastelun kohteena oleviin huumoridiskursseihin myös uuden tason eli monikielisyyden vaatimuksen: verbaalin huumorin, joka valitaan tarkastelun kohteeksi, on oltava monikielistä.

Monikielinen huumori ilmenee usein kulttuuri- ja tilannesidonnaisissa indeksikaalisissa vitseissä. Radiokeskusteluissa tällaiset vitsit liittyvät usein kiinteästi suomalaiseen ja ruotsinsuomalaiseen elämänpiiriin ja siinä jaettuihin kokemuksiin. Kulttuurisidonnaista huumoria luodaan vaikkapa humoristisella keskustelulla saksankielisestä jääkiekosta ”unihockey” tai esimerkiksi siitä, millä ruotsin kielen sana ”facklitteratur” kuulostaa, kun se lausutaan suomeksi (ks. Muhonen 2010a: 210–212). Huumori ilmenee usein parodiana, jota luodaan jonkin toisen ryhmän stereotyyppiseksi ajattelusta tavasta puhua; se rakentuu puhujien yhteiselle ymmärrykselle esimerkiksi siitä, mitä konnotaatioita tietyt monikieliset repertoaarit tai diskurssit kuulijoissa herättävät.

Tyypillistä ruotsinsuomalaista huumoria havainnollistaa aineistoesimerkki, jonka indeksikaalinen eli asiayhteyteen liittyvä ja siinä tulkittava humoristinen merkitys piiloutuu monikielisen repertoarin taakse ja perustuu suomen ja ruotsin yhteisiin kielenpiirteisiin. Tarina ei sinällään avaudu erityisen hauskana, vaikkakin se viittaa hieman epätavalliseen urheiluskandaaliin, jossa nyrkkeilijä Mike Tyson puri vastustajaansa korvaan. Humoristiseksi tarinan tekee vasta monikieliselle ruotsinsuomalaiselle yleisölle avautuva merkitys. Tarinassa fiktiivinen lavakoomikko väittää, että nyrkkeilijä Mike Tyson on ruotsinsuomalainen, koska tämä syö korvia. Ruotsinsuomalaisessa yhteydessä lausahdus tarkoittaa nimittäin myös sitä, että Tyson syö makkaraa (ru. ”korv”). Monikielisen yhteisen repertoarin taitavaan soveltamiseen huumorin tuottamisessa sisältyy edelleen kolmas taso, joka perustuu yleiseen ruotsinsuomalaiseen – lähinnä indeksikaaliseen – puheenaiheeseen ruotsinsuomalaisten makkaran syönnistä.

Artikkelissa totean, että huumori on usein sidoksissa puhujien elämänpiiriin, monikieliseen repertoariin ja indeksikaalisuuteen; huumori rakentuu usein myös eemiseen ymmärrykseen yhteisistä kokemuksista ja muistoista. Eriytyisen keskeistä tämä on siinä ns. sisäpiirin huumorissa, jota rakennetaan ruotsinsuomalaisella radiokanavalla. Monikielinen repertoari, jonka olennainen osa on suomen kieli, mahdollistaa myös erityisen monikielisen ruotsinsuomalaisen sisäpiirin huumorin. Keskeistä indeksikaaliselle ja tilannesidonnaiselle huumorille on se, että sitä ei aina ole helppoa jakaa; ryhmään kuulumattomien henkilöiden on sitä usein myös vaikea ymmärtää. Monikielinen huumori vaatii jaetun monikielisen repertoarin ja ympäröivän kulttuurin sekä yhteiskunnan ymmärtämistä. Nuorisoradio-ohjelmien epämuodollinen luonne myös itsessään mahdollistaa radio-ohjelmien monikielisen huumorin.

Koko juttu alkoi in a galaxy far far away

Kolmannessa artikkelissa (2010b) tarkastelen englannin kielen transnationaalisia ja globaaleja tehtäviä ruotsinsuomalaisissa Klubi-Klubben-ohjelmissa. Ku-

vailen nuorisoradion monikielisyttä ”polylingvistisenä ruotsinsuomalaisena kielitodellisuutena” (Muhonen 2010b: 12–13). Se heijastaa monikielistä ja monikulttuurista repertoaaria, jonka ympäröimänä ruotsinsuomalaiset nuoret elävät. Monikieliset diskurssikäytänteet nähdään artikkelissa kielentämisenä (language, ks. García 2007, 2010; Jørgensen 2004, 2008a: 163; ks. myös Becker 1991). Artikkelin perustana on interaktionaalinen ja sosiolingvistinen tutkimusote, jossa sovelletaan modifioitua keskusteluanalyttista viitekehystä (ks. Auer 1984, 1988, 1995, 1998). Kolmas artikkeli etsii vastauksia seuraavaan tutkimuskysymykseen:

- Millaisia sosiaalisia merkityksiä ja funktioita kielen vaihtelulla ilmaistaan ruotsinsuomalaisissa nuorisoradio-ohjelmissa?

Kolmannen artikkelin tarkoituksena oli tarkastella kielten vaihtelua eri tilanteissa, mutta lopulta siinä päädyttiin pohtimaan monikielistä radiokeskustelua repertoarin näkökulmasta. Näen ruotsinsuomalaisen nuorisoradiokanavan monikieliset radiodiskurssit monikielisen repertoarin ilmentyminä; osana niitä ovat myös erilaiset monikieliset tyylitellyt. Kielenylitys (crossing, ks. Rampton 1995, 1999) eli käytäntö, jossa puhuja käyttää kielellisiä resursseja, jotka tavallisesti liitetään jonkun toisen ryhmän käyttörepertoariin, on myös tavallinen radiokeskustelun diskursseissa.

Esittelen artikkelissa erilaisia päätteemoja, joissa monikielisyys näkyy ruotsinsuomalaisissa radiokeskusteluissa. Ensinnäkin englannin kieltä käytetään tilanteissa, joissa (monikielisillä) puhujilla ei ole muuta yhteistä kieltä (Muhonen 2010b: 4–5; ks. Berns 2009; Mauranen 2003). Näkyvässä roolissa se on esimerkiksi tilanteissa, joissa ruotsalaisen rock-bändin jäsenet puhuvat yleisölle englantia live-talioitussa konsertissa Suomessa. Sama toistuu Ruotsin ulkopuolella tehdyissä haastatteluissa, joissa haastateltava ei puhu suomea tai ruotsia (Muhonen 2010b: 4–5). Keskeinen indeksikaalinen funktio englannin kielen aineksilla on erilaisten identiteettien ilmaisussa; tässä tehtävässä musiikin harastuspiiriin kuuluminen on erityisen näkyvä ilmiö. Musiikkiin liittyvissä diskursseissa englannilla on hyvin keskeinen rooli, ja sillä luodaan myös indeksikaalisia merkityksiä, joilla ilmaistaan musiikin alan asiantuntijuutta ja erityistä kiinnostusta (Muhonen 2010b: 6). Lisäksi englanti toimii erilaisissa tilanesidonnaisissa diskurssifunktioissa. Monikielinen repertoari näkyy myös intertekstuaalisuuden sekä polyfonian ilmaisemisessa. Edelleen monikielisyys liittyy funktioihin, jotka ovat sidoksissa puhujaan, hänen preferensseihinsä ja kielellisiin resursseihinsa.

Kolmannen artikkelin aineistoesimerkit esittelevät otteita monipuolisista populaarikulttuurin elämänpiirin konteksteista, joissa ruotsinsuomalaiset nuoret käyttävät monikielistä repertoariansa. Se liittyy tiiviisti esimerkiksi musii-kin, lumilautailun, kansainvälisten elokuvien, shoppailun, muodin ja taiteen elämänpiireihin (ks. myös Muhonen 2010b: 12). Artikkeli valottaa sitä, miten monikielisyys ja erilaiset nuorisokulttuurit kytkeytyvät toisiinsa ruotsinsuomalaisissa nuorisoradiodiskursseissa.

Suomessa ei oo gettoja – suomalaisella rap-artistilla on muovinen kruunu

Neljäs artikkeli on paikallisesti kohdennettu sosiolingvistinen tutkimus (ks. "socioblingvistiikka", Pennycook 2007: 9; "hip hop -lingvistiikka", Alim 2006: 6-11). Tarkastelen tekstissä nuorisoradiokeskusteluja, joiden teemana on suomalainen rapmusiikki ja hiphop-kulttuuri. Keskityn siihen, millä tavalla erilaisia rap-identiteettejä ilmaistaan suomenkielisten nuorisoradio-ohjelmien radiojuonnoissa, haastatteluisa tai radiokanavalla soitetun ja kuullun suomalaisen rapmusiikin monikielisissä lyriikoissa. Keskustelen lisäksi suomalaisen rapmusiikin ja siitä käytävien radiokeskustelujen globaaleista ja paikallisista piirteistä. Artikkelini etsii vastauksia seuraaviin tutkimuskysymyksiin:

- Millaisia rap-musiikkiin ja hip-hop-kulttuuriin liittyviä flow'ta ilmaistaan ja indeksoidaan rapmusiikkiin liittyvissä radiokeskusteluissa?
- Onko rapin ja hip hopin elämänpäiriin liittyvissä radiokeskusteluissa jotakin kielellisesti, kulttuurillisesti tai ideologisesti globaalia tai paikallista?

Hiphop-kulttuuri on globaali, urbaani nuorison alakulttuuri, joka näkyy kaikkialla maailmassa (Alim 2006; Pennycook 2007). Globaaliin hiphop-kulttuuriin kuuluvat ns. transkulttuuriset flow't (transcultural flows), joilla hiphop-kulttuurin erilaiset ilmentymät ja muodot liikkuvat, muuttuvat ja tulevat uudelleen käyttöön, kun alakulttuuriin liittyviä uusia identiteettejä luodaan ja ilmaistaan eri puolilla maailmaa (Pennycook 2007). Nuoret indeksoivat hiphop-kulttuuriin kuulumistaan mm. pukeutumalla tietyllä tavalla, harrastamalla breakdancea, maalaamalla graffiteja ja toimimalla DJ:nä. Erilaisia globaaleja ja paikallisia identiteettejä indeksoidaan erityisesti myös rapmusiikin avulla; rapmusiikkiin liittyvissä radiokeskusteluissa yhdistyvät monenlaiset globaalit kulttuurirepresentaatiot.

Tarkastelen rap- ja hiphop-flow'ta diskurssin ikkunan lävitse ja näen monikieliset flow't osana monikielisiä kielikäytänteitä (Blommaert 2005: 66). Tutkimus soveltaa teorioita mm. globaalisuudesta, indeksikalaisuudesta (Ochs 1992), tyylittelystä (Blommaert & Varis 2010; Rampton 2006), dialogisuudesta (Bahtin 1981, 1986) sekä kielentämisestä (ks. translanguaging, Creese & Blackledge 2010a; García 2009).

Rapin globaalinen ominaisuus näkyy mm. rapille tyypillisen monikielisen repertoarin käytössä radiokeskusteluissa. Esimerkiksi radiojuontajan käyttämät rap-tyylille tyypilliset huudahdukset, kuten "YO YO" ja englanninkielistä "WAZZ UP", liittyvät suomenkielisen radiopuheen rapin globaaliin yhteyteen ja alakulttuuriin. Hiphop-kulttuurin piiriin kuuluvat harrastajat kaikkialla maailmassa tyylittelevät samalla tavalla, ja näiden globaalien ilmaisujen käyttäminen tekee puheesta tyylillisesti rapmusiikille ominaista. Radiokeskustelut paljastavat myös muita globaalille hiphop-kulttuurille tyypillisiä kulttuurisia referenssejä eli flow'ta. Keskusteluissa viitataan toisaalta myös hiphop-kulttuurille ominaiseen tapaan pukeutua. Suomalainen rap kuvastaa suomalaista yhteiskuntaa ja kulttuuria. Esimerkiksi suomalaisen rapista ja hiphopista kertovan elokuvan rap-maisema eroaa globaalista musiikkitelevi-

on tarjoamasta rap-elämänpiiristä, koska amerikkalaisista elokuvista tuttu ns. gangsta rap -todellisuus ei kuvaa autenttista suomalaista rap-ympäristöä. Suomalaisen rapista kertovan elokuvan on peilattava suomalaista paikallisuutta ja todellisuutta: koska Suomessa ei ole gettoja, suomalaista rap-elokuvaa ei voi myöskään sijoittaa gettoon, vaikka monet kansainväliset rap-elokuvat niihin paikantuvatkin. Tämä esimerkki kertoo rapmusiikin paikallisuudesta ja autenttisuudesta; suomalainen rap-kulttuuri ja siihen liittyvät radiokeskustelut kieputuvat todellisiin asioihin ja siihen kulttuuripiiriin, josta ne kertovat. Erilaiset rap-flow't toimivat radiodiskursseissa myös ryhmään sisällyttämisen ja ryhmän ulkopuolelle jättämisen sekä (poliittisten) mielipiteiden ilmaisun ja identiteettien indeksoinnin kanavana.

Radiokeskusteluiden perusteella tutkimukseni osoittaa, että suomirap on monikielistä ja monimuotoista; Suomessa tehdään rap-musiikkia ja luodaan hip hop -kulttuuria myös aluemurteilla. Tavallista suomalaiselle rapmusiikille ja siitä käytäville keskusteluille on, että globaalisuus ja lokaalisuus vaikuttavat yhdessä; globaalit ja paikalliset piirteet luovat yhdessä sen, mikä on tyypillistä suomalaiselle rapmusiikille. Suomalaisissa rap-keskusteluissa toimivat ns. glocalisaation piirteet (ks. Koutsogiannis & Mitsikopoulou 2007); globaalit rap ja hiphop-flow't toimivat usein multimodaalisina tyyllisinä resursseina (ks. Blommaert & Varis 2012). Globaalit flow't viittaavat sekä globaalien ilmiöiden olemassaoloon että niiden rajoja ylittäviin prosesseihin, joissa ne liikkuvat erilaisten näyttämöiden välillä ja joissa ne jäsenyivät ja paikallistuvat uudelleen. Hiphop-kulttuuri ja rap eivät ole vain amerikkalaisen alakulttuurin ilmiö; globaali nuoriso ympäri maailmaa, myös Suomessa ja Ruotsissa, ilmaisee ja luo omia paikallisia hiphop-identiteettejään. Suomalaisessa rap-musiikissa ja hiphop-kulttuurissa on globaaleja piirteitä, mutta niissä on myös ainesta, jonka voi ymmärtää vain paikallisista lähtökohdista. Suomalaisessa rapmusiikissa yhdistyvät alueelliset ja paikalliset suomalaisen kulttuuriin liittyvät ilmiöt ja teemat sekä monet kansainväliset globaalisesti tunnetut rapmusiikin ilmentymät. Globaalisuus ja paikallisuus näkyvät erityisesti siinä monimuotoisessa monikielisessä repertoaarissa, jota suomalaisen rapmusiikin ja hiphop-kulttuurin piirissä käytetään. Suomalaiseen kulttuuriin liittyvät asiat kielentyvät erilaisten tyylien ja suomen kielen genrejen välityksellä. Suomalaisessa rapmusiikissa yhdistyvät rikas kielellinen, kulttuurinen ja sosiokulttuurinen indeksikaalisuus, joiden avulla myös erilaisia rap- ja hiphop-identiteettejä ilmaistaan.

Monikielinen radiodiskurssi

Työn kahdessa viimeisessä luvussa tarkastelen myös sitä, millaisia laajempia päätelmiä monikielisyyden luonteesta ja siihen liittyvistä tutkimuskäytänteistä tämän väitöskirjatutkimuksen perusteella voidaan tehdä. Työn osatavoitteena on pyrkiä rakentamaan ns. holistista kuvaa radio-ohjelmien monikielisyydestä mukailien Silversteinin (1985, 1998, 2003) ajatuksia ns. totaaliseen lingvistikseen faktasta. Kutsun tätä työssäni totaalisesti monikieliseksi kuvaukseksi.

Työn kokonaiskuva, ns. totaalinen monikielinen kuvaus, koostuu yksittäisten artikkeleiden ns. lähikuvien sekä yhteenveto-osuuden ns. maisemakuvan kokonaisuudesta. Työssä näkyy keskusteluanalyttisen, diskurssianalyttisen ja etnografisen tutkimusprosessin polku. Punaisena lankana toimii paikallisuuden ja globaalisuuden välinen vuoropuhelu. Erityisesti siihen kiinnitetään huomioita neljännessä artikkelissa, joka käsittelee rapin paikallisia ja globaalisia piirteitä. Toisena punaisena lankana kulkee kielikäytänteiden ja diskurssikäytänteiden sekä pienten väläyksien ja suuren holistisen kuvan vuoropuhelu. Työssä myös vertaillaan eri radiokanavia: keskustelen Ruotsissa toimivan ruotsinsuomalaisen Sisuradion nuoriso-ohjelmien ja Suomessa toimivan oman itenäisen nuorisoradiokanavan ohjelmien monikielisistä käytänteistä ja niiden välisistä eroista.

Monikielisyyden holistista kuvaa valotan indeksikaalisuuden, dialogisuuden ja polysentrisyyden kautta. Nämä kaikki ovat aineistossa laajasti ilmeneviä ja tavallisia diskurssikäytänteitä. Monikielisyys radiokeskusteluissa avautuu usein sen kautta, mitä joku toinen jossakin on aikaisemmin sanonut; monikieliset repertoarit toistavat dialogisesti toisten sanoja. Kuten Bahtin (1986: 89) sanoo, monikielisen diskurssin luonnetta kuvaa se, että meidän puheessamme on aina kaikuja toisten puheesta; puheemme on sekoitus omaamme ja toisten luomaa diskurssia. Tässä merkityksessä monikielisyys ja monikieliset resurssit näkyvät myös radio-ohjelmissa. Tyypillistä nuorisoradiodiskursseille on edelleen niiden polysentrinen luonne. Keskustelun sääntöjä ja konventioita neuvotellaan paikallisesti ja tilannesidonnaisesti. Osana tätä käytäntöä on myös monikielisyyden luovuus; monikielistä radiodiskurssia rakennetaan usein leikitellen paikallisten repertoarien pohjalta. Monikielisten radiokeskustelujen olennaisena osana indeksikaalisuus liittyy tiiviisti identiteettien ilmaisemisen tehtäviin. Se on myös keskeistä huumorin ilmaisemisessa. Kuulumista erilaisiin globaaliin ja paikallisiin ryhmiin ilmaistaan edelleen indeksikaalisin repertuaarein ja monikielisin käytäntein, joiden tulkinta on siten vahvasti myös tilanne- ja kulttuurisidonnaista.

Työn lopussa nostan esiin ajatuksen myöhäismodernin nuorisokulttuurin identiteeteistä ja niiden ilmentymistä. Ns. transculturing-prosessit mahdollistavat sen, että monikielisessä ja monikulttuurisessa elämänpiirissä elävät nuoret voivat vaivattomasti liikkua erilaisten, perinteisesti autonomiseksi ajateltujen kulttuurien ja kulttuuripiirteiden välillä ja ottaa käyttöön kulloiseenkin tilanteeseen tarvittavia kulttuuri- ja kieliresursseja. Ehdotan termiä pick ja mix -identiteetti kuvaamaan sitä, millä tavalla identiteettejä ilmaistaan silloin, kun nuoret voivat itse päättää, millaisia indeksikaalisuuksia he identiteeteistään haluavat kussakin tilanteessa paljastaa. En tarkoita poimimista ja valitsemista negatiivisena ilmiönä enkä viittaa identiteettien pirstaloitumiseen vaan myöhäismodernin monimuotoisen identiteetin indeksoimisen luonteeseen, jossa kulttuurikokemukset eivät enää kytkeydy vain yhteen elämänpiiriin. Tutkimukseni perusteella myöhäismodernit nuoret, erityisesti haastattelemani ruotsinsuomalaiset nuoret, kokevat identiteettien ilmaisun tietoisena toimintana, joka mahdollistaa myös sen, että ihminen tietystä tilanteesta, ajassa ja paikassa voi itse

tietoisesti valita, mitä ja millaisia piirteitä omista identiteetistään kulloinkin paljastaa. Tämän vahvistamiseen käytetään myös erilaisia monikielisiä resursseja ja repertuaareja.

Lopuksi

Osa työn haasteellisuudesta liittyy radioaineiston laajuuteen ja sen aikaperspektiiviin. Työn aineisto, joka on kerätty kesällä 2005, ilmentää globaalista mediamaailmaa, jonka käytänteet voidaan katsoa jo osittain vanhentuneiksi. Nuorisomediakenttä ja erityisesti median luonne ovat muuttuneet; keskustelu, jota tutkimuksessa käydään globalisaation uutuusarvosta, on osittain ikääntynyttä. Tämä johtuu osittain myös koko globaalien median luonteesta. Mediakentälle tyypilliset nopeat muutokset aiheuttavat sen, että aineisto ja siihen liittyvä globalisuus on työtä kirjoitettaessa ehtinyt jo muuttua. Toisaalta tämä kuvaa osaltaan myös nuorisoradion – ja nuorisomedian – yleistä luonnetta ja sen kykyä muuttua ja sirpaloitua. Nämä havainnot tukevat osaltaan myös tutkimuksen tuloksia, joiden mukaan nuorisokulttuuri ja monikieliset kielikäytännöt ovat jatkuvassa liikkeessä: tämän tutkimuksen valmistumisen aikana nuorisomediakulttuuri – eikä vähiten juuri radio – on radikaalisti muuttunut. Eivät ainoastaan monikielisyys ja monikieliset kieli- ja diskurssikäytännöt vaan myös nuorisomedia on koko ajan liikkeessä ja muutoksessa.

Työssäni tutkin monikielisyyttä monikielisesti. Kokonaisuutena tutkimus pyrkii valaisemaan monikielisyyden vaihtelevaa ja vuorovaikutukseen paikantunutta moniselitteistä luonnetta, joka tulee esille nuorille suunnatuissa radio-ohjelmissa ja niiden diskursseissa. Tutkimus vahvistaa käsitystä siitä, että erityisesti englannin kielellä on vahva ja keskeinen rooli median kautta välittyvissä populaari- ja nuorisokulttuureissa ja niihin liittyvissä radio-ohjelmissa. Sillä, mihin genreen radiopuhe liittyy, on merkitystä kielellisen vaihtelun ja monikielisen keskustelun mahdollistajana ja säätelijänä. Monikielisyys on myös usein paikkasidonnaista. Tutkimus pohtii monenlaista erilaista monikielisyyttä ja monenlaisia erilaisia monikielisiä repertoaareja. Se, mitä repertoaaria kulloinkin aktivoidaan, riippuu paitsi kontekstista, puheen genrestä ja siitä, kenen kanssa keskustellaan mutta myös radio-ohjelman teemasta ja luonteesta.

REFERENCES

- About Swedish radio [online]. [Cited 14th May 2011] Sveriges radio. Available online: <URL: <http://www.sr.se/sida/default.aspx?ProgramId=2438>>
- Agha, A. 2005. Voice, Footing, Enregisterment. *Journal of Linguistic Anthropology* 15 (1), 38–59
- Agha, A. 2007. *Language and Social Relations*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Alasuutari, P. 1993. *Radio suomalaisten arkielämässä*. Helsinki: Oy Yleisradio Ab.
- Alia, V. & Bull, S. 2005. *Media and Ethnic Minorities*. Edinburgh: Edinburgh University Press.
- Alim, S. H. 2006. *Roc the Mic Right. The Language of Hip Hop Culture*. New York: Routledge.
- Alim, S. H. 2009. Straight Outta Compton, Straight aus München: Global Linguistic Flows, Identities, and the Politics of Language in a Global Hip Hop Nation. In S. H. Alim, A. Ibrahim & A. Pennycook (Eds) *Global Linguistic Flows, Hip Hop Cultures, Youth Identities and the Politics of Language*. London: Routledge, 1–22.
- Alim, S. H., Ibrahim A. & Pennycook A. (Eds). 2009. *Global Linguistic Flows: Hip Hop Cultures, Youth Identities and the Politics of Language*. London: Routledge.
- Anderson, B. 2006. *Imagined Communities*. London & New York: Verso.
- Androutsopoulos, J. & Scholz, A. 2002. On the recontextualization of hip-hop in European speech communities. *PhiN -Philologie im Netz* 19, 1–42. Available online: <URL: <http://www.fu-berlin.de/phn/phn19/p19t1.htm>>
- Androutsopoulos, J. & Georgakopoulou, A. 2003. *Discourse Constructions of Youth Identities*. Amsterdam: John Benjamins.
- Androutsopoulos, J. & Scholz, A. 2003. Spagetti Funk: Appropriations of Hip-Hop Culture and Rap Music in Europe. *Popular Music and Society* 26 (4), 463–479.
- Androutsopoulos, J. 2007. Bilingualism in the Mass Media and on the Internet. In M. Heller (Eds) *Bilingualism: A Social Approach*. Basingstoke: Palgrave Macmillan, 207–230.
- Appadurai, A. 1996. *Modernity at Large: Cultural Dimensions of Globalization*. Minneapolis, Minnesota: University of Minnesota Press.
- Appadurai, A. 2001. Crassroots Globalization and the Research Imagination. In A. Appadurai (Eds) *Globalization*. Duke, North Carolina: Duke University Press, 1–21.
- Auer, P. 1984. *Bilingual Conversation*. Amsterdam & Philadelphia: John Benjamins.
- Auer, P. 1988. A Conversation Analytic Approach to Code-switching and Transfer. In M. Heller (Eds) *Codeswitching, Anthropological and Sociolinguistic Perspectives*. Berlin: Mouton de Gruyter, 187–213.

- Auer, P. 1995. The Pragmatics of Code-Switching, A Sequential Approach. In L. Milroy & P. Muysken (Eds) *One Speaker, Two Languages: Cross-Disciplinary Perspectives on Code-Switching*. Cambridge: Cambridge University Press, 115–135.
- Auer, P. 1998. Introduction: Bilingual Conversation Revisited. In P. Auer (Eds) *Code-Switching in Conversation. Language, Interaction and Identity*. London & New York: Routledge, 1–28.
- Auer, P. 1999. From Codeswitching via Language Mixing to Fused Lects: Toward a Dynamic Typology of Bilingual Speech. *International Journal of Bilingualism* 2 (4), 309–332.
- Auer, P. 2000. Conversation Analytic Approach to Code-switching and Transfer. In L. Wei (Eds) *The Bilingualism Reader*. London: Routledge, 166–187.
- Bailey, B. 2012. Heteroglossia. In: M. Martin-Jones, A. Blackledge & A. Creese (Eds) *The Routledge Handbook of Multilingualism*. New York: Routledge, 499–507.
- Bakhtin, M. M. 1981 [1934/35]. *The Dialogic Imagination, Four Essays by M. M. Bakhtin*. Austin: University of Texas Press.
- Bakhtin, M. M. 1986. *Speech Genres & Other Late Essays*. Austin: University of Texas Press.
- Bakhtin, M. M. 1988. *Det dialogiska ordet*. Uddevalla: Anthropos, Risbergs tryckeri Ab.
- Bakhtin, M. M. 1994. Double-Voiced Discourse in Dostoevsky, In P. Morris (Eds) *The Bakhtin Reader: Selected Writings of Bakhtin, Medvedev, Voloshinov*. London: Arnold, 102–111.
- Barker, G. 1947. Social Functions of Language in a Mexican-American Community. *Acta Americana* 5, 185–202.
- Bauman, Z. 2000. *Liquid Modernity*. Cambridge: Polity Press in association with Blackwell Publishing Ltd.
- Becker, A. L. 1991. Language and Linguaging. *Language and Communication* 11, 33–35.
- Becker, S. 2006. Huoltenkerronnan retoriikkaa. Miten vaikeista asioista puhutaan radiossa. In E. Korpela, K. Harjunpää, M. Keinänen & O. Somiska (Eds) *Vuorovaikutus radiossa. Helsingin yliopiston suomen kielen ja kotimaisen kirjallisuuden laitos*. Vantaa: Dark Oy, 129–146.
- Bell, A. 1992. Hit and Miss: Referee Design in the Dialects of New Zealand Television Advertisements. *Language and Communication* 12 (3/4), 327–340.
- Bell, A. 1995. Language and the Media. University of Cambridge. *Annual Review of Applied Linguistics* 15, 23–41.
- Bell, A. 1997. Language Styles as Audience Design. In N. Coupland & A. Jawroski (Eds) *Sociolinguistics: A Reader and Coursebook*. Basingstoke: Palgrave, 240–250.
- Bell, A. 1999. Styling the Other to Define the Self: A Study in New Zealand Identity Making. *Journal of Sociolinguistics* 3 (4), 523–541.
- Benson, E. 2001. The Neglected Early History of Codeswitching Research in the United States. *Language & Communication* 21, 23–36.

- Berns, M. 2009. English as Lingua Franca and English in Europe. *World Englishes* 28 (2), 192–199.
- Blackledge, A. & Creese, A. 2008. Contesting 'Language' and 'Heritage': Negotiations of Identities in Late Modernity. *Applied Linguistics* 29 (4), 533–554.
- Blackledge, A. & Creese, A. 2010. *Multilingualism. A Critical Perspective*. London: Continuum International Publishing Group.
- Blackledge, A. 2011. Linguistic Ethnography. In M. Grenfell with contributions from A. Blackledge, C. Hardy, S. May & R. Vann. *Bourdieu, Language and Linguistics*. London: Continuum International Publishing Group, 121–146.
- Blackledge, A. 2012. Investigating Discourses of Inheritance and Identities in Four Multilingual European Settings. *NALDIC Quarterly* 10 (1), 4–8.
- Blackledge, A., Creese, A. & Takhi, J.K. 2013. Beyond Multilingualism: Heteroglossia in Practice. In S. May (Eds) *The Multilingual Turn: Implications for SLA, TESOL and Bilingual Education*. London/New York: Routledge.
- Blom, J. P. & Gumperz, J. 1972. Social Meaning in Linguistic Structures: Code Switching in Norway. In J. Gumperz & D. Hymes (Eds) *Directions in Sociolinguistics*. New York: Holt, Rinehart & Winston, 407–434.
- Blomberg, K. 2008. Personal information. Interview by Meeri Savolainen 15.5.2008.
- Blommaert, J. & Backus, A. 2011. Repertoires Revisited: 'Knowing language' in Superdiversity. King's College London. Working Papers in Urban Language & Literacies, Paper 67.
- Blommaert, J. & Dong, J. 2010. *Ethnographic Fieldwork: A Beginner's Guide*. Great Britain: Multilingual Matters.
- Blommaert, J. & Rampton, B. 2011. Language and Superdiversity: A Position Paper. King's College London. Working Papers in Urban Language & Literacies, Paper 70.
- Blommaert, J. & Varis, P. 2012. Culture as Accent. Tilburg University. Tilburg Papers in Culture Studies, Paper 18.
- Blommaert, J. 1992. Codeswitching and the Exclusivity of Social Identities: Some Data from Campus Kiswahili. *Journal of Multilingual and Multicultural Development* 13 (1/2), 57–70.
- Blommaert, J. 2005. *Discourse*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Blommaert, J. 2010. *The Sociolinguistics of Globalization*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Blommaert, J., Kelly-Holmes, H., Lane, P., Leppänen, S., Moriarty, M., Pietikäinen, S. & Piirainen-Marsh, A. 2009. Media, Multilingualism and Language Policing: An Introduction. *Language Policy* 8 (3), 203–207.
- Blomqvist, L. 1982. *Massmedia för minoriteter*. Stockholm: Liber Tryck.
- Bourdieu, P. 1990. *The Logic of Practice*. Cambridge: Polity Press.
- Bourdieu, P. 1991. *Language and Symbolic Power*. Oxford: Polity Press.
- Boyd-Barrett, O., Nootens, J. & Pugh, A. 1996. Multilingualism and the Mass Media. In H. Goebel et al (Eds) *Contact Linguistics, Vol 1*. Berlin & New York: De Gruyter, 426–431.

- Boyd, S. & Andersson, P. 1991. Linguistic Change Among Bilingual Speakers of Finnish and American English in Sweden: Background and Some Tentative Findings. *International Journal of the Sociology of Language, Migrant Languages in Western Europe* 90, 13–35.
- Boyd, S. 1987. Multilingualism Among Second Generation Immigrant Youth in Sweden. In E. Wande, J. Anwars, B. Norberg, L. Steensland & M. Thelander (Eds) *Aspects of Multilingualism, Proceedings from the Fourth Nordic Symposium on Bilingualism, 1984*. Uppsala university. *Acta Universitatis Upsaliensis, Studia Multiethnica Upsaliensia* 2, 249–263.
- Boyd, S. 1988. Aktiv tvåspråkighet bland invandrarbarn i Sverige. In B.-L., Gunnarsson, C. Liberg, & A. Nesser (Eds) *Barns tvåspråkighet. Rapport från ASLA:s höstsymposium, Uppsala, 6–7 November 1987*. Uppsala: Association Suedoise de Linguistique Appliquée (ASLA), 11–30.
- Boyd, S. 1993. Attrition or Expansion? Changes in the Lexicon of Finnish and American Adult Bilinguals in Sweden. In K. Hyltenstam & Å. Viberg (Eds) *Progression and Regression in Language. Sociocultural, Neuropsychological & Linguistic Perspectives*. Cambridge: Cambridge University Press, 386–411.
- Bucholtz, M. 2000. The Politics of Transcription. *Journal of Pragmatics* 32, 1439–1465.
- Cameron, D. 2005. Language, Gender, and Sexuality: Current Issues and New Direction. *Applied Linguistics* 26 (4), 482–502.
- Canagarajah, S. 2004. Subversive Identities, Pedagogical Safe Houses, and Critical Learning. In B. Norton & K. T. Toohey (Eds) *Critical Pedagogies and Language Learning*. Cambridge: Cambridge University Press, 116–137.
- Carlsson, U. & Harrie, E. 2001. Media Trends 2001 in Denmark, Finland, Iceland, Norway and Sweden. Statistics and Analyses. *Nordic Media Trends* 6. Göteborg: Nordicom.
- Connell, J. & Gibson, C. 2003. *Sound Tracks: Popular Music, Identity, and Place*. London: Routledge.
- Cormack, M. 2007. Introduction, Studying Minority Language Media. In M. Cormack & N. Hourigan (E) *Minority Language Media: Concepts, Critiques, and Case Studies*. Clevedon: Multilingual Matters, 1–16.
- Coupland, N. 2001. Dialect Stylisation in Radio Talk. *Language in Society* 30, 345–375
- Coupland, N. 2007. *Style: Language Variation and Identity*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Creese, A. & Blackledge, A. 2010a. Translanguaging in the Bilingual Classroom: A Pedagogy for Learning and Teaching? *The Modern Language Journal* 94, 103–115.
- Creese, A. & Blackledge, A. 2010b. Towards a Sociolinguistics of Superdiversity. *Zeitschrift für Erziehungswissenschaft* 13 (4), 549–572. Available online: <URL: <http://link.springer.com/article/10.1007%2Fs11618-010-0159-y> >
- Creese, A. & Blackledge, A. with Baraç, T., Bhatt, A., Hamid, S., Wei, L., Lytra, V., Martin, P., Wu, C.-J. & Yağcıoğlu D. 2011. Separate and Flexible Bilin-

- gualism in Complementary Schools: Multiple Language Practices in Inter-relationship. *Journal of Pragmatics* 43, 1196-1208.
- Creese, A. 2008. Linguistic Ethnography. In N. H. Hornberger (Eds) *Encyclopedia of Language and Education*. 2nd Edition. 10, New York: Springer Science and Business Media LLC, 229-241.
- Cutter, C. 2001. Continuity and Vitality: Expanding Domains Through Irish Language Radio. In L. Hinton & K. Hake (Eds) *The Green Book of Language Revitalization in Practice*. New York: Academia Press, 301-312. Cited in S. Pietikäinen 2008a. Broadcasting Indigenous Voices: Sami Minority Media Production. *European Journal of Communication* 23.
- De Geer, E. 2004. Den finska närvaron i Mälardalen: En geografisk-statistisk studie över de finsktalande i Sverige. Eskilstuna: Mälardalens högskola.
- Di Sciullo, A.-M., Muysken, P. & Singh, R. 1986. Government and Code-mixing. *Journal of Linguistics* 22, 1-24.
- Duranti, A. 1991. Four Properties of Speech-in-Interaction and the Notion of Interlocutionary Act. In J. Verchueren (Eds) *Pragmatics at Issue. Selected Papers of the International Pragmatics Conference, Antwerp, August 17-22, 1987, Vol. 1. Pragmatics & Beyond New series 6 (1)*. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Company, 133-150.
- Eckert, P. & Rickford, J. 2000. *Style and Sociolinguistic Variation*. Cambridge & New York: Cambridge University Press.
- Eisenhart, M. 2001. Changing Conceptions of Culture and Ethnographic Methodology. Recent Thematic Shifts and Their Implications for Research on Teaching. In V. Richardson (Eds) *Handbook of Research on Teaching*. 4th edition. Washington DC: American Educational Research Association, 209-225.
- Emerson, R.M., Fretz, R.I. & Shaw L.L. 1995. *Writing Ethnographic Fieldnotes*. Chicago: University of Chicago Press.
- Erickson, F. 1973. What Makes School Ethnography "Ethnographic"? *Council on Anthropology and Education Newsletter* 4 (2), 10-19.
- Erickson, F. 1985. *Qualitative Methods in Research on Teaching*. Michigan State University, The Institute for Research on Teaching. Occasional Papers No. 81.
- Erickson, F. 1990. Qualitative Methods. In R. L. Yinn & F. Erickson (Eds) *Research in Teaching and Learning Volume 2. Quantitative Methods Qualitative Methods*. New York & London: Macmillan Publishers, 71-194.
- Erickson, F. 2004a. Demystifying Data Construction and Analysis [online]. 486-493 [Cited 24th Mar 2013]. *Anthropology and Education Quarterly* 35 (4). Available online: <URL: <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1525/aeq.2004.35.4.486/pdf>>
- Erickson, F. 2004b. *Talk and Social Theory: Ecologies of Speaking and Listening in Everyday Life*, Cambridge: Polity Press; Malden, MA.
- Eriksson, A. 2005. Hur svenska folket talar och förstår finska och meänkieli samt en kartläggning av radiovanor. Ruab 2005 [online]. [Cited 27th Mar

- 2013]. Available online: <URL:
<http://sverigesradio.se/diverse/appdata/isidor/files/185/1568.doc>>
- Fairclough, N. 1989. *Language and Power*. London: Longman.
- Fairclough, N. 1995. *Media Discourse*. London: Edward Arnold.
- Fairclough, N. 2000a. Multiliteracies and Language: Orders of Discourse and Intertextuality. In B. Cope & M. Kalantzis (Eds), *Multiliteracies: Literacy Learning and the Design of Social Futures*. London: Routledge, 162-181.
- Fairclough, N. 2000b. *New Labour, New Language?* New York: Routledge.
- Fairclough, N. 2006b. *Language and Globalization*. London: Routledge.
- Fillmore, C. J. 2006 [1982]. Frame Semantics. In D. Geeraerts (Eds) *Cognitive Linguistics: Basic Readings*. Berlin: Mouton de Gruyter, 373-400.
- Find your own YLE. 2007. Helsinki: Yleisradio.
- Fishman, J. 1989. Language and Ethnicity in Minority Sociolinguistic Perspective. Clevedon: Multilingual Matters.
- Fishman, J. 1967. Bilingualism With and Without Diglossia; Diglossia With and Without Bilingualism. *Journal of Social Issues*, Volume XXIII, Number 2. 29-38. Available online:
 <URL: <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1540-4560.1967.tb00573.x/pdf> >
- Fornäs, J. 1995. Youth, Culture, and Modernity. In J. Fornäs & G. Bolin (Eds) *Youth Culture in the Late Modernity*. London: Sage, 1-11.
- Foucault, M. 2002 [1972]. *The Archaeology of Knowledge*. Hoboken: Taylor and Francis.
- Gal, S. 2006. Migration, Minorities, and Multilingualism in Europe: Language Ideologies in Europe. In C. Mar-Molnero & P. Stevenson (Eds) *Language Ideologies, Policies, and Practices, Language and the Future of Europe*. Basingstoke: Palgrave Macmillan, 13-27.
- García, O. 2007. Foreword. In S. Makoni & A. Pennycook (Eds) *Disinventing and Reconstituting Languages*. Clevedon: Multilingual Matters, xi-xv.
- García, O. 2009. *Bilingual Education in the 21st Century: A Global Perspective*. Oxford: Wiley.
- García, O. 2010. Linguaging and Ethnifying. In J. A. Fishman & O. García (Eds) *Handbook of Language and Ethnic Identity. Disciplinary and Regional Perspectives*, Vol. 1. Oxford: Oxford University Press, 519-534.
- Garfinkel, H. 1967. *Studies in Ethnomethodology*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall.
- Gee, J. P. 1999. *An Introduction to Discourse Analysis: Theory and Method*. London: Routledge.
- Geertz, C. 1973. *The Interpretation of Cultures. Selected Essays*. New York: Basic Books, 3-30.
- Giddens, A. 1984. *The Constitution of Society. Outline of the Theory of Structuration*. Cambridge & Oxford: Polity Press. Also cited in M. Heller (2007). *Bilingualism: A Social Approach*. London: Palgrave Macmillan.
- Giddens, A. 1991. *Modernity and Self-identity: Self and Society in the Late Modern Age*. Stanford: Stanford University Press.

- Glick Schiller, N. G. & Fouron, G. E. 2001. *Georges Woke up Laughing: Long-distance Nationalism and the Search for Home*. Durham: Duke University Press.
- Goffman, E. 1981. *Forms of Talk*. Philadelphia: University of Pennsylvania Press.
- Goffman, E. 1989. On Fieldwork. *Journal of Contemporary Ethnography* 18 (2), 123-132.
- Gorter, D. (Eds). 2006b. *Linguistic Landscape: A New Approach to Multilingualism*. Clevedon: Multilingual Matters.
- Gorter, D. 2006a. Introduction: The Study of the Linguistic Landscape as a New Approach to Multilingualism. In D. Gorter (Eds) *Linguistic Landscape: A New Approach to Multilingualism*. Clevedon: Multilingual Matters, 1-6.
- Grosjean, F. 1982. *Life with Two Languages: An Introduction to Bilingualism*. Cambridge & London: Harvard University Press.
- Gumperz, J. 1958. Dialect Differences and Social Stratification in a North Indian Village. *American Anthropologist* 60 (4), 668-682.
- Gumperz, J. 1964. Linguistic and Social Interaction in Two Communities. *American Anthropologist* 66 (6, part 2), 137-153.
- Gumperz, J. 1982. *Discourse Strategies*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Gumperz, J. 1986 [1972]. Introduction. In J. Gumperz & D. Hymes (Eds) *Directions in Sociolinguistics: The Ethnography of Communication*. London: Blackwell, 1-25.
- Gumperz, J. 1999. On Interactional Sociolinguistics Method. In S. Sarangi & C. Roberts (Eds) *Talk Work and Institutional Order*. Berlin: Mouton de Gruyter, 453-471.
- Halmari, H. & Smith, W. 1994. Code-switching and Register Shift: Evidence from Finnish-English Child Bilingual Conversation. *Journal of Pragmatics, An Interdisciplinary Monthly of Language Studies* 21 (4), 427-445.
- Halmari, H. 1993. Structural Relations and Finnish-English Code Switching. *Linguistics, An Interdisciplinary Journal of the Language Sciences* 31 (5), 1043-1068.
- Halmari, H. 1997. *Government and Codeswitching. Explaining American Finnish*. Studies in Bilingualism 12. Amsterdam & Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.
- Halmari, H. 1998a. Case-assignment and Adverbials in Finnish-English Bilingual Sentences. In J. Niemi, T. Odlin & J. Heikkinen (Eds.) *Language Contact, Variation, and Change*. Studies in Languages 32. Joensuu: University of Joensuu, Faculty of Humanities, 98-110.
- Halmari, H. 1998b. Functional Differences Between Finnish-English and English-Finnish Intrasentential Codeswitching: Is There an Explanation? In T. Haukioja (Eds.) *Papers From the 16th Scandinavian Conference of Linguistics*. Publications of the Department of Finnish and General Linguistics, University of Turku 60.
- Hammersley, M. & Atkinson, P. 2007. *Ethnography. Principles in Practice*. 3rd Edition. Abingdon: Routledge.

- Harjunpää, K. 2006. Juontajan äänet. Kuvitellun puheen referointia radiossa. In E. Korpela, K. Harjunpää, M. Keinänen & O. Somiska (Eds) Vuorovaikutus radiossa. Helsingin yliopiston suomen kielen ja kotimaisen kirjallisuuden laitos. Vantaa: Dark Oy, 33–55.
- Harvey, D. 1989. *The Conditions of Postmodernity. An Enquiry into the Origins of Cultural Change*. Cambridge: Blackwell Publishers.
- Heller, M. 1988. Introduction. In M. Heller (Eds) *Codeswitching: Anthropological and Sociolinguistic Perspectives*. Berlin & New York: Mouton de Gruyter, 1–24.
- Heller, M. 2007. Bilingualism as Ideology and Practice. In: M. Heller (Eds) *Bilingualism: A Social Approach*. London: Palgrave Macmillan, 1–22.
- Heller, M. 2008. Doing Ethnography. In L. Wei & M. Moyer (Eds) *The Blackwell Guide to Research Methods In Bilingualism and Multilingualism*. Oxford: Blackwell Publishing Ltd., 249–262.
- Heller, M. 2011. *Paths to Postnationalism: A Critical Ethnography of Language and Identity*. Oxford: Oxford University Press.
- Hewitt, R. 1986. *White Talk Black Talk*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hewitt, R. 1995. The Umbrella and the Sewing Machine: Transculturalism and the Definition of Surrealism. In A. Alund & R. Grandqvist (Eds) *Negotiation Identities*. Amsterdam: Rodopi, 91–104.
- Hill, J. H. 1999. Styling Locally, Styling Globally: What Does It Mean? *Journal of Sociolinguistics* 374, 542–556.
- Huss, L. 1985. Finska, svenska eller båda? En studie av sverigefinska förskolebarns språkliga vardag. Rapport Nr 4, 1985/86. Uppsala. Uppsala högskoleregion.
- Huss, L. 1991. Simultan tvåspråkighet i svensk-finsk kontext. Uppsala University. *Acta Universitatis Upsaliensis, Studia Uralica Upsaliensia* 21.
- Hyltenstam, K. 1999. Inledning: Ideologi, politik och minoritetsspråk. In K. Hyltenstam (Eds) *Sveriges sju inhemska språk – ett minoritetsspråksperspektiv*. Lund: Studentlitteratur AB, 11–40.
- Hymes, D. 1972. On Communicative Competence. In J. B. Pride and J. Holmes (Eds) *Sociolinguistics*, London: Penguin, 269–293.
- Hymes, D. 1974. *Foundations in Sociolinguistics: An Ethnographic Approach*. Philadelphia: University of Pennsylvania Press.
- Hymes, D. 1996. *Ethnography, Linguistics, Narrative Inequality: Toward an Understanding of Voice*. London: Taylor & Francis.
- Irvine, J. & Gal, S. 2000. Language Ideology and Linguistic Differentiation. In P. V. Kroskrity (Eds) *Regimes of Language: Ideologies, Politics and Identities*. School of American Research Advanced Seminar Series. Oxford: James Curre, 35–84.
- Janulf, P. 1998. Kommer finskan i Sverige att fortleva? En studie av språkkunskaper och språkanvändning hos andragenerationens sverigefinnar i Botkyrka och hos finlandssvenskar i Åbo. Stockholm University. *Acta Universitatis Stockholmiensis, Studia Fennica Stockholmiensia* 7.

- Johnstone, B. 2009. Pittsburghese Shirts: Commodification and the Enregistration of an Urban Dialect. *American Speech* 84, 157-175.
- Johnstone, B. 2010. Indexing the Local. In N. Coupland (Eds) *The Handbook of Language and Globalization*. Oxford: Blackwell Publishing Ltd., 387-405.
- Joshi, A. 1985. Processing of Sentences with Intrasentential Switching. In D. R. Dowty, L. Karttunen, and A. M. Zwicky (Eds) *Natural Language Parsing: Psychological, Computational, and Theoretical Perspectives*. Cambridge: Cambridge University Press, 190-205.
- Juffermans, K. Forthcoming. Englishing, Imaging and Local Linguaging in the Gambian Linguistic Landscape.
- Juvonen, P. & Parkvall, M. 2003. Språkekologi i siffror. In R. Kangassalo & I. Mellenius (Eds) *Låt mig ha kvar mitt språk*. Umea University. *Skrifter från moderna språk* 11, 13-32.
- Juvonen, P. & Viberg, Å. 2012. Tvåspråkighet i skolan: Användandet av konnektorer och lexikala val på svenska och finska. In M. Axelsson, M. Carlsson, Q. Francker & K. Sandwall (Eds) *Andraspråksforskning – en vänbok till Inger Lindberg*, Göteborg: Wega tryckeriet, 89-120.
- Juvonen, P. 1991. Self-repair in Bilingual Children: A Study of Finnish-Swedish Schoolchildren's Self-repairs in Narrative Discourse. In K. Herberts & C. Laurén (Eds) *Flerspråkighet i och utanför Norden : papers from the sixth Nordic Conference on Bilingualism 4-6.6.1990*, Vaasa, Finland. Turku: Åbo Akademi, 138-151.
- Jørgensen, J. N. 2004. Linguaging and Language Users. In C. B. Dabelsteen & J. N. Jørgensen (Eds) *Language and Language Practices*. University of Copenhagen, Faculty of Humanities. *Copenhagen Studies in Bilingualism* 36, 5-22.
- Jørgensen, J. N. 2008a. Poly-lingual Linguaging: Evidence from Turkish-speaking Youth. In V. Lytra & J. N. Jørgensen (Eds) *Multilingualism and Identities Across Contexts*. *Copenhagen Studies in Bilingualism* volume 45, 129-150.
- Jørgensen, J. N. 2008b. Polylingual Linguaging Around and Among Children and Adolescents. *International Journal of Multilingualism* 5 (3), 161-176.
- Jørgensen, J. N. 2010. *The Sociolinguistic Study of Youth Language and Youth Identities*. In J. N. Jørgensen (Eds) *Love Ya Hate Ya: The Sociolinguistic Study of Youth Language and Youth Identities*. New Edition. Cambridge: Cambridge Scholars Publishing, 1-14.
- Kangassalo, R. 1995. *Mastering the Question. The Acquisition of Interrogative Clauses by Finnish-speaking Children*. Umea University. *Acta Universitatis Umensis. Umeå Studies in Humanities* 126. PhD dissertation.
- Kangassalo, R. 1996. Om tillägnandet av frågor hos finstalande barn. In L. Huss (Eds) *Många vägar till tvåspråkighet*. Föredrag från ett forskarseminarium vid Göteborgs universitet den 21-22 oktober 1994. Uppsala University, Centre for Multiethnic Research. *Uppsala Multiethnic Papers* 38, 89-109.

- Kangassalo, R. 1998. Tillägnandet av lokalkasus hos sverigefinska barn. In K. Heinänen & M. Lehtihalmes (Eds) *Proceedings of the Seventh Nordic Child Language Symposium. Oulu 27–28 November 1998*. University of Oulu. Publications of the Department of Finnish, Saami and Logopedics N:o 13, 156–162.
- Kangassalo, R. 2000a. Kohti ruotsinsuomea. In N. Määttä & H. Sulkala (Eds) *Tutkielmia vähemmistökielistä Jäämereltä Liivinrantaan. Vähemmistökielten tutkimus- ja koulutusverkoston raportti I*. University of Oulu. Publications of the Department of Finnish, Saami and Logopedics N:o 15, 93–107.
- Kangassalo, R. 2000b. Om nomenböjningen hos sverigefinska skolbarn. In A.-R. Lingren & M. Norman (Eds) *Nordlyd*. University of Tromsø, Faculty of Humanities. Tromsø University Working Papers on Language & Linguistics No. 29, 25–40.
- Kangassalo, R. 2003. Finska språkets ställning i den svenska grundskolan: en tillbakablick på de senaste decennierna. In R. Kangassalo & I. Mellenius (Eds) *Låt mig ha kvar mitt språk – Antakaa minun pitää kieleni*. Umeå university. Institutionen för moderna språk. *Skrifter från moderna språk* 11, 50–59.
- Kangassalo, R. 2007. Quo vadis, ruotsinsuomi? Pohdintoja ruotsinsuomen menneisyydestä, nykyisyydestä ja tulevaisuudesta. In H. Mantila, M. Karjalainen & J. Sivonen (Eds) *Merkityksen ongelmasta vähemmistökielten oikeuksiin. Juhlakirja professori Helena Sulkalan 60-vuotispäivänä*. University of Oulu. *Acta universitatis Ouluensis B Humaniora* 79, 185–200.
- Kangassalo, R. 2009. "Se on vaan että puhua suomee" – Changes in the Subject Noun Phrase in Sweden Finnish. In J. Lainio, A. Gynne & R. Kangassalo (Eds) *Transborder Contacts and the Maintenance of Finnishness in the Diaspora. FinnForum VIII. An Interdisciplinary Conference in Finnish, Finnish-North American and Sweden Finnish Studies, 17–20/6 2007 in Eskilstuna*. Mälardalen University. *Reports from the Centre for Finnish Studies* 9, 141–157.
- Kangassalo, Raija 2001. Suomen kieli Ruotsin peruskoulussa 1960-luvulta 1990-luvulle. In M. Mikkonen, H. Sulkala, Helena & H. Mantila (Eds) *Tutkielmia vähemmistökielistä Jäämereltä Liivinrantaan. Vähemmistökielten tutkimus- ja koulutusverkoston raportti II*. University of Oulu. Publications of the Department of Finnish, Saami and Logopedics. N:o 18, 132–150.
- Kelly-Holmes, H., & Pietikäinen, S. 2012. Multilingualism and Media. In C. Chapelle (Eds) *The Encyclopedia of Applied Linguistics*. London: Wiley-Blackwell.
- Khan, K. 2013. *Becoming British: A Migrant's Journey*. University of Birmingham & University of Melbourne. Unpublished PhD thesis.
- Kotsinas, U.-B. 1994. *Ungdomsspråk. Ord och Stil* 25. Uppsala: Hallgren & Fallgren.

- Koutsogiannis, D. & Mitsikopoulou, B. 2007. Greeklish and Greekness: Trends and Discourses of "Glocalness". In B. Danet & S. C. Herring (Eds) *The Multilingual Internet*. New York: Cambridge University Press, 142-162.
- Kovács, M. 2001. *Code-Switching and Language Shift in Australian Finnish in Comparison with Australian Hungarian*. Åbo: Åbo Akademi University Press.
- Kubota, R. 2002. The Impact of Globalization on Language Teaching in Japan. In D. Block & D. Cameron (Eds) *Globalization and Language Teaching*. London: Routledge, 13-28.
- Kytölä, S. 2012. Peer Normativity and Sanctioning of Linguistic Resources-in-use: On Non-standard Englishes in Finnish Football Forums Online. In J. Blommaert, S. Leppänen, P. Pahta & T. Räisänen (Eds) *Dangerous Multilingualism, Northern Perspectives on Order, Purity and Normativity*. Basingstoke: Palgrave Macmillan, 228-260.
- Kytölä, S. 2013. *Multilingual Language Use and Metapragmatic Reflexivity in Finnish Online Football Forums. A Study in the Sociolinguistics of Globalization*. Doctoral dissertation to be defended on 21st Mar 2013 at Department of Languages, University of Jyväskylä, Finland.
- Labov, W. 1966. *The Social Stratification of English in New York City*. Washington D.C.: Center for Applied Linguistics.
- Lag om nationella minoriteter och minoritetspråk 2009. 724/30.6.2009. Available online: <URL: <http://www.notisum.se/rnp/sls/lag/20090724.htm>>
- Lainio, J. & Lyyra, M. 2009. NPLDIYP8 - NPLD Local Youth Report: Sweden Finnish [online]. [Cited 22nd Apr 2011]. NPLD Youth Report 08. Priorities for Promoting Language Diversity Among Young People. Available online: <URL: <http://www.npld.eu/uploads/publications/32.pdf#!>>
- Lainio, J. 1989. *Spoken Finnish in Urban Sweden*. Centre for multiethnic research, Uppsala. Uppsala Multiethnic Papers 15. Doctoral thesis.
- Lainio, J. 1996. Finskans ställning i Sverige och dess betydelse för sverigefinnarna. In J. Lainio (Eds) *Finnarnas historia i Sverige 3*. Stockholm & Helsingfors: Finska Historiska Samfundet & Nordiska museets förlag, 225-310.
- Lainio, J. Forthcoming. The Art of Societal Ambivalence - A Retrospective View on Swedish Language Policies for Finnish in Sweden. In M. Halonen, P. Ihalainen & T. Saarinen (Eds) *Multisited Language Policy Discourse. Finland and Sweden in Interdisciplinary Focus*. Clevedon, Avon: Multilingual Matters Ltd.
- Lammervo, T. 2009. *Significance of Cultural Competence, Language and Identity for Second and Third Generation Migrants: The Case of Finns in Australia*. Migration Studies C 17. Turku: Institute of Migration.
- Laundry, R. & Bourhis, R. Y. 1997. Linguistic Landscape and Ethnolinguistic Vitality: An Empirical Study. *Journal of Language and Social Psychology* 16, 23-49.
- Lauttamus, T. 1991. Borrowing, Code-switching and Shift in Language Contact: Evidence from Finnish-English Bilingualism. In M. Ojanen & M. Palander

- (Eds) *Language Contacts East and West*. Kielitieteellisiä tutkimuksia. University of Joensuu, Faculty of Arts. *Studies in Languages* N:o 22, 32–53.
- Lauttamus, T. 1999. Fuzzy Switch and Loan Types in the Languages of Finnish Americans. In T. Haukioja, I. Herlin & M. Miestamo (Eds) *SKY Journal of Linguistics* 12. *Journal of the Linguistic Association of Finland*, 87–109.
- Le Page, R. B. & Tabouret-Keller, A. 1985. *Acts of Identity: Creole-based Approaches to Language and Ethnicity*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Leeuwen, T. V. 1999. *Speech, Music, Sound*. London: Macmillan.
- Lensmire, T. & Beals, D. 1994. Appropriating Others' Words: Traces of Literature and Per Culture in a Third-grade's Writing. *Language in Society* 23, 411–426.
- Lepola, M. 2006. Toimittajat yhteistyössä radion keskusteluohjelmassa. In E. Korpela, K. Harjunpää, M. Keinänen & O. Somiska (Eds) *Vuorovaikutus radiossa*. Helsingin yliopiston suomen kielen ja kotimaisen kirjallisuuden laitos. Vantaa: Dark Oy, 11–31.
- Leppänen, S. & Häkkinen, A. 2012. Buffalaxed Super-diversity: Representing the Other on YouTube [online]. [Cited 18th Aug 2013]. *Diversities* 14 (2). Available online: <URL: http://www.mmg.mpg.de/fileadmin/user_upload/Subsites/Diversities/Journals_2012/2012_14-02_art2.pdf >
- Leppänen, S. & Nikula, T. 2007. Diverse Uses of English in Finnish Society: Discourse-Pragmatic Insights into Media, Educational and Business Contexts. *Multilingua* 26 (4), 333–380.
- Leppänen, S. & Nikula, T. 2008. Johdanto. In S. Leppänen, T. Nikula & L. Kääntä (Eds) *Kolmas kotimainen: Lähikuvia englannin käytöstä Suomessa*. *Tietolipas* 224. Helsinki: Suomalaisen kirjallisuuden seura, 9–40.
- Leppänen, S. & Pietikäinen S. 2010. Urban Rap Goes to Arctic Lapland: Breaking Through and Saving the Endangered Inari Sami Language. In H. Kelly-Holmes & G. Mautner (Eds) *Language and the Market*. Basingstoke: Palgrave-Macmillan, 148–160.
- Leppänen, S. & Piirainen-Marsh, A. 2009. Language Policy in the Making: An Analysis of Bilingual Gaming Activities. *Language Policy* 8 (3), 261–284.
- Leppänen, S. 2007. Youth Language in Media Contexts: Some Insights into the Spread of English in Finland. *World Englishes* 26 (2), 149–169.
- Leppänen, S. 2008a. Cybergirls in Trouble? Fan Fiction as a Discursive Space for Interrogating Gender and Sexuality. In C. R. Caldas-Coulthard & R. Iedema (Eds) *Identity Trouble: Critical Discourse and Contested Identities*. Basingstoke: Palgrave Macmillan, 156–179.
- Leppänen, S. 2008b. Kielten valinta, vaihtelu ja sekoittaminen faniuden rakennusaineina verkkofiktiossa. In S. Leppänen, T. Nikula & L. Kääntä (Eds) *Kolmas kotimainen: Lähikuvia englannin käytöstä Suomessa*. Helsinki: Suomalaisen kirjallisuuden seura, 204–235

- Leppänen, S. 2009. Playing with and Policing Language Use and Textuality in Fan Fiction. In I. Hotz-Davies, A. Kirchhofer & S. Leppänen (Eds) *Internet Fictions*. Cambridge: Cambridge Scholars Publishing, 62–83.
- Leppänen, S. 2012. Linguistic and Discursive Heteroglossia on the Translocal Internet. The Case of Web Writing. In M. Sebba, S. Mahootian & C. Jonsen (Eds) *Language Mixing and Code-Switching in Writing: Approaches to Mixed-Language Written Discourse*. New York: Routledge, 233–254.
- Leppänen, S., Nikula, T. & Kääntä L. (Eds.). 2008. *Kolmas kotimainen: Lähikuvia englannin käytöstä Suomessa*. Tietolipas 224. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.
- Leppänen, S., Pitkänen-Huhta, A., Piirainen-Marsh, A., Nikula, T. & Peuronen, S. 2009. Young People's Translocal New Media Uses: A Multiperspective Analysis of Language Choice and Heteroglossia. *Journal of Computer-Mediated Communication* 14 (4), 1080–1107.
- Lindström, V. 2012. *Letters from an Immigrant Teenager, Letters from Varpu in Canada to Kaisa in Finland 1963–1965*. Beaverton, Canada: Aspasia Books.
- Lokka, A. 2003. Mediakasvatus uuden edessä. In T. Modinos & A. Suoninen (Eds) *Merkkillinen media. Tekstit nuorten arjessa*. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto, Soveltavan kielentutkimuksen keskus, 205–226.
- Lukkarinen Kvist, M. 2006. *Tiden har haft sin gång: hem och tillhörighet bland sverigefinnar i Mälardalen*. Linköping University. PhD dissertation.
- Luukka, M.-R., Hujanen, J., Lokka, A., Modinos, T., Pietikäinen, S. & Suoninen, A. 2001. *Mediat nuorten arjessa. 13–19-vuotiaiden nuorten mediakäytöt vuosituhannen vaihteessa*. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto, Soveltavan kielentutkimuksen keskus.
- Madsen, L. M. 2008. *Fighters and Outsiders. Linguistic Practices, Social Identities, and Social Relationships Among Urban Youth in a Martial Arts Club Copenhagen*. University of Copenhagen, Department of Nordic Studies and Linguistics. PhD dissertation.
- Madsen, L. M. 2011. *Social Status Relations and Enregisterment in Contemporary Copenhagen*. King's College London. Working papers in Urban Language & Literacies, Paper 72.
- Makoni, S. & Mashiri, P. 2007. Critical Historiography: Does Language Planning in Africa Need a Construct of Language as Part of Its Theoretical Apparatus? In S. Makoni, S. & A. Pennycook (Eds) *Disinventing and Reconstituting Languages*. Clevedon: Multilingual Matters, 62–89.
- Makoni, S. & Pennycook, A. 2007. *Disinventing and Reconstructing Languages*. Clevedon: Multilingual Matters.
- Makoni, S. 2011. Sociolinguistics, Colonial, and Postcolonial: An Integrationist Perspective. *Language Sciences* 33, 680–688.
- Martin, M. 1988. The Role of Code-Switching Among Canadian Finnish English Bilinguals. In M. Karni, O. Koivukangas & E. Laine (Eds) *Finns in North America. Proceedings of Finn Forum III 5–8 September 1984*, Turku. Finland Migration Studies C9. Turku, Finland: Institute of Migration, 366–376.

- Martin, M. 1989. Amerikansuomen morfologiaa ja fonologiaa. University of Jyväskylä. Suomen kielen laitos. Licentiate thesis.
- Martin, M. 1999. Kielen merkitys siirtolaiselle vauvasta vaariin. *Siirtolaisuus-Migration* 2, 14–20.
- Martin-Jones, Marilyn & Gardner, Sheena (2012): Ontriduction: Multilingualism, Discourse and Ethnography. In S. Gardner & M. Martin-Jones (Eds) *Multilingualism, Discourse and Ethnography*, Routledge Studies in Multilingualism. New York: Routledge, 1-15.
- Mauranen, A. 2003. The Corpus of English as Lingua Franca in Academic Settings. *TESOL Quarterly* 37 (3), 513–527.
- May, S. 2005. Language Rights: Moving the Debate Forward. *Journal of Sociolinguistics* 9 (3), 319–347.
- Mignolo, W. D. 1996. Linguistic Maps, Literary Geographies and Cultural Landscapes: Language, Linguaging and Transnationalism. *Modern Language Quarterly* 57, 181–196.
- Mignolo, Walter D. 2000. *Local Histories/Global Designs: Coloniality, Subaltern Knowledges and Border Thinking*. Princeton: Princeton University Press.
- Milroy, L. 1980. *Language and Social Networks*. Oxford: Blackwell.
- Moring, T. & Godenhjelm, S. 2010. Det sammanhållande kittet – en studie av minoritetsmedier i Europa. *Magma-studie* 3. Helsinki: Redfina Oy.
- Muhonen, A. Logbook 1, observations, August 2005
- Muhonen, A. Logbook 2, observations, September 2005.
- Muhonen, A. 2004. Englanti – osa suomenkielisten nuorten identiteettiä. *Kieliviesti, suomen kieli Ruotsissa* 2/2004, 6–10.
- Muhonen, A. 2005. Du får gärna skriva även på svenska eller på engelska. Vi förstår! Englanti ruotsinsuomalaisessa nuorisomediassa: tutkimuksen taustaa. In O. Haurinen & H. Sulkala, (Eds) *Tutkielmia vähemmistökielistä jäämereltä Liivnrintaan. Vähemmistökielten tutkimus- ja koulutusverkoston raportti IV*. University of Oulu. *Acta universitatis Ouluensis, B Humaniora* 66, 29–51.
- Muhonen, A. 2008a. Sheikataan like a Polaroid Picture: englannin tehtävistä nuorisoradiojuonnoissa. In S. Leppänen, T. Nikula & L. Kääntä (Eds) *Kolmas kotimainen. Lähikuvia englannin käytöstä Suomessa*. *Tietolipas* 224. Helsinki: Suomalaisen kirjallisuuden seura, 169–202.
- Muhonen, A. 2008b. Ruotsinsuomalaisen nuoren kielellisestä repertoaarista. *Kieliviesti, suomen kieli Ruotsissa* 2/2008, 15–17.
- Muhonen, A. 2010a. Mike Tyson syö korvia: två eller flera språk som markörer för humor. In A. Bengtsson & V. Hancock (Eds) *Humour in Language, Textual and Linguistic Aspects*. Stockholm University. *Acta Universitatis Stockholmiensis, Stockholm Studies in Modern Philology New Series* 15, 192–222.
- Muhonen, A. 2010b. "It's a vicious circle": The Roles and Functions of English in Sweden Finnish Youth Radio Programs. In R. Harpelle & M. Beaulieu (Eds) *Journal of Finnish Studies* 14 (2), 1–17.

- Muhonen, A. 2010c. Korvi, turpa ja peitetty patteri – ruotsinsuomalaisten omaa huumoria. *Kieliviesti, suomen kieli Ruotsissa* 3/2010, 7–10.
- Muhonen, A. 2012a. When he opened the door tagna på bar gärning: Translanguaging as a Resource in English Language Subject Classes in a Bilingual Sweden Finnish School in Sweden. *NALDIC Quarterly* 10 (1), 9–13.
- Muhonen, A. 2012b. Tutkimus nuorten identiteeteistä ja kielenkäytöstä uudenaikaisessa eurooppalaisessa supermoninaisuudessa. *Sutina, Suomi toisena kielenä -opettajat ry:n jäsenlehti* 1/2012, 38–42.
- Muhonen, A. 2013. Suomessa ei oo gettoja: suomalaisen rap-musiikin globaaleista ja paikallisista piirteistä. *Kieliviesti, suomen kieli Ruotsissa* 2/2013, 2–5.
- Muhonen, A. In progress. Finnish Language Youth Radio Programs – Multilingual Soundscapes?
- Muhonen, A. Submitted. "There are no ghettos": Indexing Global and Local Rap Identities in Finnish Youth Radio Discourses. *InterDisciplines, Journal of History and Sociology, Special Issue of Identity in Media and Music*.
- Muhonen, A. Under review. Yeah yeah, word up dog: The Motion of Global and Local Rap and Hip Hop Flows in Finnish Language Youth Radio Broadcasting.
- Muhonen, Anu (2012c). Monikielisiä käytänteitä. *Kieliviesti, suomen kieli Ruotsissa* 2/2012, 16–19.
- Muysken, P. 1995. Code-switching and Grammatical Theory. In L. Milroy & P. Muysken (Eds) *One Speaker, Two Languages*. Cambridge: Cambridge University Press, 177–198
- Muysken, P. 2000. *Bilingual Speech: A Typology of Code-Mixing*. Cambridge University Press, Cambridge.
- Myers-Scotton, C. 1993. *Duelling Languages: Grammatical Structure in Codeswitching*. Oxford: Clarendon Press.
- Møller, J. S. & Jørgensen, J. N. 2009. From Language to Languaging: Changing Relations Between Humans and Linguistic Features. *Acta Linguistica Hafniensia: International Journal of Linguistics*, volume 41, Issue 1, 143–166.
- Møller, J. S. 2008. Polylingual Performance among Turkish-Danes in Late-modern Copenhagen. *International Journal of Multilingualism* 5 (3), 217–236.
- Møller, J. S. 2009. *Poly-lingual Interaction across Childhood, Youth and Adulthood*. University of Copenhagen. PhD dissertation.
- Nash, W. 1985. *The Language of Humour, Style and Technique in Comic Discourse*. English Language Series No 6. New York: Longman.
- Nesser, A. 1981. *Finska barns språkutveckling, fonologi och morfologi*. Uppsala University. Finsk-Ugriska Institutionen. *Fuskis // Fidus* 2.
- Nesser, A. 1983. *Subject, objekt och predikativ i Sverigefinska barns uppsatser*. Uppsala University. Finsk-Ugriska Institutionen. *Fuskis // Fidus* 5.

- Nesser, A. 1986. "Se oli kurja käya koulusa" Bruket av inre och yttre lokalkasus i sverigefinska skolbarns språk. University of Uppsala. *Acta Universitatis Upsaliensis, Studia Uralica et Altaica Upsaliensia* 16.
- Nilep, C. 2006. "Code Switching" in *Sociocultural Linguistics*. University of Colorado. *Colorado Research in Linguistics* 19, 1-22.
- Nukari, M. & Ruohomaa, E. 1992. Ohjelmien summasta lähetysvirtaan: radion ohjelmakäsitteistön uusiminen. Helsinki: Yleisradio.
- Ochs, E. 1979. Transcription as Theory. In E. Ochs & B. Schieffelin (Eds) *Developmental Pragmatics*. New York: Academic Press, 43-72.
- Ochs, E. 1992. Indexing Gender. In A. Duranti & C. Goodwin (Eds) *Rethinking Context*. Cambridge: Cambridge University Press, 335-358.
- Ochs, E. 1993. *Constructing Social Identity: A Language Socialization Perspective*, *Research on Language and Social Interaction*. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Orama, K. 2011. "Vi är ju också människor!" Ett barnperspektiv på nationella minoriteter i Sverige. Uppsala University. Hugo Valentin -centrum. NAMIS-serien, Forum för nationella minoriteter i Sverige NR 6.
- Ormio, S. 2006. "Meillä on seuraava soittaja" - Toimintajaksot ja institutionaalisuus radion musiikkikonsertissa. In E. Korpela, K. Harjunpää, M. Keinänen & O. Somiska (Eds) *Vuorovaikutus radiossa*. Helsingin yliopiston suomen kielen ja kotimaisen kirjallisuuden laitos. Vantaa: Dark Oy, 79-107.
- Otsuji, E. & Pennycook, A. 2010. *Metrolingualism: Fixity, Fluidity and Language in Flux*. *International Journal of Multilingualism* 7 (3), 240-254.
- Paananen, R. 1996a. Kuuntelija radion kielen normittajana. *Virittäjä, Kotikielen seuran aikakauslehti* 100 (4), 520-535.
- Paananen, R. 1996b. Radio rentoutuu - kirjakielestä puhekieleen. In R. L. Pitkänen, H. Suni & S. Tanner (Eds) *Kielen kannoilla. Kotimaisten kielten tutkimuskeskuksen julkaisuja* 86. Helsinki: Oy Edita Ab, 41-52.
- Paatola, U. 2009. A Book Review. *SKY Journal of Linguistics* 22, 301-307.
- Pavlenko, A. & Blackledge, A. 2004. *New Theoretical Approaches to the Study of Negotiation of Identities in Multilingual Contexts*. In A. Pavlenko & A. Blackledge (Eds) *Negotiation of Identities in Multilingual Contexts*. Clevedon: Multilingual Matters, 1-33.
- Pennycook, A. 2003. *Global Englishes, Rip Slyme and Performativity*. *Journal of Sociolinguistics* 7 (4) 513-533.
- Pennycook, A. 2007. *Global Englishes and Transcultural Flows*. New York: Routledge.
- Pennycook, A. 2010. *Language as a Local Practice*, New York: Routledge.
- Peuronen, S. 2011. "Ride hard, live forever". *Translocal Identities in an Online Community of Extreme Sports Christians*. In C. Thurlow & K. Mroczek (Eds) *Digital Discourse: Language in the New Media*. Oxford: Oxford University Press, 154-176.
- Pietikäinen, S. & Kelly-Holmes, H. 2011. *Gifting, Service, and Performance: Three Eras in Minority-language Media Policy and Practice*. *International Journal of Applied Linguistics* 21 (1), 51-70.

- Pietikäinen, S. & Kelly-Holmes, H. 2012. The Dangers of Normativity – The Case of Minority Language Media. In J. Blommaert, S. Leppänen, P. Pahta, & T. Räisänen (Eds) *Dangerous Multilingualism: Northern Perspectives on Order, Purity and Normality*. Basingstoke: Palgrave Macmillan, 194–204.
- Pietikäinen, S. 2003. Kahden puolen ruutua – televisiouutiset toimittajan ja nuoren puntarissa. In T. Modinos & A. Suoninen (Eds) *Merkkillinen media. Tekstit nuorten arjessa*. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto, Soveltavan kielen tutkimuksen keskus, 99–123.
- Pietikäinen, S. 2008a. Broadcasting Indigenous Voices: Sami Minority Media Production. *European Journal of Communication* 23, 173–191.
- Pietikäinen, S. 2008b. Sami in the Media: Questions of Language Vitality and Cultural Hybridisation. *Journal of Multicultural Discourses* 3 (1), 22–35.
- Pietikäinen, S. 2008c. "To Breathe Two Airs": Empowering Indigenous Sámi Media. In P. Wilson & M. Stewart (Eds) *Global Indigenous Media: Cultures, Poetics, and Politics*. Durham: Duke University Press, 197–213.
- Pietikäinen, S. 2012. Experiences and Expressions of Multilingualism: Visual Ethnography and Discourse Analysis in Research with Sámi children. In S. Gardner, & M. Martin-Jones (Eds) *Multilingualism, Discourse and Ethnography. Routledge Critical Studies in Multilingualism* (2). New York: Routledge, 163–178.
- Pietikäinen, S., Alanen, R., Dufva, H., Kalaja, P., Leppänen, S., & Pitkänen-Huhta, A. 2008. Languaging in Ultima Thule: Multilingualism in the life of a Sami Boy. *International Journal of Multilingualism* 5 (2), 79–99.
- Pietilä, P. 1983. *Communication Strategies in the Interlanguage of Finnish Immigrants in the United States*. University of Joensuu. Department of English. Licentiate thesis.
- Poplack, S. 1980. "Sometimes I'll start a sentence in English Y TERMINO EN ESPAÑOL": Toward a Typology of Code-switching. *Linguistics* 18 (7), 581–618.
- Poplack, S. 1988. Contrasting Patterns of Code Switching in Two Communities. In M. Heller (Eds) *Codeswitching: Anthropological and Sociolinguistic Perspectives. Contributions to the Sociology of Language* 48. New York: Mouton de Gruyter, 151–186.
- Pratt, M. L. 1991. The Arts of the Contact Zone. *Profession* 91, 33–40. Cited in B. Rampton 2000. *Speech Community*. King's College London. Working Papers in Urban Language & Literacies, paper 15.
- Pujolar, J. 2007. Bilingualism and the Nation. State in the Post-national Era. In M. Heller (Eds) *Bilingualism: A Social Approach*. London: Palgrave Macmillan, 71–95.
- Quist, P. 2005. *Stilistiske praksisser i storbyens heterogene skole. En etnografisk og sociolingvistisk undersøgelse af sproglig variation*. Copenhagen: University of Copenhagen.
- Quist, P. 2008. Sociolinguistic Approaches to Multiethnolect: Language Variety and Stylistic Practice. *International Journal of Bilingualism* 12 (1&2), 43–61.

- Rahtu, T. 2005. Vilin pilkka. Erään haastattelun ääniä. In M. Haakana & J. Kalliokoski (Eds) *Referointi ja moniäänisyys*. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, 282-335.
- Rampton, B. 1995. *Crossing: Language and Ethnicity Among Adolescents*. London: Longman.
- Rampton, B. 1999. Styling the Other: Introduction. *Journal of Sociolinguistics* 374, 421-427.
- Rampton, B. 2000. *Speech Community*. King's College London. Working Papers in Urban Language & Literacies, paper 15.
- Rampton, B. 2006. *Language in Late Modernity. Interaction in an Urban School*. University of Cambridge. *Studies in Interactional Sociolinguistics* 22.
- Rampton, B. 2010. 'From multi-ethnic urban heteroglossia' to 'contemporary urban vernaculars'. King's College London. Working Papers in Urban Language & Literacies, Paper 61, 1-24.
- Rampton, B. 2011. Style Contrasts, Migration and Social Class. *Journal of Pragmatics* 43 (5), 1236-1250.
- Rampton, B., Tusting, K., Maybin, J., Barwell, R., Creese, A. & Lytra, V. 2004. UK Linguistic Ethnography: A Discussion Paper [online]. [Cited 24 Nov 2013]. Unpublished. Available online: <URL: <http://www.uklef.net/documents/papers/ramptonetal2004.pdf>>
- Rasolofondraosolo, Z. & Meinhof, U. 2003. Popular Malagazy Music and the Construction of Cultural Identities. *AILA Review* 16, 127-148.
- Reinans, S. A. 1996. Den finländska befolkningen i Sverige - en statistisk-demografisk beskrivning. In J. Lainio & K. Tarkiainen (Eds) *Finnarnas Historia I Sverige 3*. Stockholm & Helsingfors: Finska Historiska Samfundet & Nordiska museets förlag, 63-105.
- Reisigl, M. & Wodak, R. 2001. *Discourse and Discrimination*. London: Routledge.
- Riggins, S.H. 1992. *Ethnic Minority Media: An International Perspective*. London: Sage.
- Ritzén, K. 1997. Hitta sin identitet i mångfalden. In U. Ebbeson & B. Linebäck (Eds) *Mångfald och ursprung*. Norrköping: Statens Invandrarverk, 130-135.
- Romaine, S. 1989. *Bilingualism*. Malden: Blackwell Publishing.
- Ruohomaa, E. 1993. Yleisökeskeiseen radiotutkimukseen. In T. Hujanen (Eds) *Radiotutkimusta kohti*. Sarja C, 18/1993. Helsinki: Oy Yleisradio Ab.
- Räikkönen, H. 2006. Erimielisyys radion Kielikorva-ohjelmassa. In E. Korpela, K. Harjunpää, M. Keinänen & O. Somiska (Eds) *Vuorovaikutus radiossa*. Helsingin yliopiston suomen kielen ja kotimaisen kirjallisuuden laitos. Vantaa: Dark Oy, 149-181.
- Sacks, H. (1992). *Lectures on Conversation, Volumes I and II*. Edited by G. Jefferson with Introduction by E.A. Schegloff. Oxford: Blackwell.
- Sacks, H., Schegloff, E. A. & Jefferson, G. (1974). A Simplest Systematics for the Organization of Turn-taking for Conversation. *Language* 50, 696-735.

- Sauri, T. 2006. Radio, TV and Internet in the Nordic Countries, Finland. In E. Harrie (Eds) *Media Trends 2006 in Denmark, Finland, Iceland, Norway and Sweden. Radio, TV & Internet, Descriptive Analyses and Statistics. Nordic Media Trends 8*. Göteborg: Nordicom, 17–23.
- Savolainen, M. 2008. *Monikielisydestä vähemmistökieliviestin SR Sisuradion nuoriso-ohjelmissa*. University of Jyväskylä. Department of Languages. Master's thesis.
- Schafer, R. M. 1969. *The New Soundscape*. Ontario: Berandol Music Limited.
- Schegloff, E. 1992. Introduction. In H. Sacks *Lectures on Conversation, Vol.1*. Oxford: Blackwell, ix–lxii.
- Silverstein, M. 1985. On the Pragmatic "Poetry" of Prose. In D. Schiffrin (Eds) *Meaning, Form and Use in Context*. Washington, DC: Georgetown University.
- Silverstein, M. 1998. Contemporary Transformations of Local Linguistic Communities. *Annual Review of Anthropology* 27, 401–426.
- Silverstein, M. 2003. Indexical Order and the Dialectics of Sociolinguistic Life. *Language & Communication* 23, 193–229.
- Sisuradio [online]. [Cited 22nd Nov 2011]. Sveriges radio. Available online: <URL: <http://sverigesradio.se/sisuradio/>>
- Skutnabb-Kangas, T. 1987. Are the Finns in Sweden an Ethnic Minority? Finnish Parents Talk about Finland and Sweden. Roskilde University Centre, Institute VI. Research Project The Education of the Finnish Minority in Sweden, Working Paper nr 1.
- Skutnabb-Kangas, T. 1994. Sverigefinnar förhandlar om etnisk identitet. In M. Peura & T. Skutnabb-Kangas (Eds) "Man kan vara tvåländare också..." *Sverigefinnarnas väg från tystnad till kamp. Sverigefinländarnas Arkiv*. Stockholm: Östra Nylands Tryckeri AB, 98–128.
- Språklag 2009. 600/28.5.2009. Available online: <URL: <http://rkrattsdb.gov.se/SFSdoc/09/090600.PDF>>.
- Statistiska Centralbyrån 2013 [online]. [Cited: 24th Aug 2013]. Available online: <URL: <http://www.scb.se/Pages/Article333049.aspx>>
- Stokoe, E. 2006. On Ethnomethodology, Feminism, and the Analysis of Categorical Reference to Gender in Talk-in-interaction. *Sociological Review* 54, 467–494.
- Stæhr, A. 2010. *Rappen reddede os. Et studie af senmoderne storbydrenges identitetsarbejde i fritids-og skolemiljøer*. Copenhagen: University of Copenhagen.
- Suikkari, K. 2004. *Sverigefinsk samtalsstil? Om inlärning av ett andraspråks pragmatiska färdigheter*, Acta Universitatis Ouluensis, B Humaniora 56, Oulu: University of Oulu.
- Suikkari, K. 1997. Conversational Style Among Bilingual Sweden-Finnish Teenagers. In U.-B. Kotsinas, A.-B. Stenström & A.-M. Karlsson (Eds) *Ungdomsspråk i Norden. Föredrag från ett forskarsymposium*. Stockholm University. Meddelanden från Institutionen för nordiska språk vid Stockholms universitet MINS 43, 223–234.

- Suomalaistaustaiset tilastoina 2012 [online]. [Cited: 24th Aug 2013 & 13th Sept 2013]. Sisuradio vid Sveriges Radio. Available online: <URL: <http://sverigesradio.se/sida/gruppsida.aspx?programid=185&grupp=19101&artikel=5452278>>
- Suomen virallinen tilasto (SVT): Väestön ennakkotilasto, tammikuu 2013 [online]. [Cited: 5th Mar 2013]. Helsinki: Tilastokeskus. Available online: <URL: http://www.stat.fi/til/vamuu/2013/01/vamuu_2013_01_2013-02-26_tie_001_fi.html>
- Suutari, P. 2000. Götajoen Jenkka. Tanssimusiikki ruotsinsuomalaisen identiteetin rakentajana. Suomen etnomusikologinen seura. Suomen Etnomusikologisen Seuran julkaisuja 7.
- Sveriges radio [online]. [Cited 24th Oct 2013]. Available online: <URL: <http://sverigesradio.se/>>
- Tacchi, J. 2002. Radio Texture: Between the Self and the Others. In K. Askew & R. R. Wilk (Eds) *The Anthropology of the Media. A Reader*. Oxford/Massachusetts: Blackwell Publishers Ltd., 241–257.
- This is YLE [online]. [Cited 13th Aug 2013]. Yleisradio. Available online: <URL: <http://yle.fi/yleisradio/about-yle/this-is-yle>>
- Thornborrow, J. & Fitzgerald R. 2001. From Problematic Object to Routine 'addon': Dealing with e-mails in Radio Phone-ins. *Discourse Studies* 4 (2). London: Sage, 201–223.
- Thornborrow, J. 2001. Questions, Control and the Organization of Talk in Calls to a Radio Phone-In. *Discourse Studies* 3 (1). London: Sage, 119–143.
- Toriseva, M. 2004. The Uses and Functions of Finnish and English in Skateboarding Media. In article S. Leppänen, & T. Nikula (Eds) *English Voices in Finnish Society: The Uses of English in Media, Education and Professional Settings*. *Pragmatics, Ideology, and Contacts Bulletin* 7, 5–29.
- Toriseva, M. 2008. Varial flippaamalla yli raja-aitojen. Englanti kohtaa suomen skeittiteksteissä. In S. Routarinne & T. Uusi-Hallila (Eds) *Kouluikäisten kieli 2000-luvulla*. *Tietolipas* 220. Helsinki: Suomalaisen kirjallisuuden seura.
- Trudgill, P. 1974. *The Social Differentiation of English in Norwich*, Cambridge: Cambridge University Press.
- Tufte, T. 2002. Ethnic Minority Danes between Diaspora and Locality: Social Uses of Mobile Phones and Internet. In G. Stald & T. Tufte (Eds) *Global Encounters: Media and Cultural Transformation*. Luton: University of Luton Press, 235–262. Cited in S. Pietikäinen 2008a. *Broadcasting Indigenous Voices: Sami Minority Media Production*. *European Journal of Communication* 23.
- Tuomela, V. 2001. *Tvåspråkig utveckling i skolåldern. En jämförelse av sverigefinska elever i tre undervisningsmodeller*. Stockholm University. Centrum för tvåspråkighetsforskning. PhD dissertation.
- Törmälä, M. 2004. *Radio-ohjelmien toimittaminen nuorille vähemmistökielellä*. SR Sisuradion Klubi-nuortenohjelmat. Diakonia-ammattikorkeakoulu, Turun yksikkö. Opinnäytetyö.

- Valo, M. 1988. Radiopuhe. Kuuntelijoiden arviointia radiopuhujista ja heidän äänestään. Jyväskylän yliopisto. Viestintätieteiden laitos. Lisensiaatintutkimus.
- Valo, M. 1994. Käsitykset ja vaikutelmat äänestä. Kuuntelijoiden arviointia radiopuheen äänellisistä ominaisuuksista. University of Jyväskylä. *Studia Philologica Jyväskyläensia* 33.
- Van Leeuwen, T. 1999. *Speech, Music, Sound*. London: Macmillan.
- Van Maanen, J. 1988. *Tales of the Field. On Writing Ethnography*. 2nd Edition. London: University of Chicago.
- Varis, P.K., Wang, C., & Du, C. 2011. Identity Repertoires on the Internet: Opportunities and Constraints. *Applied Linguistics Review*, 265–284.
- Vedenpää, V. 2001. Kevyttä ja kuplivaa. Käsityksiä radiopuheen muutoksesta Yleisradion nuorten radio-ohjelmissa radioalan kaupallistuttua. Jyväskylän yliopisto. Viestintätieteiden laitos. Master's thesis.
- Vertovec, S. 2007a. Super-diversity and its Implications. *Ethnic and Racial Studies* 30 (6), 1024–1054.
- Vertovec, S. 2007b. *New Complexities of Cohesion in Britain: Super-diversity, Transnationalism and Civil-integration*. Wetherby: HMSO.
- Vertovec, S. 2009. *Transnationalism*. London: Routledge.
- Vertovec, S. 2010. Towards Post-Multiculturalism? Changing Conditions, Communities and Contexts of Diversity. *International Social Science Journal* 61, 83–95.
- Vogt, H. 1954. Language Contacts. *Word, The Journal of the Linguistic Circle of New York* 10 (2–3), 365–374.
- Von Feilitzen, C. & Carlsson, U. 2002. *Young People and Media Globalization. The UNESCO, International Clearinghouse on Children, Youth and Media*. Göteborg: Nordicom, 13–22.
- Von Feilitzen, C. 2002. *Children, Young People and Media Globalization*. In C. Von Feilitzen & U. Carlsson (Eds) *Young People and Media Globalization. The UNESCO, International Clearinghouse on children, Youth and Media*. Göteborg: Nordicom, 13–22.
- Wande, E. 1988a. *Språkkunskaperna hos andra och tredje generationens Finska invandrare. Sverigefinländarna år 2000. En seminarierapport. Rapport nr 10 från Deifo, Delegationen för invandrarforskning*. Stockholm: Regeringskansliets offcentral, 75–92
- Wande, E. 1988b. *Pedagogical, Sociological and Linguistic Aspects of the Finnish Language in the Swedish Diaspora*. In L. Durovič (Eds) *Diaspora Languages in Western Europa. Papers from the Workshop "Language Minorities – Childrens Language in Diaspora"* held on July 22nd, 1987 at the International Congress for the Study of Child Language in Lund, Sweden. Lund University. *Slaviska institutionen. Slavica Lundensia* 12, 23–48.
- Weber, J.-J. & Horner, K. 2012. *Introducing Multilingualism: A Social Approach*. New York: Routledge.
- Weckström, L. 2008. *Representations of Finnishness in Sweden*. University of Jyväskylä. Centre for Applied Language Studies. PhD dissertation.

- Weckström, L. 2011. Suomalaisuus on kuin vahakangas. Ruotsinsuomalaiset nuoret kertovat suomalaisuudestaan. Siirtolaisuusinstituutti, Institute of Migration. Siirtolaisuustutkimuksia A 36.
- Wei, L 1998. The 'why' and 'how' Questions in the Analysis of Conversational Code Switching. In P. Auer (Eds) Code-Switching in Conversation, Language, Interaction and Identity. London & New York: Routledge, 156-176.
- Weinreich, U. 1970 [1953]. Languages in Contact. Findings and Problems. The Hague: Mouton Publishers.
- Wenger, E. 1998. Communities of Practice: Learning, Meaning, and Identity. Cambridge: Cambridge University Press.
- Westinen, E. 2010. The Linguistic and Discursive Construction of Hip Hop Identities: A View on Finnish Rap Lyrics. In M. Palander-Collin, H. Lenk, M. Nevala, P. Sihvonen & M. Vesalainen (Eds) The Proceedings of the Dialogic Language Use 2: Constructing Identity in Interpersonal Communication. Helsinki: Société Néophilologique, 251-262.
- Westinen, E. 2012. 'Bättre folk' - Critical Sociolinguistic Commentary in Finnish Rap Music [online]. [Cited 10th Aug 2013]. University of Tilburg. Tilburg Papers in Culture Studies, Paper 16. Available online: <URL: <http://www.tilburguniversity.edu/research/institutesandresearch-groups/babylon/tpcs>>
- YLE Annual Report 06. 2007. YLE Communications and Marketing. Helsinki: Yleisradio Oy.
- YleX - YleX Tänään [online]. [Cited 6th Mar 2012]. Yleisradio. Available online: <URL: <http://yle.fi/ylex/ohjelmat/sivu.23.shtml>>
- YleX info [online]. [Cited 12th Aug 2013]. Yleisradio. Available online: <URL: <http://www.ylex.yle.fi/info-ja-palaute>>
- YLE yhtiönä [online]. [Cited 11th Nov 2011]. Yleisradio. Available online: <URL: http://avoinyyle.fi/www/fi/avoin_Yle/kanavat.php>
- Ågren, M. 2006. Är du finsk, eller? En etnologisk studie om att växa upp och leva med finsk bakgrund i Sverige. Göteborg University. PhD dissertation. Göteborg: Arkipelag.

ORIGINAL PAPERS

I

SHEIKATAAN LIKE A POLAROID PICTURE: ENGLANNIN TEHTÄVISTÄ NUORISORADIOJUONNOISSA

by

Anu Muhonen (2008a)

Leppänen, Sirpa; Nikula, Tarja & Kääntä, Leila (Eds)
Kolmas kotimainen. Lähikuvia englannin käytöstä Suomessa.
Tietolipas 224. Helsinki: SKS, 169-202.

Reproduced with kind permission by SKS.

Sheikataan like a polaroid picture: englannin tehtävistä nuorisoradio- juonnoissa

Anu Muhonen

Johdanto

Nykynuoret elävät monipuolisessa mediamaailmassa, ja heille suunnattu mediakulttuuri on keskeisin ja nopeimmin kasvava osa mediaglobalisaatiota, johon kuuluvat esimerkiksi elokuvat, televisio-ohjelmat, videot, pelit, Internet, lehdet ja mainokset (Von Feilitzen 2002, 14–16; Lokka 2003, 205). Englannin kieli on saanut yhä enemmän jalansijaa suomalaisten nuorten kielellisessä repertoaarissa¹ (ks. Hiidenmaa 2003; Toriseva 2004; Leppänen 2007; Leppänen ja Nikula 2007). Nuorisomedia on olennainen osa sitä populaarikulttuuria, jossa englannin kielellä on näkyvä rooli. Tässä artikkelissa tutkin englannin kielen tehtäviä nuorisoradio-ohjelmissa.² Suomen ja englannin kohtaamisen tarkasteleminen nuorisoradio-ohjelmissa on relevanttia, jotta saamme selville jotakin siitä, millaista tämänhetkinen nuorisomediakieli on ja millaista roolia englannin kieli näyttelee siinä. Myös kysymykset nuorisomedian muuttuvasta kielitilanteesta sekä kansainvälisen musiikki- ja populaarikulttuurin vaikutuksesta kielenkäyttöön ovat ajankohtaisia ja olennaisia.

Tutkimusaineistossani, joka koostuu radio-ohjelmien juonnoista, vaikuttavat joko suoraan tai välillisesti kaikki edellä mainitut mediaglobalisaation osa-alueet: usein keskustelujen aiheina ovat mm. elokuvat, tietokonepelit ja Internet. Myös musiikki on erittäin keskeisessä osassa. Vaikka radio ei ehkä enää viime vuosina ole ollut kaikkein suosituin ja innovatiivisin media, sillä on silti vankka ja pysyvä asema nuorten elämässä (Luukka ym. 2001). Nähtävissä on myös uudenlaisia elpymistä radion tullessa amatöörimäisemmäksi, kun erilaiset itse tehdyt podcast-ohjelmat saavat koko ajan enemmän suosiota. Radio

Anu Muhonen

on myös laajalle levinnyt, ja se on kaikkien ulottuvilla päivittäin esimerkiksi busseissa, kaupoissa ja ostoskeskuksissa. Sitä voi kuunnella myös Internetissä. 2000-luvun alussa noin 80 prosenttia suomalaisista kuunteli radiota päivittäin (Sauri 2006, 18). Se, kuinka keskittyneesti radiota kuunnellaan, vaihtelee runsaasti kuuntelijan, vuorokauden ajan, ohjelman, tilanteen ja ympäristön mukaan. Suuri osa kuuntelusta on taustakuuntelua muun tekemisen ohessa. (Alasuutari 1993; Ruohomaa 1993.)

Kielenkäyttö mediassa on aina kielitieteellisesti kiinnostavaa: radiossa puhuvat ihmiset konstruoivat suhteensa yleisöön pelkästään kielen avulla. Nykyajan radioviestintä on hyvin monimuotoista, ja siinä ovat esillä monet erilaiset viestintätavoitteet. Radion arkipäiväistyminen ja se, että ohjelmia ja lähetyksiä kohdennetaan eri väestö- ja kuuntelijaryhmille, on myös monipuolistanut radion puhetilanteita ja -tyylejä: on siirrytty asiakokeskeisyydestä yleisökeskeisyyteen, imperonaalisesta viestinnästä persoonalliseen, virallisesta epäviralliseen ja keskustelelevampaan puheeseen. (Valo 1994, 79.) Radio on myös reaaliaikaisessa vuorovaikutuksessa yleisönsä kanssa Internetin, puhelimen ja tekstiviestien välityksellä. Tällainen vuorovaikutuksellinen ohjelmagenre antaa mahdollisuuksia myös usean kielen yhtäaikaiselle käytölle.

Artikkelin tavoite ja aineisto

Valotan artikkelissani kielimaailmaa, jossa englantia näkyy ja toimii viestintäresurssina erilaisissa tehtävissä suomen kielen ohella ja suomeen sekoittuneena suomenkielisissä nuorisoradio-ohjelmissa. Tarkastelen radio-ohjelmien juontoja eli juontajien puhetta haastattelujen, musiikin, popuutisten ja kanavamainosten välissä. Jos kanavamainokset rakentuvat juontajien puheesta, olen sisällyttänyt ne aineistooni. Vaikka aineistossani on useita mielenkiintoisia kielenkäyttötilanteita ja -ryhmiä, joissa englannilla on monenlaisia tehtäviä, haluan tässä artikkelissa rajata tutkimukseni vain yhteen puhujaryhmään ja puhetilanteeseen. Juontajien puheeseen tämä rajaus on helppo tehdä. Suomenkielisen radiokanavan juontajien puhetta ei ole myöskään aikaisemmin tarkasteltu englannin ja suomen kohtaami-

sen näkökulmasta. Keskityn juontajien monologeihin ja heidän käymiinsä dialogeihin. Erisnimet eivät ole analyysin kohteena, elleivät ne liity suoraan englannin tehtäviin aineistoesimerkeissä. Lähtökohtani on vuorovaikutuksellinen eli tarkastelen puhetta ja sitä, millä tavalla juontojen puheenvuorot rakentuvat ja mitkä ovat yksittäisten englannin kielen elementtien tehtävät näissä puheenvuoroissa. Tarkoitukseni on kuvailla, analysoida ja selittää, mitä tehtäviä englannin kielellä on suomenkielisessä radiopuheessa. Artikkelini ei arvota tai arvostele juontajien puhetapaa tai kieltä.

Aineistoni on kerätty Yleisradion YleX-kanavan ohjelmista. Yleisradio (YLE) on ns. julkisen palvelun kanava, mikä merkitsee, että radio-ohjelmat ovat jokaisen ihmisen saatavilla yhtäläisin ehdoin. Se ei ole mainoskanava. YLE:n kanavauudistuksessa vuonna 1990 perustettiin nuorille ja nuorille aikuisille oma radiokanava, *Radiomafia*, jonka mukana musiikin osuus sekä puheen viihteellisyys ohjelmissa lisääntyivät (Nukari ja Ruohomaa 1992, 62). Radiomafiasta tuli myöhemmin *YleX*. YLE:n vuosikertomuksessa (2006) kanavaa kuvaillaan näin: ”YleX on populaarimusiikin ja -kulttuurin monimediainen kanava, jonka nopeasykkeistä lähetysvirtaa täydentävät musiikin erikoisohjelmat, huumori ja kanavalle profiloituneet uutislähetyskset.” *X-ryhmä* on popmusiikkiin erikoistunut ohjelma, joka on suunnattu erityisesti musiikin aktiivikuuntelijoille. Ohjelmassa seurataan myös elokuva- ja pelimaailmaa sekä tehdään artistihaastatteluja, livetaltioita ja uutisia pop-maailmasta. (yle.fi.) Ohjelman lähetyisaika on iltaisin kello 18.00–21.00. Tämän artikkelin aineisto koostuu yhteensä 14 tunnista YleX:n X-ryhmä-ohjelmien nauhoituksia tammi-helmikuussa 2004 sekä kesällä 2005. Vaikka aineistoa on tuntimääräisesti paljon, puhetta siitä on vain noin 6 tuntia. Musiikkia tässä aineistossa on yhteensä 7 tuntia 45 minuuttia. Juontojen ja musiikin lisäksi ohjelmissa on myös popuutisia, haastatteluja sekä kanavan ohjelmamainoksia.

Aineistoni olen litteroinut keskusteluanalyysin konventioiden mukaan (ks. kirjan liite). Aineisto-otteiden englanninkielisiä osia en ole translitteroinut eli modifioinut foneettisesti suomen kielen äännesysteemin mukaiseksi, koska se ei englannin kielen käytön ja keskustelutehtävien näkökulmasta ole olennaista tässä artikkelissa, jossa en muutenkaan tarkastele ääntämistä ja esiintymiä fonologisella tasolla. Juontajia merkitsen kirjaimella J. Muut esimerkeissä esiin-

Anu Muhonen

tyvät ihmisten tai paikkakuntien nimet on muutettu. Aineisto-otteeni alkavat aina kesken radio-ohjelmaa tai dialogia, ellei toisin mainita. Joissakin analyyseissä hyödynnän myös taustatietoa, jota minulla aineistoni tuntijana on. Kaikki metalingvistiset, esimerkiksi englannin kielen oikeanlaiseen ääntämistapaan liittyvät pohdinnat olen jättänyt pois, koska ne ovat teemaltaan mielestäni liian lähellä kielen arvottamista. Koska tarkoitukseni on ensisijaisesti kuvailla ja näyttää, millaisissa tehtävissä englannin kieli aineistossani toimii, en myöskään laske englannin kielen esiintymien määrää. Se, kuinka usein jokin englanninkielinen aines aineistossani esiintyy, ei mielestäni ole olennaista sen suhteen, mikä englannin tehtävä on. Jo yksi esiintymä antaa kielenkäyttöön tietynlaisen leiman, ja jonkin elementin salienssi voi olla keskeinen, vaikka se olisi määrällisesti harvinainen.

Teoreettinen lähestymistapa

Näen englannin kielen käytön aineistossani osana kielellistä toimintaa, jonka avulla luodaan viestinnällisiä ja sosiaalisia merkityksiä (ks. myös Piirainen-Marsh tässä teoksessa). Sovellan analyyssissäni Auerin (1995, 1998) mallia, jonka avulla pyritään analysoimaan ja tulkitsemaan kielen vaihtelua tietyssä kontekstissa (Auer 1984, 11–12). Käytän apuna myös näkemyksiä kielenvaihdon sosiaalisista tehtävistä (Blom ja Gumperz 1972; Gumperz 1982). Auerin (1984, 1998) mukaan termi kielen vaihtelu (*language alternation*) viittaa kaikentyyppisiin kielen esiintymiin ja rakenteellisiin yksiköihin, joissa kahta eri kieltä käytetään samanaikaisesti samassa viestintäjaksossa. Se voi esiintyä samassa puheenvuorossa tai lauseessa, kahden puheenvuoron tai lauseen välissä, rajoittua yhteen sanaan tai lauseeseen tai muuttaa koko keskustelun kielen. (Auer 1984, 7–8; 1998.) Kysymys on paikallisesta kielen vaihtelusta silloin, kun puhuja ei millään tavalla eksplisiittisesti viittaa toisen kielen vierauteen tai siihen, että käytössä on kaksi eri kieltä eli koodia (ks. Auer 1984, 9). Samassa kommunikaatiojaksossa käytetyn paikallisen kielen vaihtelun katsotaan olevan osa yhtä ja samaa kielellistä repertoaaria.

Auer (1984, 1995, 1998) erottaa toisistaan erilaiset kielen vaihtelun tyypit, ns. koodinvaihdot (*code switching*) ja insertit (*insertions*). In-

sertille ei ole vakiintunutta suomenkielistä vastinetta, ja kutsun sitä tässä artikkelissa lisäykseksi. Koodinvaihto on keskusteluun liittyvä toiminta, jolla merkitään keskustelun osia (Auer 1984, 5).³ Se on kahden tai useamman koodin eli kielen ja kielellisen systeemin vuorottelua ja käyttöä saman keskustelun aikana ja voi tarkoittaa myös kielen vaihtumista kokonaan. Se voi myös olla mitä tahansa kielen vaihtelua tietyssä kohdassa keskustelua, eikä siitä välttämättä ole rakenteellista paluuta matriisikieleen. (Auer 1984, 26, 29; 1998, 1.) Matriisikielellä tarkoitetaan viestinnän pääasiallista kieltä tilanteessa, jossa koodinvaihto esiintyy (ks. Myers-Scotton 1993). Tämän artikkelin aineistossa matriisikieli on siis suomi, jonka seassa ja ohessa englannin kieli esiintyy.

Koodinvaihto luo kontrastin sen välille, mitä nyt tehdään ja mitä on tehty aikaisemmin. Koodinvaihdolla tarkoitetaan siis diskurssinäkökulmaa vieraan kielen esiintymiseen, lisäyksillä taas nimetään rakenteellisia kategorioita (sana, lause). Puhuttaessa lisäyksestä ei ole kysymyksessä kielestä neuvottelu, eikä sen käytöllä pyritä vaihtamaan kieltä. Esiintyessään keskustelussa lisäys on yleensä hetkellinen kielen vaihtelu, ja sen jälkeen palataan rakenteellisesti matriisikieleen. Prototyyppinen lisäys on yhden sanan pituinen nomini (Auer 1984, 29; 1995, 126), ja aineistossani sille on tyypillistä se, että se taipuu suomen rakenteiden mukaisesti. Koodinvaihdot aineistossani ovat yleensä vain yhden lausekkeen pituisia, ja myös niiden jälkeen palataan aina takaisin suomen kieleen. Käytän tässä artikkelissa termiä kielen vaihtelu yleisterminä, jolla viitataan kaikkiin suomen kielen ohessa esiintyviin englannin kielen aineksiin riippumatta niiden pituudesta tai rakenteellisesta yksiköstä. Termeillä koodinvaihto ja lisäys tarkoitan erilaisissa tehtävissä esiintyvää kielen vaihtelua.

Auerin (1984) malli erottaa kaksi kielen tuottamisessa ja kielen vaihtelun tulkinnassa käytettävää kategoriala: diskurssista ja keskustelun osallistujista johtuvan kielen vaihtelun. Nämä kaksi kategoriala liittyvät niihin tehtäviin, joita keskustelussa toteutetaan. Diskurssiin liittyvä kielen vaihtelu nähdään keinoina, joilla organisoidaan keskustelua (vuoron vaihto, puheenvuoron koheesio, sidoksisuus, aktiviteettien segmentointi, puheenvuoron korjaus) sekä toimitetaan keskusteluun ja lausumiin liittyviä vuorovaikutuksellisia tehtäviä. (Auer 1998, 4.) Niin sanottu puhujaan liittyvä kielten vaihtelu liittyy keskusteluun

Anu Muhonen

sopivan kielen etsimiseen ja neuvottelemiseen. Sen tavoitteena on löytää kuhunkin tilanteeseen sopivin kieli, joka huomioi myös muiden osallistujien kielitaidon sekä kielen käytön toiveet. (Auer 1984, 12, 23–24.) Sekä koodinvaihto että lisäys voivat olla diskurssiin tai puhujaan liittyvää kielen vaihtelua.

Samaan keskusteluun osallistuvilla puhujilla on taipumus puhua samaa kieltä ja pyrkimys löytää yhteinen sopiva vuorovaikutuksen kieli (Auer 1984, 21–22, 24). Vain olettamalla, että puhujat haluavat aina puhua samaa kieltä, voidaan puhua eri kieltä käyttävien puhujien välisestä jännitteestä. Tämä jännite päättyy usein siihen, että toinen puhujista vaihtaa kieltä. (Auer 1984, 23.) Soveltamalla tätä lähtökohtaa voidaan olettaa, että aineistossani, suomenkielisen radiokanavan ohjelmissa, pyritään aina puhumaan suomea ja englannin käyttöön liittyy jokin erityinen tehtävä. Huomioitavaa on myös se, että kielellisellä vuorovaikutuksella eli myös kielen vaihtelulla voi olla useita tehtäviä samanaikaisesti (Gumperz 1982, 97; Duranti 1991; Wei 1998). Näitä englannin tehtäviä pyrin analyysin avulla identifioimaan aineistossani.

Aikaisempi tutkimus radiopuheesta sekä englannin ja suomen kohtaamisesta

Jo 12 vuotta sitten Ritva Paananen (1996) tutki yleispuhekielistä radiopuhetta ja totesi, että tyylinmurros on tapahtumassa kaikkialla Suomessa: julkinen puhekulttuuri moninaistuu ja samanlaisella puhetyylillä ei puhuta kaikille kuuntelijoille. ”Alakulttuureissa, musiikin ja elokuvan maailmassa, ihmiset puhuvat eri tavalla kuin Pihtiputaan papat”, Paananen (1996, 51) toteaa. Suomalaisen nuorisoradiopuheen muutoksia 1990-luvulla radioiden kaupallistumisen jälkeen tutkinut Vedenpää (2001) totesi, että kuulijoiden lähestyminen on muuttunut radiossa virallisesta arkipäiväisemmäksi. Juonnoissa kuulijoiden huomiota pyritään herättämään mm. irrationaalisuudella, kielikuvilla ja sanaleikeillä. Toimittajat vitsailevat enemmän, leikkivät kielellä ja ottavat erilaisia rooleja. (Vedenpää 2001; ks. myös Valo 1994, 79.) Harjunpää (2006, 54) tarkasteli sitä, kuinka toimittajat referoivat kuviteltujen puhujien ääniä, ja totesi, että referointi on osa kuvitteellisen

maailman ja mielikuvien luomista radiojuonnoissa. Lisäksi aihetta on lähestynyt pragmatiikan näkökulmasta Nisula (2003), joka tutki paikallisradio-ohjelman murteen kielellistä variaatiota.

Radio-ohjelmat, joihin yleisö voi soittaa ja vaikuttaa puhelimitse, ovat myös olleet viime aikoina tutkimuksen kohteena. Hutchby (2001) on tarkastellut radio-ohjelmiin tulevien puhelinsoittojen keskustelukäytänteitä, joiden avulla kuulijat ilmaisevat mielipiteitään päivän uutisista. Thornborrow (2001) on tutkinut, kuinka juontaja voi ohjata kuuntelijoiden osallistumista radion puhelinkeskusteluohjelmissa. Thornborrow ja Fitzgerald (2001) ovat tarkastelleet radio-ohjelmien puhelinkeskusteluohjelmiin sähköpostilla tulleita kysymyksiä. Kuuntelijoiden osallistumista radio-ohjelmiin puhelimitse on tarkasteltu Suomessa mm. huoltenkerronnan retoriikan, erimielisyyden ilmaisun ja toimintajaksojen näkökulmasta (Becker 2006; Ormio 2006; Räikkönen 2006). Flaitz (1988) on tutkinut englannin kielen roolia erilaisissa radio-ohjelmissa Ranskassa ja todennut, että englannin vaikutus ranskan kieleen on merkittävin juuri radiossa, jossa englannin kieli ja amerikkalainen kulttuuri ovat vahvasti esillä mm. populaarimusiikin kautta. Hän puhuu jopa kilpailutilanteesta kielten välillä: angloamerikkalainen media tarjoaa nuorille vaihtoehdon perinteisille jäykille ranskalaisille sosiaalisille normeille ja on täten amerikkalaisen populaarikulttuurin asianajaja. (Flaitz 1988, 59, 71–72.)

Leppänen ja Nikula (2007) ovat tarkastelleet englannin tehtäviä mediassa sekä koulutuksen ja työelämän kielen käytön aloilla ja raportoineet, että englannin käytöllä mm. luodaan tietynlaista sosiaalista kontekstia, kuten tiettyyn harrastusryhmään tai elämäntapaan liittymistä, sekä rakennetaan tietynlaista identiteettiä. Näissä yhteyksissä kieltä käytetään usein leikitellen (Leppänen ja Nikula 2007).⁴ Toriseva (2004, 2008) on tarkastellut suomenkielisiä skeittitekstejä englannin ja suomen kielen välisen vaihtelun näkökulmasta ja todennut, että englanti on yksi skeittitekstien kielellisesti hybridisessä maailmassa hyödynnettävistä kielellisistä resursseista. Leppänen (2007) on tutkinut englannin ja suomen sekoittumista erilaisissa nuorisomedia-yhteyksissä ja todennut, että englanti toimii mm. asiantuntijakielen resurssina sekä kielellisesti, kulttuurillisesti ja sosiaalisesti hybridisen vuorovaikutuksen luojana. Englannilla on myös tehtäviä mainoksissa, ja sen avulla mm. annetaan tietoa sekä symboloidaan trendikkyyttä ja

Anu Muhonen

kansainvälisyyttä (ks. Hietanen 2004; Härkönen 2005; Paakkinen (a) tässä teoksessa). Kotilainen (2002) tutki englannin kielen käyttöä suomenkielisessä chat-keskusteluissa ja totesi, että englannilla on tehtävä keskustelun avausrutiineissa sekä keskusteluhuoneesta poistumisessa, erilaisten ilmoitusten tekemisessä sekä mm. tunnettujen sanontojen siteeraamisessa. Englanninkielisten sitaattien ja repliikkien alkuperä on angloamerikkalais-kansainvälisessä kulttuurissa. (Kotilainen 2002, 194–201.) Viime aikoina englannin kielen ja suomen kielen kohtaamista on laajemmin tarkastellut myös mm. Hiidenmaa (2003), joka pohtii suomen kielen tulevaisuutta ja sitä, onko suomen kieli tuhoutumassa englannin kielen vaikutuksesta. Radiopuhetta englannin ja suomen kohtaamisen näkökulmasta ei ole Suomessa kuitenkaan aikaisemmin tutkittu.

Englannin kielen tehtävistä radiojuonnoissa

Keskustelun konteksti vaikuttaa paljon siihen, miten ja millaista kielen vaihtelua tapahtuu. Jos keskustelussa on mukana esimerkiksi vain kaksi puhujaa, on keskustelun osallistujista johtuva uutta ryhmittymistä ilmaiseva koodinvaihto harvinaista. Koska aineistossani on enimmilläänkin vain kaksi juontajaa kerrallaan, ei puhujien vaihtumisesta johtuvaa kielen vaihtelua juurikaan tapahdu. Vastaavasti taas kahden puhujan keskusteluissa lisäyksiä voi esiintyä paljon puhuttaessa jostakin tietyistä aihepiiristä (Auer 1984, 31). Tämä näkyi selkeästi aineistossani: eniten kielen vaihtelua tapahtui silloin, kun keskustelu liittyi kanavalla soitettuun musiikkiin. Kielen vaihtelu toimii usein kielellä leikittelemisen, sanaleikkien ja vitsailun tehtävässä (Auer 1995, 120). Myös tämä näkyy hyvin aineistossani: juontajat käyttävät englantia suomenkielisen puheen lomassa lisäämään radiojuonnon viihdyttävyyttä, antamaan keskusteluun leikittelyn sävyä sekä tuomaan dialogiin muita ääniä, joilla he värittävät keskustelua. Koska viihdyttämisen näkökulma ja tehtävä kulkee punaisena lankana läpi koko aineistoanalyysini, en tule aina viittaamaan siihen erikseen.

Tekstienvälisyys ja tekstuaalinen koherenssi osana radiopuheen rakentamista

Suuri osa aineistoni juonnoista kertoo siitä, mitä joku on jossain sanonut, kirjoittanut tai mitä jonkun kuvitellaan sanovan. Tämä näkyy erityisen selvästi englanninkielisissä kielenaineiksissa aineistossani. Usein englannin kielen käyttö liittyy johonkin aikaisemmin sanottuun tai kuultuun asiaan, keskusteluun, haastatteluun, kuuntelijan sähköpostitse tai tekstiviestitse lähettämään kommenttiin tai ohjelmassa soitettuun musiikkiin. On tavallista, että juontajat toistavat, referoivat ja käyttävät näitä elementtejä radiopuheessaan. Tätä ilmiötä nimitän intertekstuaalisuudeksi eli tekstienvälisyydeksi.⁵ Termi tekstienvälisyys liittyy alun perin kirjallisuustieteeseen ja tarkoittaa sitä, että jokaisessa tekstissä on jollain tasolla yhteys muihin teksteihin (ks. mm. Tammi 1992). Vaikka termi perinteisesti viittaaakin kirjoitettuihin teksteihin, sovellan sitä tässä analyysissäni puhuttuun kieleen, koska itse tekstienvälisyydessä on kysymys samasta ilmiöstä. Termiä on nykyään muutenkin alettu käyttää laajemmin ja yleisemmin.⁶ Radiojuonnoissani tekstienvälisyys tarkoittaa sitä, että monet keskustelut ja puheenaiheet liittyvät sekä kielen että kielen tehtävien tasolla usein johonkin toiseen kontekstiin. Jokin täysin käsittämätön ja irralliselta tuntuva kommentti tai puheenvuoro tulee usein motivoituksi vasta sitten, kun sen yhteys aikaisempaan dialogiin ja puhe-tilanteeseen ymmärretään. Yksittäinen puhunnos, jossa kielen vaihtelua esiintyy, voi Auerin (1984, 31) mukaan liittyä myös useampaan eri kielenkäyttötilanteeseen.

Esimerkissä 1 juontajat keskustelevat hieman huvittuneina kuuntelija Eljakselta tekstiviestillä tulleesta musiikkitoiveesta, jonka nimestä juontajat eivät ensin ole varmoja, koska kuuntelija on kirjoittanut sen hieman väärin:

1. Kannustusta elämään

01 J1: kyseessä on Queen yhtye Sho(h)w Must Go On
02 J2: ai niin (.) niin tieteenki joo joo=
→ J1: =ja Eljas jatkaa viestillä että ku <tarttis vähän kannustusta tähän laiffiin>
04 J2: ((naurahtaa))
→ J1: no kannustusta laiffiin haluamme si- sulle antaa ja tässä tulee toivekappaleesi
06 [...]

Rivillä 1 alkavassa puheenvuorossa J1 toteaa lopulta, että kyseessä on hänen päätelmiensä mukaan *Queen-yhtye* ja sen kappale *Show Must Go On*. Englanninkielinen modifioitu sana (*laiffi*⁷) tulee esille rivillä 3, kun J1 siteeraa kuuntelija E:n tekstiviestitoivetta (*tarttis vähän kannustusta tähän laiffiin*) painokkaasti ja muusta juonnosta hieman hitaammalla puhenopeudella. J1 vastaa tähän pyyntöön toteamalla *no kannustusta laiffiin haluamme sinulle antaa* aloittaen vuoronsa vuoronalkuisella lausumapartikkelilla (*no*) ja toistaen sanan *laiffiin* (r. 5). Vaikka kyseessä on juontajien välinen dialogi, radioyleisön ääni kuuluu eksplisiittisesti ja välillisesti J1:n lukiessa tekstiviestillä tullutta musiikkitoivetta. Kun juontaja toistaa E:n käyttämän ilmauksen (*kannustusta laiffiin*), hän luo samalla tekstuaalista ja topiikillista koherenssia puheenvuorojen ja kahden peräkkäisen sekvenssin välille tällä anaforisella kahden lekseemin pituisella viittauksella aikaisempaan kuuntelijan lausumaan. Englantilaisperäisen *laiffi*-sanan käytöllä ja toistolla on tässä diskurssiin liittyvä tehtävä: se toimii strategiana, jolla ilmaistaan tekstuaalista koheesiota (ks. Auer 1984, 24; 1998, 7). Lisäksi sillä on toinen, sosiaalinen tehtävä. Kuuntelijan tekstiviestilauseen ja siinä olleen englanninkielisen sanavalinnan toistolla juontaja ilmaisee sympatiaa E:tä kohtaan ja osoittaa olevansa tunnelmassa mukana. Tällä tavalla kuuntelijan äänen tuominen radiokeskusteluun korostuu sekä diskurssitasolla että sosiaalisten tehtävien tasolla. Juontaja J2:n naurahdus rivillä 4 voidaan tulkita puhujan reaktiona ja asenteen ilmaisuna suomen ja englannin sekoitukseen ja *laiffi*-sanan käyttöön tekstiviestitoiveessa. Kuten Haakana (1999, 257–270) toteaa, nauru voi olla reaktio hieman vaikeaan tilanteeseen liittyvään tunteiden ja asenteiden ilmaisuun. *Laiffi*-sana⁸ on jollakin tasolla tyyllisesti värittynyt. Tekstienvälinen yhteys kuuluisaan entisen mäkihyppääjän sanontaan ”elämä on laiffi” voi olla musiikkitoiveen lähettäneen E:n tekstiviestissä keino pehmentää ja keventää muuten alakuloiselta vaikuttavaa toivetta. Vaikka juontajat ovat myötätuntoisia tälle nykäs-tyyliselle tekstiviestille, joka vielä alun perin oli kirjoitettu väärin, sille myös samanaikaisesti hieman naureskellaan.

Seuraava keskustelu käydään samassa ohjelmassa hieman myöhemmin. Sitä ennen on juuri kuultu *Queen*-yhtyeen kappale *The Show Must Go On*. Juontajat ovat myös keskustelleet laulusta kuunte-

lija E:n tekstiviestitöiveen jälkeen, ja nyt keskustelu on edennyt omien nuoruusaikojen muisteluun:

2. *Show must go on*

01 J1: [...] mutta muistan että aikanaan=
→ J2: =**show must go on** (.) niin
03 J1: olt(h)iin jonkun kaverin luona (.) meitä oli isompi lössi siinä (.) katottiin
04 telkkaria ja (.) [...]

Rivillä 1 J1 jatkaa muistelemista lauseella (*mutta muistan että aikanaan*) ja johdattelee kuulijan nuoruuden ystäväporukassa vietetyn illan tapahtumiin. Auer (1995) toteaa, että koodinvaihdot voivat toimia lauseissa lisäyksinä ja sivukommentteina. Näin tapahtuu tässäkin dialogissa: J1 ei pääse edes tarinansa alkuun, kun J2 rivillä 2 keskeyttää hänet yllättäen mukauttamattomalla englanninkielisellä lauseella, sivukommentilla *show must go on*, mutta vaihtaa sujuvasti kuitenkin heti kielen suomeksi dialogipartikkelilla *niin*⁹, jolla J2 ohjaa puheenvuoron takaisin J1:lle ja ilmaisee halunsa jatkaa tarinan kuuntelemista.

Temaaltaan J2:n spontaanilta tuntuva koodinvaihto tukee hyvin vanhojen tapahtumien muistelemisen kontekstia, koska se liittyy aihepiiriin tasolla juuri kuultuun J1:n lauseeseen (*mutta muistan että aikanaan*). Tästä syystä sillä on semanttista koherenssia merkitsevä tehtävä tässä diskurssissa. Samalla J2 ilmaisee myös olevansa mukana tarinan innokkaana kuuntelijana. Englannin käyttöä tässä esimerkissä ei voi kuitenkaan kuvailla ja tulkita vain tämän dialogin ja lyhyen sekvenssin kautta. The Show Must Go On -kappaletta on soitettu myös aikaisemmin tässä ohjelmassa. Siitä on myös ohjelmassa keskusteltu (ks. esimerkki 1). Tästä syystä koodinvaihto muodostaa anaforisen linkin tämän ja aikaisemman puhetilanteen välille ja on myös intertekstuaalinen viittaus aiempaan keskusteluun sekä tietenkin ohjelmassa soitettuun musiikkiin. Koodinvaihdolla on siis diskurssiin liittyvä tehtävä, se luo tekstuaalista ja aihepiirillistä koherenssia tämän ja aikaisemman keskustelun sekä ohjelmassa soitetun musiikin välille. Samalla juontaja luo yhteyden oman radiojuontonsa ja lainatun vieraskielisen aineksen alkuperäisen kontekstin, lukija E:n tekstiviestitöiveen, välille.

Anu Muhonen

Kieltä voidaan vaihtaa tilanteessa, jossa kaksi kieltä ja erilaista toimintaa kohtaavat ja joissa toimintatyyppiä vaihdetaan. Puhutaan ns. moodin vaihdosta (*mode shift*) (Auer 1995, 118). Koodinvaihoilla merkitään usein huudahduksia tai diskurssipartikkeleita (Gumperz 1982, 77–78). Kielen tai koodin vaihtumisella voidaan ilmaista jonkin puheenaiheen loppua ja uuden puheenaiheen tai toiminnan alkamista (Auer 1984, 18–29; 1995, 118, 120). Näistä hyvä esimerkki on seuraavassa:

3. *Holy Holly*

→ J: ((musiikkia taustalla)) HOLY MOLY ei ole tämän (h) (h) henk(h)ilön(h) nim(h)i
02 vaan nimen(h)sä on Holly Valance (.) ja biisinsä puolestaan on nimeltään [...]

Juonto alkaa englanninkielisellä mukauttamattomalla huudahduksella (*holy moly*) musiikin vielä soidessa taustalla. Sen lisäksi, että lauseke *holy moly* erottuu sitä seuraavasta suomenkielisestä juonnosta englanninkielisenä, se ilmaistaan painokkaammin ja hieman kovemmalta äänensävyllä. Koodinvaihto erottuu siis tulevasta juonnosta myös paralingvistisesti eli äänenlaadun muutoksella. Koska *holy moly* asetuu kahden erilaisen toiminnan rajalle, musiikin loppuun ja juonnon alkuun, on sillä diskurssia rakentava tehtävä. Se aloittaa uuden toiminnan, juonnon, ja samalla puheenaiheen.

Tämän englanninkielisen huudahduslauseen jälkeen juontaja jatkaa juontoaan suomeksi nauraen samanaikaisesti. Myös nauraen lausutun juonnon äänenlaadun muutos erottaa huudahduksen tulevasta puheesta. Rivillä 2 juontaja kertoo, että juuri kuultu artisti on nimeltään *Holly Valance*. Sana *hol(1)y* toistuu sekä juontajan alkuhuudahduksessa rivillä 1 että laulajan etunimessä rivillä 2. Sen toistolla juontaja luo tekstuaalista koherenssia artistin nimen ja alkuhuudahduksen välille. Myös tästä syystä tämän esimerkin englanninkielisellä elementillä on keskusteluun liittyvä tehtävä. Oma tehtävänsä on myös kielellä leikittelyllä. Koska juontaja spontaanin huudahduksensa jälkeen nauraa, hän kokee todennäköisesti sanaleikkinsä huvittavaksi ja antaa täten myös tulkintavihjeen kuulijoille: tämä huudahdus on tarkoitettu humoristiseksi. Tätä tulkintaa myös todistaa se, että lauseketta ”*holy moly*”, joka usein ilmaisee hämmästyä, käytetään tässä sille jopa epätavallisessa tilanteessa.

Esimerkissä 4 juontaja lopettaa Fanny Pack -yhtyeen elämää esittelevän monologinsa kahteen taitavasti tuotettuun englannin elementtejä sisältävään viittaukseen:

4. Sheikataan milkshakea

01 J: [...] Fanny Pack haastattelussa sitä ennen kuitenkin pari biisiä ja ensimmäinen niistä on Outcastin Hey Ya (.) ja äsken kun **milkshakea** nautittiin niin nyt
→ sitten **sheikataan like a (.) polaroid picture** ((musiikki alkaa))

Riviltä 2 alkava lause (*äsken kun milkshakea nautittiin*) sisältää englanninkielisen sanan *milkshake* ja on anaforinen viittaus juontoa edeltäneeseen toimintaan. Riviltä 3 suomenkielisenä alkava mutta englanninkielisenä loppuva koodinvaihto (*nyt sitten sheikataan like a polaroid picture*) on taas viittaus tulevaan eli juontoa seuraavaan lauluun. Deiktiset ajanilmaukset, aikaisempaan viittaava (*äsken*) ja tulevaan viittaava (*nyt*) (r. 2), suhteuttavat ilmaukset puhehetken kontekstiin. Lauseessa siirrytään sujuvasti täysin suomenkielisestä puheesta modifioidun *sheikataan* kautta täysin englanninkieliseen koodinvaihtoon *like a polaroid picture*. Tällainen ilmaisu heijastaa puhujan kaksikielistä kompetenssia ja kielellistä repertoaaria.

Viittaukset eivät kuitenkaan ole suoria sitaatteja eivätkä edes edeltävän tai tulevan musiikkikappaleen nimiä, ja niiden käyttö avautuu oikeastaan vain niille, jotka ovat kuunnelleet radio-ohjelmaa ja siinä soitettua musiikkia jo aikaisemmin ja jotka vielä jatkavat kuuntelemista. Suomen kieleen mukautettu sana *milkshakea* (r. 2) kuullaan usein juontoa edeltävässä englanninkielisessä kappaleessa. Tästä syystä sen käyttö liittyy ohjelmassa soitettuun musiikkiin ja sen sanoihin sekä luo tekstuaalista ja topiikillista koherenssia musiikkiin. Samalla tavalla taitavasti juontaja luo myös jatkossa koherenssia musiikkiin ennakkoiden eli valiten edeltäneen laulun sanoituksesta juuri sen aineksen, jonka voi yhdistää myös seuraavaan kappaleeseen riviltä 2 alkavassa lauseessa (*nyt sitten sheikataan like a polaroid picture*). Kuten kuulijat pian saavat ohjelmassa kuulla, lauletaan tulevan *Outcastin Hey Ya* -kappaleen loppuhuipeennuksessa useaan kertaan: ”shake shake it like a polaroid picture”. Tämänkin vain osittain mukautetun koodinvaihdon avulla rakennetaan radio-ohjelmassa tekstuaalista ja topiikillista koherenssia. Englannin kielen käytöllä tässä otteessa on

Anu Muhonen

siis diskurssia jäsentäviä tehtäviä. Huomattava on toki myös, että koodinvaihto asettuu kahden toiminnan rajalle tässä monologissa, koska se lopettaa juonnon ja sijoittuu juuri alkavan musiikin alkuun. Myös tästä syystä sillä on selkeä keskustelutehtävä tässä juonnossa, koska se erottaa kaksi ohjelman sisäistä tapahtumaa. Juontajan sanavalinnoilla on myös toisenlainen semanttinen yhteys. Rivillä 2 puhutaan *milkshakesta* ja seuraavalla rivillä vastaavasti *sheikataan*. Nämä semanttiselta merkitykseltään läheiset englanninkieliset kielen vaihtelut luovat myös osaltaan tekstuaalista koherenssia tämän juonnon sisällä ja toimivat keskusteluun liittyvässä tehtävässä.

Seuraavan monologin juontaja aloittaa kertomalla suomalaisen Protoni-yhtyeen albumista ja kappaleesta *Murheruhtinas*, joka vielä soi taustalla (ks. r. 1–3 esimerkissä 5). Tässä esimerkissä tekstuaalista koherenssia luodaan ensin suomeksi, juontajan kommentoidessa rivillä 1 (*sehän on kiva jos kaikki selviää*) viitaten kappaleen *Murheruhtinas* sanomaan. Tästä saamme todisteen riveillä 3–4, kun juontaja viittaa uudelleen samaan musiikkikappaleen tekstiin ja kommentoi (*se on hyvä positiivista ajattelua*):

5. Positiivista ajattelua

01 J: (musiikkia taustalla) haa:: (.) sehän on kivaa jos kaikki selviää (.) ainakin
02 Protonista tuntuu Kakskytaks viistoista (.) albumilla (.) kappaleella kappaleessa
03 Murheruhtinas siltä että kaikki selviää joten <se on se on> hyvää positiivista
→ (.) ajattelua (.) **positive thinking is very good for you?** (.) Protonin Kakskytaks
05 viistoista (.) levyä eli YleXn tämän viikon albumia (.) sitä kuunnellaan taas [...]

Juonto etenee suomeksi, kunnes juontaja yllättäen vaihtaakin rivillä 4 kieltä ja jatkaa täysin englanninkielisellä mukauttamattomalla lauseella *positive thinking is very good for you*. Tämän jälkeen monologi jatkuu taas suomeksi puheenaiheen muuttuessa musiikin kommentoimisesta informoivaan juontoon. Koodinvaihto *positive thinking is very good for you* liittyy luontevasti muuhun juontoon, eikä sitä merkitä millään tavalla vieraaksi. Se vaikuttaa lähes kliseemäiseltä sanonnalta mutta ilmaisee samalla juontajan mielipiteen, johon hän on saanut inspiraation juuri soitetusta kappaleesta: on hyvä ajatella positiivisesti. Englanninkielinen kommentti korostaa mielipiteen tärkeyttä ja keskeisyyttä sekä erottaa sen tehokkaasti suomenkielisestä

dialogista. Toisaalta kielen vaihto myös pehmentää puhujan mielipidettä ja tekee siitä epäsuoremman ikään kuin kuitenkin varmistaen, että yleisön ei ole pakko olla hänen kanssaan samaa mieltä asiasta.

Koodinvaihdolla luodaan diskurssitehtävässä aihepiirillistä koherensia laulun sanoihin ja teemaan sekä juuri suomeksi lausuttuun toteamukseen *se on hyvää positiivista ajattelua*. Yhteys musiikin sanoman, teeman ja juonnon välillä tapahtuu siis kahdella kielellä. Kun juontaja siirtyy laulun kommentoinnista taas enemmän tiedottavampaan ja tyyllisesti virallisempaan juontoon rivillä 4, esiintyy kielenvaihdon rajalla myös uusi kontekstualisaation raja.¹⁰ Englanninkielinen lause sijoittuu yhden puheenaiheen loppuun, kokoa yhteen edellä sanotut asiat ja merkitsee teeman loppumista: musiikkikappaleen kommentointi päättyy tähän lauseeseen. Tämä esimerkki eroaa aikaisemmista esimerkeistä siten, että englanninkielinen aines kimpoaa suomenkielisestä laulusta eikä samalla tavalla viittaa suoraan ohjelman englanninkieliseen musiikkiin. Englannin käyttö tässä otteessa on tyypillinen esimerkki siitä, mitä Gumperz (1982, 91) kutsuu metaforiseksi koodinvaihdoksi, joka tarkoittaa ei-tilannesidonnaista ja sääntöjä rikkovaa koodinvaihtoa. Sen tulkinta nojaa keskustelun implikaatioihin. Usein metaforinen koodinvaihto ilmenee juuri spontaaneissa vitseissä ja sitaateissa sekä sisältää aspektin, jonka mukaan puhujat neuvottelevat puhetilanteen ja sen säännöt uudelleen. (Ks. Gumperz 1982, 91.) Kun juontaja ehkä odotuksenvastaisestikin yhtäkkiä vaihtaa kielen englanniksi, hän rikkoo tilanteeseen tavallisesti liitettäviä keskustelunkäytänteitä. Tästä korosteisesta asemasta johtuen myös kontekstuaalisiaation raja tulee selkeämmin esille.

Moniäänisyys

Koodinvaihtoa voidaan tarkastella myös polyfonian¹¹ eli moniäänisyyden näkökulmasta. Sen takana on ajatus, että mikään kielellinen ilmaisu ei synny tyhjästä vaan puheessa on aina kaikuja toisista äänistä. Tässä artikkelissa kutsun moniäänisyydeksi toisen (puhe)kontekstin eli toisen puhujan tai tahon sanojen, ajatuksien tai tekstin liittämistä omaan puheeseen. Aineistossani yleisin keskusteluun liittyvä englannin kielen käyttö on selkeästi kielen vaihtelu, jossa juontajat

Anu Muhonen

liittävät joko todellisen tai kuvitellun tilanteen ulkopuolisen äänen omaan radiopuheeseensa. Tätä moniäänisyyttä luodaan siteeraamalla tai referoimalla englanninkielisiä ääniä, ja sitä esiintyy sekä juontajien monologeissa että dialogeissa. Referoinnilla tarkoitetaan puheen esittämistä omassa puheessa ja se on yleensä integroitu kertojan omin sanoin esittämäksi epäsuoraksi esitykseksi. Sitaatiksi kutsutaan ns. suoraa esitystä eli toisen ihmisen suhteellisen suoraa sanojen lainausta oman puheen osaksi. Erityisesti suora esitys on tavallinen kerronnan dramatisointikeino (Labov 1972, 372–373; Haakana 2005, 119; Lappalainen 2005, 151). Kuvitteellisten hahmojen referointi on yksi keinoista, joilla juontajat luovat aineistossani moniäänisyyttä. Mitä epäsuorempaa tämä toisen dialogin esittäminen on, sitä enemmän juontajat värityvät kertomusta omalla äänellään ja englannin kielen käytöllään.

Usein englannin kielen käyttöön aineistossani liittyy toisen keksityn puhujan rooliin asettuminen. Tällöin puhutaan niin sanotusta vapaasta epäsuorasta esityksestä eli eläytymisesityksestä, jolla tarkoitetaan referointia, jossa henkilön puhetta tai ajattelua kuvataan itsenäisillä virkkeillä tai lausumilla eikä siis syntaktisesti alisteisena millekään. Koska referoitu osuus esitetään kerronnan kanssa tasa-arvoisena, syntyy vaikutelma kertojan eläytymisestä referoitavaan henkilöön. (Ks. Rimmon-Kenan 1991; Tammi 1992; ISK 2004, 1413.) Aineistoni eläytymisesityksissä suomenkieliseen dialogiin limittyä englanninkielisiä lauseita, (väli)kommentteja tai viittauksia, joissa asetutaan jonkun kuvitellun henkilön rooliin ja jäljitellään hänen sanojansa. Usein jäljitellään myös jonkun artistin laulua. Tällä tavalla tehtävänä on myös eläytymisesityksen etäännyttäminen juontajien välisestä puheesta ja tavallisesta radiodialogista.

Ennen esimerkin 6 alkua J1 on avannut uuden keskustelunaiheen eläinten seksielämästä. Hän saa käsitellä aihetta kuitenkin lähes yksinpuheluna, koska J2 ei liity mukaan keskusteluun eikä ole erityisen innostunut aihepiiristä, mikä tulee ilmi myös toteamuksessa *joo joo ihan varmasti* (r. 2), jonka äänensävyistä voi tulkita hänen tarkoittavan juuri päinvastaista. J1 jatkaa kertomustansa ja pitää keskustelua yllä (r. 3–4). Vasta rivillä 5 J2 vahvistaa kuulolla olemisensa ja ilmaisee halunsa ottaa puheenvuoron dialogipartikkelilla (*nii-*), vaikka J1 jatkaakin tarinansa kertomista vielä hetken:

6. Eläinten erotiikasta

01 J1: kyllähän ne ovat kiihottuneessa tilassa silloin [ku ne ryhtyvät hommiin
 02 J2: ((ironisesti)) [joo joo ihan varmasti
 03 J1: että onko se kuule tällaista niinku kiimaa et se on vähä kun ihmisellä
 04 nyt tulee nälkä että [nyt on pakko saada ruokaa
 05 J2: [nii-
 06 J1: et siinä ei ole sitten sen kummempia niinkun (.) ulot[tuvuuksia
 → J2: ((naurua)) [lunch break (.) only
 → gotta half an hour (.) what do I do@ (0.4) me(h)nen pyyt(h)ämään val(h)aita
 09 J1: ((naurua))
 10 J2: niin sillei se lounas ()
 11 J1: s(h)ä et(h) hal(h)ua an(h)tau(h)tua tähän keskusteluun
 12 J2: haluan haluan eläinten eroottisuudesta siis (.) tai tästä niinku erotiikasta [...]

Rivillä 7 J2 kuitenkin reagoi: hän nauraa, ottaa puheenvuoron, vaihtaa kielen englanniksi ja esittää nauruntäyteen kommentin, kokonaan englanninkielisen mukauttamattoman lauseen (*lunch break only gotta half an hour what do I do*) liioitellun möreällä äänellä. Tätä uutta toimintaa eli kuviteltua tilannetta ja uuden puhujan mukaan liittymisen dramatisointia hän merkitsee sekä äänenlaadun muutoksella että koodinvaihdolla. Vaikka radiojuonnon tasolla toiminta ei muutu ja juontajat puhuvat edelleenkin samasta asiasta, tapahtuu toiminnan muutos dialogin sisällä: juontaja ei enää puhu omana itsenään vaan kuvitellun eläimen äänellä. On siis kysymys eläytymisesityksestä, joka erottaa kaksi toimintaa ja puhujaa toisistaan. Tästä syystä koodinvaihdolla ja siihen liittyvällä moniäänisyydellä on tässä ensisijaisesti keskustelun rakentamiseen liittyvä tehtävä.

Englanninkielisellä koodinvaihdolla syntyvällä moniäänisyydellä on myös muita tehtäviä tässä dialogissa. Koska J2 koettaa alussa vältellä hieman epämiellyttävään aihepiiriin liittyvään keskusteluun joutumista, voi koodinvaihto toimia ns. koomisena huojennuksena (*comic relief*) eli humoristisena hengähdystaukuna keskellä tätä hänestä epämukavalta ja mielenkiinnottomalta tuntuvaa aihepiiriä. Tätä tulkintaa tukee myös J1:n kommentti (*sä et halua antautua tähän keskusteluun*) rivillä 11. Kysymys on tästä syystä myös keskusteluun liittyvästä koodinvaihdosta, joka liittyy puhujien väliseen jännitteeseen ja sen laukaisemaan englannin kielen käyttöön (ks. Auer 1984, 21). Jostakin syystä J2:n on helpompi ilmaista tätä ristiriitaa englanniksi. Tällä tavalla moniäänisyydellä ja englannin kielen käytöllä koetetaan

Anu Muhonen

saada epämiellyttävä puheenaihe loppumaan. Tässä kuvitellussa tilanteessa verrataan eläinten ja ihmisten maailmaa ja implikoidaan, että ihminen toimii samalla tavalla vaistonvaraisesti kuin eläin: kun on nälkä, haetaan ruokaa ja tyydytetään tarpeet. Keskustelussa tulee ilmi myös semanttinen sanastotason yhteys. Kun J1 rivillä 4 puhuu nälästä, hän viittaa semanttisesti samalla kiimaan rivillä 3, mikä liittyy teemaan eläinten eroottisuus. Valaiden pyytäminen rivillä 8 viittaa taas anaforisesti lounaan syöntiin (*lunch break*) eli ruoan ja saaliin etsimiseen. Moniääninen koodinvaihto on siis osa semanttista ajatusleikkiä, joka luo tekstuaalista koheesiota keskustelun sisällä (ks. Harjunpää 2006, 48).

Seuraavassa kanavamainoksesta poimitussa esimerkissä 7 juontajat keskustelevat rikkaan ja tunnetun Bill Gatesin rahatilanteesta:

7. *Mister Gates*

```
01 J1: minkähänlainen Bill Gatesilla on tämä (.) Visan luottoraja (.)
02     kuinka paljon myönnetään
03 J2: voisoin kuvitella että (.) siellä ei ainakaan se viiden
04     tuhannen dollarin (h) (h) luottoraja oo (.) pankis sanottu että=
→ J1: =@<Mister Gates I am sorry but>@=
06 J2: =@niin (.) se on hyvä pitää tässä että (.) ei mee sitten yli (.)
07     et sitten ei tuu nii hirveitä yllätyksiä@ [...]
```

Rivillä 1 J1 esittää suoran kysymyksen siitä, millainen Bill Gatesin Visan luottoraja mahtaa olla, mihin J2 riviltä 3 asiallisesti aloittaen vastaa, että se ei ainakaan ole samanlainen viiden tuhannen dollarin raja kuin tavallisella kuluttajalla on. Hän pitää asiaa kuitenkin hie-man huvittavana ja naurahtaa kesken repliikkinsa (r. 4). Kesken hänen aloittamansa suomenkielisen lauseen J1 keskeyttää hänet englan-ninkielisellä kommentilla, modifioimattomalla yli lauseen pituisella koodinvaihdolla *Mister Gates I am sorry but*. Samalla hän eläytyy pu-humaan kuvitellun Bill Gatesia palvelevan pankkivirkailijan äänellä. Tämän jälkeen J2 vastaanottaa ja hyväksyy vuoron dialogipartikkelilla (*niin*) ja jatkaa elliptisellä lauseella neuvojen antamista suomeksi sa-man kuvitellun pankkivirkailijan äänellä.

Vaikka tässäkin dialogissa juontajien toiminta ei varsinaisesti muutu ja he jatkavat rivillä 4 eläytymisesitykseksi muuttuvan tari-nansa kertomista, vaihtuu dialogin sisäinen toiminta rivillä 5 koodin-

vaihdon myötä, kun J1 käyttää englantia erottamaan oman äänensä kuvitellusta pankkivirkailijan äänestä. Puhumalla englantia hän luo kuvitellun tilanteen ja maailman, jossa jäljitellään tyypillistä pankkiasiointitilannetta. Kuviteltu dialogi implikoi asioita, joita tiedämme juuri tällaisen kuvitellun tapahtuman kulusta ja osallistujista. Englannin käyttö tässä esimerkissä korostaa eläytymisesityksen kohteena olevaa alkuperäistä puhekontekstia ja dramatisoinnin kohteena olevaa tilannetta. Se, että kuviteltu henkilö on kaikkien tuntema, on keino avata kuvitteellinen maailma myös kuuntelijalle (Harjunpää 2006, 54). Tässäkään esimerkissä ei kuitenkaan vaihdu vain kieli. Koodia vaihdetaan myös toisella tasolla. Riviltä 5 alkava dialogi ilmaistaan selkeämmällä äänensävyllä ja hitaammalla tempolla, mikä lisää eläytymisesityksen ja siihen liittyvän pankkivirkailijan äänen matkimisen tehokkuutta. Sama rekisteri jatkuu vielä rivillä 6 senkin jälkeen, kun kuvitellun pankkivirkailijan kieli vaihtuu suomeksi. Koodinvaihtoon liittyy myös puhetilanteeseen osallistujien välinen sosiaalinen suhde: rivillä 5 J1 eli pankkivirkailija kohdentaa puheensa herra Gatesille ja ilmaisee täten kohteliaisuuttaan ja rooliaan palveluammattissa. Koodinvaihdolla on tässä kuvitellussa dialogissa myös keskustelun osallistujista ja konstellation muutoksesta liittyvä tehtävä. Eläytymisesityksen myötä keskusteluun liittyy mukaan uusi ääni ja henkilö, englanninkielinen pankkivirkailija. Kun hän alkaa puhua, vaihtuu kieli englanniksi.

Tämän dialogin sävy on hilpeä, juontajat puhuvat spontaanisti leikitellen ja rakentavat ja tuottavat yhdessä hauskaa tarinaa, jossa sekä suomen- että englanninkieliset puhunnokset liittyvät saumattomasti yhteen yhdeksi sujuvaksi kokonaisuudeksi. Yhdessä tuotettu kuvitellun tilanteen dramatisointi tapahtuu mutkattomasti, ja puhunnokset seuraavat toisiaan ilman taukoa tai vuoron ja koodin vaihtumista ilmaisevia kielellisiä elementtejä. Huomattavaa on myös se, että juontajat kohtelevat molempia kieliä samanarvoisesti eivätkä puhujat pidä englantia vieraana dramatisoidessaan kuvattua tilannetta. Englannin käyttöä ei myöskään kommentoida jälkeinpäin. Tämäntyyppisen koodinvaihdon esiintyminen on tavallista juontajien dialogissa.

Seuraavassa dialogissa, esimerkissä 8, juontaja J1 yhdistelee sekä omaa selostustaan että alkuperäistä siteeraamaansa laulua. Kuten Auer (1984, 64) toteaa, jokainen raportoidun puheen kohta kertoo

Anu Muhonen

samalla jotakin sekä alkuperäisestä puhetilanteesta että henkilöstä, joka puhetta siteeraa. Niin tapahtuu tässäkin: juontaja on kokenut alkuperäisen tilanteen hauskaksi ja haluaa kertoa sen toisille. Hän kuvailee sitä, millä tavalla Led Zeppelinin musiikkia soittanut yhtye oli erään festivaalikeikkansa lopettanut:

8. Loppuhuipennus

```
01 J1: [...] ja sitte lopettivat (.) †Stairway to Heaven kappaleeseen
02     joka on siis kyllä (.) suuri klassikko isolla koollla
03 J2: joo-
→ J1: nii- sitte ku siinä tulee lopussa se )and he's buy::i::ng a sta::i::rwa::y::
→     to::) niin miten tämä laulaja lopettaakaan sen (.) @RAAHEEN@
06 J2: [(nauraa)
→ J1: [(nauraa) @YEESSS@
08     ((musiikki alkaa))
```

Rivillä 1 saamme kuulla, että yhtyeen viimeinen kappale oli *Stairway To Heaven*, jonka J1 rivillä 2 sivulauseessa kommentoi olevan suuri klassikko. Rivillä 3 J2 vastaa myöntävästi, dialogipartikkelin (*joo*) ilmaistessa samalla myös kuulolla olemista. Tämän jälkeen juontaja johdattelee tulevaan johtolauseella (*sitte ku siinä tulee lopussa se*), jossa pronomini *se* ennakoi sitaatin alkamista ja samalla myös tulevan lauseen, suoran esityksen, laulaen ilmaistun englanninkielisen mukauttamattoman lausekkeen (*and he's* [sic] *buying a stairway to*) vierautta. Englanniksi laulettu lause demonstroii uutta toimintaa, toimintatyyppiä ja ääntä, kun puheesta ja juonnosta siirrytään englanninkieliseen lauluun. Tämä hetkittäinen toiminta, laulu, eroaa sitä edeltävästä sekä seuraavasta laulusta puhumisesta sekä pragmaattisesti että paralingvistisesti. Pragmaattisessa tehtävässä laulut selventävät, korostavat ja tarkentavat viestiä (Gumperz 1982, 78–79; Auer 1995, 120). Silloin, kun puhuja erityisesti korostaa autenttisen puheen jäljittelyä, kuten tässä esimerkissä, on kyseessä ns. mimeettinen eli jäljittelevä esitys. Paralingvistisillä keinoilla lisätään autenttisuuden tuntua sitaatissa, ja äänitehosteet taas lisäävät jäljittelyä esityksessä. (Lappalainen 2004, 286–288; 2005, 154.)

Tässä englanninkielisessä koodinvaihdossa, laulettu suorassa esityksessä, on kysymys diskurssiin liittyvästä koodinvaihdosta, jonka laulaminen tekee erityisen korosteiseksi. Pragmaattisessa tehtävässä

koodinvaihto tekee moniäänisyyden ilmaisemisen myös autenttiseksi. Suoralla esityksellä ja koodinvaihdolla on tässä kertomuksessa useita tehtäviä. Sillä halutaan dramatisoida ja elävöittää kertomusta ja siinä mukana olevia erilaisia ääniä. Se luo elävän kuvan siitä, että juuri näin tilanne eteni. (Ks. Haakana 2005, 119–120.) Voitaisiin puhua jopa Rahdun (2005, 284) esittelemästä moniroolisuudesta eli siitä, että yksi ääni puhuu monella äänellä. J1 puhuu tarinassa välillä omana itsenään eli yleisönä festivaaleilla (r. 1, 4) ja juontajana studiossa (r. 2) sekä myös englanninkielisenä laulajana.

Englantia käytetään myös ihan tämän esimerkin lopussa, kun J1 yhtä aikaa sekä huutaen että nauraen ilmaisee tarinan loppuhuipennuksen, englanninkielisen mukauttamattoman huudahduksen *YEESSS*, aivan puheenvuoronsa lopussa. Tämä affektiivisessa tehtävässä ilmenevä koodinvaihto ilmaisee ja demonstroi juontajan tunnetilaa ja iloa sekä erottuu muusta juonnosta paralingvistisesti. Mutta samalla tällä koodinvaihdolla on tehtävä myös diskurssin jäsennyksessä: siihen päättyy yksi toiminta eli hauskan tarinan kertominen sekä samalla juontajan kollegansa sekä radiokuuntelijoiden kanssa jakama hauska festivaalimuisto. Aiheesta juttelu päättyy loppuhuudahduksen lisäksi myös yhteiseen päällekkäiseen nauruun, mikä Haakanan (1999, 118) mukaan on tavallinen tapa puheen ja puheenaiheen päättämiseen. Tämän huudahduksen kautta juontaja puhuu taas omalla äänellensä, ja tästä syystä moniroolisuuden myötä tullut moniäänisyys radiojuonnossa tässä keskustelussa loppuu.

Koodinvaihdolla ilmaistaan usein keskustelussa eroa suoran ja epäsuoran puheen tai sitaatin välillä. Toisen, esimerkiksi tilanteen ulkopuolella olevan puhujan, ääni ilmaistaan usein toisella koodilla (Gumperz 1982, 76–77). Seuraavassa juontajan monologissa keskustelun ulkopuolinen ääni tulee englanninkielisiltä Internet-sivuilta, joita juontaja puhuessaan N.E.R.D-nimisen yhtyeen uudesta levystä samanaikaisesti lukee ja siteeraa:

9. *In stores*

01 J: [...] ja jos en ihan väärin ymmärtänyt niin se on nimeltään (.) NERD eli
 02 kantaa bändin omaa nimeä (.) nettisivuilla ainakin seisoo että N(.)
 → E(.)R(.)D(.) **in stores march** kakstuhannaneljä eli tarkoittanee että (.) Nerd
 (.)

Anu Muhonen

04 niminen lev(h)y(h) (.) maaliskuussa kaupoissa [...]

Rivillä 2 juontaja valmistaa kuulijan tulevaan johtoilmauksella (*nettisivuilla ainakin seisoo*), jonka jälkeen *että*-konjunktio merkitsee sitaatin ja tulevan suoran esityksen eli englanninkielisen mukauttamattoman koodinvaihdon (*NERD in stores march*). Tällä tavalla juontaja tuo mukaan nettisivujen äänen ja kertoo, mitä nettisivuilla lukee. Tämän jälkeen saamme kuulla suomenkielisen käännöksen (*eli tarkoittanee että Nerd niminen levy maaliskuussa kaupoissa*). Huomionarvoista tässä monologissa on se, että englantia ja suomi esiintyvät puheessa saumattomasti yhdessä. Modifioimatonta koodinvaihtoa *NERD in stores march* ei merkitä vieraaksi, ja sitä seuraava suomenkielinen juonto liittyy perään sujuvasti.

Sen lisäksi, että englanninkielisellä juonnolla ilmaistaan eroa juontajan monologin ja nettisivujen siteerauksen eli suoran esityksen välillä, tuovat Internet-sivut keskusteluun mukaan ulkopuolisen englanninkielisen äänen. Tämän äänen tehtävänä on antaa lisätietoa puhutusta asiasta kuulijalle. Tehtävä liittyy olennaisesti diskurssiin, koska kielen vaihtumisen ohella myös puheenaihe ja sen moodi muuttuvat uudeksi: juontaja siirtyy omasta puheestaan siteeraamaan Internet-sivujen tekstiä. Englannin käyttö tässä juonnossa on luonnollista senkin takia, että Internet-sivut ovat englanninkieliset. Toisaalta on kyse myös siitä, että juontaja ottaa sivustolla annetun tiedon varmana ja uskoo sen pitävän paikkansa. Englanniksi referoiminen tuo tämän ulottuvuuden kuulijoille samalla kun juontaja varmistaa sanojensa uskottavuuden: tietolähde ja sieltä löydetty tieto ovat aitoja. Koska mitä ilmeisimmin kyseisen levyn ilmestymisaika ei ole juontajan mielestä ihan varmaa, mikä käy ilmi rivillä 1 toteamuksesta (*ja jos en ihan väärin ymmärtänyt*), hän tuo tähän tiedotteeseensa jonkinlaista varmuutta siteeraten Internetin tietoa. Samalla hän pääsee vastuusta, jos nettisivun tiedot eivät sattuisikaan pitämään paikkansa.

Aineistossani moniäänisyyttä ilmaistaan monella tavalla ja yleisin keskusteluun liittyvä englannin kielen käyttö on koodinvaihto, jossa juontajat liittävät joko todellisen tai kuvitellun tilanteen ulkopuolisen äänen omaan radiopuheeseensa. Vaikka juontajat eivät vaihdukaan, tuo moniäänisyys mukaan radiokeskusteluun uusia osallistujia. Keitä nämä spontaanit uudet äänet edustavat, riippuu kulloisestakin tilanteesta ja puheenaiheesta. Moniäänisyydellä leikitellään, eläydytään

Sheikataan like a polaroid picture

kuviteltuihin henkilöhahmoihin ja tilanteisiin, viitataan toisiin puhekonteksteihin sekä joskus myös mm. etäännytetään radiojuontoa ehkä epämiellyttävästäkin aihepiiristä. Myös Internet-sivujen lukeminen ja siteeraaminen on hyvin tavallista.

Aihepiiri ja musiikkialan erikoiskieli

Vieraan kielen esiintymiä ja erityisesti lyhyitä englannin lisäyksiä esiintyy tiiviimmin silloin, kun puhutaan jostakin tietystä puheaiheesta tai aihepiiristä (Auer 1984, 31). Vieraan kielen aineksilla on tendenssi esiintyä yhdessä eli rypäinä (Gumperz 1982, 21). Aineistossani tämä tarkoittaa sitä, että musiikin ollessa puheaiheena englannin kielen käyttö on erityisen näkyvää ja yleistä. Näyttää siltä, että englanninkielisten termien käyttö ikään kuin laukaisee myös muiden englannin kielen elementtien käytön ja synnyttää näitä kielellisiä rypäitä. Musiikin erikoisalan osaaminen ja tämän asiantuntijuuden ilmaiseminen tuo mukanaan keskusteluun tähän alaan liittyvän sanaston, joka sisältää paljon englannin kielen aineksia. Seuraava aineisto-ote on tyypillinen esimerkki tästä ilmiöstä:

10. Vain importtina

01 J: CKYn tuorein kokopitkä Inful Trade Destroy Rebuilt on mestariteos? jota
→ jostain ihmeen syystä saa (.) Suomessa ostettua vain **importtina** .hhh (.) no (.)
03 NYT on Suomessa julkaistu Inful Trade Destroy rebuilt **videoalbumi** (.) **DVD** ja
→ sain räpylöihini (.) de **luxe** version (.) jossa videoiden ja making of dokumenttien
→ lisäksi on kolmen tunnin **boonus** (.) **diskillinen** (.) yhtyeen (.) sekoilua (.)
06 turuilla ja (.) toreilla ((musiikki alkaa))

Vaikka suomi on matriisikieli, johon yhden substantiivin tai substantiivilausekkeen pituiset lisäykset liitetään, on tässä huomattavasti enemmän englanninkielisiä elementtejä kuin aikaisemmissa otteissa. Suomi ja Englanti ikään kuin vastakkain aseteltuina liittyvät yhteen yhdeksi ja samaksi interaktion kieleksi, kun yhtyeen DVD:tä kuvaillaan termeillä, jotka ovat suoraan englannista otettuja. Oheisessa monologissa on vakiintuneita yleislainoja (*videoalbumi*, *DVD*, *video*) mutta myös erikoistermejä eli suomen kieleen morfologisesti mukautettuja erikoislainoja (*importtina*, *boonusdiskillinen*). Mukana

Anu Muhonen

on myös englanninkielisistä sitaattilainoista eli vierassanoista koostuvia useasanaisia lausekkeitä, jotka ovat englannin kieliasun mukaisia mutta taipuvat suomen sääntöjen mukaisesti (*de luxe version, making of dokumenttien*) (ks. Häkkinen 1990). Juonnon alun yhtyeen sekä DVD:n englanninkieliset nimet saattavat laukaista tämän englanninkielisen sanastorypään, jossa ilmiöitä ja asioita nimetään englannin kielestä mukautetuina aineksina. Kyseisille sanoille voi olla vaikea löytää suomenkielisiä vastineita, tai ne ovat harvinaisempia.

Tässä paikallisessa kielen vaihtelussa, jossa englannin elementtejä ei siis merkitä vieraiksi, tauotukset liittyvät enemmän juonnon rakentamiseen kuin vieraskielisten ilmausten ennakoimiseen. On kysymys lisäyksistä, koska englanninkielisillä elementeillä ei ole koodinvaihdolle tyypillisiä keskustelunrakentamiseen liittyviä tehtäviä (ks. Auer 1984, 20). Englannin käytön tehtävänä tässä oteessa on ennen kaikkea luoda sosiaalisia merkityksiä. Puhujan kielellisillä valinnoilla ja sillä, että hän valitsee repertoaristaan kieliä sekoittavan koodin pelkästään suomenkielisen kielivariantin sijaan, on sosiaalinen merkitys, jonka tehtävänä on ilmaista ryhmäidentiteettiä sekä samaistumista anglo-amerikkalaiseen musiikki- ja elokuva-alan kulttuuriin. Samaisessa sosiaalisessa tehtävässä luodaan myös kansainvälistä nuorison, tietyn harrastuspiirin ja erikoisosaamisen (ala)kulttuuria (ks. Leppänen, Toriseva tässä teoksessa). Poplack (1988) on todennut, että joskus kielten yhdessä esiintyminen on niin olennainen osa jonkun puheyhteisön kielellistä repertoaria, että käyttäjien silmissä se ei eroa yksikielisestä rekisteristä (ks. myös Auer 1998, 3). Tässä esimerkissä ryhmän ulkopuolisella kuuntelijalla ei myöskään ole vaikeuksia ymmärtää, mitä englannin kielen elementit tarkoittavat. Sanojen, vaikkakin englanninkielisten, merkitykset ovat suhteellisen tavallisia ja yleisiä.

Useat musiikkialan sanat ja lausekkeet on helppo yhdistää niiden alkuperäisiin englanninkielisiin vastineisiin, kuten vain osittain mukautettu englanninkielinen lauseke (*old school rapista*) esimerkissä 11, jossa juontaja kuvailee Fanny Pack -yhtyeen musiikkia.

11. Vanhan koulun rappia

→ J: [...] .hhh mutta miten toimii (.) **old school rapista** (.) Shampooon kaltaisista (.)
02 yhden hitin ihmelstä (.) ja roskapopista musiikkinsa perusainekset
→ ammentavan (.) Fanny Packin musiikki ↑**livenä** (.) no [...]

Vaikka juontaja pitää tauon ennen tätä englanninkielistä lauseketta, ei tauolla merkitä vierasta elementtiä. Tasaiseen tahtiin toistuvat tauot ovat vain luettelomainen tapa juontaa ja määritellä yhtyettä kuvaavia ominaisuuksia. Tässäkin englannin käytöllä on sosiaalinen tehtävä, juontaja puhuu asiantuntijana kuulijoille, jotka todennäköisesti ymmärtävät, mistä juontaja puhuu, ja ovat täten myös alan asiantuntijoita tai harrastajia. Ero alan asiantuntijoiden ja muiden välillä on se, että vaikka kuka tahansa voi sanoa ja ymmärtää, että tässä on kysymys vanhan koulun rap-musiikista, musiikin alaa tuntemattoman on vaikea sanoa, millaista musiikkia se oikeastaan on. Englannin käytöllä on siis myös tässä ryhmään kuulumisen tehtävä: liikutaan jo esimerkiksi 10 astetta kauempana musiikin alan sisäpiirin kielessä. Rivillä 3 suomen kieleen mukautettu (*livenä*) on tavallinen ja jo kotoistunut musiikin aihepiiriin kuuluva slangisana (ks. Paunonen 2000, 581). Senkin käyttö heijastaa juontajan musiikkiin liittyvää repertoaaria ja on jo niin vakiintunutta, että suomenkielistä vastinetta on vaikea löytää. Tehtävä on siinäkin sosiaalinen sekä myös puhujaan liittyvä: ollaan musiikkiin erikoistuneella nuorisokanavalla, ja vaikka suomenkieliset termit saattaisivat olla löydettävissä, niiden käyttö ei todennäköisesti ole osa tämän ryhmän kielellistä repertoaaria.

Aina ei kuitenkaan ole helppoa löytää suomenkielistä vastinetta tai oikeaa kuvaavaa ilmausta tietyille angloamerikkalaista perua oleville musiikkialan ilmiöille. Tätä havainnollistavat kaksi seuraavaa esimerkkiä 12 ja 13. Esimerkissä 12 juontaja niin ikään kuvailee walesilaisen Lost Prophets -yhtyeen musiikkia.

12. Numetallia ja emocorea

01 J: [...] walesilaisen Lost Prophetsin soundissa on hieman .hhh tuota punkkiakin
 → mukana mutta enempi ehkä tommosta .hhh ee >nu:metalliin sekottunutta<
 → (.) emo (.) corea (.) oiskohan sellainen sitten oikea määritelmä (.) Lost
 04 Prophets soundille .hhh EN tiedä onko se se oikea määritelmä [...]

Rivin 2 lausuman (*ehkä tuommoista*) sekä epäröivän naurahduksen (*hhh ee*) avulla juontaja merkitsee tulevan englantia sisältävän lausekkeen *numetalliin sekottunutta emocorea* vieraskieliseksi. Prosodiset merkit (epäröivä *hhh ee*, nopeampi puhetempo sekä tauko) merkitsevät sanahakua ja viittaavat juontajan vaikeuteen löytää sopivaa ilmai-

Anu Muhonen

sua kuvailemaan yhtyeen musiikkia. Vaikka suomenkieliset vastineet todennäköisesti ovat olemassa, käyttää juontaja juonnossaan kahta englanninkielistä mukautettua sanaa (*numetalliin*) ja (*emocore*). Koko englantilaisperäinen lauseke erottuu muusta prosodisesti: alun määrittelevä osio (*numetalliin sekoittunutta*) sanotaan nopeammalla tempolla ja *emocorea* taas pohdiskellen ja tauottaen. Tässä kielen vaihtelussa on kysymys keskustelun osallistujasta johtuvasta kielen vaihtelusta. Kuten Auer (1984, 26) toteaa, viittaus toisen kielen vierauteen on todiste siitä, että kyseessä on juuri osallistujasta johtuva lisäys. Kyseessä on puhujaan liittyvä sosiaalinen tehtävä, jolla määritellään asiantuntijuutta ja ollaan osa ryhmää. Se, mitä tämä ”numetalliin sekoittunut emocore” sitten tarkoittaa, jää musiikin alaa tuntemattomalle kuulijalle mysteeriksi. Tämä on erikoisosaajan puhetta erikoisosaajille. Liikutaan jo kielessä, joka aukeaa täysin vain alan asiantuntijoille ja erikoistermistön osaaville.

Joskus musiikkityyliin tai -tavan kuvailuissa mennään vielä syvemälle erityisalan kielenkäyttöön, kun musiikkia kuvaillaan spontaanilla englanninkielisellä jonkin toisen englanninkielisen muusikon nimen kautta tulleeella termillä:

13. *Slowmaista*

→ J: [...] se oli hauskaa just sellasta **slowmaista** tietsä (.) taas vaekee keksii
02 mitää sellasii kuvaavii sanoja mut semmosta ilosta (.) veikeetä (.) [...]

Juontaja toteaa rivillä 1 esiintyvän modifioidun lainasanan (*slowmaista*) jälkeen, että on *vaekee keksii mitää sellasii kuvaavii sanoja*. Lisäystä *slowmaista* edeltää *just sellasta*, joka myös osoittaa ja merkitsee tulevan englanninkielisen sanan. Koska juontaja viittaa termihakuun eksplisiittisesti myös jälkeensä, on kysymyksessä ns. puhujasta johtuva lisäys. Jokin pakottaa hänet vaihtamaan kielen hetkeksi englanniksi. Vaikka juontaja ei keksi oikeaa kuvaavaa termiä, hän tietää selvästi paljon itse musiikista ja sen termeistä englanniksi. Tästä syystä englanti täyttää lingvistisen aukon, jonka suomen kieli jättää. Kahdessa aikaisemmassa esimerkissä (12 ja 13) on kysymys musiikin tyylien määrittelystä, joissa määrittelyyn käytetyt adjektiivi ja partitiivi ovat englannista lainattuja. Juontajan on vaikea kääntää niitä suomeksi tai löytää oikeaa termiä ja ilmaisua, jota ei sitä paitsi ehkä

edes ole olemassa. Nämä selkeästi satunnaiset lainat vaativat suurta musiikin tuntemusta eivätkä aukea tämän radiodiskurssin ulkopuoliselle. On mahdotonta tietää, millaista on *slowmainen*, jos ei tunne itse Slow'ta.

Musiikin alan ja aihepiirin erityisosaaminen tuo mukanaan alan erityissanaston lisäksi myös muita sosiaalisia käytänteitä ja tehtäviä. Kuten Leppänen (2007) toteaa, voi puhuja englannin kielen käytöllä esimerkiksi konstruoida itsensä tietynlaiseen elämäntyyliin kuuluvaksi ihmiseksi. Tietynlaisen kielimuodon käyttö voi olla myös tietoinen valinta. Englannin kielen käyttö voi olla osa tiettyyn ryhmään kuulamista ja toimia tämän ryhmän identiteetin luomisen ja ilmaisemisen tehtävässä.¹² Edellä esitellyt aineisto-otteet todistavat tämän väittämän paikkansa pitäväksi. Musiikkialan erikoissanastossa ja dialogissa on piirteitä, jotka avautuvat vain niitä ymmärtäville asiantuntijoille. Ne, jotka eivät tunne tätä erityisalaa, suljetaan tämän keskustelun, aihepiirin ja puheyhteisön ulkopuolelle. Englannin ja suomen kielen yhteisesiintyminen on luonnollinen ja sujuva osa tämän puhujaryhmän kielimuotoa. Englannin kielen käyttö on nähtävä osana puhujien kielellistä repertoaaria tässä puheympäristössä.

Lopuksi

Kuten Leppänen ja Nikula (2007) painottavat, medially on keskeinen rooli englannin kielen leviämisessä suomalaisten jokapäiväiseen elämään. Radio on tärkeä kielellinen instituutio: samanaikaisesti se sekä heijastaa että muokkaa puheympäristön kielenkäyttöä ja siihen liittyviä asenteita sekä konventioita. Radiopuheella on myös tärkeä tehtävä ympäröivän sosiaalisen puheyhteisön ja yleisön ajatusten sekä olemuksen esiintuojana. Nuorelle radion kuuntelijayleisölle suunnattu kieli on suorassa yhteydessä tietynlaiseen nuorisoidentiteettiin, jossa angloamerikkalainen populaarikulttuuri ja erityisesti elokuvat ja musiikki ovat näkyvässä roolissa. Gumperz (1982, 66) on määritellyt ns. me- ja he-koodit, jotka heijastavat jonkin ryhmän identiteettiä silloin, kun kaksi kieltä vuorottelee:

Anu Muhonen

Vähemmistökieli tulkitaan usein me-koodiksi, ja se assosioituu ryhmän sisäisiin, informaaleihin aktiviteetteihin, kun taas enemmistökieli palvelee he-koodia ja assosioituu formaaleihin, jäykempiin ja vähemmän henkilökohtaisiin ryhmän ulkopuolisiin aktiviteetteihin. (Käännös A. Muhonen 2006.)

Juontajien puhe on osa tätä nuorille yhteistä me-koodia, koska he tekevät nuorille suunnattuja radio-ohjelmia ja ovat nuorisomusiikin ja -kulttuurin ammattilaisia. Ollakseen uskottavia ja osa tätä ryhmää heidän on puhuttava nuorille oikealla tavalla ja koodilla. Siksi edellä esitellyn kielellisen rekisterin konventiot eivät tuottane ongelmia radio-ohjelman kuuntelijoille: he ovat todennäköisesti englannin kielen taitajia ja myös osa tätä sisäpiiriryhmää.

Tässä artikkelissa olen pyrkinyt valottamaan nuorisoradion kieli- maailmaa ja englannin esiintymistä ja tehtäviä siinä. Rakenteellisesti englantia esiintyy monipuolisesti. Rakenteellisen jatkumon toisessa päässä ovat kotoistuneet lainasanat ja toisessa päässä modifioimattomat englanninkieliset lauseen pituiset puhunnokset (ks. Leppänen ja Nikula tässä teoksessa). Yhden sanan pituiset lisäykset on lähes aina mukautettu suomen kielen morfologiaan. Mitä pidempi englanninkielinen ote on, sitä harvemmin se on mukautettu suomen kielen morfologiaan. Huomattava on, että suomi toimii koko ajan matriisikielenä näissä juonnoissa.

Englanti on olennainen osa tämän radion puheyhteisön puhujien ja kuuntelijoiden kielellistä repertoaria, ja sillä on useita tehtäviä radiojuonnoissa. Tekstienvälisyydellä on omat radiopuhetta jäsentävät tehtävänsä osana radio-ohjelmien koherenssin ja genren muodostamista: kielen vaihtelulla ilmaistaan koherenssia aikaisempiin keskusteluihin, ohjelman musiikkiin tai kuuntelijoiden ääniin. Englannilla on keskeinen rooli myös moniäänisyyden ilmaisemisessa eli erottamassa juontajan ääntä toisista usein kuvitteellisista äänistä. Näissä tehtävissä korostuu usein dramatisoinnin merkitys. Usein koodinvaihdot toimivat kontekstualisaation strategiana ja asettuvat kahden erilaisen toiminnan rajalle. Niillä merkitään siis toiminnan vaihtumista radiojuonnossa. Näkyvässä ja keskeisessä tehtävässä englantia on ilmaistessaan sosiaalisia tehtäviä eli kuulumista musiikin erikoisosaajien ja asiantuntijoiden ryhmään sekä silloin, kun puhuja

viestittää olevansa tietoinen angloamerikkalaisen populaarikulttuurin ilmiöistä. Englanti on selkeästi yhteydessä sellaisiin tilanteisiin, jotka liittyvät musiikin erikoisalan aihepiiriin ja osaamisen ilmaisemiseen. Sillä on siis tärkeä tehtävä ryhmäidentiteetin ilmaisemisessa: ne, jotka hallitsevat tämän rekisterin ovat osa samaa sisäpiiriä ja ryhmää. Tällä samalla rekisterillä on myös toisenlainen sosiaalinen tehtävä. Käyttämällä musiikin erikoiskieltä suljetaan ulkopuoliset keskustelun ulkopuolelle. Jokainen koodinvaihto peilaa myös jollakin tasolla sekä puhujan että kuulijan kaksikielistä kompetenssia. Samalla kielellisillä valinnoilla luodaan kansainvälisen musiikkialan sekä nuorisogenren (ala)kulttuuria.

Englannin käytöllä on selkeä käyttötarve ja -tehtävä sekä asema tarkastelemassani radiokontekstissa. Koska sen käyttöä ei selitellä, määritellä tai käännetä, on siitä tullut osa puhujien repertoaaria. Samalla sen käyttö ja käytön konventiot ovat myös kuuntelijoille tuttuja. Tässä musiikin ammattilaisten kielenkäyttöympäristössä englanti ei kuitenkaan uhkaa suomen asemaa, vaikka se ajoittain esiintyykin suomen sijasta. Suomi on koko ajan selkeästi juontojen matriisikieli. Pysyäkseen mukana kuuntelijan on kuitenkin osattava tämä englannista elementtejä ammentava näkyvä ja sujuva angloamerikkalaiseen populaari- ja musiikkikulttuuriin yhteyksiä luova kielimuoto. Ilman englannin kielen taitoa sekä erityisesti siihen liittyvää musiikin alan erikoissanastoa kaikki radiojuonnot eivät avaudu. Tästä syystä englannilla on tällä kielenkäytön alalla ja tässä puheyhteisössä tehtäviä, joita ei enää ilmaista vain suomeksi. Tästä syystä englanti on jo niin olennainen osa tätä kielenkäyttöympäristöä, että se on selkeästi saanut toisen kielen aseman, jossa sitä käytetään yhdessä suomen kielen rinnalla.

Olen kuvannut englannin kielen tehtäviä suomenkielisissä radiojuonnoissa käyttämällä apuna Auerin mallia (1984, 1995). Vaikka Auerin (1984, 9) malli pyrkii antamaan viitekehysten ja kuvaamaan kaikkia mahdollisia kaksikielisiä puheyhteisöjä, on siinä omat rajoituksensa. Se soveltuu parhaiten kuvaamaan ei-institutionaalisia puhe-tilanteita, jotka jättävät laajasti tilaa kielen neuvottelulle. Näin ei aina minun aineistossani ole. Kysymys on ainakin jollain tasolla institutionaalisesta radiopuheesta ja siitä syystä erityisestä kielenkäytön alasta. Tämä artikkeli on osa väitöskirjaan tähtäävää tutkimustyötä.

Anu Muhonen

Olen kuvaillut tässä artikkelissani joitakin tehtäviä, joissa englanti näkyy ja vaikuttaa suomenkielisessä nuorisoradio-ohjelmien juonnoissa. Englanninkielinen äänimaailma kuuluu nuorisoradio-ohjelmissa kuitenkin paljon monipuolisemmin. Se, millaisissa tehtävissä englanti toimii haastatteluissa, ohjelmiin tulevista puhelinsoitoissa, sähköpostiviesteissä sekä muissa ohjelman ulkopuolisissa äänissä, on mielenkiintoinen tulevaisuuden tutkimushaaste.

Viitteet

1. Engl. *repertoire* (ks. Bahtin 1988).
2. Kiitokset kommenteista ohjaajalleni professori Maisa Martinille, Niina Liljalle ja muulle S2-jatkoryhmälle sekä Tukholman yliopiston suomen kielen laitoksen tutkijakollegoilleni.
3. Ei siis pidä sotkea Auerin (1984, 1988) keskustelun toimintaa määrittelevää termiä *koodinvaihto* perinteiseen rakenteellisesti määriteltyyn koodinvaihtoon (ks. esim. Poplack 1980; Appel ja Muysken 1992; Myers-Scotton 1993).
4. Ks. myös Taavitsainen ja Pahta 2003.
5. Termin on alun perin ottanut käyttöön Bahtinin dialogisuus-käsitteen pohjalta Julia Kristeva (ks. mm. Kristeva 1980; Bahtin 1988).
6. Katso keskustelusta enemmän mm. Makkonen 1991.
7. Vaikka esim. Paunonen (2000) ei vielä mainitse *laiffi*-sanaa sanakirjassaan, katson sen olevan jo lähes vakiintunut englantilaisperäinen laina. Tästä syystä olen litteroinut sen foneettisesti suomen systeemin mukaisesti eli kuten se äännetään.
8. Vrt. suomenkielinen vastine *elämä*.
9. Dialogipartikkelia *niin* nimitetään myös kuulolla olemisen partikkeliksi (ISK 2004, 773; Sorjonen 2001, 58, 242–247).
10. Gumperzin (1982, 131) mukaan kontekstualisaation käsite tarkoittaa niitä kielellisiä muotoja, jotka määrittelevät ja antavat vihjeitä oikeasta tulkintakontekstista tietyssä tilanteessa. Sillä tarkoitetaan niitä jaettuina, opittuja ja jopa rutiininomaisia tulkintoja, joita tietynlaisessa tilanteessa käyttäytymiseen usein liitetään.
11. Engl. *polyphony, multivocality* (ks. Bahtin 1988).
12. Fishman 1989; Blommaert 1992; Auer 1999, 318; Leppänen ja Nikula 2007.

Lähteet

- Alasuutari, Pertti 1993: *Radio suomalaisten arkielämässä*. Helsinki: Yleisradio, tutkimus ja kehitysosasto.
- Appel, René ja Muysken, Pieter 1992: *Language contact and bilingualism*. London: Edward Arnold.
- Auer, Peter 1984: *Bilingual conversation*. Amsterdam: John Benjamins.
- Auer, Peter 1995: The Pragmatics of code-switching, a sequential approach. Teoksessa *One speaker, Two languages: Cross-Disciplinary Perspectives on Code-Switching*. Toimittaneet Lesley Milroy ja Pieter Muysken, s. 115–135. Cambridge: Cambridge University Press.
- Auer, Peter 1998: Introduction: Bilingual Conversation revisited. Teoksessa *Code-switching in conversation. Language, interaction and identity*. Toimittanut Peter Auer, s. 1–28. London: Routledge.
- Auer, Peter 1999: From codeswitching via language mixing to fused lects: Toward a dynamic typology of bilingual speech. *International Journal of Bilingualism*, 2(4), 309–332.
- Bahtin, Mihail 1988: *Det dialogiska ordet*. Uddevalla: Anthropos, Risbergs tryckeri Ab.
- Becker, Stenna 2006: Huoltenkerronnan retoriikkaa. Miten vaikeista asioista puhutaan radiossa. Teoksessa *Vuorovaikutus radiossa*. Toimittaneet Eveliina Korpela, Katariina Harjunpää, Minna Keinänen ja Outi Somiska, s. 129–146. Helsingin yliopisto, suomen kielen ja kotimaisen kirjallisuuden laitos.
- Blom, Jan P. ja Gumperz, John 1972: Social meaning in linguistic structures: code switching in Norway. Teoksessa *Directions in sociolinguistics*. Toimittaneet John Gumperz ja Dell Hymes, s. 407–434. New York: Holt, Rinehart ja Winston.
- Blommaert, Jan 1992: Codeswitching and the exclusivity of social identities: Some data from Campus Kiswahili. *Journal of multilingual and multi-cultural development*, 13(1/2), 57–70.
- Duranti, Alessandro 1991: Four properties of speech-in-interaction and the notion of interlocutionary act. Teoksessa *Pragmatics at issue: selected papers of the International Pragmatics Conference, Antwerp, August 117–22, 1987*, Vol. 1. Toimittanut Jef Verschueren, s. 133–150. Amsterdam: John Benjamins.
- Feilitzten, Cecilia von 2002: Children, Young People and Media Globalization. Teoksessa *Children, young people and media globalization*. Toimittaneet Cecilia von Feilitzten ja Ulla Carlsson, s. 13–22. The UNESCO, International Clearinghouse on Children, Youth and Media. Nordicom, Göteborg university.
- Fishman, Joshua 1989: *Language and ethnicity in minority sociolinguistic perspective*. Clevedon: Multilingual matters.
- Flaitz, Jeffra 1988: *The Ideology of English: French perceptions of English as a world language*. Contributions to the Sociology of Language 49. New York: Mouton de Gruyter.
- Gumperz, John 1982: *Discourse strategies*. Cambridge: Cambridge University Press.

Anu Muhonen

- Haakana, Markku 1999: *Laughing matters. A Conversational analytical study of laughter in doctor-patient interaction*. Väitöskirja. Helsingin yliopisto, suomen kielen laitos.
- Haakana, Markku 2005: Sanottua, ajateltua ja melkein sanottua. Puheen ja ajatusten referointi valituskertomuksissa. Teoksessa *Referointi ja moniäänisyys*. Toimittaneet Markku Haakana ja Jyrki Kalliokoski, s. 114–149. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.
- Harjunpää, Katariina 2006: Juontajan äänet: Kuvitellun puheen referointia radiossa. Teoksessa *Vuorovaikutus radiossa*. Toimittaneet Eveliina Korpela, Katariina Harjunpää, Minna Keinänen ja Outi Somiska, s. 33–55. Helsingin yliopisto, suomen kielen ja kotimaisen kirjallisuuden laitos.
- Hietanen, Elina 2004: The English language in television commercials broadcast in Finland: A study on the ways of using English and the reception of viewers. Julkaisematon pro gradu -tutkielma. Jyväskylän yliopisto, kielten laitos.
- Hiidenmaa, Pirjo 2003: *Suomen kieli – who cares?* Helsinki: Otava.
- Hutby, Ian 2001: 'Witnessing': The Use of First-Hand Knowledge in Legitimizing Lay Opinions on Talk Radio. *Discourse Studies*, 3(4), 481–497.
- Häkkinen, Kaisa 1990: *Mistä sanat tulevat: suomalaista etymologiaa*. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.
- Härkönen, Mari-Annukka 2005: The 'value' and 'meaning' of the English language in Finland in newspapers in the early 2000's. Julkaisematon pro gradu -tutkielma. Jyväskylän yliopisto, kielten laitos.
- ISK 2004 = *Iso Suomen Kielioppi*. Toimittaneet Auli Hakulinen, Maria Vilku, Riitta Korhonen, Vesa Koivisto, Tarja-Riitta Heinonen ja Irja Alho. Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Toimituksia 950. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.
- Kotilainen, Lari 2002: Moi taas ai äm päk: Lauseet, tilanteet ja englanti suomenkielisessä chat-keskustelussa. Teoksessa *Äidinkielen merkitykset*. Toimittaneet Ilona Herlin, Jyrki Kalliokoski, Lari Kotilainen ja Tiina Onikki-Rantajääskö, s. 191–209. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.
- Kristeva, Julia 1980: Word, Dialogue and Novel. Teoksessa *Desire in language. A Semiotic Approach to Literature and Art*. Tekijä Julia Kristeva, toimittanut Leon Roudiez, s. 64–91. New York: Columbia University Press.
- Labov, William 1972: *Language in the inner city: studies in Black English vernacular*. Philadelphia: University of Pennsylvania Press.
- Lappalainen, Hanna 2004: *Variaatio ja sen funktiot: erään sosiaalisen verkoston jäsenten kielellisen variaation ja vuorovaikutuksen tarkastelua*. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.
- Lappalainen, Hanna 2005: Referointi ja variaatio. Sitaatit yksilöllisen variaation kuvastimina ja resursseina. Teoksessa *Referointi ja moniäänisyys*. Toimittaneet Markku Haakana ja Jyrki Kalliokoski, s. 150–186. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.
- Leppänen, Sirpa 2007: Youth language in media contexts: insights into the spread of English in Finland. *World Englishes*, 26(2), 149–169.
- Leppänen, Sirpa ja Nikula, Tarja 2007: Diverse uses of English in Finnish society: Discourse-pragmatic insights into media, educational and business contexts. *Multilingua*, 26(4), 333–380.

- Li, Wei 1998: The 'why' and 'how' questions in the analysis of conversational code switching. Teoksessa *Code-switching in conversation. Language, interaction and identity*. Toimittanut Peter Auer, s. 156–176. London: Routledge.
- Lokka, Antti 2003: Mediakasvatus uuden edessä. Teoksessa: *Merkkillinen media*. Toimittaneet Tuija Modinos ja Annikka Suoninen, s. 205–226. Jyväskylän yliopisto, Soveltavan kielentutkimuksen keskus.
- Luukka, Minna-Riitta, Hujanen, Jaana, Lokka, Antti, Modinos, Tuija, Pietikäinen, Sari ja Suoninen, Annikka 2001: *Mediat nuorten arjessa: 13–19-vuotiaiden nuorten mediakäytöt vuosituhannen vaihteessa*. Jyväskylän yliopisto, Soveltavan kielentutkimuksen keskus.
- Makkonen, Arja 1991: Onko intertekstuaalisuudella mitään rajaa? Teoksessa *Intertekstuaalisuus, suuntia ja sovelluksia*. Toimittanut Auli Viikari, s. 9–30. Tietolipas 121. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.
- Myers-Scotton, Carol 1993: *Duelling languages: grammatical structure in codeswitching*. Oxford: Clarendon Press.
- Nisula, Katariina 2003: Vanhoja tuttuja ja yhteisiä vieraita. Havaintoja erään eteläpohjalaisen paikallisradio-ohjelman kielellisestä variaatiosta. Teoksessa *Muotojen mieli: kirjoituksia morfologiasta ja variaatiosta*, Kieli 15. Toimittaneet Lea Laitinen, Hanna Lappalainen, Päivi Markkola ja Johanna Vaattovaara, s. 13–44. Helsingin yliopisto, suomen kielen laitos.
- Nukari, Matti ja Ruohomaa, Erja 1992: *Ohjelmien summasta lähetysvirtaan: radion ohjelmakäsitteistön uusiminen*. Helsinki: YLE.
- Ormio, Sari 2006: "Meillä on seuraava soittaja" Toimintajaksot ja institutionaalisuus radion musiikkikonsertissa. Teoksessa *Vuorovaikutus radiossa*. Toimittaneet Eveliina Korpela, Katariina Harjunpää, Minna Keinänen ja Outi Somiska, s. 79–107. Helsingin yliopisto, suomen kielen ja kotimaisen kirjallisuuden laitos.
- Paananen, Ritva 1996: Radio rentoutuu – kirjakiielestä puhekieleen. Teoksessa *Kielen kannoilla: Kotimaisten kielten tutkimuskeskus 20 vuotta*. Toimittaneet Ritva Pitkänen, Helena Suni ja Satu Tanner, s. 41–52. Kotimaisten kielten tutkimuskeskuksen julkaisuja 86. Helsinki: Edita.
- Paunonen, Heikki 2000: *Tsennaks Stadii, bonjaaks slangii: Stadin slangin suursanakirja*. Helsinki: WSOY.
- Poplack, Shana 1980: Sometimes I'll start a sentence in English Y TERMINO EN ESPAÑOL: toward a typology of code-switching. *Linguistics*, 18(7/8), 581–618.
- Poplack, Shana 1988: Contrasting patterns of code switching in two communities. Teoksessa *Codeswitching: anthropological and socio-linguistic perspectives*. Toimittanut Monica Heller, s. 151–186. Contributions to the sociology of language, 48. New York: Mouton de Gruyter.
- Rahtu, Toini 2005: Vilin pilkka. Erään haastattelun ääniä. Teoksessa *Referointi ja moniäänisyys*. Toimittaneet Markku Haakana ja Jyrki Kalliokoski, s. 282–335. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.
- Rimmon-Kenan, Shlomith 1991: *Kertomuksen poetiikka*. Suomentanut Auli Viikari. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.

Anu Muhonen

- Ruohomaa, Erja 1993: Yleisökeskeiseen radiotutkimukseen. Teoksessa *Radio-tutkimusta kohti*. Toimittanut Taisto Hujanen, s. 53–66. Sarja C, 18/1993. Tampere: Tampereen yliopisto.
- Räikkönen, Hanna 2006: Erimielisyys radion Kielikorva-ohjelmassa. Teoksessa *Vuorovaikutus radiossa*. Toimittaneet Eveliina Korpela, Katariina Harjunpää, Minna Keinänen ja Outi Somiska, s. 149–181. Helsingin yliopisto, suomen kielen ja kotimaisen kirjallisuuden laitos.
- Sauri, Tuomo 2006: Radio, TV and Internet in the Nordic Countries, Finland. Teoksessa *Media trends 2006 in Denmark, Finland, Iceland, Norway and Sweden: radio, TV & Internet: descriptive analyses and statistics*. Toimittanut Eva Harrie, s. 17–23. Göteborg: Nordicom.
- Sorjonen, Marja-Leena 2001: *Responding in Conversation: A study of response particles in Finnish*. Amsterdam: John Benjamins.
- Taavitsainen, Irma ja Pahta, Päivi 2003: English in Finland: Globalisation, Language Awareness and Questions of Identity. *English Today*, 19(4), 3–15.
- Tammi, Pekka 1992: *Kertova teksti: esseitä narratologiasta*. Helsinki: Gaudamus.
- Thornborrow, Joanna 2001: Questions, Control and the Organization of Talk in Calls to a Radio Phone-In. *Discourse Studies*, 3(1), 119–143.
- Thornborrow, Joanna ja Fitzgerald, Richard 2001: From problematic object to routine 'add-on': dealing with e-mails in radio phone-ins. *Discourse Studies*, 4(2), 201–223.
- Toriseva, Marianne 2004: The uses and functions of Finnish and English in skateboarding media. Artikkelissa Sirpa Leppänen ja Tarja Nikula: English voices in Finnish Society: The uses of English in media, education and professional settings. *Pragmatics, Ideology, and Contacts Bulletin 7: The Globalization issue*, 5–29 (s. 18).
- Toriseva, Marianne 2008: Englanti kohtaa suomen skeittiteksteissä. Teoksessa *Nuoret kielikuvassa. Kouluikäisten kieli 2000-luvulla*. Toimittaneet Sara Routarinne ja Tuula Uusi-Hallila, s. 169–183. Tietolipas 220. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.
- Valo, Maarit 1994: *Käsitykset ja vaikutelmat äänestä. Kuuntelijoiden arviointia radiopuheen äänellisistä ominaisuuksista*. Väitöskirja. Jyväskylän yliopisto.
- Vedenpää, Ville 2001: Kevyttä ja kuplivaa. Käsityksiä radiopuheen muutoksesta Yleisradion nuorten radio-ohjelmissa radioalan kaupallistuttua. Julkaisematon pro gradu -tutkielma. Jyväskylän yliopisto, viestintätieteiden laitos.
- Yle.fi. Osoitteessa: <http://www.yle.fi/ylex/index.php?id=565>.
Luettu 06.06. 2006.
- Yle vuosikertomus 2006.
Osoitteessa: <http://www.yle.fi/yleista/kuvat/2006vuosikertomus.pdf>,
Luettu 23.4.2007.

II

“MIKE TYSON SYÖ KORVIA”: TVÅ ELLER FLERA SPRÅK SOM MARKÖRER FÖR HUMOR

by

Anu Muhonen (2010b)

Bengtsson, Anders & Hancock, Victorine (Eds)

Humour in Language. Textual and Linguistic Aspects.

Acta Universitatis Stockholmiensis, Stockholm Studies in Modern Philology,

New Series 15, Stockholm: Stockholm University, 192-222.

Reproduced with kind permission by Acta.

Mike Tyson syö korvia²⁷⁶”: två eller flera språk som markörer för humor²⁷⁷

Anu Muhonen

Stockholms Universitet

1 Introduktion

Ladies and gentlemen hitticlubs
latenight show proudly presents
the host for the evening [...]

Humor omfattar omdefiniering av en sociokulturell realitet och resulterar i ett muntert sinnestillstånd [...] (Apte 1985: 14). Mycket av det som man finner humoristiskt är gemensamt för många människor. Vad man skojar om och vad som anses vara roligt kan dock variera och beror av den fysiska, sociala eller kulturella kontexten och även på den som tolkar humorn (Lynch 2002: 443; Meyer 2000: 316). För att uttrycka humor verbalt använder man sig av många olika typer av språkliga resurser och uttryck.

Denna artikel behandlar verbal humor i finskspråkig ungdomsradio i Finland och i Sverige.²⁷⁸ Jag söker svar på följande frågor: Vad skojar man om och hur låter humorn i ett finskt eller sverigefinskt²⁷⁹ radioprogram för ungdomar? Hur fungerar användningen av två eller flera språk som markör för humor i en interaktion och vilka funktioner har den i humorhandlingen? Vilka samtalsdrag använder man och hur skapar man humor med två eller flera varieteter som resurs? Med exempel från material bestående av inspelningar av de finskspråkiga ungdomsradioprogrammen Klubi-Klubben i Sverige och YleX X-ryhmä i Finland ska jag beskriva och analysera hur humor

²⁷⁶ “Mike Tyson syö korvia” betyder Mike Tyson äter *öron* eller *korv*.

²⁷⁷ Jag tackar mina handledare prof. Jarmo Lainio och prof. Maisa Martin, redaktörerna Victorine Hancock och Anders Bengtsson samt Gunnar Magnusson för deras värdefulla kommentarer. På samma sätt vill jag även tacka kollegorna på Institutionen för baltiska språk, finska och tyska.

²⁷⁸ Materialet som är underlaget för denna studie analyseras också ur andra infallsvinklar på annat håll, med språköverskridande och samtalsanalytiskt fokus, se t.ex. Muhonen (2008a; 2008b; u. utg. 2011; u. utg.).

²⁷⁹ Sverigefinskt omfattar populationen med finskt bakgrund som bor stadigvarande i Sverige.

byggs upp. Som teoriram anammar jag Auers samtalsanalysbaserade modell (1984; 1998; 2000) som syftar till att analysera och förklara *språkalternationens* (language alternation²⁸⁰) funktioner i en specifik social kontext. Undersökningen ingår i ett större arbete. Radioprogram kan vara intressanta ur en mängd olika språkvetenskapliga synvinklar. Eftersom man endast använder sig av verbala medel för att skapa en relation till sina lyssnare och en oftast okänd publik, måste även humor konstrueras med verbala medel i dialogen. Radiolyssnarna varken ser den som talar eller har tillgång till talarens icke-verbala kommunikation.²⁸¹ Dock använder man även olika pragmatiska, paralingvistiska, prosodiska eller lingvistiska drag för att locka fram och stimulera lyssnarens fantasi i humorskapandet (se Ross 1998: 89).

I ett tidigt skede av den här undersökningen noterade jag att det som jag själv ansåg vara humoristiskt inte tolkades likadant av andra som inte hade samma kulturella eller språkliga bakgrund. Det blev plötsligt svårt att definiera humor. Detta beror på att all kommunikation, och inte minst språkalternationens funktioner i humorskapandet, innehåller och producerar så kallade *indexikala* betydelser, det vill säga betydelser som bestäms av sammanhanget och måste tolkas genom den sociala situationen där kommunikationen sker. Genom denna indexikalitet berättas också något om personerna som deltar i kommunikationen, om yttrandet och dess sociala kontext. Den indexikala betydelsen gör att språkbruket blir beroende av både sociala och kulturella faktorer (Blommaert 2005: 12). Denna studie visar att humor till stora delar är kultur-, kontext- och språkbunden. Det är också viktigt att notera att humorn i en radiokontext för ungdomar kanske inte öppnar sig för alla, och att det kanske inte heller är syftet med programmet att vända sig till en bred publik. Därmed kan humor också sägas vara genrebunden.

Rubriken på denna artikel är ”Mike Tyson syö korvia”. Den ordagranna översättningen lyder ”Mike Tyson äter öron” (fi. korva = *öron*) eller ”korv”. (sv. *korv* med finskans objektsmarkering). Meningen i sig är inte speciellt rolig men demonstrerar något av själva essensen och pragmatiken i finsk och sverigefinsk humor, där andra språk direkt eller indirekt utnyttjas som resurser. Hur detta kan se ut återkommer jag till senare i den här artikeln.

Enligt Androutsopoulos (2007: 210-211) har inte studier av språket och dess funktioner i mediekontext i media riktade till nationella minoriteter varit föremål för undersökningar, trots att det finns forskning om minoritets-

²⁸⁰ *Language alternation* (språkalternation) gäller alla typer av språkliga varieteter eller lingvistiska förekomster där ett eller flera språk används samtidigt i en och samma dialog. Den kan förekomma i en mening eller replik, mellan två meningar eller i en turtagning. Den kan innefatta enstaka ord, meningar, en dialog eller hela interaktionsspråket (Auer 1984: 7-8; 1998). I denna artikel använder jag min egen översättning *språkalternation* för language alternation.

²⁸¹ Vissa radiosändningar kan t.ex. följas via nätet genom nättelevision. Så är dock inte fallet i mitt radiomaterial.

radiokanaler och deras innehåll. När man har undersökt media och programutbudet, har man alltså inte studerat språkliga aspekter och språkbruket. Forskning om hur spontan och oväntad humor skapas och byggs upp i naturliga diskussioner har nyligen börjat intressera humorforskare (Hay 2001: 57). Denna studie belyser både forskningen om minoritetsspråk och -media men även särskilt sverigefinska media eftersom forskning om dessa har förekommit i mycket liten utsträckning och enbart koncentrerat sig på tidningsspråk (se Ehrnebo 2007). Hittills har bara två studentuppsatser skrivits om det enda sverigefinska ungdomsmediet (Savolainen 2008; Törmälä 2004). Engelskans funktioner i finskan i Finland har däremot undersökts i större omfattning.²⁸² Kytölä (2008) undersöker engelskans funktioner för att uttrycka humor i ett finskspråkigt diskussionsforum. Det finns också studier om humor i finsk TV (Laajalahti 2004; Malmberg 2006).

2 Om språkalternationens funktioner

Mitt intresse ligger i interaktionen och utgångspunkten är att språkalternation fungerar som en verbal aktivitet som används bl.a. för att skapa och uttrycka kommunikativa och sociala betydelser. Flerspråkighet kan ses som ett verktyg för lingvistiska aktiviteter och därför behövs också funktionellt motiverade förklaringar till språkalternation (se också Auer 2000: 169). Jag närmar mig språkalternation genom modifierad samtalsanalys²⁸³ och försöker visa hur man använder språkalternation för att uttrycka och tolka humor som även kan ha vidare funktioner i diskussionen.

Auer (1984, 1995, 1998) skiljer mellan fyra olika synvinklar på språkalternation och tolkningen av den: De första två beskriver funktioner som man realiserar i en interaktion. Den första av dessa två funktioner är språklig variation som anknytning till diskursen som äger rum, d.v.s. diskursrelaterad språkalternation (*discourse related language alternation*). Den andra beror på deltagarna i interaktionen, d.v.s. talar han om deltagarrelaterad språkalternation (*participant related language alternation*). Språkalternation i en diskurs uppfattas som en metod som man organiserar en diskussion med (t.ex. turtagning, kohesion inom repliken, koherens, segmentering av diskursaktiviteterna eller t.ex. respons). Den utför interaktionella funktioner som hör till den pågående diskussionen (Auer 1998: 4). Den så kallade deltagarrelaterade språkalternationen ansluter sig till en gemensam process där

²⁸² Se bl.a. Leppänen 2007; Leppänen & Nikula 2007; Muhonen 2008a; Toriseva 2008.

²⁸³ Samtalsanalys (eng. *conversation analysis, CA*), är studier av den kunskap och de metoder som människor använder för att åstadkomma fungerande samtal och ge dem mening. Samtalsanalysen, som initierades av Harvey Sacks på 1960-talet, har sin utgångspunkt i idén att den sociala vardagsverkligheten inte är på förhand given utan tvärtom något som människor i samspel med varandra hela tiden skapar och upprätthåller (se Sacks 1992a, 1992b).

man försöker hitta och förhandla om rätt språk i konversationen genom att ta hänsyn till alla deltagares språkkunskaper, önskemål och preferenser (Auer 1984: 12, 23–24).

De två andra kategorierna av språkalternation realiseras som kodväxling eller inskott (*inserts*).²⁸⁴ Inskotten ger namn åt ord eller en mening och dyker då oftast upp tillfälligt i en konversation varefter man återvänder till matris-språket, d.v.s. interaktionens huvudsakliga språk (Auer 1984: 29; 1995: 126). Kodväxling däremot kan ses som en diskursaktivitet med olika funktioner. Den kan referera till platser eller aktiviteter i diskussionen. Som verbal aktivitet skapar kodväxlingen oftast en kontrast mellan det man gör just nu och vad som gjordes i interaktionen före (Auer 1984: 5, 26). Kodväxlingen kan leda till att interaktionsspråket ändras och fortsätter på det växlade språket (Auer 2000: 177). Dessa fyra sätt att beskriva språkalternation är inte underkategorier till varandra, och kodväxlingen eller inskotten kan antingen vara diskurs- eller deltagarreleterade. Auers syn på kodalternation som en diskursaktivitet som realiseras som antingen diskurs- eller deltagarrelaterad språkalternation skiljer sig alltså från den mer grammatikbaserade referens kodväxlingen oftast har. Kodväxling ger därmed namn åt en kategori, såsom inskott.

Bakom Auers (1995, 1998) ansats ligger en teori om skillnader mellan situationsrelaterad och metaforisk språkalternation (Blom & Gumperz 1972; Gumperz 1982). Den situationsrelaterade språkalternationen är förutsägbar eftersom den följer specifika och bekanta regler om hur man byter språk i en viss situation, till exempel när omgivningen förändras. I den metaforiska språkalternationen ändras däremot inte omgivningen, bara språket. Spontana skämt eller citat som bryter mot vad som förväntas i en viss samtalssituation är ett slag av metaforisk språkalternation som ofta förekommer i mitt material. För att tolka metaforisk språkalternation måste man ta hänsyn till interaktionen i en diskussion. Tolkningen beror av hur deltagarna i en diskussion förhandlar om språksituationen och dess meningar (se Gumperz 1982: 91). Mycket av den humor som jag presenterar i den här artikeln innehåller språkalternation ur en metaforisk synvinkel, då den oftast dyker upp spontant och oväntat.²⁸⁵

När språkalternationen förekommer i en och samma dialog anser jag att dialogen också tillhör en och samma lingvistiska repertoar, d.v.s. talarnas totala uppsättning av varieteter av språk, dialekter och stilar (eng. *repertoire*, se Bachtin 1988; Auer 2000: 169; Gumperz 1982: 155; Muhonen 2008: 169). Bakom Auers ansats ligger också antagandet om att människor som deltar i en diskussion vill försöka tala ett och samma språk (Auer 1984: 21–

²⁸⁴ Auer (1984) kallade *inserts* för *transfer* förut men han ändrade termen senare pga. att termen redan används inom språkkontaktforskning i en annan betydelse (se Auer 1998: 6).

²⁸⁵ Se till exempel materialinslag 1 och 2.

22, 24). När man växlar språk, gör man det av någon särskild anledning. Om denna anledning är att uttrycka humor, finner man ännu starkare bevis för att språkalternationens inte är något godtyckligt utan tjänar ett syfte i interaktionen. Man ska dock inte glömma bort att språkalternation, såsom all verbal interaktion, kan ha flera funktioner samtidigt (Gumperz 1982: 97; Wei 1998: 169; se också Muhonen 2008: 177-178, 186-187).

Den här studien är emellertid inte kodväxlingsforskning i traditionell och grammatisk mening där man studerar kodväxlingens syntax och restriktioner (jämför t.ex. Appel & Muysken 1992; Poplack 1980; Myers-Scotton 1993). Först och främst delar jag Auers intresse av att analysera språkalternationsfunktioner på den interaktionella nivån. Auers forskning om flerspråkiga italienska invandrarungdomar kan enligt min mening mycket väl jämföras med unga sverigefinnar, bl.a. för att de har en stabil och historisk invandrarstatus och att de tillhör en mycket heterogen grupp. Auers har visat att ungdomarna på ett kreativt sätt utnyttjar den flerspråkiga repertoar som de har till sitt förfogande (se Auer 2000: 167-168; Muhonen 2008a). Speciellt väl belyses det i det sverigefinska materialet där ungdomarna ofta är flerspråkiga redan från barndomen.

3 Radiomaterialet

Kännetecknande för radiomediet är utöver dess lättillgänglighet (analogt och digitalt), att man oftast har radion på i bakgrunden när man sysslar med något annat. Hur koncentrerat man lyssnar varierar mycket beroende på lyssnaren, tiden på dygnet, situationen, programmet och omgivningen (Ruohomaa 1993). I dagens samhälle har de många radiokanalerna i en allt större utsträckning anpassat sina program till en viss publik och specifika målgrupper. Radiokanalerna profilerar sig och riktar sina program och sändningar till olika ålders- och lyssnargrupper och tar mer hänsyn till publikens önskemål och behov. Man har också gått från en mer formell stil till ett mer vardagligt sätt att tala (Valo 1994: 79). Sannolikt öppnar detta även för fler möjligheter att tala informellt och fritt, att skapa och uttrycka humor samt att utnyttja flera språk i diskussionerna, även i radioprogram riktade till finskspråkiga ungdomar.

Materialet för denna artikel kommer från Sveriges Radios (SR) finskspråkiga radiokanal Sisuradio och Yleisradio (YLE) i Finland. Båda är reklamfria och oberoende radiokanaler i allmänhetens tjänst och har som public service-företag till uppgift att göra kvalitativa program för hela befolkningen. SR har ett särskilt ansvar att sända program på minoritetsspråk²⁸⁶ i Sveri-

²⁸⁶ Språk i minoritetskontext kan beskrivas på olika sätt: bl.a. som ett regionalt språk, mindre använt (lesser-used), icke-nationellt (non-state), icke-ledande (non-hegemonic) eller t.ex.

ge. Som ett av de fem nationella minoritetsspråken i Sverige har finskan en särställning med en egen kanal, SR P7 Sisuradio, som är en dygnet runt-kanal på finska och hörs på webben, i digitalradion (DAB) och även via kabel-tv på ett flertal orter i Sverige. Sisuradio erbjuder nyheter, musik, kultur, underhållning och sport på finska 16 timmar dagligen (www.sr.se). Klubi-Klubben var länge SR:s finskspråkiga ungdomsprogram som sände tre olika program. *Jymyklub(i)* riktade sig till personer över 20 år och innehöll kultur, dagsaktuella teman och diskussioner kring olika problem och livsval. *Staraklub(i)* var riktat till sverigefinnar i gymnasieålder och innehöll bl.a. intervjuer om och med andra unga sverigefinländare. Syftet med detta program var att ge ungdomar möjlighet och mål för identifikation. *Hittiklub(i)* spelade finsk musik och intervjuade oftast finska eller sverigefinska artister. Sändningstiderna för Klubi-Klubben var från onsdag till fredag klockan 20–22. Klubi-Klubben har numera ändrat sitt format och kallas för *Finska pinnar*²⁸⁷ och är fortfarande det enda finskspråkiga ungdomsmediet i Sverige. Yleisradio (YLE) är den finska radiokanalen med allmännyttig verksamhet, där YleX är YLE:s ungdomskanal. Utbudet omfattar program av typen talkshows med radioprofiler såväl som specialprogram om musik och humorprogram. *X-ryhmä* (X-grupp) är ett program specialiserat på populärkultur till musikens storkonsumenter. Programmet handlar också om film och spel och innehåller många artistintervjuer, livemusik och nyheter från popvärlden. X-ryhmä sänds alla vardagar mellan 18 och 21 (www.yle.fi).

I denna studie använder jag ljudmaterial och inspelningar som har samlats in och digitaliserats från båda dessa kanaler sommaren 2005. Jag har transkriberat materialet genom att tillämpa de konventioner som används vid samtalsanalys.²⁸⁸ Eftersom artikelns syfte är att studera humor och dess funktioner i interaktionen i radiodiskussioner har jag inte transkriberat materialet på fonetisk nivå eftersom det inte är nödvändigt för att förklara språkalternationens funktioner, som oftast syns på den lexikala, syntaktiska och ibland i också på den semantiska nivån. Då jag har ansett det nödvändigt har jag transkriberat vissa engelskspråkiga lingvistiska element fonetiskt till det finska ljudsystemet för att demonstrera det ursprungliga uttalet. Engelsk- eller svenskspråkiga element har inte översatts.

ursprungligt (indigenous). Här används termen *minoritetsspråk* eftersom den innefattar alla ovan nämnda aspekter och är typiskt omgiven av ett majoritetsspråk (Cormack 2007).

²⁸⁷ Radioprogrammets nya namn *Finska pinnar* ger en humoristisk indexikalitet och har en poäng: De svenska småkakor som kallas för Finska pinnar är, trots namnet, inte finska, vilket ofta uppmärksammas i sverigefinnarnas diskussioner och upplevs som humoristiskt.

²⁸⁸ Se transkriptionsnyckel i slutet av artikeln.

4 Humorhandling

Enligt Nationalencyklopedin (NE) lyder definitionen för humor som följer: ”Humor som genre är konstprodukter (i tal, skrift, bild och ton) vars huvudsyfte är att locka konsumenten till skratt eller leende”. Humor kan definieras ur talarens synvinkel (Nash 1985: 2) eller utifrån hur publiken förstår och tolkar något som humor (Meyer 2000: 311). Man kan även förutsätta att humor måste vara ömsesidig för att vara legitim (Hay 2001). Jag undersöker humor och det deltagarna gör med språket i ett samtal för att skapa humor och anser att alla exempel i materialet i den här undersökningen tydligt kan tolkas som humoristiska, både av talarna och inte minst av en del av åhörarna (se Holmes 2000: 163). I stället för att beskriva humor med lingvistiska termer närmar jag mig den genom att tillämpa och vidareutveckla Nashs (1985) koncept *act of humor*, som jag kallar ”humorhandling” när jag beskriver och analyserar exempel av sådant som uppfattas som humor i mitt material. När något ska ses som humorhandling krävs det enligt Nash (1985: 9-10) tre principiella referenser:

- (a) A locus in language, some word or phrase that is indispensable to the joke; the point at which humor is held and discharged (whence, as a descriptive term, ‘locative’).
- (b) A characteristic design, presentation, or verbal packaging, by virtue of which the humorous intention is indicated and recognized.
- (c) A ‘genus’, or ‘derivation’, in culture institutions, attitudes, beliefs, typical practices, characteristic artefacts, etc (whence, in subsequent discussion, the adjective ‘generic’). (Nash 1985: 9-10)

Den så kallade generiska referensen (c) innehåller både sociala och historiska fakta som de flesta av deltagarna i diskussionen känner till: människans vanliga och allmänt kända sätt att vara och bete sig i vissa situationer, dominerande eller traditionella attityder samt fördomar och stereotyper (Nash 1985: 10). En så kallad ”verbal ram” eller *package* (b) kan t.ex. syfta på ett visst medium, i denna undersökning gäller det radioprogram eller humoravsnitt av ett program, där lyssnarna förväntar sig ett visst sätt att tala och har förväntningar på humor. Jag tolkar det också som att vissa verbala uttryck som t.ex. *detta har ni säkert hört tidigare*²⁸⁹ formar en viss verbal ram, *framing*, där humor oftast kan förväntas förekomma.

Framing refers to any kind of system of linguistic choices that can get associated with prototypical instances of scenes. Scenes therefore are any kind of

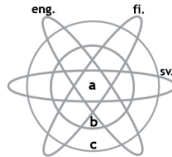
²⁸⁹ Se materialinslag 10 *Matti Rattikelkka*, s. 209-210 i denna undersökning.

coherent sequences of human beliefs, actions or experiences (Fillmore 2006 [1982]: 373).

Den första punkten (a) syftar på språket, ett visst lingvistiskt drag i den verbala kommunikationen, där det verbala skämtet utförs och humorn når sin höjdpunkt.

För den här undersökningen tillämpar jag Nashs principer enligt ovan. Förutom dessa tre principiella referenser formulerar jag ännu ett krav för humorhandlingen i mitt material: humorinslagen måste också initieras av eller innehålla språkalternation. Att något ska kunna tolkas som humoristiskt i mitt material kräver att alla som deltar i diskussionen delar en någorlunda gemensam uppfattning om vad som är det "generiska" i sammanhanget, d.v.s. i radiodiskussionen och situationen. För det andra måste det så kallade verbala paketet antingen vara explicit och vara menat som humor eller uppfattas som humoristiskt på grund av en specifik kontext eller ett specifikt ordval. För det tredje måste själva diskussionen innehålla ett ord, en fras eller en mening som är central i humorskapandet, d.v.s. i humorhandlingen. Slutligen måste denna verbala klimax, d.v.s. själva skämtet, innehålla språkalternation eller direkta eller indirekta hänvisningar till den. Humor skapas och tolkas som en verbal handling där alla fyra nämnda aspekter samarbetar. Språkalternation (d) på den språkliga nivån (c) är självklart viktigaste punkten för analysen men måste alltså tolkas i ett vidare sammanhang av (a) och (b). I följande figur har jag försökt visualisera hur man kan förstå humor med utgångspunkt i Nashs ideér och där den centrala aspekten språkalternation presenteras:

Figur 1.

- (a) =humorns (verbala) klimax/höjdpunkt
- (b) = verbal package
- (c) = "det generiska"
- (d) = fi. =finska, sv. =svenska eller eng. = engelska²⁹⁰

²⁹⁰ Den språkliga nivån (d) markeras inte implicit i figuren men den syftar till användningen eng., sv. eller fi. vilka oftast övergriper alla andra nivåer (a, b eller c).

Dessa teorier bildar en referensram för analysen av mina humorhandlingar i denna studie.

5 Humor i finsk och sverigefinsk ungdomsradio

Mycket av det som föder och skapar humor i materialet reflekterar dagsaktuella händelser och dagens samhälle. Talarna uttrycker ironi, ger humoristiska kommentarer och hittar på roliga historier som baserar sig på händelser på hemmaplan eller ute i världen. Man skojar och hittar på roliga anekdoter om egna traditioner, människor eller språk, och skapar humor om den egna vardagen. Det skämtas också om kulturella stereotyper. Även självironi riktar mot en själv, det egna samhället och den egna kulturen förekommer ofta. Ett effektivt sätt för humorskapandet är att utforska det egna livet med en utomstående ögon. Kännetecknande är också att man uppmärksammar och bearbetar även allvarliga teman och händelser genom att skratta, förlöjliga och skapa humor om dem (Sanford & Eder 1984: 240-241).

Nedan undersöker jag först humor som skapas i ett verbalt samarbete (se exempel 1 och 2). Sedan följer humorhandlingar med språket och ordens betydelser i centrum, i exempel 3-5. Under den tredje rubriken presenteras en välkänd gammal vits (exempel 6). Sist analyseras ett finskspråkigt humor-exempel som visar humorns indexikalitet och intertextualitet under rubriken "Elämä on laiffii". Många exempel från materialet kan passa även i andra sammanhang och under andra rubriker.

5.1 Humoristisk dialog som ett verbalt samarbete

Mycket ofta dyker roliga historier upp i en spontan diskussion och humorhandlingen sker i ett verbalt samarbete. Att talarna tillsammans och med ett gemensamt och delat tankesätt konstruerar en humoristisk konversation bygger på ett meningsfullt och fungerande samarbete samt en delad världsbild. I följande dialog talar två programledare om Bill Gates och hans ekonomiska tillgångar. Denna diskussion dyker upp spontant efter en avslutad diskussion angående ett annat samtalsämne:

Exempel 1: Herr Gates

- 01 L1: minkäläinen Bill Gatesilla on (.) tämä Visan luottoraja (.)
hur är det med Bill Gates' Visas kreditgräns
- 02 kuinka paljon myönnetään
hur mycket beviljas
- 03 L2: voisoin kuvitella että (.) siellä ei ainakaan se viiden
jag kan tänka mig att man inte i alla fall den där fem
- 04 tuhannen dollarin (h) (h) luottoraja oo (.) pankis sanottu että=
tusen dollars kreditgräns har på banken meddelats att
- L1²⁹¹: =@<Mister Gates I am sorry but>=@
- 06 L2: @<niin (.) se on sitten hyvä pitää tässä että (.) ei mene sitten yli (.)
ja det är ju bra då att hålla sig till det (.) så att det inte råkar överskridas
- 07 et ei tuu nii hirveitä yllätyksiä>@ [...] att det inte blir så hemska överraskningar [...]

På rad 1 undrar L1 hur det är med den välkända miljonären Bill Gates kreditgränser och beviljade kreditbelopp. L2 fortsätter diskussionen (rad 3–4) med att nämna att det troligen inte är samma gränser som en vanlig konsument skulle ha. L2 tycker dock att tanken är rolig och skrattar mitt i repliken (rad 4) och fortsätter med inledningsfrasen ”på banken har meddelats att” där den underordnande konjunktionen ”että” (sv. ‘att’) initierar en bisats och markerar talarens intentioner att fortsätta meningen (Hakulinen m fl 2004: 843). Där avbryter dock plötsligt L1 L2:s mening och börjar tala engelska med en förändrad röst som tillhör den imiterade engelsktalande banktjänstemannen (BM) som tilltalar Herr Gates och säger på engelska ”Mister Gates I am sorry but”. Kodan byts också på den paralingvistiska nivån: BM talar tydligare och i ett långsammare tempo, vilket understryker inlevelsen och det komiska i BM:s röst. Samtidigt (rad 5) börjar också en ny *footing*²⁹², som fortsätter på paralingvistisk nivå genom resten av dialogen när L2 i fortsättningen också tar BM:s roll. L2 tar emot och accepterar med dialogpartikeln ”niin”, som fungerar som en reaktion på yttrandet i turen och som har en viktig funktion för förståelsen (Sorjonen 1997: 110; Routarinne 2003: 261). Sedan fortsätter L2 med en elliptisk mening genom att ge BM:s råd till Mr Gates med samma imiterade röst men på finska (se raderna 6-7). Tonen i dialogen är glad, programledarna talar spontant och spelar rollspel när de gemensamt bygger upp och dramatiserar en humoristisk situation och en rolig historia. Fraserna och orden följer efter varandra utan pauser och turer

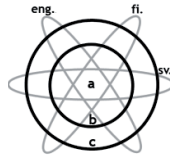
²⁹¹ På raderna 5-6 talar L1 och L2 i rollen som banktjänsteman, förkortas som BM i texten.

²⁹² Erving Goffmans (1981) begrepp *footing* hör hemma i den etnometodologiska interaktionsforskningen. Med hjälp av *footing* är det möjligt att analysera talarens inställning till och ansvar för det sagda; talaren kan uppträda som *animator* (uttalare), *author* (uttydare) eller *principal* (upphovsman). *Footing* belyser den komplexitet som kan finnas i ett uttalande och avser på vilket sätt individer deltar i samtalet. Inte sällan refereras till någon annan i uttalandet, ibland öppet och ibland dolt. (Goffman 1981: 124-159)

byts enkelt och okomplicerat. Inga lingvistiska element som markerar turtagning förekommer heller.

Fantasi-humor byggs upp genom att talarna i ett verbalt samarbete skapar fiktiva scener eller händelser (Hay 2001: 65). När L1 börjar tala som BM stödjer L2 humorhandlingen genom att fortsätta med samma register och footing. Att samtalspartnern ger respons åt humorskapandet och spelar med är ett vanligt sätt att tillföra mer humor i konversationen (Hay 2001: 55). Denna dialog är dessutom ironisk på rad 6-7 när lyssnaren inser att det skulle vara osannolikt att sådana råd om kreditgränserna skulle diskuteras med Bill Gates. Att Gates är känd av alla öppnar den inbillade situationen och dess humor för lyssnarna (Harjunpää 2006: 54). Här fungerar humorhandlingen mest på nivån (c), som Figur 2 visar:

Figur 2.

Den allmänna kännedomen om vem Gates är och vetskapen om att han knappast någonsin behöver diskutera sina kreditgränser eller ta emot sådana råd från någon banktjänsteman formar den humoristiska pragmatiken. Även nivå (b), kännedom om hur bankdialogen är uppbyggd, ger anledning till samma ironiska tolkning: denna diskussion skulle vara osannolik i verkligheten.

Med språkbytet från finska till engelska på rad 5 inför L1 en kontrast mellan det som sägs tidigare och det kommande samt förvränger sin egen röst för att imitera den imaginära BM:s engelskspråkiga röst och ord. I ett rollspel antar man någon annans röst eller karaktär för att skapa en humoristisk effekt (Hay 2001: 65). Röstmodifikation fungerar som en komponent av återgivet tal (t.ex. Dryselius & Lundin 2000: 170; Eriksson 1997; Nordberg 1984). Genom att byta språk kan man uttrycka och markera att ett samtalsämne slutar och ett nytt samtalsämne, d.v.s. en ny aktivitet, börjar (Auer 1984; 1995). Utöver de prosodiska dragen fungerar kodväxling därmed som en verbal metod för contextualisering (Auer 1984: 18–19, 23) och även för humorskapande. Språkalternation fungerar ofta som en markör för verbal lekfullhet (Auer 1995: 120). Här markerar den diskursrelaterade kodväxlingen (rad 5) en aktivitetsändring som ändring i deltagarkonstellationen när engelska används för att markera att L1 talar i egenskap av en banktjänsteman (Auer 1984: 13-15; 2000: 175). Användningen av engelska skapar också en inbillad servicesituation där man försöker imitera ett kundmöte på ban-

ken. Genom att tala på engelska poängterar programledaren den givna tänkta kontexten²⁹³.

Humor och ett gemensamt skratt skapar goda och nära förhållanden mellan kollegorna och främjar samarbete (Holmes & Myerhoff 1999: 176; Morreall 2008: 470-471). När kollegorna skämtar och kommunicerar på ett sådant friktionsfritt sätt kan deras relation tolkas som mer än vanlig språkgemenskap.²⁹⁴ Jag tolkar det som att denna sociala grupp som har utvecklats i en gemensam interaktion med tiden kan ses som en *praktikgemenskap* (*community of practice*²⁹⁵). I interaktionen med varandra har de skapat en helt egen lingvistisk kommunikationsstil som verkar ha egna speciella traditioner och gemensam praxis. Medarbetarna har arbetat länge och intensivt tillsammans. Med tiden har denna praktikgemenskap skapat en egen specifik skämtkultur (se Fine & De Soucey 2005: 1; Holmes & Myerhoff 1999: 176-177).

Humor byggs upp verbalt på liknande sätt mellan nära vänner. I följande exempel från Klubi-Klubben diskuterar flera unga sverigefinska kvinnor vad de skulle vilja köpa om de plötsligt fick tusen kronor. Diskussionen har pågått en stund och fortsätter på följande sätt:

Exempel 2: Vicious circle

- 01 K1: eee- tai ku mä en oikein tykkää (.) ostaa
nää- eller eftersom jag inte riktigt gillar köpa
02 vaatteita enää (.)
kläder längre
03 K2: enää↑ (.) ootsä ostellu niin paljon vai
längre har du handlat så mycket eller
04 K1: no eiku mä lihon aina ni- pit(h)ää vaan no(h)usta
nä men jag går upp i vikt alltid så- måste bara gå upp
05 niissä ko(h)issa- koossa
i de där stor- storlekarna
06 K2: nii(h)nku sä sy(h)öt ku sä tykkäät ruuasta
just det för att du äter eftersom du gillar mat
→ K1: nii- ju(h)st [((skratt)) it's a vicious circle
precis
07 K (flera) [((skratt i bakgrunden))
→ K2: okay (.) anyways=
09 K1: =mä haluaisin muuten mennä [...]
jag skulle förresten vilja gå [...]

²⁹³ Auer påpekar att teorin inte kan förklara alla sociala funktioner, vilket är fallet i denna dialog. Trots samma footing byts inte språket, vilket egentligen tyder på att språkalternationen (rad 5) är mer eller mindre diffus och skulle kunna tolkas som ett inskott.

²⁹⁴ (*speech community*), mer om en social grupp se t.ex. Holmes & Myerhoff (1999)

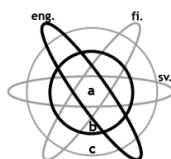
²⁹⁵ Se Wenger (1998)

K1 säger att hon inte riktigt vill köpa kläder längre, vilket orsakar K2:s reaktion, upprepningen av ordet ”enää” (sv. ‘längre’) på rad 3, där den stigande intonationen uttrycker förvåning och signalerar kontroll- eller ekofråga och tyder på en överraskad reaktion och därmed på att K1:s svar var oväntat. Därefter undrar K2 om det är därför att hon har köpt så mycket som hon vill avstå. Avsikten med K2:s fråga är att kontrollera att hon verkligen har fått rätt information (se Routarinne 2003: 182). Ett uttryck som slutar med stigande intonation signalerar här även osäkerhet (Ward & Hirschberg 1985: 756-757). Detta lockar till skratt när K1 först svarar ”no eiku” (sv. ‘nä men’) att det är på grund av att hon har gått upp i klädstorlekar som hon inte längre vill köpa nya kläder (rad 4-5), och skrattar mitt i repliken. Därefter uttrycks humor på två olika sätt. Först föreslår K2 (rad 6) lite retsamt att K1 går upp i vikt därför att hon gillar att äta och därefter med K1:s jakande samtycke ”nii just” (sv. ‘just så’) och ett konstaterande ”it’s a vicious circle [sic]” på engelska.

”It’s a vicious circle” fungerar som markör för självironi från K1:s sida. Samtidigt är det ett generellt humoristiskt skämt som har en diskursrelaterad funktion. Detta insiderskämt uttrycker också textuell koherens med vad som sagts tidigare (Auer 1984: 24; 1998: 7) samt samhörighet, speciellt när flera vänner hörs skratta (rad 7) gillande i bakgrunden. Talarens sarkastiska kommentar som efterföljs av skratt är lätt att tolka som skämt eller humor (Norrick 1993: 23). Även det felaktiga ordvalet (‘circle’ vs. ‘cycle’), avsiktligt eller inte, kan locka till mer skratt i dialogen. Med skrattfylld gemensam vetskap och en rolig stund på bekostnad av en gemensam vän bygger man upp en rolig historia och samhörighet (se Hay 2001: 60-61). Tönen är aldrig kritisk och K1 skrattar med hela tiden. Det som talarna förmodar eller tar för givet i sammanhanget är väsentligt, för om lyssnaren inte delar samma uppfattning upplevs inte det som humor. Här känner kvinnorna varandra och delar en gemensam värld. Att våga skoja även om känsliga frågor och hitta gemenskap i dem stärker bandet mellan människor.

För att tolka kodväxlingens betydelse i humorhandlingen i denna dialog krävs det kännedom om engelska språket (d) och vad meningen ”It’s a vicious circle” omfattar (b). Detta samband illustreras i Figur 3.

Figur 3.

Tidigare kunskap om hur situationen och dialogen har utvecklats hjälper också till med tolkningen av talarens avsikt och ger indikation på humor

(Hay 2001: 56). De unga kvinnorna har i den här korta dialogen också verbalt konstruerat den ”onda cirkeln”. Humor används för varierande funktioner i denna interaktion. Den fungerar som en markör för att uttrycka vänlighet, solidaritet och så kallad positiv artighet²⁹⁶ inom gruppen. En funktion för humor är att retas, vilket också kan göras för att skapa solidaritet (Hay 2001: 99, 103-108). Man kan också använda humor som självförsvar genom att använda humor och identifiera samt avslöja sin egen svaghet innan någon annan hinner göra det (Ervin-Tripp & Lambert 1992: 115), precis som K2 gör när hon själv avslöjar sitt problem och orsaken till att kläderna inte längre passar. Det är mycket vanligt att unga kvinnor diskuterar pinsamma ämnen och erfarenheter och bearbetar dem med humor (Sanford & Eder 1984: 242). Humorns indirekta och avväpnande natur gör det möjligt att diskutera ämnen som annars skulle kännas obehagliga. Att både K1 och K2 samt deras vänner skrattar mycket i dialogen stödjer också tolkningen av humor. Denna humoristiska historia har de unga kvinnorna byggt upp under en lång diskussion där man ofta återkommit till ämnen som berör mat och vikt. K1:s humoristiska replik, kodväxling, ”It’s a vicious circle” fungerar också som en slags sidokommentar (Gumperz 1982: 77-78) som har en diskursrelaterad funktion: den avslutar kvinnornas diskussion om detta mat- och viktrelaterade ämne. K2 svar ”okay anyways” (rad 8) stöder tolkningen av kodväxlingen och det fungerar även som en bekräftelse på att samtalsämnet är avslutat.

5.2 Ord och deras dubbelbetydelser

En intressant och central källa för humor ur ett lingvistiskt perspektiv är självklart det gemensamma finska språket. I YleX-materialet skapar ungdomarna mycket humor som härstammar från teman där människor uttalar finska eller främmande ord på ett felaktigt sätt²⁹⁷. På den sverigefinska kanalen Klubi-Klubben är det finska språket och dess fonologiska, morfologiska, eller semantiska egenskaper ofta föremål för humorhandlingen. Det faktum att finskan har många svenska låneord som behållit mycket av sin fonologiska struktur är centralt och avgörande i sammanhanget (se t.ex. Häkkinen 1997). Även andra ordlekar, d.v.s. ett humoristiskt konstaterande där humor skapas genom konstiga och roliga ord, ljud eller betydelser används för att skapa humor (se Hay 1995: 6). Trots att det oftast är enstaka ord eller ling-

²⁹⁶ Positiv artighet (*positive politeness*) är en handling som betyder att man försöker upprätthålla mottagarens positiva ansikte, d.v.s. dennes önskan att bli uppskattad och accepterad av andra människor och den kan ses som ett uttryck för intimitet. Till positiv artighet hör en varm och nära atmosfär av enighet och samförstånd, karakteristiskt är också tilltal, direkthet, optimism, stöd, uppmuntran och vitsar. (Brown & Levinson 1987: 69-70, 101-129)

²⁹⁷ Material av metalingvistisk natur tas inte upp i denna studie, eftersom det kommer tematiskt för nära bedömning eller värdering av språket, vilket inte är mitt syfte.

vistiska element — (a) i figuren — som belyser humorhandlingen och som blir centrala i den, bär tolkningen oftast en mångsidig indexikalitet i det verbala paketet (b) eller i den sociala miljön (c). Jag återkommer till detta senare.

I det följande demonstreras olika karaktärer av humor som härstammar från finskt, svenskt eller engelskt ordförråd. Första exemplet (3) ”Vill du ha en smocka?” presenterar humor som har sitt ursprung i ett språkfel och som är typiskt i det sverigefinska materialet. Det andra exemplet från Klubi-Klubben-materialet är humoravsnittet (4) ”Matti Rattikelkka”, som innehåller ett sverigefinskt skämt som baseras på det finska ordets morfologi och dess svenska motsvarigheter. Sedan analyserar jag ett exempel ”Sömnhockey” (5) som demonstrerar hur det skämtas om bl.a. det svenska och engelska språket i YleX-materialet.

I följande exempel föreställer man sig ett ungt kärlekspar Jenny (J), en ung kvinna som är född i Sverige, och Matti (M), en kille från Finland. Radiolyssnarna får möjlighet att följa deras liv på kanalen Klubi-Klubben genom olika programinslag som handlar om olika händelser i deras liv. Nu är ungdomarna på disko och i bakgrunden hörs högljudd musik:

Exempel 3: Vill du ha en smocka?

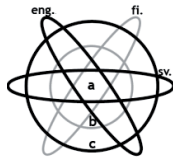
- 01 J: [...] jag måste snart gå- (.) jag har prov imorgon
→ M: men vill du ha en smocka (2.0)
03 J: ↑VA-
→ M: vill du ha en SMOCKA INNAN DU GÅR
→ J: meinaaksä antaa mulle turphiin (3.0)
tänker du ge mig på käften
06 M: (h) (h) mistä sie semmosta luulit (.) miehän vaan
var fick du det ifrån jag bara
07 kysyin (.) haluaksie lähteä tupakille
frågade om du vill gå ut och ta en cigg
→ J: smo- jaa smoke tänkte du på men smocka
→ betyder että (.) haluak- sie turphiin (.) vill du ha en smocka
att vill du ha en smocka
10 M: (h) (h) [voi että minunki kans
oj oj som jag är
11 J: [(h) (h) (h) (h)
12 M: eikö eikö eiku haluaksie lähtee tupakille [...]
nej nej nej nej men vill du gå ut och röka [...]

På rad 1 säger J till M på svenska att hon ”måste snart gå jag har ett prov imorgon”. M vill dock inte att J ska åka iväg direkt och frågar ”men vill du ha en smocka” (r. 2). J hör inte vad M säger eller tror inte sina öron och ropar högt med stigande intonation med förvåning i röstens högt ”VA-” vilket resulterar i att M (rad 4) upprepar sin fråga ”Vill du ha en smocka” och fortsätter med förklaring ”innan du går”. Efter det byter J språk och frågar på finska ”meinaaksä antaa mulle turphiin” (sv. tänker du ge mig på käften).

Det följs av en lång paus, M:s skratt och en direkt fråga ”mistä sie semmosta luulit miehän vain kysyin haluaksie lähteä tupakille” (rad 6-7). M:s nervösa skratt signalerar emotionell respons (se Ruch 2008: 23). Då förstår J sammanhanget och förklarar (rad 8-9) att M:s val av ordet ”smocka” är fel om M menade ”smoke”, d.v.s. att de skulle ta en cigg tillsammans. Missförståndet slutar i att M skrattar befriat och skojar om sig själv genom att säga ”voi että minuki kanssa” (sv. ‘oj oj som jag är’) där dubblering av interjektionen ”voi voi” innebär klagande. Därefter skrattar också J på rad 11 och efter M:s implicita förklaring och fråga ”haluiksi lähteä tupakille vai” med betoning på ordet ”tupakille” (sv. ‘vill du gå ut och röka’) beslutar ungdomarna att lämna diskot.

Dialogen 3 innehåller humorhandling på olika plan. M:s lexikala fel ger upphov till flera humoristiska missförstånd i rad: Först när M tolkar J:s svar ”VA-” (rad 3) som att J inte hörde vad han sade och när M därefter upprepar sin fråga och ropar högt ”vill du ha en smocka innan du går”. Humoristisk blir dialogen också eftersom M utan att veta om det två gånger hotar att misshandla J. Bakom den roliga historien finns en allvarligare aspekt. En situation där en finlandsfödd person talar svenska som främmande språk innehåller ofta misstag som sedan lätt kan leda till allvarliga missförstånd. På ett humoristiskt sätt tar denna kärlekshistoria även upp denna aspekt av humor på sverigefinsk samhällsnivå (c).

Figur 4.

Som Sanford & Eder (1984: 236) flera gånger påpekar, fungerar humorn och skämtandet i ungdomars dialog som ett sätt att behandla känsliga ämnen och diskutera och bearbeta pinsamma händelser. Samma funktion har M:s humor som uppstår på grund av hans bristande språkkunskaper i svenska. Ungdomarna som lyssnar får möjlighet att identifiera sig i situationen och kanske även möjlighet att bearbeta egna negativa och pinsamma erfarenheter. Därmed spelar (Nash 1985: 9-10, 22) kännedom om det omgivande samhället (nivå c) också en roll i den kontextuella tolkningen av denna humorhandling, som annars skapas enbart på nivå (d), d.v.s. i en flerspråkig repertoar och på grund av en misslyckad användning av ord (‘smoke’ vs. ‘smocka’), som morfologiskt och fonetiskt ligger nära varandra. Den direkta hänvisningen till ordets främmande ursprung och okända betydelse är framför allt ett tydligt tecken på att det är frågan om ett deltagarrelaterat inskott (Auer 1984: 26). Här uppstår tydligt en deltagarrelaterad kodväxling (Auer 1984: 23;

2000: 172-174) genom både J:s preferens att tala svenska och M:s preferens att tala finska i dialogen (Auer 2000: 173-174). J inleder diskussionen på svenska och byter till det igen på rad 8 och åter på 13. M däremot föredrar finska, vilket syns i hans försök att kodväxla till finska både på rad 6 och 10. Med anledning av fel ordval på rad 2 kan man förklara M:s preferens för finskan genom hans bristfälliga kunskaper i svenska. Denna tolkning styrks av Jennys fråga ”meinaaksä antaa mulle turphiin” (sv. ‘tänker du ger mig på käften’) på finska på rad 5. Båda byter alltså språk avsiktligt (se också Auer 2000: 172-173).

Nästa exempel är ur ett så kallat humoravsnitt i programmet Klubi-Klubben. Inslaget har presenterats som ståuppkomik av en man som heter Matti Rattikelkka²⁹⁸ som (rad 3) kallas till estraden och följs av (publikens²⁹⁹) förinspelade jubel som uppenbart har spelats in från en större scen:

Exempel 4: Matti Rattikelkka

01 L1: hyvät naiset ja herrat (1.0 sek) lavalle astuu (.)
 mina damer och herrar på scenen stiger
 → Ruotsin hauskin mies (.) MATTI (.) RATTIKELKKA-
 Sveriges roligaste man Matti Rattkälke
 03 ((publ 5.0 sek)) (.)
 04 MR: ((nasalt)) kiitos kiitos (.)
 tack tack
 05 ((publ. 3.0 sek))
 06 öö- mä ajattelin aloittaa ((publ.)) jutulla (.) ehh
 jag tänkte börja med en historia
 07 hausalla jutulla (.) (h) (h) varmaan ootte
 en rolig historia ni har säkert
 08 [kuullu tän ennenkin (.) mutta (.) tiesittekö te
 hört den här förut också men visste ni
 [((publ. 3.0))
 09 että Mike Tyson (.) nyrkkeilijä (.) öö- on
 att boxaren är
 10 [ruotsinsuomalainen (.) ai miten niin te kysytte
 sverigefinsk aj hur så frågar ni
 11 [((publ. 3.0 sek))
 → no sehän Mike Tysonhan hän syö **korvia**
 nå den där han äter ju korv/öron
 13 ((publ.)) [...]

Humorn i detta exempel börjar redan när komikern introduceras för publiken (rad 2). Samtidigt annonseras också kommande humor (se Nash 1985: 6). Det första skämtet återfinns i själva namnet på komikern: Den indexikala humorn bygger på den sverigefinska erfarenheten och den kulturbundna

²⁹⁸ Matti Rattikelkka (sv. Matti Rattkälke) förkortas i texten (MR)

²⁹⁹ (publ. i transkriptionen betyder att publiken högljutt jublar, skrattar, klappar händerna)

uppfattningen att alla finska män heter antingen Matti eller Pekka enligt svenskar³⁰⁰. Dessutom är namnet med sitt stora antal konsonanter och dubbelklusiler kanske utmanande för en svenskspråkig att uttala. Här handlar det om insiderhumor och kunskapen om hur ordets morfologi och uttal skulle kunna uppfattas med svenska ögon. Humor skapas också genom att Rattikelkka introduceras som Sveriges roligaste man, vilket innehåller ytterligare två humoristiska indexikaliteter: Att Sveriges roligaste man har finskt påbrå och att han lockar till skratt med enbart sitt namn som även rimmar fonetiskt. En del av den humoristiska effekten uppnås genom att publiken redan är involverad i humorhandlingen och genom att situationen och den kommande humorn placeras i en humoristisk ram (Nash 1985: 6). Genom inramningen förstärks publikens förväntan på humor.

I exempel 4 är det alltså ståuppkomikern MR som berättar en historia. På raderna 6-7 fortsätter inramningen av den humoristiska upplevelsen och förväntan när han inleder historien med meningarna ”mä ajattelin aloittaa jutulla eeh hausquilla jutulla” (sv. ‘jag tänkte börja med en historia en rolig historia’) och ”varmaan ootte kuullu tän ennenkin” (sv. ‘ni har säkert hört den här tidigare’) som förbereder lyssnaren på kommande humor. Att MR själv skrattar (rad 7) fungerar i sig som humorindikator. Efter dessa två yttranden som signalerar utlovad humor, börjar själva skämtet. MR ställer (rad 8-9) en direkt fråga till publiken ”visste ni” som följs av bisatsen ”att Mike Tyson är sverigefinsk”. Den retoriska frågan ”hur så undrar ni” som med dialogpartikeln och interjektionen ”ai” (‘ojdå’/‘jasa’), uttrycker genuint intresse och mottagandet av ny information och utmanar dessutom publikens nyfikenhet (Hakulinen m fl 2005: 773-774). Eftersom det här inslaget med den stora jublande publiken är så olikt de vanliga programmen blir kontrasten stor och därmed knyts det till uttryckets ursprungliga kontext som följer modellen för en amerikansk talkshow.

Efter publikens jubel (rad 11) ger MR svaret ”Mike Tysonhan syö korvia”, vars bokstavliga översättning lyder ”Mike Tyson äter ju öron” (fi. korva = ‘öron’). MR:s historia blir humoristisk då den baserar sig på en internationellt välkänd bildsekvens där boxaren Tyson bet en motståndare i örat. Höjdpunkten i detta skämt uppstår dock genom en annan pragmatik som öppnas för sverigefinländare: meningen kan även tolkas som att Mike Tyson äter ”korvia” (sv. ‘korv’ med finskans objektsmarkering)³⁰¹.

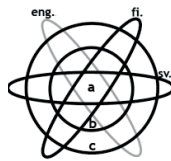
³⁰⁰ Namnet Matti förekommer också i inslaget (3) om Jenny och Matti på sidan 206.

³⁰¹ Nash (1985: 7): Through form we come to language, the trigger that detonates the humorous mass. About its function, two things may be noted [...]. One is, that there is usually a centre of energy, some word or phrase in which the whole matter of the joke is fused, and from which its powers radiate; and the other is, that the language of humor dances most often on the points of some dual principle, an ambiguity, a figure and ground, an overt appearance and a covert reality.

Auer (1984: 31) påpekar att språkalternation anknyter till flera språkliga plan, vilket är fallet här. Det humoristiska i detta språkskämt byggs på två finska former ”korvia” (sv. ‘öron’) i plural partitivform och ”korvia” (sv. ‘korv’) i partitiv singularis och deras identiska böjningsmorfologi. Humorhandlingen baserar sig alltså på dessa homonymer (se också Nash 1985: 140-141). Själva grundformen är alltså antingen ”korva” (fi. ‘öra’) eller svenska ”korv” och betydelseskilnaden kan bara uppfattas när man böjer substantiven i ett annat kasus än partitiv. Finska språkets morfologi och substantivets korva (sv. öra) likhet med det svenska ordet utgör utgångspunkten för detta humorexempel.

För flerspråkiga ungdomar är t.ex. dubbeltydigheten i ordet *korv* i exempel 4 så naturlig att den gemensamma morfologin och semantiken kan användas smidigt i skapandet av humor. Att skapa humor som baserar sig på ord och deras homonymi där båda betydelser är uppenbara för personer som talar båda språken, är typiskt för så kallade *tvåspråkiga puns (bilingual puns)* (Nash 1985: 145). Tolkningen av detta indexikala skämt kräver kännedom om humorhandlingens alla nivåer (c), (b) och självklart också både på svenska och finska på nivå (d).

Figur 5.

Många sverigefinländare delar dessutom uppfattningen om att korv som tillverkats i Finland smakar bättre än svensk korv. Vidare är det en allmän stereotyp att finländarna äter mycket korv. Därmed exemplifierar skämtet också så kallade stereotypvitsar (*joke stereotypes*), där humorhandlingen baseras på stereotypiska antaganden om någon grupp (Nash 1985: 11). Referenten i yttrandet kan alltså tolkas på två olika sätt beroende på åhörarens bakgrund. Humor har en viktig uppgift när man vill skapa solidaritet inom en viss grupp eller mellan enskilda människor som tillhör gruppen (Hay 2001: 99). Här baseras humorn också på den gemensamma sverigefinska erfarenheten, men också på delad vetskap om två språk. De semantiska och morfologiska likheterna och skillnaderna av detta finska homonympar gör humorn mycket kontext- och språkbunden och är åter ett exempel på sverigefinsk insiderhumor.

Nästa inslag är hämtat från den finlandsfinska kanalen. Två programledare diskuterar med varandra och konversationen har pågått en bra stund. Plötsligt ställer L1 frågan (rad 1) ”mikä on sähly saksaksi” (sv. ‘vad innebandy är på tyska’):

Exempel 5: Sömnhockey

- 01 L1: tietsä mikä on sähly saksaksi
vet du vad innebandy är på tyska
02 L2: no (h) (h) en (h) tie(h)dä
nä- jag vet inte
03 L1: unihockey
04 L2: un(h)ih(h)oockey↑
05 L1: nii-
ja-
06 L2: joo joo
ja ja
07 L1: tiedätkö mikä on ammattikirjallisuus ruotsiksi
vet du vad facklitteratur är på svenska
08 L2: ee- no sano nyt
nää- berätta nu
09 L1: fuck (.) litteratur
10 L2: sel(h)vä no niin [...]
ok så där ja-

L2 svarar skrattande att han inte vet. Skrattet indikerar förväntningar på humor och signalerar att L2 måste ana något roligt bakom L1:s fråga. Då svarar L1 ”unihockey”, vilket L2 tycker är mycket roligt när han skrattande upprepar och bekräftar ordet ”unihockey” (rad 4). Den stigande intonationen tyder på tvivel, L2 vill ha bekräftelse på svaret, vilket L1 sedan gör med ”nii-” (sv. ja-) som däremot signalerar att L2 fortfarande har ordet och att talaren behandlar dialogen som ofullständig (Routarinne 2003: 182, 269). L2:s uttryck ”joo joo” sägs med tvivel i rösten, vilket avslutar ämnet (Sorjonen 1997: 417-422). Responsen tar också ställning till hela den tidigare diskussionen (Hakulinen m fl 2005: 774). L1 fortsätter frågestunden med att fråga om L2 vet vad ”ammattikirjallisuus”³⁰² är på svenska. L2 svarar med ett nekande ”nää-” och uppmuntrar L1 att berätta. Med skratt i rösten svarar L1 ”fuck litteratur” med det engelska [fak] (engl. ‘fuck’, sv. ‘knulla’), vilket framkallar skratt och L2:s jakande svar ”ok så där ja”.

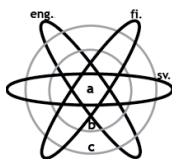
Det roliga i detta inslag bygger på faktumet att ”uni” (sv. ‘sömn’) och ”hockey” ger en rolig finsk konnotation till ett lagspel som man spelar i sömnen d.v.s. ”sömnhockey”. Skämtet bygger alltså på en tanke att tysk innebandy är hockey som man spelar i sömnen. *Unihoc* är dessutom ett märke för innebandyklubb, som används också i Finland, och därmed blir anspelningsen tydlig för åtminstone sportintresserade lyssnare. Ordets morfologi ger en anledning till en rolig ordlek och dubbelbetydelse. Både svenskans ”fack” och engelskans ”fuck” har likadan fonologi och liknande uttal

³⁰² Ammattikirjallisuus (sv. ‘yrkeslitteratur, facklitteratur’), fi. ammatti (sv. ‘yrke’).

[fak] på finska och endast L1:s paus mellan orden ”fuck” och ”litteratur” ger den humoristiska konnotationen: att man ska skita i litteraturen. Båda representerar humortypen homofonem, där ord med liknande fonologi men olika betydelse används i humorhandlingen (Nash 1985: 138-139).

För att tolka humorhandlingen i detta exempel krävs det kunskap om finska, svenska och engelska, d.v.s. alla tre språk som behandlas på nivå (d):

Figur 6.

Själva humorhandlingens karaktär i den verbala kontexten är inte speciell på något sätt och ger inte hänvisningar till själva tolkningen. Den som lyssnar behöver egentligen inte ens ha vetskap om tyskans ”unihockey” eller svenskans ”facklitteratur” då humor byggs genom att L1 frågar om dem. Här aktiverar humorhandlingen åter fenomenet tvåspråkiga ordvitsar (se Nash 1985: 145) fast på flera olika språk: i det första ordet ”unihockey” på tyska och i det sista ordet ”facklitteratur” på svenska. Båda skämtet baserar sig på det närliggande uttalet av orden som har två semantiska tolkningar. Programledarna skämtar om ordet och dess morfologi, som liknar ordets finska eller engelska betydelse; därmed bygger språkalternationen upp dubbeltydigheter med humoristiska konnotationer. Kodväxlingen ”unihockey” har en diskursrelaterad funktion, då L2, genom att upprepa ordet signalerar lexikal och textuell koherens (Auer 1984: 24; 1998: 7) inom dialogen.

5.3 Den välkända vitsen

Följande exempel består av en gammal hederlig vits som en programledare citerar. En *vits* (*canned joke*) är en rolig historia som man oftast har lärt sig utantill och som berättas av många (Hay 2001: 65). Vitsar inlärdas av t.ex. föräldrar eller kompisar är mycket populära bland ungdomarna (Sanford & Eder 1984: 236). Det roliga i detta är dock inte bara själva vitsen som börjar från rad 3 utan också inledningen, det verbala omslaget. Innan exemplet börjar har L1 berättat att han och en kollega brukar turas om att hitta på vitsar och skämt spontant och att det nu är L1:s tur. Detta signalerar t.ex. L1:s repliker ”pitää keksiä näin ihan ilmasta” (sv. ’måste hitta på så här ur luften’) och ”mietitään vähän aikaa” (sv. ’låt oss fundera en liten stund’) på raderna 1-2. Detta skapar en välformad ram och en förväntan på humorhandlingen:

Exempel 6: Kom nu ketchup så går vi

- 01 L: pitää keksiä näin ihan ilmasta jaa ootapas
mäste hitta på så här ur luften ja-a vänta nu
02 kun mietitään vähä aikaa (.) niin oli (0.3)
låt oss fundera en liten stund så det var
03 oo(h)tapas oo(h)tapas nyt (.) niin oli kaks tomaattia (.)
vänta nu vänta nu så det var två tomater
04 käveli tien yli ja (.) sitten (.) ensimmäinen käveli ja
promenerade tvärs över gatan då den första gick och
05 toinen käveli se toinen jäi sitten auton alle (.) ja se
den andra gick den andra blev överkörd av en bil och den
→ eka sieltä huutaa että HEY (.) COME ON (.) KETCHUP
första ropar då att
07 ((skratt))

Förväntan på och inramningen av humor bygger upp en humoristisk stämning och en förväntan på själva vitsen som L1 sedan inleder (rad 3) med den välbekanta inledningen ”oli kaksi tomaattia” (sv. det var två tomater), vilket blir humoristiskt inte minst genom talarens tidigare påståenden om ett spontant humorskapande. Självklart är vitsen om den krossade tomaten som blir ketchup också rolig i sig, speciellt om man hör den för första gången. Monologen fortsätter med historien om de promenerande tomaterna (rad 4-6). Därefter inleder konjunktionen ”että” (sv. att) en indirekt anförning (Hakulinen m fl 2005: 1401) och citat, refererandet av tomatens engelskspråkiga utrop ”hey come on ketchup”. Här har den engelska kodväxlingen flera funktioner i dialogen. Först signalerar engelskan en ändring i deltagarkonstellationen när L1 inte längre pratar som sig själv utan som en tomat. Vidare signalerar kodväxlingen både höjdpunkten och avslutningen på humorhandlingen och därmed en diskursrelaterad funktion (Auer 2000: 175-176).

En vits är kontextfri och återanvändbar i motsats till spontan humor (Hay 2001: 57). Egentligen behövs det enbart kännedom om engelska språket, d.v.s. nivå (d) enligt min tolkning av Nashs modell för att tolka humorhandlingen i denna vits. Det viktiga i sammanhanget är bara att känna till det engelska ordet ”ketchup” och kännedom om att ketchupen är gjord av krossade tomater. Intressant är dock att detta skämt förekommer också på svenska, som rubriken för detta exempel, ”Kom nu ketchup så går vi”, hänvisar till. Detta skämt existerar och fungerar också på finska, då vetskapen om ordet ”ketchup” på samma sätt är central i humorhandlingen. Att L1 väljer att citera den talande tomaten på engelska beror kanske på engelskans större prestige i språkbruket hos dagens ungdomar. Att citera skämtet på dess originalspråk bekräftar detta faktum. När vitsen tar slut avslutas också en aktivitet, vilket framhävs i och med att det sker på engelska.

5.4 “Elämä on laiffii”

I denna sektion illustreras genom analys av ett nytt exempel, hur en reflexion över humorhandlingens kulturella, nationella och kontextuellt betingade värde, har avgörande betydelse för tolkningen av humorns funktioner.

En typ av starkt kulturbunden betydelse i Finland innehåller sloganen *Elämä on laiffii* som betyder *Life is life* på engelska (sv. Livet är *life*). Sloganen eller hänvisningar till den förekommer flera gånger i mitt YleX-material och jag vill exemplifiera detta med en analys av exempel 7. Programledarna diskuterar smått roat ett SMS som har kommit från lyssnaren E. Meddelandet innehåller nämligen ett önskemål om en låt som E antagligen har knappat in fel och som programledarna därmed inte är helt säkra på:

Exempel 7: En sporre för life

- 01 L1: no otin (.) oikeuden itselleni päätellä että
jag tog mig rätten att dra slutsatsen att
- 02 L2: ai jaa-
jaha-
- 03 L1: kyseessä on Queen yhtye Sho(h)w Must Go On
det handlar om bandet Queen
- 04 L2: ai ↑niin (.) niin tietenkii joo joo=
oj just (.) just självklart ja ja
- 05 L1: =ja E jatkaa viestillä että ku <tarttis vähän
och E fortsätter med meddelande att det behövs lite
→ kannustusta tähän laiffiin> (.)
sporre i det här life
→ L2: ((skrattar))
→ L1: no kannustusta laiffiin haluamme si- sulle
nä sporre i life vill vi ge di- dig
- 09 antaa ja tässä tulee toivekappaleesi ((musik))
ge och här kommer din favoritlåt

På raderna 1 och 3 berättar L1 att han har tagit sig rätten att tolka meddelandet att önskelåten är rockbandets ”Queen” låt ”The Show Must Go on”. L2:s konstaterande med diskurspartikeln ”ai jaa” på rad 2 uttrycker att han tar emot denna nya information (Hakulinen m fl 2005: 773) men låter L1 behålla turen och fortsätta tala. L2:s godkännande replik ”ai niin niin tietenkii joo joo” strukturerar också upp dialogen på liknande sätt på rad 4. Den samtyckande partikeln ”niin niin” uttrycker att L2 förstår och håller med om det L1 säger (Hakulinen m fl 2005: 993-994). Dubbla ”joo joo” (sv. ’ja ja’) ökar känslan av samtycke och visar att L2 delar L1:s mening (Hakulinen m fl 2005: 774). På raderna 5–6 citerar L1 SMS:et ”tarttis vähän kannustusta tähän laiffiin” som har skickats in av lyssnaren E. Citatet läses med emfas och långsammare tempo och följs av högljutt skratt av L2 (rad 7). På de följande raderna 8–9 reagerar L1 på E:s önskemål och konstaterar ”no kannustusta laiffiin haluamme sinulle antaa” och citerar och upprepar ordet ”laiffi-

in” också i sin replik. L2:s skratt på rad 7 är en reaktion på lyssnare E:s SMS och kan närmare tolkas som en reaktion på användningen av ordet ”laiffi”, som härstammar från det engelska låneordet *life* men som är morfologiskt anpassat till finskan. Ordet ”laiffi” har nämligen en indexikal betydelse som har en mycket djupare innebörd än att bara vara ett tillfälligt engelskt låneord i finskan. På grund av *Elämä on laiffii*-sloganen har också själva ordet *laiffi* blivit till ett nationellt begrepp som dessutom är stilistiskt färgat. P2:s skratt baserar sig alltså på detta faktum.

Sloganen *Elämä on laiffii* var ursprungligen bara ett verbalt misstag av en före detta världskänd finsk backhoppare, Matti Nykänen. Denne använde uttrycket när han försökte citera den i Finland populära engelska sloganen *Life is life* som har blivit välkänd och ofta citerad i Finland genom att det finska ishockeylaget Tappara från Tammerfors sedan 1986 använt låten som sin supportersång. ”Life is life” däremot härstammar från en mycket välkänd hitlåt *Live is life* från 1985 av det österrikiska bandet Opus. Intressant nog uttalas och sjungs låten oftast ”fel” i Finland, för ”Live is life” har blivit ”Life is life”. Därmed har den engelska låttiteln en mycket specifik bakgrund och pragmatik i Finland³⁰³. Genast efter Nykänens lapsus³⁰⁴ började folk i Finland citera och skämta om den; senare gav den namn åt en musiklåt³⁰⁵. Nu har sloganen vuxit till en odödlig ”livsvisdom” som används pragmatiskt i situationer där livet inte alltid är någon dans på rosor³⁰⁶. Numera förknippas sloganen knappast med det engelskspråkiga originalet. Den lever sitt eget liv och har sin egen pragmatik i Finland även utanför ishockeyrinken.

Ibland byggs humor upp genom att man hänvisar till en annan diskussion eller kontext eller genom att citera något som är allmänt känt. Humor kan effektivt byggas upp genom att upprepa ord som föregående talare har använt. Detta kallas för ”echo-strategin” (Hay 2001: 166). Genom att upprepa det engelska låneordet ”life” uttrycker L1 textuell koherens i den pågående diskussionen samt till ordets ursprungliga kontext (Auer 1984: 24; 1998: 7). Enstaka kodväxlade element kan referera till flera olika verbala sammanhang, vilket också är fallet här (se Auer 1984: 31). Den intertextuella anknytningen till den beryktade sloganen *Elämä on laiffii* passar mycket bra i sammanhanget: som E påpekar i sitt textmeddelande behöver hon en sporre för livet, såsom sloganens ursprungliga talare verkade behöva, av kvällstidningarna att döma. Kunskap om etymologin för ordet ”laiffi”, hur situationen och dialogen har utvecklats och ser ut samt olika interaktionella och lingvistiska markörer för humor hjälper också till med tolkningen av talarens avsikt (Hay 2001: 56). Att E väljer ordet ”laiffi” istället för den finska motsvarighe-

³⁰³ Personlig kontakt med Tapparas kontor Teamhockey Oy i Finland (20100208).

³⁰⁴ Mer om Nykänens verbala fiffigheter och nykonstruktioner (se Jokinen 2009).

³⁰⁵ Se låten på internet (<http://fr.utrecht.cc/artist/Matti%20Nyk%C3%A4nen/v/422950>).

³⁰⁶ Man kan se omfattningen av fenomenet genom att söka ”Elämä on laiffii” på Internet.

ten ”elämä”, kan tolkas som att hon på ett lingvistiskt sätt försöker mjuka upp och lindra meddelandets sorgsna ton. Genom att upprepa ordet ”laiffi” på rad 8 uppmärksammar L1 meddelandets melankoliska ton och uttrycker sympati och medmänsklighet gentemot E. Samtidigt håller han med om L2:s tolkning av och reaktion på den humoristiska konnotationen som E skapar med sitt ordval och sin pragmatik. Programledarna skrattar alltså inte på bekostnad av den humoristiska indexikaliteten i E:s meddelande utan på grund av att E själv medvetet skapade den humoristiska stämningen genom sina lingvistiska val och trots sin önskan att få lite mer sporre för *laiffiin* (sv. ’liv’). Att L1 uttrycker sympati genom att upprepa ordet är avgörande då skratt som används i så kallat problemprat (*trouble talk*) oftast indikerar att en åhörare upplever talarens olyckliga situation som rolig. En talare kan skratta åt och förlöjliga sina egna problem, som E här också gör, men en vanlig reaktion på sådan humor är att visa sympati (Jefferson 1984: 351), vilket L1 gör. Humor som bevis på solidaritet med andra skapar och bibehåller vänliga relationer och positiv artighet mellan parterna. Oftast fungerar den som en markör för att uttrycka vänlighet och solidaritet (Brown & Levinson 1987: 69-70, 101-129; Holmes & Marra 2002: 70.). Så kallade psykologiska funktioner i humor omfattar t.ex. humor som mekanism för hantering av olika slags av problem (Hay 2001: 109).

Sammanfattningsvis har ”Elämä on laiffii” fått en specifik pragmatisk betydelse i Finland, som skiljer sig från den ursprungliga och bokstavliga betydelsen. Det utgör ett så kallat ”replicated joke”, vilket typiskt har sitt ursprung i en helt vanlig icke-humoristisk språkkontext, men som snabbt innehåller produktiva nyckelord som uttrycker nationellt bunden indexikalitet och populärkultur (Nash 1985: 54-56).

6 Sammanfattning och diskussion

Radioprogram sänds för att få en lyssnare att trivas, beröras, underhållas och kanske även skratta. Radion måste vara lockande och dagsaktuell för att dagens ungdomar ska välja att lyssna på en viss kanal och ett visst program på ett visst språk – och samtidigt välja bort något annat. Radion måste vidare attrahera ungdomar för att få lyssnare även i framtiden. På vilket språk man väljer att lyssna på radio är något som man inte ska bagatellisera. Språkvalets anknytning till ungdomars eget språkbruk är central. En sådan aspekt är bruket av engelskan eller kontakter med den. Dagens unga finländare och sverigefinländare är flerspråkiga och mycket medvetna om detta (Leppänen 2008; Muhonen 2008). Det är inte en självklarhet att en ung finskkunnig person per automatik väljer att lyssna på radio på finska, inte ens i Finland. Speciellt när det finns så många andra finskspråkiga medier att välja på, även via nätet. Det är ett dilemma i synnerhet för minoritetsmedia: när språket inte utgör en tröskel i valet mellan oräkneliga möjligheter för media, måste det

man gör vara underhållande, intressant och på något sätt ett mer lockande val än något annat.

Jag har i denna artikel undersökt humorhandlingar inom finskspråkig ungdomsradio och språkalternationens funktioner i dem. Jag har i analysdelen lyft fram några av de teman som speciellt väl belyser språkalternation. För att man genom samtalsanalytiska metoder ska kunna tolka användningen av språkalternation som humor har den i analysen inkluderat olika pragmatiska, lingvistiska, paralingvistiska och prosodiska drag. Flera kontextuella och lingvistiska fenomen, allt från talarens röstkvalité och sätt att tala till publikens respons, är relevanta vid identifikationen av humorhandlingar i materialet (se Holmes 2000: 163; Holmes & Marra 2002: 67-68).

I en flerspråkig diskurs öppnas fler möjligheter till interkontextuella hänvisningar till humor genom språkliga medel: på den fonologiska nivån (se exempel 5), på de morfologiska och lexikala nivåerna (se exempel 4 och 5) och på de syntaktiska och pragmatiska nivåerna (se exempel 7). Språkalternation används på flera olika plan³⁰⁷. Den flerspråkiga dialogen och kontexten används och är självklarheter för dessa ungdomar och därmed ifrågasätter ingen vad det är som är roligt eller humoristiskt i materialet. Den indexikala betydelsen av användningen av språkalternation är att spegla tvåspråkighet och dess anknytning till flera kulturer. Humorn i materialet öppnar sig överhuvudtaget inte för dem som inte är flerspråkiga eller som inte delar samma repertoar. Därför är språkalternation ett mycket centralt fenomen i humorhandlingen i ungdomarnas språk och i radiokontexten. Den signalerar det gemensamma hos ungdomarna som kanske skiljer dem från andra grupper och därmed ger dem en möjlighet till identifikation och grupp känsla.

Denna studie visar att man måste ha stor kunskap om de olika språken och deras indexikalitet samt de sociala och kulturella sammanhangen innan man kan förstå vissa av humorhandlingarna. Humor fungerar oftast mellan människor som delar en gemensam historia eller bakgrund. Man kan också ana i flera exempel att det ligger mer indexikalitet bakom de unga talarnas skratt än en utomstående forskare med säkerhet kan tolka i materialet och i dialogen. Man får en känsla av att programledarna även har roligt tillsammans i studion. Dessutom är det viktigt att inte glömma att allt språkbruk innehåller en aspekt av det oförutsägbara och att inte ens kännedom om den sociala eller kulturella kontexten garanterar att man vet vad andra ska säga i en viss situation.

Informalitet i språkbruk är basen för humor, eftersom humor säkerligen inte skulle förekomma på samma sätt i mer formella media. En del av hu-

³⁰⁷ Se Auer 1984; 1998.

morhandlingarna uppstår på grund av den informella situationen som mitt material innehåller. Radiodiskussioner är mycket mer än bara det som sägs: det gemensamma finska språket öppnar t. ex. inte samma humor för finska och sverigefinska lyssnare. Ännu svårare måste det vara att förklara denna humor för människor som inte behärskar finska. SR:s finskspråkiga Klubi-Klubben återspeglar därmed något som är typiskt för radio från ett minoritetsperspektiv och självklart även ett speciellt sverigefinskt sådant. En sverigefinsk språklig och kulturell fristad ger en möjlighet att bygga upp humor i två samhällen på ett unikt sätt. Ett intressant faktum är att den sverigefinska sidans användning av minoritetsspråket gör att man ibland kan skoja så fritt om det svenska livet. Svenskspråkiga skulle troligen inte förstå dessa aspekter, men de som behärskar både finska och svenska delar ett gemensamt minoritetsperspektiv och den utomståendes synvinkel. Anmärkningsvärt är dock att man sällan eller aldrig förlöjligar det sverigefinska livet.

I en postmodern värld hör dagens unga människor till flera olika grupper både internationellt och nationellt. Därmed byggs humor ofta upp med globala och flerspråkiga medel, vilket mitt material speglar. Samtidigt tillhör människor olika grupper med egna nationella och språkbundna sätt att skapa och behandla humor. Resurser från flera språk tjänar då flera syften, nämligen sammanhållning, avgränsning och underhållning.

[...] ladies and gentlemen
Ormond has left the building.

Referenser

- Androutsopoulos, J. (2007), Bilingualism in the Mass Media and on the Internet, in Heller, M. (ed.) *Bilingualism: a Social Approach*, New York: Palgrave MacMillan, pp. 207–230.
- Appel, R. & Muysken, P. (1992) *Language contact and bilingualism*, London: Edward Arnold, London.
- Auer, P. (1984), *Bilingual conversation*, Amsterdam: John Benjamins.
- Auer, P. (1995), The Pragmatics of code-switching, a sequential approach, in Miron, L. & Muysken, P. (eds.) *One speaker, Two languages: Cross-Disciplinary Perspectives on Code-Switching*, Cambridge: Cambridge University Press, pp. 115-135.
- Auer, P. (1998), Bilingual Conversation revisited. Auer, P. (ed.) *Code-Switching in Conversation, Language, interaction and identity*, London: Routledge, pp. 1-28.
- Auer, P. (2000), Conversation analytic approach to code-switching and transfer, in Wei, L. (ed.) *The Bilingualism Reader*, London: Routledge, pp. 166-187.
- Apte, M. L. (1985), *Humour and laughter: an anthropological approach*, Ithaca, New York: Cornell University Press.
- Bachtin, M. (1988), *Det dialogiska ordet*, Risbergs tryckeri Ab, Uddevalla.
- Blom, J. P. & Gumperz, J. (1972), Social meaning in linguistic structures: codeswitching in Norway. Teoksessa Gumperz, J. & Hymes, D. (eds.) *Directions in sociolinguistics*, New York: Holt, Rinehart & Winston, pp. 407-434.
- Blommaert, J. (2005), *Discourse, A Critical Introduction*, New York: Cambridge University Press.
- Brown, P. & Levinson, S. C. (1987), *Politeness, Some universals in language use*, Studies in interactional sociolinguistics 4, Cambridge university press.
- Cormack, M. (2007), Introduction: Studying Minority Language Media, in Cormack, M. & Hourigan, N. (eds.) *Minority Language Media. Concepts, Critiques and Case Studies*, Clevedon: Multilingual Matters, pp. 1–16.
- Dryselius, V. & Lundin, K. (2000), Med ungdomligt språk i bagaget - kontinuiteten i språket avspeglad i tre kvinnors samtalsstil. *Språk och stil* 9, pp. 155-176.
- Ehrnebo, P. (2007), *Heter Vägverket Tielaitos eller Tievirasto på finska? : benämningar på svenska samhällsfenomen i sverigefinska tidningar*, Studia Fennica Stockholmensia 10, Stockholms universitet.
- Eriksson, M. (1997), *Ungdomars berättande*. En studie i struktur och interaktion. Skrifter utgivna av Institutionen för nordiska språk vid Uppsala universitet 43, Uppsala.
- Ervin-Tripp, S. & Lambert, M.D. (1992), Gender Differences in the Construction of Humorous Talk, in Hall, K. & Bucholtz, M. & Moonwomon, B. (eds.) *Locating Power*. Proceedings of the Second Berkeley Women and Language Conference 4-5 April, Vol. 1, California, Berkeley Woman and Language Group, pp. 108-117.
- Fillmore, C. J. (2006) [1982], Frame semantics in Geeraerts, D. (ed.) *Cognitive Linguistics: Basic readings*, Berlin: Mouton de Gruyter, pp. 373-400.
- Fine, G. A. & De Soucey, M. (2005), Joking cultures: Humor themes as social regulation in group life, *Humor* 18–1, pp. 1–22.
- Goffman, E. (1981), *Forms of talk*, Philadelphia: University of Pennsylvania Press.
- Gumperz, J. (1982), *Discourse strategies*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hakulinen, A.; Vilkuna, M. & Korhonen, R. & Koivosto, V. & Heinonen, T. R. & Alho, I. (2004), *ISO suomen kielioppi*, Helsinki: SKS.

- Harjunpää, K. (2006), Juontajan äänet, kuvitellun puheen referointia radiossa, in Korpela, E. & Harjunpää, K. & Keinänen, M. & Somiska, O. (eds.) *Vuorovaikutus radiossa*, Vantaa: Dark Oy, pp. 33-55.
- Hay, J. (1995), *Gender and Humour: Beyond a Joke*, Wellington: Victoria university.
- Hay, J. (2001), The Pragmatics of humor support, *Humor* 14-1, 2001, Walter de Gruyter, pp. 55-82.
- Heller, M. (1988), Introduction. I: Heller, M. (ed.): *Anthropological and Sociolinguistic Perspectives*, Berlin: Mouton de Gruyter, pp. 1-24.
- Holmes, J. (2000), Politeness, power and provocation: How humor functions in the workplace, *Discourse studies* 2(2), pp. 159-185.
- Holmes, J. & Marra, M. (2002), Over the edge? Subversive humor between colleagues and friends, *Humor* 15-1, pp. 65-87.
- Holmes, J. & Myerhoff, M. (1999), The community of practice: theories and methodologies in language and gender research, in Holmes, J. & Meyerhoff, M. *Language in society* 28(2), pp. 173-183.
- Häkkinen, K. (1997), Kuinka ruotsi on vaikuttanut suomeen? *Sananjalka*, pp. 31-53.
- Jefferson, G. (1984), On the organization of laughter in talk about troubles, in Atkinson, M. J. & Heritage, J., *Structures of Social Action, Studies in Conversation Analysis*, Cambridge: Cambridge University Press, pp. 346-369.
- Jokinen, J. V. (2009), *Elämä on laiffii*, Helsinki: Minerva Kustannus Oy.
- Kytölä, S. (2008), Englanti huumorin ja syrjinnän välineenä suomalaisen Futisforumin keskusteluissa, in Leppänen, S. & Nikula, T. & Kääntä, L. (eds.) *Kolmas kotimainen, Lähikuvia englannin kielen käytöstä Suomessa*, Tietolipas 224, Helsinki: SK, pp. 236-274.
- Laajalahti, A. (2004), *Huumori talk show –haastatteluissa*, Jyväskylä universitet, Finland.
- Leppänen, S. (2007), Youth language in media contexts: Some insights into the spread of English in Finland. *World Englishes*, 26(2), pp. 149-169.
- Leppänen, S. & Nikula, T. (2007), Diverse uses of English in Finnish society: Discourse-pragmatic insights into media, education and professional life. *Multilingualia* 26(4), pp. 333-380.
- Lynch, O. H. (2002), Humorous Communication: Finding a Place for Humor in Communication Research, in *Communication theory* 12(4), pp. 423-445.
- Malmberg, M. (2006), *Sukupuolten representaatiot, huumori ja valta Kriise-televisiosarjassa*, MA-thesis, Helsingfors universitet.
- Meyer, J. C. (2000), Humor as a Double-Edged Sword: Four Functions of Humor in Communication, *Communication theory* 10(3), pp. 310-331.
- Morreall, J. (2008), Applications of humor: health, the workplace, and education, in: Raskin, V. (ed.) *The Primer of Humor Research*, Berlin: Mouton de Gruyter, pp. 449-478.
- Muhonen, A. (2008a), Sheikataan lika a Polaroid picture: englannin tehtävistä nuorisoradiojuonnoissa, in Leppänen, S. & Nikula, T. & Kääntä, L. (eds.) *Kolmas kotimainen, Lähikuvia englannin kielen käytöstä Suomessa*, Tietolipas 224, Helsinki: SKS, pp. 169-202.
- (2008b), Ruotsinsuomalaisen nuoren kielellisestä repertoaarista, in *Kieliviesti*, 2/2008, Institutet för språk och folkminnen, Stockholm, pp. 15-17.
- (u. utg. 2010) "It's a vicious circle": The Roles and Functions of English within the Sweden Finnish Youth Radio programs.
- (u. utg. 2011), Finnish, Finglish, Swenglish or English? Code Switching, Multilingualism and Polyphony within the Finnish and Sweden Finnish Youth Radio Context. Pågående doktorsavhandling.

- Myers-Scotton, C. (1993), *Duelling languages: grammatical structure in codeswitching*, Oxford: Clarendon press.
- Nash, W. (1985), *The Language of Humour*, Style and technique in comic discourse, English language series, No 6, New York: Longman.
- Nationalencyklopedin (NE), in <http://www.ne.se>.
- Nordberg, B. (1984), Om ungdomars samtalsstil. Några preliminära iakttagelser. *Nysvenska studier* 64, Stockholm: Almqvist & Wiksell International, pp. 5-27.
- Norrick, N. R. (1993), *Conversational joking: humor in everyday talk*. Bloomington: Indiana university press.
- Poplack, S. (1980), Sometimes I'll start a sentence in English Y TERMINO EN ESPAÑOL: toward a typology of code-switching, *Linguistics* 18 (7), pp. 581-618.
- Ruch, W. (2008), Psychology of Humour, in: Raskin, V. (ed.) *The Primer of Humor Research*, Berlin: Mouton de Gruyter, pp. 17-100.
- Ruohomaa, E. (1993), Yleisökeskeiseen radiotutkimukseen, in Hujanen, T. (ed.), *Radiotutkimusta kohti*, Sarja C, 18/1993, Helsinki: Oy Yleisradio Ab.
- Ross, A. (1998), *The Language of Humour*, London: Routledge.
- Routarinne, S. (2003), *Tytöt äänessä, paranteesit ja nouseva sävelkulku kertojan vuorovaikutuskeinoina*, Helsinki: SKS.
- Sacks, H. (1992a & 1992b) *Lectures on conversation*, Volume I & II, Jefferson, G. (ed.), Massachusetts: Blackwell.
- Sanford, S. & Eder, D. (1984), Adolescent Humor During Peer Interaction, *Social Psychology Quarterly*, Vol. 47, No. 3, pp. 235-243.
- Savolainen, M. (2008), *Monikielisyydestä vähemmistökieliviestin SR Sisuradion nuori-sohjelmassa*. Magisteruppsats, Jyväskylä universitet, Finland.
- Sorjonen, M.-L. (1997), Korjausjäsenitys, in Tainio, Liisa (ed.) *Keskusteluanalyysin perusteet*, Tampere: Vastapaino, pp. 111-137.
- Sveriges radio, SR, in www.sr.se
- Toriseva, M. (2008), "Svits bs flippi näistä tuplista, kelaa". Suomen ja englannin kielen vaihtelun tehtävistä skeittiteksteissa, in Leppänen, S. & Nikula, T. & Kääntä, L. (eds.) *Kolmas kotimainen, Lähikuvia englannin kielen käytöstä Suomessa*, Tietolipas 224, Helsinki: SKS, pp. 275-298.
- Törmälä, M. (2004), *Radio-ohjelmien toimittaminen nuorille vähemmistökielellä SR Sisuradion Klubi-nuortenohjelmat*, Studentuppsats.
- Valo, M. (1994), Käsitykset ja vaikutelmat äänestä. Kuuntelijoiden arviointia radiopuheen äänellisistä ominaisuuksista, *Studia Philologica Jyväskyläläisiä* 33, Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto.
- Ward, G. & Hirschberg, J. (1985), Implicating uncertainty: The pragmatics of fall-rise intonation. *Language* 61(4), pp. 747-776.
- Wei, L. (1998), The "why" and "how" questions in the analysis of conversational code-switching, in Auer, P. (ed.) *Code-Switching in conversation, Language, interaction and identity*, London: Routledge, pp. 156-176.
- Wenger, E. (1998), *Communities of Practice: Learning, Meaning, and Identity*, Cambridge: Cambridge University Press.
- Yleisradio, YLE, in www.yle.fi.

Transkriptionsnyckel³⁰⁸

te[xt1]	
[text]2	overlapping utterances
text1=	
=text2	latching utterances
(0.7)	a pause, timed in tenths of a second
(.)	a pause shorter than 0.4 seconds
((skrattar))	transcriber's comments
(h) (h)	laugh tokens
CAPITAL	loud speech
<u>Stress</u>	strong stress on the syllable
@text@	altered tone of voice, usually when quoting someone
<slow>	slow speech
Ehh	inbreath, the number of h's indicating the length
↑	rising intonation
cutoff s-	cutoff word or sentence
te(h)xt	laughing production of an utterance

³⁰⁸ Transkriptionsnyckeln är en modifierad CA-modell och innehåller bara de tecken som är aktuella i den här undersökningen.

III

"IT'S A VICIOUS CIRCLE": THE ROLES AND FUNCTIONS OF ENGLISH IN SWEDEN FINNISH YOUTH RADIO PROGRAMS

by

Anu Muhonen (2010b)

Harpelle, Ron & Beaulieu, Michel (Eds)
Journal of Finnish Studies, Volume 14, Number 2, Winter 2010
Hancock: Finlandia University, 1-17.

Reproduced with kind permission by Journal of Finnish Studies.

**“It’s a vicious circle”:
The Roles and Functions of English in Sweden Finnish Youth Radio Programs**

Anu Muhonen
University of Stockholm

Abstract

English plays a significant role as a marker of youth identities and a powerful factor underlying the importance of English is that cultural and social practices often displayed via media have become increasingly translocal and global. Such practices involve activities and identities that are no longer exclusively based on local or even national contacts, experiences, or languages. This article investigates the transnational and global functions of language alternation between Finnish and English in Sweden Finnish youth radio programs. Her viewpoint is both interactional and sociolinguistic and she is interested in the (social) meanings and functions of the English language use and instances of language alternation within these programs and conversations. The article also aims to shed some light to the reasons that English language alternations occur in the language use of Sweden Finnish youth.

Keywords: codeswitching, Sweden Finns, radio

“...Siis *who cares* ja mistä...”
“...Vielä tunti *to go*...”¹

Introduction

In today’s world, English plays a significant role as a marker of youth identities. A powerful factor contributing to the growing importance of English in youth language is the fact that cultural and social practices often displayed via media have become increasingly translocal and global. They involve and include activities and identities that are no longer exclusively based on local or even national contacts and experiences (Leppänen, 2007, 2008; Leppänen & Nikula, 2007; Muhonen, 2008a, 2008b; Toriseva, 2008.) As Rampton (1995) states, the young of the postmodern world, in addition to their own cultures and languages, “cross” and use forms and variants of language and speech from groups to which they do not belong in the traditional sense of the word. Pennycook (2003, p. 514) calls this a fluid way of thinking about language, identity and belonging. Instead of maintaining fixed boundaries between languages, young people often employ diverse linguistic resources to make meanings (Lytra and Jørgensen, 2008). The concept *linguaging* (see, for example, Jørgensen, 2004) describes well these fluid and multilingual communicative practices and means that young people’s practices are situated in different sociolinguistic spaces and are bound with specific communicative purposes. Particularly in late-modern urban youth groups the simultaneous use of features from many different sources is frequent (Jørgensen, 2008, p. 161).

The way the young people of migrant Finnish heritage in Sweden identify themselves with Finland, “Finnishness” and the Finnish

language varies. Some have a somewhat distant and occasional relation to them, whereas others can have a more close and active relationship (Lainio & Lyyra, 2009; Muhonen, 2010a, 2010b). They also have close ties with their current home country Sweden, as well as the more global and international “home” of other culture(s) and language(s). The research question of the present article is: what kinds of functions are served by language alternation² between Finnish and English in Sweden Finnish youth radio programs? My viewpoint is both interactional and sociolinguistic: I am interested in the meanings and functions of English language use and instances of language alternation within these programs and conversations. I also aim to shed some light to the reasons that these language alternations occur in the language use of Sweden Finnish youth. My research question is particularly interesting when one keeps in mind that neither Finnish nor English are majority languages in Sweden. The fact that these languages each have a somewhat different status in Sweden is also relevant: Finnish is an official and dominated minority language, and English is an international, high prestige language.

My data consists of recordings from Sweden Finnish youth and music radio programs. The multilingual youth discourse, where different

² Language alternation is the cover term for “all instances of locally functional usage of two (or more) languages in an interactional episode.” No formal constraints are suggested. Alternation may occur between two turns or turn-internally; it may be restricted to a well-defined single unit or change the whole language of interaction; it may occur within a sentence, or between sentences (Auer, 1984, pp. 7–8).

¹ Quotes taken from the research sample.

languages and repertoires³ meet, is particularly viable within the Finnish-speaking Sweden Finnish youth radio context. Thus it is evident that, in the discourses, Finnish functions as the matrix language, as the main language of communication (see Joshi, 1985, p. 191; Myers-Scotton, 1993, p. 4). Yet, other languages and repertoires have also central roles: English, alongside with Swedish, plays an important role when Sweden Finnish adolescents construct different linguistic and social (youth) identities, and therefore possesses several different functions. In addition to Finnish, Swedish and English, other languages and regional varieties of Finnish are also utilized. My data also includes interviews in Norwegian as well as shorter extracts in Italian, Estonian, Latin and Turkish. Sweden Finnish and Finland Swedish as well as Meänkieli are also present. In addition, many regional Finnish dialects are used. Standard Finnish has also different purposes and it functions as a lingua franca and as a second language. One can argue that it would be wrong to refer to Sweden Finnish, used by the young people in the radio programs, as a single monolithic language variety. Therefore, the term of *repertoire* is used for the present research context (see also Muhonen, 2004, 2008b, forthcoming).

The structure of the present article is the following: first, I will briefly introduce previous research on the subject, followed by a short theoretical and methodological discussion. Next, the data will be introduced. Then I will present the empirical analysis of the functions of language alternation in the data and five main themes will be demonstrated: English functions (1) as lingua franca, (2) as evidence of special music interests, (3) in discourse-related functions, (4) in intertextuality functions, and (5) in so called speaker- (participant-) related functions. A concluding discussion will also be included in the end.

Earlier Research on English in Contact with Finnish, Sweden Finnish Media and Youth Language

The research on contacts between English and Finnish has traditionally been done from the viewpoint of Finnish as an immigrant or minority language (Halmari 1993, 1997; Lauttamus, 1991,

1992; Hirvonen & Lauttamus, 1994; Martin, 1993; Virtaranta, 1993a, 1993b). The research on code switching and language contact between Finnish and English, especially in the North American context, is comprehensive. Most of the earlier research concentrates on code switching and on the contacts at lexical, syntactic and morphological levels (Kovács, 2001; Martin, 1988; Halmari, 1993, 1997). As the case is in the current data, in addition to the use of English as a lingua franca, English occurs mostly at the lexical and phrasal level (see for example Martin, 1988, 1989a, 1989b; Pietilä, 1983; Virtaranta, Jönssön-Korhola, Martin, & Kainulainen, 1993; Männikkö, 2004).

The research on English in contact with Finnish in Finland was popular during the so-called anglicism project during the 1980s (see for example Sajavaara, Lehtonen, Leskinen, Pulkkinen, Räsänen, & Hirvonen, 1978a, 1978b; Sajavaara & Lehtonen, 1981). English loan words in Finnish were also investigated (Pulkkinen, 1984; Lehtonen & Heikkinen, 1981; Leskinen, 1981). After almost 30 years, the appearance of English has become a controversial topic of discussion and debate in Finland, in which both linguists and ordinary language users are actively engaged. During recent years, the functions of English in modern Finnish society has also inspired several researchers in Finland and is currently the topic for comprehensive high quality investigation and research by several researchers (see Leppänen, Nikula & Kääntä, 2008). This also includes ongoing research on the functions of English in Finnish adolescents' language use (see more, for example, Leppänen, 2007; 2008; Leppänen & Nikula, 2007; Muhonen, 2008a; Toriseva, 2008.) English in Swedish media context and in contact with Swedish in Sweden has been investigated by for example Chrystal (1988) and Ellegård (1989).

Sweden Finnish has also been studied from many viewpoints: children's language use and school context (Nesser, 1986; Tuomela, 2001); bilingualism and code switching (Boyd, 1987, 1993; Boyd & Andersson, 1991), language maintenance (Janulf, 1998) and spoken Sweden Finnish (Lainio, 1989). Finnish written media have also been investigated recently (see Ehrnebo, 2007). The language use and situation of the Sweden Finnish youth has been investigated (Lainio, 2000; Lainio & Lyyra, 2009; Muhonen, 2005, 2008b). Some research has also been conducted on Sweden Finnish youth media (Muhonen, 2004, 2005, 2008b, 2010a, 2010b, forthcoming; Törmälä, 2004; Savolainen, 2008) Muhonen (2004, 2005, 2008b, 2010a, 2010b) is investigating Sweden Finnish youth language from

³ *Repertoire* refers to speakers' total repertoire of languages and linguistic varieties and can mean the use of different languages, dialects or, for example, speech styles (see Bakhtin, 1988; Auer, 2000, p. 169; Gumperz, 1982, p. 155; Muhonen, 2008a, p. 169).

the viewpoint of language alternation, polyphony, and multilingualism and concentrating on the use and functions of these multiple voices and repertoires within the Finnish language youth radio programs in Sweden and in Finland. English functions as second language expressing, for example, group membership, and special skills and expertise among Finnish speaking youth (see Muhonen 2008a, 2008b). Language alternation in connection to expressing in-group humor also has a central function (Muhonen 2010a, 2010b).

Theoretical Standpoint and Methodology

As the main theoretical approach to language alternation in the present study a conversation analytic model will be applied (Auer, 1984, 1988, 1995, 1998). According to this model, there are two basic category pairs that provide the underlying procedural apparatus for analysing the local interpretations of language alternation in their individual contexts. The category pairs are inserts (transfer) vs. code-switching and participant- vs. discourse-related language alternation. From the hearer's point of view, the speaker is indicating solutions to the following (see Auer, 1984, p. 4; 1988, p. 192):

Is the language alternation in question connected to a particular conversational *structure*, for example a word, a sentence, or a larger unit (insert) or to a particular *point in conversation* (code-switching)?

Is the language alternation providing cues for the *organization* of the ongoing interaction and contributing to the *interactional meaning of the utterances* (discourse-related) or *attributes of the speaker* (participant-related)?

Based on a study of young Italian migrants⁴ in Germany, Auer's view on language alternation and functions is particularly applicable for my data for several reasons: The participants in Auer's (1984, 1988) research are, like the Sweden Finnish migrants of this study, young and urban. They also have a free political status, and as members of the European Community and Nordic countries, they have the right to move and work freely in Finland and Sweden (see more for example in Auer, 1988, pp. 187–190; Muhonen, 2010b, p. 196).

⁴ The term *migrant* is used in order create a neutral term referring to first and second generation Italians (Auer, 1988, p. 188).

In applying Auer's model and theoretical framework, I am also engaging myself in the conversational analytic way of data analysis. Yet, I will not apply the traditional CA⁵ in its full extent, as I will mainly pay attention to the parts of the discussions and data extracts where the English language elements and language alternation occur and are made use of for different purposes. An optimal analysis and interpretation can sometimes require knowledge of the whole discourse context, sometimes even of the whole radio program, sometimes even of the surrounding Sweden Finnish society. There are other theoretical and methodological models, such as Gumperz's (1982) distinction between metaphorical and situational code switching, as well as, for example, Myers-Scotton's (1993) markedness model explaining social motivations for code switching, both which could well be applied for the current data. Auer's model has also been further discussed and developed (Sebba, 1993; Milroy & Wei, 1995; Wei, 1998). Yet, a more comprehensive review of the competing theories and models is unfortunately beyond the scope of the present paper (see also Muhonen, forthcoming).

Data

My data consists of recordings and transcriptions excerpted from interviews and discussions in Swedish Radio's (SR) Sweden Finnish youth and music radio programs *Klubi Klubben* during the summer 2005. Swedish radio (SR) is a non-commercial and independent public service radio, which functions to provide high-quality programs in Sweden (Sveriges Radio, 2010). SR provides programs that are intended to be impartial and accurate, as well as those that serve as forums for free speech. SR broadcasts new and current affairs in 16 languages, in 4 national and 28 local channels (Sveriges Radio, 2010). The Finnish language channel is called Sisuradio. SR has a national responsibility to transmit programs in minority languages in Sweden.⁶ As Finnish was

⁵ CA (Conversation Analysis) is a research tradition that studies for example the social organization of conversation or talk-in-interaction using detailed transcriptions (see more Sacks, 1992a, 1992b).

⁶ Languages in a minority context can be described as regional, lesser-used, non-state, non-hegemonic or for example indigenous (Cormack 2007). In this study the term *minority language* is used to refer to Sweden Finnish. Sweden Finnish is surrounded by the majority language Swedish and the definition

Muhonen: "It's a vicious circle"

classified as one of Sweden's five official national minority languages in 2000, it has a special position in SR: it has its own channel, SR P7 Sisuradio, which is a round-the-clock channel in Finnish and can be heard on the Internet, in digital radio form (DAB) or even through cable television at several locations in Sweden. Sisuradio provides news, music, culture, entertainment and sports in Finnish 16 hours a day. (Sveriges Radio, 2010).

Klubi Klubben was Sisuradio's youth program which broadcast three different programs: *Jymyklub(i)* was aimed at an audience of young people over 20 and included culture, current topics and discussions around different life situations of the youth. *Staraklub(i)* provided youth with a possibility and target for identification as it was aimed at young Sweden Finns of high school age, and consisted of interviews about and with other young Sweden Finns. *Hittiklub(i)* played Finnish music, presented a list of Top Ten hits and broadcast interviews on Finnish or Sweden Finnish artists. During the summer 2005, *Klubi Klubben* was broadcast two hours per evening, from 8 pm to 10 pm, Wednesday through Friday (Blomberg, 2008, personal communication; Törmälä, 2004, pp. 20–21). *Klubi Klubben* later changed its format and is today called *Finska pinnar*⁷. It is still the only Finnish language youth media in Sweden.

My data consists of 24 2-hour radio programs, altogether 48 hours of material. The different program types include, for example, reporter(s) live cast radio speech, interviews, humour programs, reports, (channel and program) advertisements, and last but not least music. Music constitutes altogether 29 hours and 40 minutes of my entire body of data. Most of the music played on the programs is in Finnish (19 hours 8 minutes), English music is also popular (8 hours 51 minutes), and also music in Swedish, often by Sweden Finnish artists, is broadcast (1 hour 30 minutes). Being a minority language radio program, most of the interviews take place in Finnish (5 hours, 42 minutes). Completely Swedish interviews also exist (26 minutes) and sometimes English is used as a

includes all the above qualities of languages in minority context

⁷ *Finska pinnar* is Swedish and means "Finnish sticks." It is a product name for small Swedish cookies, which are commonly—and falsely—believed to have come to Sweden from Finland. Thus the name of the new youth radio channel has an intertextual and humorous connotation to this misunderstanding (see more about code alternation and humor in these youth radio programs in Muhonen, 2010b).

main language of the interview (in total 14 minutes). Although I have counted the exact program hours, and made a distinction between different program types and, for example, the languages in which the music is played, I am not counting the English language alternations within the Finnish dialogues. My approach to the data is qualitative, although references and claims to the frequencies of them are sometimes made. Yet, English language elements are very frequent in the data, appearing alongside or instead of Finnish, as can be seen in the following analysis section. Due to the large amount of data, I have chosen to transcribe only those parts of the data and shorter extracts that include language alternation and multilingual language use.

*Different Functions of English
Within Youth Radio Programs*

Below I will present results from the analyses of the functions that English has within Sweden Finnish youth radio discourse. I will demonstrate five different themes in which language alternation occurs and English is used for varying purposes. First I will briefly describe the use of English as a lingua franca, and as a means of communication in international situations. Then I will look at the use of English as a marker of different identities. Some excerpts demonstrating the discourse-related functions of language alternation will be introduced and explained next, followed by the central aspects of intertextuality within the youth radio discourse. Finally, language alternation in connection with the speaker's linguistic competence and preference will be briefly explored. Some of the data examples could be categorised in alternating ways, and many have overlapping themes. When choosing the data for the present study I have tried to select extracts that would also thematically reflect the variety of aspects of the lives, lifestyles, and interests of young Sweden Finns.

English as a Lingua Franca

One of the most common uses of English in the present data is its use as a lingua franca, in communication between participants that do not share another common language (see also Berns, 2009; Mauranen, 2003). Several types of use of English as a lingua franca can be distinguished. English is, for example, used as a lingua franca in interviews that take place outside Sweden and is then spoken by both natives and non-native speakers. Swedes visiting Finland often speak English with Finns, as is the case in the following, where Swedish rock band the Hives performed at

an outdoor rock festival in Finland. After a music set, the following was heard:⁸

Example 1. People that don't know Swedish

- 01 S: ((live music)) **NOW NOW NOW** (.)
02 vi spelade i Finland **we played in Finland**
we played in Finland
03 **last year** (.) förra året (.) och vi spelar i
last year and we play in
04 Finland igen↑
Finland again
05 ((applause)) ett år kan inte ta slut (.) **a year**
a year cannot end (.)
06 **cannot end** (.) de som inte kan svenska (.)
those who don't know Swedish
07 **for you people that don't know Swedish** (.)
08 **a year is not complete without the Hives in**
09 **Finland** ((applause, drums, music))

The lead singer (S) starts in English, with the “now now now,” continues then in Swedish but very shortly changes his language back to English again in “we played in Finland last year” (lines 2–3). This way of speaking continues until a metalinguistic reference “for you people that don't know Swedish” appears on line 7 and gives evidence to the reasons behind the language alternation as well as to the use of English: the speaker assumes that at least part of the audience does not know Swedish. English functions as a lingua franca, as a mutual language of communication. Therefore it has a participant related function (Auer, 1984, pp. 34–35) as more listeners are included in the dialogue by speaking English and the listener constellation is widened out. As S mentions and assumes on lines 6–7, the use of Swedish only may narrow down the participants that really can engage in the current communication (see also Auer, 1998, p. 8).

It is worth mentioning, however, that when English is used in interviews or a program extract in English appears in my data, a translation or synopsis is seldom given. The fact that translations are not needed provides evidence that English is not a foreign language to these young speakers. The underlying assumption is that everybody understands what is said and everyone knows English. English appears to have the status of a second language (see also Muhonen 2008a).

⁸ See the transcription conventions in the end of this article. The English language elements in the data excerpts are written in bold and are not repeated in the translations in the non-numbered lines.

Yet, it is also interesting to note that besides the instances in which English is used as a lingua franca, there is seldom any doubt about Finnish not being the matrix language on the radio channel. Although English (and Swedish) may sometimes be used rather extensively, in the majority of the cases English is used only as a linguistic resource that surfaces by the side of Finnish, which then always remains as the matrix language. That is also the case in all the data extracts demonstrated in the present article.

Music as a Marker of a Special Interest, a Hobby or an Area of Expertise

Music genre has been chosen here as an example of a special field of interest and expertise where specific language use occurs as a marker of this genre. In the dialogues of the young people on the present radio channel, a great deal of English use occurs in connection to some special leisure time interests, as well as demonstrating the linguistic indications of a language use for the function of expressing these interests and fields of expertise. Below some extracts showing the use of English within the music theme and genre are demonstrated.

The use of English to demonstrate a speaker's knowledge of various music genres and music interests in general is very common in my data. It seems that those who engage themselves with music also share a specific music-related lexicon and repertoire. In the following, the reporter is commenting on the music that was previously played at the channel using an English term “flow”:

Example 2. Nice flow

- 01 R: [...] se oli Jane ja Entinen (.) olipas kiva
that was Jane and Entinen what a nice
02 **flow** siinä [...] there

“Flow” is a music-related term that certainly can have a counterpart also in Finnish. Yet, in order to express her interest in music and to demonstrate her belonging to a group of like-minded people, the speaker chooses the English term in order to relate the concept. This participant-related insert serves as a marker to identify the speakers as members of a certain kind of international and multilingual community (see also Gumperz, 1982, p. 66). It may also be “trendy” and “cool” to be able to show off this ability. To use English to discuss music is not always obligatory but somehow it often seems to be the underlying norm. By showing that one

Muhonen: "It's a vicious circle"

knows special music-related terminology in English, one also becomes an expert, a part of the group of similarly minded international peers. This verbal behavior becomes particularly clear when one moves towards more marginal and specialized music genres and the special lexicon, which these inside groups have in their music-related repertoires.

In the next data extract, the language alternation showing this group membership and expertise is taken to a more advanced linguistic level for example when compared with the previous example (2) about the term "flow." The understanding and interpreting the music-genre-specific language and lexical choices the speaker is making, requires a somewhat deeper level of musical knowledge:

Example 3. Marginal cult music

- 01 R: [...] yhtye kuvailee musiikkiaan niin
the band describes its music both
02 sanoilla **chart orientated**
with words as
03 kuin **marginal cult** [...]
as well as

When reporter (R) cites the band's description of the music, she uses two music related terms: "chart orientated" (line 2) and "marginal cult" (line 3), in describing the music styles. The words and terms themselves are not difficult to understand. Anyone can tell that "marginal cult" means that something called cult music is in a marginal position, meaning that it is less common(ly known). Yet, the language alternation and terms used might go beyond the understanding of a person who is not familiar with the music genre, and also presents a challenge to a listener who is not an expert of music-related discourse: It is by no means clear to everybody what is meant by "cult" music and especially, if it is marginal.

The use of English in extracts like the one above is to create social meanings. The linguistic choices of the speaker and the fact that s/he elects the multilingual repertoire instead of keeping to the matrix language Finnish, send certain social messages. The choice of language indicates the speaker as a certain kind of person, for example, an adolescent who knows how to speak about music. At the same time a claim to group identification is made. The languaging here also aims to identify with Anglo-American music world(s) and culture(s) as well as with the international youth and music (sub) culture (see also Leppänen, 2008; Muhonen, 2008a; Toriseva, 2008).

There is one music genre that seems to be, based on my data, a case of its own, if judged by the extensive use of English. The frequency and use of English in the lyrics of and discussions about rap music is remarkable. Within the genre of rap, English has a very visible status, which is a phenomenon that has also been reported in other studies (Levy, 2001; Pennycook, 2003). In addition to the fact that most of the rap music played on the channel is in English, there is a great deal of language alternation even within the music produced in Finnish, the so-called Suomi-rap (Finnish rap). In Finland there is a strong trend and interest in making (national) rap music both in standard Finnish and in different regional Finnish dialects and even in Sámi and in Finnish Sign Language. Yet, Finnish rap music is characterized by extensive use of English. An example of the rap genre is found in the following data extract where the reporter starts speaking while music is still playing in the background:

Example 4. From the neighborhood

- 01 R: (((music in the background))
02 [nää:in hienosti suomiräppiä (.) Roihuvuori
sooo great Finnish rap Roihuvuori
03 (.) **YES (.) straight from the hood (.)** [...]

English is used both in the interjection "yes" and in the language alternation "straight from the hood," on line three, where "hood" refers to the English word "neighborhood," a place which is defined by the geographical origin of the rap music subgroup in question. This use of "hood" is naturally related to the wider concept of international rap music and subgroups, imitating, for example, the hoods of New York. Maybe there are different neighborhoods, so-called "hoods," in the larger cities also in Finland, but certainly not quite to the same extent and global "street cred" meaning as in the original North American rap—and sometimes perhaps even gang-neighborhood cultures. Yet, the language-alternated elements, for example the "hoods" and utterances on and references to it, are shared by all members of the international rap music genre, regardless of physical location. Therefore they also function as a marker of the global lingua franca associated and used by the members of this world wide speech group.

The specific language use, as well as the language alternation and utterance "straight from the hood" within the music, functions as a marker of special interest and of membership in the inside group. It has an identity function. As Levy (2001, p. 134) mentions, hip-hop music constitutes "a

global urban subculture that has entered people's lives and become a universal practice among youth the world over." The situation among rap musicians is no different: specific lexical choices, as the use of "hood" in the present excerpt and their use in the musical context identify the speaker with the wider, transnational and global rap music genre and context. From local, predominantly black communities in the hoods of New York, rap music has become a worldwide transnational practice involving also (youth) identities and global urban subcultures and environments.

Some functions of language alternations as a marker of music interest and group identification were demonstrated above. The fact that I have only chosen excerpts on music does not mean that it is the only field of expertise that is displayed by such specific language use in the present data. Yet, as music constitutes such a large and central proportion of the programs, it becomes natural that it represents a central place also in the analysis. A great deal of discussions on the channel deal with music, as the data excerpts also demonstrate. As mentioned in the beginning of the present paper, the data excerpts also aim at giving glimpses of other special interests and themes of the Sweden Finnish youth life: television programs, snowboarding, films, arts, shopping, hanging out with friends, eating out and travelling, among other topics are also present. The scope of the special interests where language alternation is made use of is hopefully illustrated by looking at the other data extracts in the following sections. One can argue that the activities which Sweden Finnish adolescents engage in are no different from those of any other young people in the modern Western world.

Functions within Discourse

Radio programs aim at entertaining the audience, and English is often used to reinforce that. Sometimes, for purposes of entertainment, English is used to connect and give reference to popular and well-known (international and very often North American) media contexts. The following data excerpt is taken from the very beginning of a Sweden Finnish youth radio show, which is called *Late Night Club*, as can be seen by line (1). With a live jazz-inspired music band playing in the background, the host of the evening is introduced in line 3:

Example 5. Late night club presents

01 R: @Ladies and gentlemen (.) hitticlubs (.)
02 late night club proudly presents (.) the

03 host for the evening@ [...] ((applause))

This is followed by applause from the audience. The above prelude, an introduction to the coming program, differs from the reporter's speech that follows it, not only by the language alternation to English, but also in the voice quality. It is uttered with a higher voice level and with a somewhat over-articulated and slower pitch. The emphasis, marking the opening of the show, is made therefore also at the paralinguistic level.

When hearing this introduction to the so-called "hitticlub's late night show" on the Sweden Finnish youth radio channel, one cannot avoid making an immediate connection to some well-known American talk show programs⁹. Due to the similarity of the program opening, it is obvious that the purpose and one function of this English language program opening are also to make this connection explicit. The almost imitative opening of the program creates a certain recognizable atmosphere and gives the following radio program a well-known talk show frame:

Framing refers to any kind of system of linguistic choices that can get associated with prototypical instances of scenes. Scenes therefore are any kind of coherent sequences of human beliefs, actions or experiences. (Fillmore, 2006, p. 373 [1982, p. 111])

The function of the language-alternated opening sequence, the discourse-related code switching (see Auer, 1995, p. 118; 1998, p. 9) and the English language program opening is to create a certain atmosphere by the use of a familiar and international talk show frame that is typical for these kind of programs. Using both the format and the original language of English builds a more powerful connection and connotation to the talk shows' original context, and emphasises the coherence within this media genre. At the same time the Sweden Finnish media context is made more international and less national. The function within the program, the opening a new radio program and the evening spent listening to it, becomes more effective, powerful and international with the use of English. In this excerpt, language alternation functions also as a marker of discourse-related code switching, as the different activities are marked with different languages (Auer, 1984, pp. 5, 18–19, 26; 1995, pp. 118–120). At the same

⁹ Such as *Late Show with David Letterman* or *The Tonight Show with Jay Leno*.

Muhonen: "It's a vicious circle"

time there is also an imaginary change of the participant constellation (see more Auer, 1984, pp. 18–19, 23; 2000, p. 175; Gumperz, 1982, pp. 76–77): the English-speaking host of the imaginary talk show and the ordinary Finnish speaking radio reporter are obviously meant to be different persons, which becomes clear to the audience directly when the reporter at the radio studio begins his ordinary radio speech. The difference is almost humorous; and therefore creates the entertaining effect that was also discussed in the beginning of the analysis of this particular data extract.

The next data extract is from the beginning of another radio monologue in the studio. The reporter starts (line 1) with naming the Finnish band “Cashmire Cashmire *siinä*” (that was) and thereafter the music “*ja* (and) God Loves Rain” and then continues (lines 1–4) with commenting on the weather forecast by saying that it is going to rain tomorrow and that this information has also been confirmed in the news:

Example 6. God loves rain

- 01 R: Cashmire Cashmire *siinä* ja God Loves
that was and
02 Rain ovat muuten luvanneet sadetta
It's by the way supposed to rain
03 huomiseksi >nin< ja tätähän ne just
tomorrow yes and this also was
04 tossa uutises- uutisissakin sanottiin
just told on the new- news
05 toivotaan vain (.) että **God loves rain**
let's just hope that
06 sen verran että pitelee (.) ne sateet
that much that he keeps the rains
07 (.) siellä ittellensä [...]
there to himself

From line five onwards, the footing changes as the reporter moves from citing the news into expressing her personal opinion with “toivotaan vaan että *God loves rain* sen verran että pitelee ne sateet siellä ittellensä” (let's just hope that God loves rain that much that s/he keeps the rains to himself), on lines 5–7. The subordinate clause on line three begins with the Finnish subordinate conjunction “että” but continues then in English “God loves rain” and then again in the matrix language Finnish.

Here the English language alternation and its repetition functions evidently as a marker of textual coherence within the ongoing radio dialogue and links together several utterances and contexts of language use within the single radio program. As a marker of textual coherence within

the present radio speech, it has a discourse-related function (Auer, 1984, p. 24; 1998, p. 7; 2000, pp. 175–176). Several discourse-related functions of the English usage are skillfully combined in the cohesive link between the repetition of “God loves rain” on line five. First of all, R is making an intertextual link to the music that was played and heard earlier in the same program. By repeating the language-altered utterance, originally the name of the music piece, the speaker is also creating a textual coherence within the radio speech sample. Important to note is that the intertextual link “God loves rain” on line five is no longer referred to as a title of the music piece, although taken from the original context, but an utterance, a citation, with the textual coherence to its origins. Thirdly, by repeating it, the speaker is also hoping for a non-rainy day as well as making an indirect reference to the assumption that the weather conditions may be in higher hands. A fourth intertextual reference appears also when she mentions that the rain has also been discussed on the news, as we hear on lines 3 and 4. The language-alternated textual link refers therefore both to the reporter's utterance on line one and two, as well as to the original context and to the music and lyrics heard, as well as to the origins of the rain. The speaker is skillfully creating textual and thematic coherence at several levels within the radio speech and a broader context (see Auer, 1984, p. 24; 1998, p. 7).

Language alternation can also be discussed from the viewpoint of polyphony. Behind the concept of polyphony lies the assumption that verbal utterances seldom exist without a connection and reference to some other language use contexts. This applies very well in the present data, within the radio dialogue, where most of the material is based on something that has happened or been said somewhere else, sometime before. Radio speech always echoes other discourses. Polyphony is here understood as a verbal act where the speaker is citing something or referring to somebody else in his or her speech. Other persons or verbal discourses and situations therefore become part of the radio speech on the Sweden Finnish radio programs and its channel. Also the aspect of polyphony is present here: by citing the lyrics, the original context of the utterance is referenced, and the speaker no longer speaks only as her own person, but reflects also the voice of the music artist.

In the last data extract under the topic discourse functions, a group of young women are discussing their money spending habits, and what they would like to buy should they suddenly receive some extra cash to spend. The discussion is

taking place somewhere in the city center of Stockholm. The conversation has been going on for quite a while, and has now led into a discussion about eating and shopping for clothes. The discussion continues with W1 and W2's discussion about W1's statement "I don't like to buy clothes anymore" (lines 1–2) and the laughingly uttered reasons "because I get fat and have to go up in size for it" (lines 4 and 5).

Example 7. Vicious circle

- 01 W1: eee- tai ku mä en oikein tykkää (.) ostaa
or because I do not really like to buy
02 vaatteita enää (.)
clothes any more
03 W2: enää (.) ootsä ostellu niin paljon vai
anymore have you bought so many or
04 W1: no eiku mä lihon aina ni- pit(h)ää vaan
not because I get fat always so- have to
05 no(h)usta niissä ko(h)issa- koossa
get up in those size- sizes
06 W2: nii(h)nku sä sy(h)öt ku sä tykkäät ruuasta
yes because you eat cause you like food
07 W1: niin ju(h)st [(h) (h) (h) (h) **it's a vicious**
exactly
08 **circle**
09 [(h) (h) (h) (h) (h) (h)
10 W2: **okay (.) anyways=**

Line six follows W2's laughing comment "niin ku sä syöt, ku sä tykkäät ruuasta" (yes because you eat because you like food) which is followed by W1's affirmative reply "*niin just*" (exactly) on line seven and followed by a code-alternated statement in English: "It's a vicious circle." After that, the whole group laughs aloud. The food related topic then ends with W2's reply "*okay anyways*."

Language alternations often function as side comments or inserts (Auer, 1995). The language alternation "It's a vicious circle" serves several discourse related functions. It is a final comment, an almost ironic statement to the fact that there is nothing to be done about the fact that if one likes to eat, one might gain weight. At the same time it has a function in organizing the discourse by closing the discussion and the topic. Language can be altered in situations where two languages and two different activities and actions meet and where the activity changes. This is called mode shift (Auer, 1995, p. 118). Language alternation can indicate the end of a certain topic of discussion, and the beginning of a new topic or an activity. (Auer, 1984, pp. 18–24; 1995, pp. 118, 120). With the use of English on lines seven and eight, W1 marks clearly that the discussion topic is

over and it is time to talk about something else. This interpretation is supported by W2's utterance "okay anyways" on line ten, which clearly signals moving from one topic to another which then also happens when the young women continue discussing another mutually interesting topic, that of the use of self-tanning spray.

Intertextuality

Radio programs also aim to give information to its audience. Many of the uses of English consist of language constituents referring to some other context or discussion where English is often used (see also the discussion about polyphony earlier). A single utterance where language alternation occurs can be connected to more than one discourse and communicational situation. Language alternation often has a connection to something that has been said, heard, or read before, or to a previous discussion, interview, listener feedback, or, for example, to the music that is or has been played on the radio channel. It is common that the reporters repeat, cite, or otherwise refer to these language elements in their radio speech. In the present paper this is called intertextuality.¹⁰

Within the radio programs, intertextuality means that many language alternations, for example comments and topics expressed in English, have a connection to some other contexts. Single utterances can relate to several language use contexts (Auer, 1984, p. 31). A recurring feature is a passage where the reporters look up and cite information in English from the Internet. When citing and reading from Internet pages in English, the speakers often also present this information in the original language. In the first example, R is surfing the Internet for information about a Finnish heavy metal band (lines 1–2):

Example 8. Last updated

- 01 R: [...] mutta ensin vähän ääniä bändiltä joka
but first some music from band that
02 on tällöinen suomalainen hevibändi (.)
is this kind of Finnish heavy metal band

¹⁰ The term *intertextuality* originally relates to for example literature research and means the shaping of texts' meanings by other texts. It can refer to an author's borrowing and transforming of a prior text or to a reader's referencing of one text in reading another (see Tammi, 1992). I apply the same idea to the spoken language because basically the procedures and phenomena are the same.

Muhonen: "It's a vicious circle"

- 03 ja näitten mukaan tän- näitten (.) **websiten**
and according to thi- their website
04 mukaan uusi **ep** Fire Within on juuri
new has just been
05 päästetty mutta en tiedä koska (.)
released but I don't know when because
06 siinä lukee että viimeksi **updated** Ehhh
it says that last
07 viime kesäkuuna viidestoista [...]
last June the 15th

As R reads the information from the Internet, simultaneously translating most of it into Finnish, she also gives parts of it to the audience in English. On line three, she explicitly mentions "näitten websiten mukaan" (according to their website). Citing and giving parts of the information directly in the original language, in English, the speaker provides the information with authority: because the information is taken and directly cited from the webpage, it should be accurate. Again on line six, the reporter cites the lexeme "updated" in English. In this radio monologue, both English and Finnish appear fluently together and no linguistic evidence and reference of the usage of English elements is needed or given. The English voice, the direct citations from the Internet pages, bring along a new voice, a new outside "character" that is giving additional information, and whose "opinion" is therefore made use of in the present program. When moving from her radio speech into giving information from the Internet pages, the language also changes at times.

The next excerpt, read by a Sweden Finnish reporter, is a direct quote taken from the top corner of a rented snowboard, as the reader later states on line 8:

Example 9. Snowboarding is hazardous

- 01 R: **warning (.) snowboarding is very**
02 **hazardous and it's not recommended for**
03 **the weak (.) while snowboarding injuries**
04 **may occur on every part of your body (.)**
05 **minors are recommended to be supervised**
06 **by an adult** (2 sec) näin lukee
this is found
07 sopivan luotettavasti
in a conveniently trusting note
08 mun vuokralumilaudan yhdessä kärjessä (.)
on the top corner of my rented snowboard
09 [...]

By quoting and reading aloud the original text in its original context, the speaker is giving the information as it is, and at the same time proving it

legitimate. When the short quotation is finished, she goes back to the matrix language Finnish, and continues in the ordinary radio speech style on line six "näin lukee" (this is found).

The use of English has several functions in this excerpt. It marks the difference between the citation, the warning text at the top of the snowboard, and the normal radio speech. It also gives a direct reference to the information given, and relates also to the fact that snowboarding can be dangerous, which has been the fear of R uttered earlier in the same discussion. By quoting the facts in English, the speaker is also proving that her fear and anxiety are legitimate and well-grounded. When R moves from the citation to her ordinary radio speech on line six, a new contextualization takes place: when citation ends, the language also changes, which reflects an interesting discourse-related function as the language change marks the new speaker constellation (Auer, 1984, pp. 18, 29; 1995, pp. 118, 120). Again, neither a translation nor a synopsis in Finnish is given. It is assumed that the listener can understand English, and is therefore also part of the young multilingual Sweden Finnish speech community.

In the next extract, the speaker is making a reference and showing her expertise and knowledge of the world of films:

Example 10. Galaxy far away

- 01 R: [...] koko juttu sitten alkoi <kauan sitten>
it all started a long time ago
02 **in a galaxy far far away (.)** vuonna
in
03 yheksäntoista seitkyt seitsemän ja [...]
nineteen seventy seven and

She starts a topic by quoting a line from one of the films in the *Star Wars* trilogy. The citation "kauan sitten" (a long time ago) starts in Finnish and continues then in English "in a galaxy far, far away." By using this, the speaker is coloring her own speech with a citation as well as making an intertextual link to well-known *Star Wars* lines. This intertextuality gives a discourse related function and makes a textual coherence between the present speech context as well as to the film the reporter is commenting on and further discusses later on in the program.

Participant-Related Functions

Although different languages and repertoires are used innovatively for a variety of different purposes and functions within the radio discussions, one should not forget a language

alternation that is more or less evident in a minority language or a second language context, as in Sweden Finnish youth radio: there are instances within Finnish discussion or interviews, where words and expressions of English (and/or Swedish) are used in situations where the participants simply lack these language elements in their Finnish. These gaps in linguistic knowledge become evident when the dialogue cannot proceed in Finnish without problems. Sweden is the home country of these young people, and it is mostly Swedish that is used for the purpose of filling in the linguistic gaps. Yet, there are also situations, such as the one below, where instead of a Finnish term or word, the corresponding English expression is used:

Example 11. Retribution

- 01 W: [...] mutta tämä kuva näyttää jotain
but this picture shows some
02 semmosta symboli- **symbol** symboliikkaa
kind of symbol- symbol- symbolism
03 siinä hommassa >että pahuus ei saa olla (.)
in it that evilness cannot be
04 ja että pahuus saa myöskin< (.) tämmönen
and that evilness gets also this kind of
05 pahuus mitä X on tehnyt niin et se saa
evilness what X has done so that it gets
06 myös semmosen< (.) **retribution** (.)
like that
07 mitä se on suomeksi
what is it in Finnish
08 R: paha saa palkkansa ainakin (h) (h)
evil gets what evil deserves
09 W: niin (.) hän haluaa symbolisesti näyttää et-
yes he will symbolically show tha-
10 paha saa palkkansa [...]
that evil gets what it deserves

In the above situation, W, who works at an art gallery in Stockholm, is being interviewed. The touring international art exhibition that R is visiting presents artwork from China. Both the interviewer and the interviewee know Finnish and Swedish. Nevertheless, W suddenly faces difficulties in finding a right word in Finnish, while telling about the international exhibition on lines 4–6. She then searches for the word in English: “*et se saa myös semmosen retribution mikä se on suomeksi*,” where both the language alternated element “retribution” and the speaker’s explicit question “*mikä se on suomeksi*” (what is it in Finnish) indicate a participant-related function for the language alternation. Making a direct reference to the fact that one has difficulties remembering something in another language is proof of a participant-related

language alternation (Auer, 1984, p. 26). The use of other languages may depend even on the speaker’s momentary lack of language skills. Also, “*semmosen*,” (like that) in line six, indicates the speaker’s hesitation and functions as evidence for the participant-related function of word search.

As a conclusion it is interesting to note that within the multilingual repertoire and polylingual language use of Sweden Finnish speakers, the discourse context and topic of discussions affects the language use. One could assume that a Sweden Finnish speaker would, in an ordinary case, seek help from Swedish, not English. Yet, in the spur of the moment while discussing the international art exhibition, and probably because W is used to reading and speaking about art in English, the use of English is triggered. The linguistic evidence further supports the interpretation of this as participant-related language alternation.

Conclusion

It has been shown above that the young population of Sweden Finnish speakers do make use of different languages and linguistic repertoires rather innovatively, although there is very little previous research-based information on the subject. All the data excerpts chosen for the present article reflect this phenomenon and the young Sweden Finn’s multilingual language knowledge and their polylingual repertoire(s). According to Jørgensen (2008, p. 161), multilingualism means that language users have knowledge of several separate languages, whereas polylingualism is characterized by language use where several different sets of features from the different “languages,” are used in language users’ linguistic production. These features are not used randomly and particularly late-modern urban youth groups are simultaneously and frequently using features from many different sources (Jørgensen, 2008, p. 161; see also Muhonen, 2008a).

The main purpose of this article is to examine the functions of English language alternations in the data. Because of its use as a lingua franca and as a tool of identity work of the global and international youth, English is a new source for language alternation (see Muhonen, 2008a). With the term *language alternational lingua franca* I refer to the use of English as a resource existing alongside other national languages, such as Finnish or Swedish. English is no longer used as a foreign language but has a more or less similar user status to a second language (Leppänen, 2007, 2008; Muhonen, 2008a). English plays a significant part in the

Muhonen: "It's a vicious circle"

language repertoires of the Sweden Finnish youth radio channel and has many different purposes within my data. Alongside Finnish, it functions as a means of constructing one as a particular kind of young person, with particular multilingual and -cultural allegiances, values and lifestyles often related, for example, to North American popular music and films. Different youth identities are reflected on several levels of English use, such as in expressing the textual coherence, intertextuality and, for example, special interests such as snowboarding and music.

The following text was written in the Internet pages of the SR Sisuradio's youth channel *Klubi Klubben* at the time the recordings for my study were made (Sisuradio, 2010.):

We speak mostly in Finnish but we also write in Swedish, you can also write in English.

The quote shows quite explicitly that although *Klubi Klubben* is a Finnish language radio channel, a polylingual language use is accepted and even encouraged. This frames the unofficial language policy of the minority radio channel's youth programs. Based on the empirical linguistic material, real life language use seems to prove this statement true. In the minority language context, one can show evidence of extreme linguistic creativity and fluent polylingualism, as well as sudden lexical gaps in the matrix language.

The young people working on the radio produce programs aimed at their peers. The polylingual language use and multilingual repertoires are shared and mutually understood and accepted, and function as a marker of and a symbol for this young community of Sweden Finnish speakers. They share a certain common world not only at the linguistic level, as demonstrated in this article, but certainly also on a deeper cultural and societal level. What connects these young people is youth, media, a shared world, and several special leisure time interests that are typical to the younger (late-modern and often urban) generation. At the basis of all this, there is also a common Finnish heritage and with it, the shared Finnish language.

Naturally, there are many identities in play, and today's late-modern young people cannot be placed and stereotyped as belonging to only one single group; they can naturally belong to several. Based on the present analysis one can conclude that the Sweden Finnish youth radio context and dialogue reflect a group of language users who have a multilingual language competence and knowledge and who in practice are polylingual.

The same seems to apply to all the groups involved: to the producers, the people who work at the radio, the interviewees and the radio audience. As Leppänen (2007) mentions, a speaker can, with the use of English, construct his/herself as a person that belongs to a certain lifestyle and the group connected to it. To use a certain set of ways of speaking and certain (poly)linguistic features (see also Jørgensen, 2008) can be a conscious choice. The extensive use of English can play a part in belonging to a group and therefore mark group identity and function as a marker of this identity (Blommaert, 1992; Auer, 1999, p. 318; Leppänen & Nikula, 2007). Leppänen and Nikula (2007) point out that media has a central role in spreading English into the everyday use of the speakers of Finnish. The Sweden Finnish youth radio, being the only Finnish speaking minority media in Sweden, is an especially important language institution because it simultaneously both reflects and forms the language use of its consumers and listeners. Radio also reflects and connects to the different opinions and conventions of life. It has an important function in presenting ideas and perhaps even in the survival of the surrounding speech community and the Finnish speaking Sweden Finnish radio public.

In the present article, I have tried to show and explain the use and functions of English within Sweden Finnish youth radio discourse. One should, however, not forget that although this article only takes a look at the use of English within the Sweden Finnish data, there are also other languages and repertoires present. Especially strong and visible is the use of Swedish. Yet, the use of Finnish, Swedish and English, seem to be more or less the everyday linguistic reality of these young Sweden Finnish polylingual language users. They are also part of the speech communities of these languages, at least when it comes to Swedish and Finnish. However, the aspects of crossing (see Rampton, 1995) and the use of forms and variants of languages and speech styles from groups to which the Sweden Finnish young people do not immediately belong is also very much present in the data. The young speakers make use of several other linguistic repertoires with which these speakers are perhaps in a less immediate contact. This characterises the polylingual linguistic reality of Sweden Finnish youth. It also reflects the multilingual and -cultural late-modern urban society these young speakers live in.

References

- Auer, P. (1984). *Bilingual conversation*. Amsterdam: John Benjamins.
- Auer, P. (1988). A conversation analytic approach to code-switching and transfer. In M. Heller (Ed.), *Codeswitching, anthropological and sociolinguistic perspectives* (pp. 187–213). Berlin: Mouton de Gruyter.
- Auer, P. (1995). The pragmatics of code-switching: a sequential approach. In L. Milroy & P. Muysken (Eds.), *One speaker, two languages: Cross-disciplinary perspectives on code-switching* (pp. 115–135). Cambridge: Cambridge University Press.
- Auer, P. (1998). Bilingual conversation revisited. In P. Auer (Ed.), *Code-switching in conversation, language, interaction and identity* (pp. 1–28). London: Routledge.
- Auer, P. (1999). From codeswitching via language mixing to fused lects: Toward a dynamic typology of bilingual speech. *International Journal of Bilingualism*, 2(4), 309–332.
- Auer, P. (2000). Conversation analytic approach to code-switching and transfer. In L. Wei, (Ed.) *The bilingualism reader* (pp. 166–187). London: Routledge.
- Bakhtin, M. (1988). *Det dialogiska ordet*. Uddevalla, Sweden: Risbergs Tryckeri Ab.
- Berns, M. (2009). English as lingua franca and English in Europe. *World Englishes* 28(2), 192–199.
- Blommaert, J. (1992). Codeswitching and the exclusivity of social identities: some data from the Campus Kiswahili. *Journal of multilingual and multicultural development*, 13(1/2), 57–70.
- Boyd, S. (1987). Multilingualism among second generation immigrant youth in Sweden. In E. Wande, J. Anwars, B. Norberg, L. Steensland, & M. Thelander (Eds.), *Aspects of multilingualism, proceedings from the fourth Nordic symposium on bilingualism, 1984* (pp. 249–263). Acta Universitatis Upsaliensis, Studia Multiethnica Upsaliensis 2, Motala, Sweden: Borgströms.
- Boyd, S. (1993). Attrition or expansion? Changes in the lexicon of Finnish and American adult bilinguals in Sweden. In K. Hyltenstam & Å. Viberg (Eds.), *Progression and regression in language: Sociocultural, neuropsychological & linguistic perspectives* (pp. 386–411). Cambridge: Cambridge University Press.
- Boyd, S. & Andersson, P. (1991). Linguistic change among bilingual speakers of Finnish and American English in Sweden: Background and some tentative findings. *International Journal of the Sociology of Language* 90(1), 13–36.
- Chrystal, J.-A. (1988). Engelskan i svensk dagspress. *Skrifter utgivna av Svenska språknämnden* 74. Stockholm: Esselte stadium.
- Cormack, M. (2007). Introduction: Studying minority language media. In M. Cormack & N. Hourigan (Eds.), *Minority language media: Concepts, critiques and case studies* (pp. 1–16). Clevedon, U.K.: Multilingual Matters.
- Ehrnebo, P. (2007). *Heter vägverket tielaitos eller tievirasto på finska?: Benämningar på svenska samhällsfenomen i sverigefinska tidningar*. Studia Fennica Stockholmensia 10. Stockholm: Stockholms universitet.
- Ellegård, A. (1989). Engelskan i svenskan. In E. Bojsen, M. Reuter, S. Løland, & B. Lindgren (Eds.), *Språk i Norden, Årsskrift för nordisk språksekretariat og språknemndene i Norden*, Nordiska språksekretariats skrifter 10 (pp. 67–76). Gyldendal, Norway: J. W. Cappelens Forlag.
- Fillmore, C. J. (2006). Frame semantics. In D. Geeraerts (Ed.), *Cognitive linguistics: Basic readings* (pp. 373–400). Berlin: Mouton de Gruyter. Originally published 1982.
- Gumperz, J. (1982). *Discourse strategies*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Halmari, H. (1993). Structural relations and Finnish-English code switching. *Linguistics: An Interdisciplinary Journal of the Language Sciences* 31(5), 1043–1068.
- Halmari, H. (1997). *Government and codeswitching: Explaining American Finnish*. Studies in Bilingualism 12. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.
- Hirvonen, P. & Lauttamus, T. (1994). Amerikansuomen kielikontaktit. In V. Jääskeläinen, & I. Savijärvi (Eds.), *Tieten tahtoen* (pp. 169–184). Studia Carelica Humanistica 3. Joensuu, Finland: Joensuun Yliopiston Monistuskeskus.
- Janulf, P. (1998). *Kommer finskan i Sverige att fortleva? En studie av språkkunskaper och språkanvändning hos andragenerationens sverigefinnar i Botkyrka och hos*

- finlandssvenskar i Åbo*. Acta Universitatis Stockholmiensis, Studia Fennica Stockholmiensia 7. Stockholm: Almqvist & Wiksell International.
- Joshi, A. (1985). Processing of sentences with intrasentential switching. In D. R. Dowty, L. Karttunen, & A. M. Zwicky (Eds.), *Natural language parsing: psychological, computational and theoretical perspectives* (pp. 190–205). Cambridge: Cambridge University Press.
- Jørgensen, J. N. (2004). Bilingualism in the Køge Project. *International Journal of Bilingualism* 7(4), 333–352.
- Jørgensen, J. N. (2008). Polylingual languaging around and among children and adolescents. *International Journal of Multilingualism* 5(3), 161–176.
- Kovács, M. (2001). *Code-switching and language shift in Australian Finnish in comparison with Australian Hungarian*. Åbo: Åbo Akademi University Press.
- Lainio, J. (1989). *Spoken Finnish in Urban Sweden*. Uppsala Multiethnic Papers 15, Uppsala: Centre for Multiethnic Research.
- Lainio, J. (2000). Sverigefinska ungdomars slanguttryck: Vad har de med engelska att göra? En liten studie om engelskans stora dragningskraft. In J. Lainio (Ed.), *Tre veteraner—tre tributer. Tre artiklar som reflekterar finskans ställning i Sverige år 2000 tillägnade tre forskarkollegor: Erling Wande, Magnus Ljung och Gunnel Melchers* (pp. 75–101). Stockholm: Department of Finnish, Stockholm University.
- Lainio, J. & Lyyra, M. (2009). NPLD Youth Project 08: Priorities for promoting language diversity among young people. *NPLDIYP8—NPLD Local Youth Report: Sweden Finnish* (pp. 1–15). [Online publication]. Retrieved from <http://www.npld.eu/currentprojects/bestpractice/youth/pages/sweden.aspx>.
- Lauttamus, T. (1991). Borrowing, code-switching, and shift in language contact: Evidence from Finnish-English bilingualism. In M. Ojanen & M. Palander (Eds.), *Language contacts east and west* (pp. 32–53). Studies in Languages, University of Joensuu, Faculty of Arts 22. Joensuu, Finland: Joensuun Yliopiston Monistuskampus.
- Lauttamus, T. (1992). Lainaaminen ja koodinvaihto: Havaintoja amerikansuomalaisten kielistä. *Virittäjä* 96(1), 3–16.
- Lehtonen, J. & Heikkinen, H. (1981). Anglismit ja tekstin luettavuus. *Virittäjä* 85, 327–339.
- Leskinen, H. (1981). Havaintoja englantilaisperäisten lainasanojen taivutuksesta. *Virittäjä* 85, 317–326.
- Leppänen, S. (2007). Youth language in media contexts: Some insights into the spread of English in Finland. *World Englishes* 26(2), 149–169.
- Leppänen, S. (2008). Kielten valinta, vaihtelu ja sekoittaminen faniuden rakennusaineiksina verkkofiktiassa. In S. Leppänen, T. Nikula, & L. Kääntä (Eds.), *Kolmas kotimainen: Lähikuvia englannin kielen käytöstä Suomessa* (204–235). Tietoliipas 224. Helsinki: SKS.
- Leppänen, S. & Nikula, T. (2007). Diverse uses of English in Finnish society: Discourse-pragmatic insights into media, education and professional life. *Multilingua* 26(4), 333–380.
- Leppänen, S., Nikula, T. & Kääntä, L. (Eds.). (2008). *Kolmas kotimainen: Lähikuvia englannin käytöstä Suomessa*. Tietoliipas 224, Helsinki: SKS.
- Levy, C. (2001). Rap in Bulgaria: Between fashion and reality. In T. Mitchell (Ed.), *Global noise: Rap and hip-hop outside the U.S.A.* (pp. 1–38). Middletown, CT: Wesleyan University Press.
- Lytra, V. & Jørgensen, N. (2008). Multilingualism and identities across contexts: Cross-disciplinary perspectives on Turkish-speaking youth in Europe. In V. Lytra & N. Jørgensen (Eds.), *Multilingualism and Identities Across Contexts: Cross-disciplinary perspectives on Turkish-speaking youth in Europe* (pp. 5–14). Copenhagen Studies in Bilingualism 45. Copenhagen: University of Copenhagen.
- Martin, M. (1988). The role of code-switching among Canadian Finnish-English bilinguals. In M. G. Karni, O. Koivukangas, & E. Laine (Eds.), *Finns in North America: Proceedings of Finn Forum III 5–8 September 1984, Turku, Finland* (pp. 366–376). Migration Studies C9. Turku: Institute of Migration.
- Martin, M. (1989a). *Amerikansuomen morfologiaa ja fonologiaa*. Licentiate thesis, University of Jyväskylä.
- Martin, M. (1989b). Pinaanat, pananukset ja punaanukset: Englannin kielestä lainattujen sanojen mukautumisesta amerikansuomeen. In H. Nyssönen & O. Kuure (Eds.), *XV Kielitieteen päivät Oulussa 13.–14.5.1988* (pp. 185–194). Acta Universitatis Ouluensis, Series B,

- Humaniora 14. Oulu, Finland: Oulun yliopiston englannin kielen laitos ja pohjoismaisten kielten laitos, Oulun yliopiston monistus- ja kuvakeskus.
- Martin, M. (1993). Muoto-opin seikkoja. In P. Virtaranta, H. Jönsson-Korhola, M. Martin, & M. Kainulainen (Eds.), *Amerikansuomi* (pp. 97–101). Tietolipas 125. Helsinki: SKS.
- Mauranen, A. (2003). The corpus of English as lingua franca in academic settings *Tesol Quarterly* 37(3), 513–527.
- Milroy, L & Wei, L. (1995). A social network approach to code-switching. In L. Milroy & P. Muysken (Eds.), *One speaker, two languages: Cross-disciplinary perspectives on code-switching* (pp. 136–157). Cambridge: Cambridge University Press.
- Muhonen, A. (2004). Englanti—osa suomenkielisten nuorten identiteettiä. *Kieliviesti* 2, 6–10.
- Muhonen, A. (2005). Du får gärna skriva även på svenska eller på engelska. Vi förstår! Englanti ruotsinsuomalaisessa nuorisomediassa: tutkimuksen taustaa. In O. Haurinen & H. Sulkala (Eds.), *Tutkielmia vähemmistökielistä Jäämereltä Liivirantaan, Vähemmistökielten tutkimus- ja koulutusverkoston raportti IV* (pp. 29–51). Acta Universitatis Ouluensis, B Humaniora 66. Oulu, Finland: Oulun Yliopisto.
- Muhonen, A. (2008a). Sheikataan lika a Polaroid picture: Englannin tehtävistä nuorisoradiojuonnoissa. In S. Leppänen, T. Nikula, & L. Kääntä (Eds.), *Kolmas kotimainen: Lähikuvia englannin kielen käytöstä Suomessa* (pp. 169–202). Tietolipas 224. Helsinki: SKS.
- Muhonen, A. (2008b). Ruotsinsuomalaisen nuoren kielellisestä repertoarista. *Kieliviesti* 3, 15–17.
- Muhonen, A. (2010a). Korvi, turpa ja peitetty patteri, ruotsinsuomalaisten omaa huumoria. *Kieliviesti* 3, 7–10.
- Muhonen, A. (2010b). “Mike Tyson syö korvia”: två eller flera språk som markörer för humor. In A. Bengtsson & V. Hancock (Eds.), *Humour in language: Textual and linguistic aspects* (pp. 192–218). Stockholm Studies in Modern Philology, New Series 15. Stockholm: USAB.
- Muhonen, A. (forthcoming). Finnish, Finglish, Swenglish or English? Code switching, multilingualism and polyphony within the Finnish and Sweden Finnish youth radio context. Ph.D dissertation, University of Stockholm.
- Myers-Scotton, C. (1993). *Duelling languages: Grammatical structure in codeswitching*. Oxford: Clarendon Press.
- Männikkö, H. M. (2004). “Mä oon BUSY BUSY LADY, YOU KNOW...”: Koodinvaihdon rakenteet ja funktiot jälkipolvien amerikkasuomessa. MA thesis, University of Jyväskylä.
- Nesser, A. (1986). “*Se oli kurja käya koulusa*”: *Bruket av inre och yttre lokalkasus i sverigefinska skolbarns språk*. Acta Universitatis Upsaliensis, Studia Uralica et Altaica Upsaliensia 16. Uppsala.
- Pennycook, A. (2003). Global Englishes, Rip Slyme, and performativity. *Journal of Sociolinguistics* 7(4), 513–533.
- Pietilä, P. (1983). Communication strategies in the interlanguage of Finnish immigrants in the United States. Licentiate Thesis, Department of English, University of Joensuu.
- Pulkkinen, P. (1984). *Lokarista sponsoriin: Englantilaisperäisiä lainoja suomen kielessä*. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Otava.
- Rampton, B. (1995). *Crossing: Language and ethnicity among adolescents*. London: Longman.
- Sacks, H. (1992a & 1992b). *Lectures on conversation* (Vols. 1–2), G. Jefferson (Ed.). Oxford: Blackwell Publishers.
- Sajavaara, K., Lehtonen, J., Leskinen, H., Pulkkinen, P., Räsänen, A. & Hirvonen, T. (1978a). The Anglicism Project: Background and methods. *Reports from the Department of English*, Occasional Papers No 2. Jyväskylä, Finland: University of Jyväskylä.
- Sajavaara, K., Lehtonen, J., Leskinen, H., Pulkkinen, P., Räsänen, A. & Hirvonen, T. (1978b). Influence of English on modern English: Preliminary report on research program. In K. Sajavaara, J. Lehtonen, & R. Markkanen, (Eds.), *Further contrastive papers, reports from the Department of English* (pp. 31–51). Jyväskylä, Finland: University of Jyväskylä.
- Sajavaara, K. & Lehtonen, J. (1981). Anglismit nyky-suomessa. *Virittäjä* 85, 289–306.
- Savolainen, M. (2008). Monikielisydestä vähemmistökieliviestin SR Sisuradion nuoriso-ohjelmissa. MA thesis, University of Jyväskylä.
- Sebba, M. (1993). *London Jamaican: Language systems in interaction*. London: Longman.

Muhonen: "It's a vicious circle"

- Sisuradio*. (2010). Sveriges Radio Website. Retrieved from <http://sverigesradio.se/sisuradio/>
- Swedish Radio: Radio for everyone*. (2010). Sveriges Radio Website. [Online publication]. Retrieved from <http://sverigesradio.se/diverse/appdata/isidor/files/2438/5291.pdf>
- Tammi, P. (1992). *Kertova teksti, esseitä narratologiasta*. Helsinki: Gaudeamus.
- Toriseva, M. (2008). "Svits bs flippi näistä tuplista, kelaa": Suomen ja englannin kielen vaihtelun tehtävistä skeittiteksteissa. In S. Leppänen, T. Nikula & L. Kääntä, (Eds.), *Kolmas kotimäinen: Lähikuvia englannin kielen käytöstä Suomessa* (pp. 275–298). Tietolipas 224. Helsinki: SKS.
- Tuomela, V. (2001). *Tvåspråkig utveckling i skolåldern: En jämförelse av sverigefinska elever i tre undervisningsmodeller*. Centre for research on bilingualism. Edsbruk, Sweden: Akademitryck AB.
- Törmälä, M. (2004). Radio-ohjelmien toimittaminen nuorille vähemmistökielillä SR Sisuradion Klubi-nuortenohjelmat. Unpublished student paper, Diakoniammattikorkeakoulu, Turku.
- Virtaranta, P. (1993a). Sanalainojen aihepiireistä. In P. Virtaranta, H. Jönssön-Korhola, M. Martin, & M. Kainulainen (Eds.), *Amerikansuomi* (pp. 74–83). Tietolipas 125. Helsinki: SKS.
- Virtaranta, P. (1993b). Sitaattilainoja, fraaseja, sanontoja. In P. Virtaranta, H. Jönssön-Korhola, M. Martin, & M. Kainulainen (Eds.), *Amerikansuomi* (pp. 84–89). Tietolipas 125. Helsinki: SKS.
- Virtaranta, P., Jönssön-Korhola, H., Martin, M., & Kainulainen, M. (Eds.). (1993). *Amerikansuomi*, Tietolipas 125. Helsinki: SKS.
- Wei, L. (1998). The "why" and "how" questions in the analysis of conversational code switching. In P. Auer (Ed.), *Code-switching in conversation, language, interaction and identity* (pp. 156–176). London and New York: Routledge.

Transcription Conventions

te[xt1]	
[text]2	overlapping utterances
text1=	
=text2	latching utterances
(0.7)	a pause, timed in tenths of a second
(.)	a pause shorter than 1 second
((applause))	transcriber's comments
(h) (h)	laugh tokens
CAPITAL	loud speech
<u>Stress</u>	strong stress on the syllable
@text@	altered tone of voice, usually when quoting someone
<slow>	slow speech
>fast<	fast speech
Ehh	in-breath, the number of h's indicating the length
↑	rising intonation
cutoff s-	cutoff word or sentence
te(h)xt	laughing production of an utterance